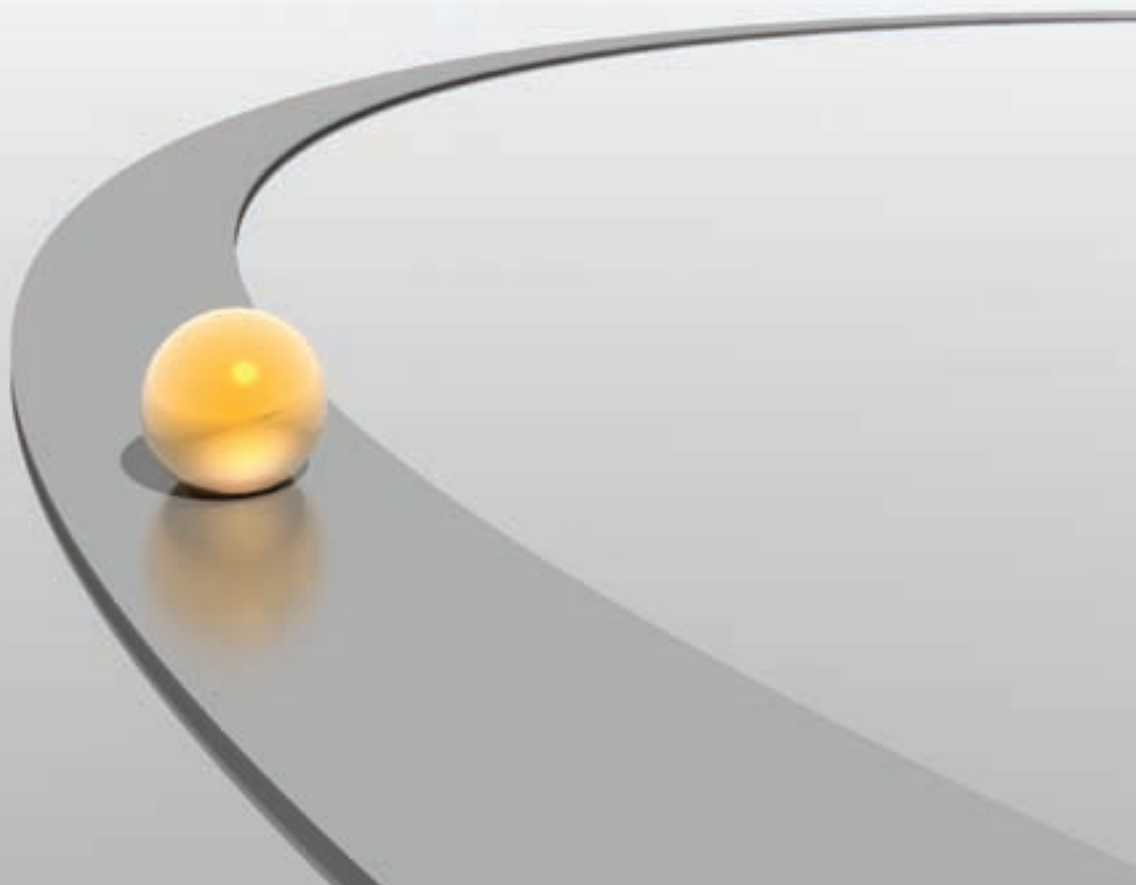

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ОМБУДСМАН

ГОДИШЕН ДОКЛАД 2007

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ОМБУДСМАН

ГОДИШЕН ДОКЛАД 2007

© Европейски общности, 2008 г.

Разрешава се размножаване за образователни и нетърговски цели, при условие че източникът е потвърден.

ISBN 978-92-9212-149-5

DOI 10.2869/60811

Фотография на предната страна на корицата: © iStockphoto.com/Silence

Този доклад е публикуван в интернет на: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Italy

Отпечатано на бяла хартия без хлор

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ОМБУДСМАН

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Проф. д-р Ханс-Герт Пьотеринг,
член на Европейския парламент
Председател
Европейски парламент
Рю Вирц
1047 Брюксел
БЕЛГИЯ

Страсбург, 10 март 2008 г.

Господин председател,

В съответствие с член 195, параграф 1 от Договора за създаване на Европейската общност и член 3, параграф 8 от Решението на Европейския парламент относно правилата и общите условия за изпълнението на функциите на омбудсмана представям своя доклад за 2007 г.

С уважение,

П. Никифорос ДИАМАНДУРОС

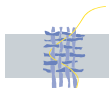
ВЪВЕДЕНИЕ	11
1 РЕЗЮМЕ	17
2 ЖАЛБИ И ПРОВЕРКИ	31
2.1 ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЗА ДЕЙНОСТТА НА ОМБУДСМАНА	31
2.2 ПРАВОМОЩИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ОМБУДСМАН	31
2.3 ДОПУСТИМОСТ НА ЖАЛБИТЕ И ОСНОВАНИЯ ЗА ПРОВЕРКИ	35
2.4 АНАЛИЗ НА ЖАЛБИТЕ, РАЗГЛЕДАНИ ПРЕЗ 2007	37
2.5 ПРЕНАСОЧВАНЕ И СЪВЕТИ	37
2.6 ПРОЦЕДУРИ НА ОМБУДСМАНА	40
2.7 РЕЗУЛТАТИ ОТ ПРОВЕРКИТЕ	42
2.8 РЕШЕНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧВАНЕ НА СЛУЧАИ ПРЕЗ 2007	45
3 РЕЗЮМЕТА НА РЕШЕНИЯ	55
3.1 СЛУЧАИ, ПО КОИТО НЕ Е УСТАНОВЕНО ЛОШО УПРАВЛЕНИЕ	55
3.2 СЛУЧАИ, РАЗРЕШЕНИ ОТ ИНСТИТУЦИЯТА	65
3.3 СПОРАЗУМЕНИЯ ЗА ДОБРОВОЛНО УРЕЖДАНЕ, ПОСТИГНАТИ ОТ ОМБУДСМАНА	69
3.4 СЛУЧАИ, ПРИКЛЮЧЕНИ С КРИТИЧНА ЗАБЕЛЕЖКА ОТ ОМБУДСМАНА	71
3.5 ПРОЕКТОПРЕПОРЪКИ, ПРИЕТИ ОТ ИНСТИТУЦИЯТА	88
3.6 СЛУЧАИ, ПРИКЛЮЧЕНИ НА ДРУГИ ОСНОВАНИЯ	91
3.7 СЛУЧАИ, ПРИКЛЮЧЕНИ СЪС СПЕЦИАЛЕН ДОКЛАД	96
3.8 ПРОВЕРКИ, ПРЕДПРИЕТИ ОТ ОМБУДСМАНА ПО СОБСТВЕНА ИНИЦИАТИВА	97
3.9 ЗАПИТВАНИЯ, ПОЛУЧИЛИ ОТГОВОР ОТ ОМБУДСМАНА	99
4 ВРЪЗКИ С ИНСТИТУЦИИ И ОРГАНИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	103
4.1 ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ	104
4.2 ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ	106
4.3 ДРУГИ ИНСТИТУЦИИ И ОРГАНИ	106

5	ВРЪЗКИ С ОМБУДСМАНИ И ДРУГИ СХОДНИ ИНСТИТУЦИИ	111
5.1	ЕВРОПЕЙСКА МРЕЖА НА ОМБУДСМАНИТЕ	111
5.2	ДРУГИ СЕМИНАРИ И КОНФЕРЕНЦИИ С УЧАСТИЕТО НА ОМБУДСМАНА	123
5.3	ДРУГИ СЪБИТИЯ С УЧАСТИЕТО НА ОМБУДСМАНИ И ТЕХНИТЕ ЕКИПИ	124
6	КОМУНИКАЦИИ	127
6.1	НАЙ-ВАЖНИ СЪБИТИЯ НА ГОДИНАТА	127
6.2	ПОСЕЩЕНИЯ С ЦЕЛ СЪБИРАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ	129
6.3	КОНФЕРЕНЦИИ И СРЕЩИ	134
6.4	ВРЪЗКИ С МЕДИИТЕ	136
6.5	ПУБЛИКАЦИИ	137
6.6	СЪОБЩЕНИЯ ЧРЕЗ ИНТЕРНЕТ	138
7	ПРИЛОЖЕНИЯ	
A	СТАТИСТИКА	143
Б	БЮДЖЕТ НА ОМБУДСМАНА	150
В	ПЕРСОНАЛ	151
Г	СИГНАТУРИ НА РЕШЕНИЯТА	160
	КАК ДА СЕ СВЪРЖЕМ С ЕВРОПЕЙСКИЯ ОМБУДСМАН	165

ВЪВЕДЕНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ

2007 година беше важна за правото на европейските граждани на добро управление. На 12 декември бе подписана и прогласена отново от председателите на трите основни институции на ЕС – Парламента, Комисията и Съвета – Хартата на основните права на ЕС, първоначално прогласена през декември 2000 г. Ангажиментът за правно задължителна Харта в Договора от Лисабон отразява все по-ясното разбиране, че Европа трябва да постави гражданите в центъра на вниманието. От гледна точка на омбудсмана Харта е от изключителна важност, тъй като чрез нея за първи път се признава правото на добро управление като основно право на гражданите на Съюза (член 41).

Добро управление

От встъпването ми в длъжност на 1 април 2003 г. насърчаването на добро управление е абсолютен приоритет за Европейския омбудсман. Непрекъснато напомням на институциите и органите на ЕС, че доброто управление изисква от служителите на публична служба много повече от простото избягване на неправомерно поведение. Длъжностните лица трябва да са ориентирани към обслужването и да следят членовете на обществото да бъдат третираны с необходимото уважение и да упражняват напълно своите права.

Изглежда, че този призив води до конкретни резултати. Щастлив съм да съобщя, че институциите и органите на ЕС работиха усилено през 2007 г. при разглеждането на жалби, отстраняването на несправедливости и поправянето на грешки. През годината установихме удвояване на броя на случаите, решени от самата институция - безпрецедентен брой, 35 % от нашите проверки бяха приключени след получаване на съгласието на съответната институция за решаване на проблема. Не трябва да подценяваме важността на това постижение за жалбоподателите и изобщо за гражданите. Твърдо вярвам, че бележим значителен напредък в приближаването до истинската култура на обслужване.

Седемте водещи случая, посочени в настоящия доклад, са свидетелство за тази промяна в нагласата. Цели четири от тях се отнасят до Европейската комисия, която действа бързо и конструктивно за намиране на решение при различни оплаквания. Трябва също специално да спомена Европейската агенция за авиационна безопасност, която за втора поредна година създава водещ случай, като показва своето желание да работи конструктивно с омбудсмана за решаването на проблеми. Съветът се извини на жалбоподател, след като насочих вниманието му към езиков проблем, и потвърди своята ангажираност за избягване на подобни проблеми в бъдеще. И накрая, Европейската централна банка предостави възможно най-полезния отговор на заинтересована гражданка, като подчерта, че счита за изключително важно изясняването на повдигнатите от нея проблеми и ѝ предложи да отправя евентуални допълнителни въпроси към експертите на банката. Целта ми при описването на тези случаи е да представя на всички институции и органи на ЕС модели за добро управление, от които да черпят вдъхновение и спрямо които да оценяват собствените си действия. През 2008 г. ще продължа да насърчавам внимателното възпитаване на култура на обслужване, за да се отговори на очакванията на гражданите.

Някои от резултатите, които постигнахме за гражданите и които са документирани в настоящия доклад, бяха постигнати без официална кореспонденция със съответната институция. Вече сме достигнали ниво, на което връзките ни с институциите са такива, че да можем бързо да разрешаваме нарастващ брой случаи, като се избягва необходимостта

от продължителна проверка. Разширих използването на неформални процедури за гъвкаво решаване на проблемите и ще продължа да развивам този подход през 2008 г. За мен това бележи повратен момент за нашата институция, защото показва в каква степен е уважаван омбудсманът и доколко институциите желаят да помогнат на гражданите.

Сигурното обаче е, че продължават да съществуват проблеми. Отново през 2007 г. 15 % от случаите бяха приключени с критична забележка, тъй като съответната институция не е успяла да покрие стандартите на обслужване, на които гражданите имат право. В настоящия доклад са включени примери за такива случаи. Те варират от отказа на една институция да промени своите процедури за назначаване на служители – основно поради съображения за лично административно удобство – до прекомерното забавяне на друга институция при процедура за установяване на неизпълнение, без да бъдат предоставени конкретни обяснения за причините. Ние отново ще изготвим доклад за последващите действия след тези критични забележки през 2008 г., за да се уверим, че институциите ще извлекат поука от тях. Възнамерявам също да проуча как решенията на омбудсмана могат да бъдат направени по-разбираеми, така че да предоставят още по-ефективни насоки както на гражданите, така и на служителите за това какво представлява доброто управление.

Ясно е, че има още работа по насърчаването на принципите на доброто управление в рамките на институциите и органите на ЕС. За да подпомогна разработването на полезни стратегии в тази насока, организирах работна среща в Брюксел през ноември 2007 г. На нея се осъществи оживен обмен на мнения за това как Европейският омбудсман може да помогне за превръщането на правото на добро управление в реалност. Разискванията дадоха много насърчителни и новаторски идеи за идните години. Очаквам с нетърпение практическото им приложение, за да бъдат от полза на гражданите в цяла Европа.

По-добра комуникация

Завърших въвеждането на годишния доклад за 2006 г., като подчертах моята двойна цел за предстоящата година, а именно – да работя с институциите за насърчаване на доброто управление и да пренасоча усилията си за комуникация, така че всички, които се нуждаят от услугите на Европейския омбудсман, да бъдат съответно информирани как да направят това.

Що се отнася до тази втора цел, 2007 беше година от решаващо значение. Окончателно преодоляхме проблема с честотата на допустимите жалби. Благодарение на една амбициозна и прецизно насочена информационна кампания, броят на допустимите жалби се повиши както в абсолютно, така и в относително изражение спрямо 2006 г. В резултат на това годината започна със 17 % повече проверки въз основа на получените жалби. Същевременно, като резултат от нашите усилия да подобрим информираността на гражданите относно това какво може да направи Европейският омбудсман, повече граждани от всякога получиха помощ при намирането на подходящи средства за решаване на проблемите, които срещат на национално, регионално и местно ниво.

Ключово развитие в тази насока през 2007 г. беше изготвянето на Изявлението на Европейската мрежа на омбудсманите. Целта на изявлението е да популяризира работата на омбудсманите в рамките на ЕС и да разясни услугите, предлагани от членовете на мрежата на граждани, които подават жалби по въпроси, попадащи в обхвата на законодателството на ЕС. Изявлението е достъпно на интернет страницата на Европейския омбудсман на всички официални езици на ЕС, а пълният текст е възпроизведен в глава 5 от настоящия доклад. Членовете на мрежата ще работят активно за популяризиране на изявлението, за да се гарантира, че гражданите разбират кой е в състояние най-добре да помогне за разглеждане на жалбите им, свързани със законодателството на ЕС.

Друга важна инициатива в тази сфера се очаква да се реализира през 2008 г. През изминалата година моята служба разработваше интерактивен наръчник, който ще бъде открит през предстоящата година като част от новата интернет страница на омбудсмана. Това ключово приложение ще помага на гражданите в откриването на най-подходящия път за решаване на проблемите им. Наръчникът следва да даде възможност по-голяма част от жалбоподателите

да бъдат насочени пряко към структурата, която в най-голяма степен е компетентна за обработването на техните жалби. Да се надяваме, че наръчникът ще доведе до по-нататъшен спад в броя на недопустимите жалби, получавани от моята служба.

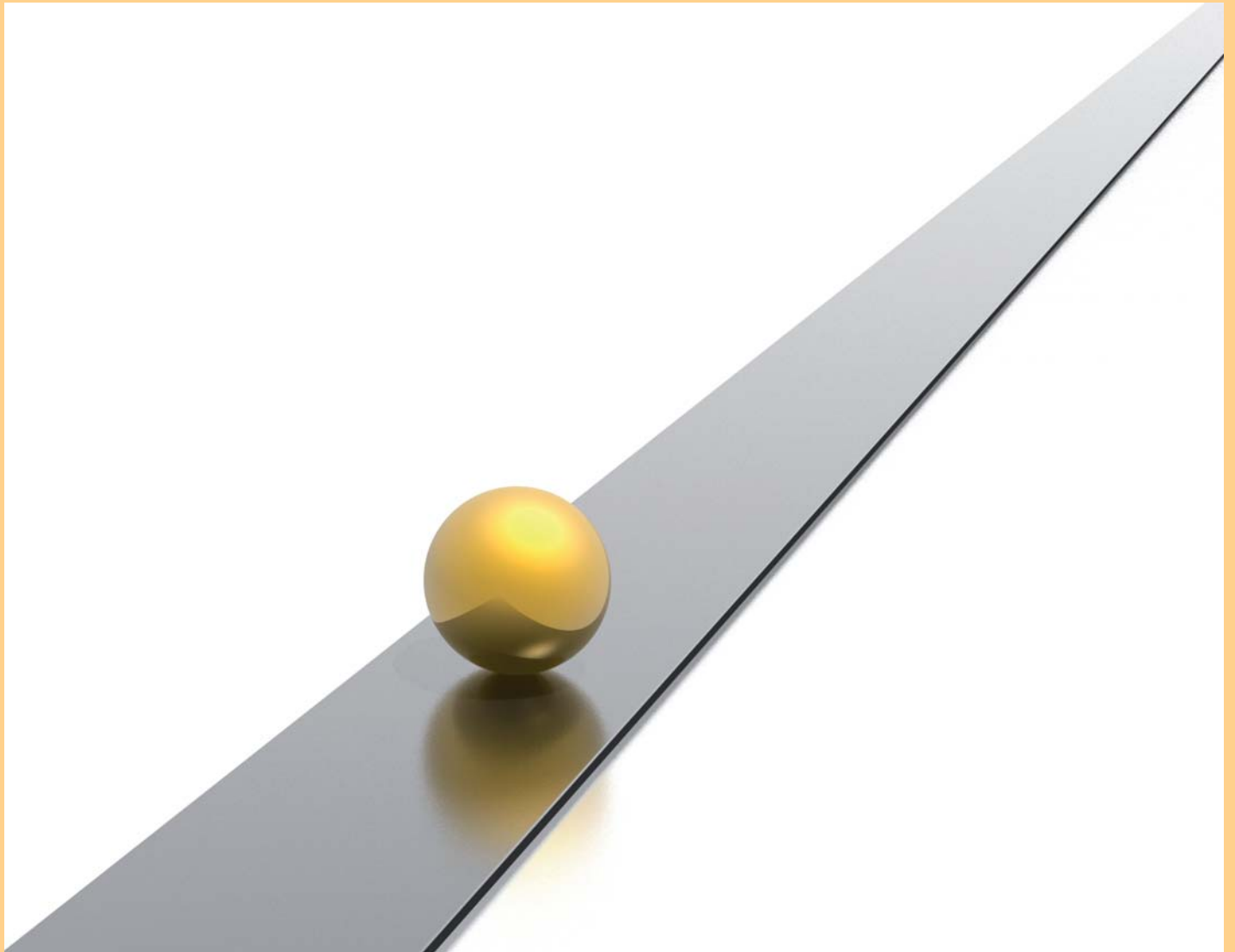
Откриването на най-подходящия път за подаване на жалба още от самото начало е важно по много причини. Помага за избягване на объркването, в което изпадат гражданите, когато им се съобщи, че структурата, към която са се обърнали, не е в състояние да им помогне. Означава също, че жалбите се разрешават по-бързо и ефективно, като по този начин се гарантира, че гражданите могат изцяло да се възползват от правата си съгласно законодателството на ЕС. Още един важен извод е, че като се намали частта на недопустимите жалби, които получава, моята институция ще може по-добре да изпълнява централната си роля - тази да помага на гражданите, които не са доволни от обслужването на институциите и органите на ЕС. Резултатите, които моята служба може да постигне за такива граждани, несъмнено са най-удовлетворяващият аспект от работата ми. Много примери за такива успехи от 2007 г. са посочени в настоящия доклад. Очаквам с нетърпение през предстоящата година тази работа за европейските граждани да продължи.

Както често съм казвал, годишният доклад е най-важната публикация на омбудсмана. Той му позволява да предостави отчет за своята работа на Европейския парламент, пред когото се отчита. Служи на институциите и органите на ЕС като източник за помощ в подобряването на тяхното управление. Прави работата на омбудсмана достъпна за широк кръг от хора, които искат да следят неговата дейност, включително широката общественост, медиите, академичните среди, държавните служители и колегите от омбудсманските институции от целия свят. През последните години бяха направени промени в доклада, за да стане той по-достъпен. По-нататъшните подобрения представляват допълнителна оригинална характеристика на настоящия доклад. Те могат да се забележат най-лесно в глави 5 и 6, където сме избрали да представим обобщение и анализ на действия вместо подробни списъци със събития и срещи, както по-рано. Надяваме се, че това прави четенето по-интересно и отразява реално значението на тези важни инициативи. Ще очакваме вашите отзиви.

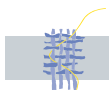
Страсбург, 15 февруари 2008 г.

П. Никифорос ДИАМАНДУРОС

РЕЗЮМЕ

1

1 РЕЗЮМЕ

Тринадесетият годишен доклад на Европейския омбудсман пред Европейския парламент представя отчет за дейностите на омбудсмана през 2007 г. Това е петият годишен доклад, представен от г-н П. Никифорос ДИАМАНДУРОС, който започна дейност като Европейски омбудсман на 1 април 2003 г.

СТРУКТУРА НА ДОКЛАДА

Докладът се състои от шест глави и четири приложения. Започва с въведение от омбудсмана, в което той откроява най-значимите достижения през изминалата година и очертава идеи за следващата година. Настоящото изпълнително резюме представлява глава 1.

Глава 2 описва процедурите на омбудсмана за обработка на жалби и извършване на проверки. Тя представя жалбите, обработени през годината, и прави тематичен анализ на резултатите от случаите, приключени след проверка. Този анализ обхваща най-важните правни и фактически заключения, съдържащи се в решенията на омбудсмана през 2007 г.

Глава 3 се състои от подобрени резюмета на решенията на омбудсмана през 2006 г., отнасящи се до определени теми и институции, предмет на жалбите, и проверки по собствена инициатива. Резюметата са подредени първо по вида на заключенията и след това по засегнатите институции или органи. Главата приключва с обобщение на решение, последвало проверка по собствена инициатива, и с пример за запитване, отправено от национален омбудсман.

Глава 4 засяга отношенията с други институции и органи на Европейския съюз. Започва с очертаване на стойностите на конструктивните работни отношения на омбудсмана с институциите и органите и преминава към списък с различни срещи и събития във връзка с това, проведени през 2007 г.

Глава 5 се занимава с отношенията на Европейския омбудсман с обществото от национални, регионални и местни омбудсмани във и извън Европа. Дейностите на Европейската мрежа на омбудсманите са описани подробно, като се представя и участието на омбудсмана в семинари, конференции и срещи.

Глава 6 представя преглед на комуникационните дейности на омбудсмана. Главата е разделена на шест части, покриващи основните моменти през годината, информационните посещения на омбудсмана, конференциите и срещите с участието на омбудсмана и неговите служители, отношенията с медиите, публикации и комуникация по електронен път.

Приложение А съдържа статистика за работата на Европейския омбудсман през 2007 г. Приложения Б и В представят подробности, съответно за бюджета и служителите на омбудсмана. Приложение Г представя решенията, съдържащи се в глава 3 по номер на случая, предмет и вид на установеното лошо управление. В него се изброяват и най-важните случаи и всички случаи, приключени с критична забележка през 2007 г.

КРАТЪК ОБЗОР

Мисията на Европейския омбудсман

Службата на Европейския омбудсман е създадена от Договора от Маастрихт като една от характеристиките на гражданството на Съюза. Омбудсманът проучва жалби срещу лошо

управление в дейностите на институциите и органите на Общността, с изключение на Съда на Европейските общности и Първоинстанционния съд на Европейските общности в качеството им на правораздавателни органи. С одобрението на Европейския парламент, омбудсманът е определил понятието „лошо управление“ по начин, който изисква зачитане на правата на човека, правовата държава и принципите на добро управление.

Освен че откликва на жалбите на отделни граждани, дружества и сдружения, омбудсманът работи изпреварващо, като предприема проверки по собствена инициатива, срещи с членове и представители на институциите и органите на ЕС и осъществява контакт с гражданите, за да ги информира за техните права и за начина на тяхното упражняване.

Жалби и проверки през 2007 г.

През 2007 г. омбудсманът получи 3 211 нови жалби, в сравнение с 3 830 през 2006 г. От друга страна, броят на допустимите жалби се повиши както в абсолютно, така и в относително изражение от 449 (12 % от общия брой) през 2006 г. на 518 (16 %) през 2007 г. В резултат на това годината започна със 17 % повече проверки въз основа на получените жалби.

Общо 58 % от всички жалби, получени от омбудсмана през 2007 г., бяха изпратени по електронен път – чрез електронна поща или чрез използване на формуляра за жалби на интернет страницата на омбудсмана. В 3 056 случая бяха изпратени жалби директно от граждани, а в 155 случая - от сдружения или дружества.

В почти 70 % от случаите омбудсманът имаше възможност да помогне на жалбоподателя чрез образуване на проверка по случая, пренасочване до компетентния орган или даване на съвет към кого да се обърне за бързо и ефективно разрешаване на проблема.

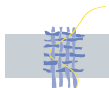
Въз основа на подадените жалби през годината бяха образувани общо 303 нови проверки. Омбудсманът също така предприе шест проверки по собствена инициатива. През 2007 г. Европейският омбудсман извърши общо 641 проверки, 332 от които бяха пренасочени от 2006 г.

Както и през предходните години, повечето от проверките бяха свързани с Европейската комисия (413 или 64 % от общия брой). Тъй като Комисията е основната институция на Общността, която взема решения с пряко отражение върху гражданите, нормално е тя да бъде основният обект на жалбите на гражданите. Имаше 87 проверки (14 % от всички), свързани с Европейската служба за подбор на персонал (ЕПСО), 59 (9 %), свързани с Европейския парламент, 22 (3 %), свързани с Европейската служба за борба с измамите, и 8 (1 %), свързани със Съвета на Европейския съюз.

Основните видове твърдени случаи на лошо управление бяха липса на прозрачност, включително отказ на информация (в 28 % от случаите), несправедливост или злоупотреба с власт (18 %), незадоволителни процедури (13 %), забавяне, което би могло да се избегне (9 %), дискриминация (8 %), небрежност (8 %), правна грешка (4 %) и неизпълнение на задължения, тоест неизпълнение на функциите на Европейската комисия като „пазител на Договора“ между държавите-членки (3 %).

Основният електронен адрес на омбудсмана беше използван за изпращане на общо 7 273 отговора на писма с молба за информация през 2007 г. От тях 3 127 бяха масови писма, подадени от граждани, и засягаха вече получени от Европейския омбудсман жалби, а 4 146 представляваха индивидуални искания за информация.

Така общият брой на обработените жалби и молби за информация от граждани към омбудсмана възлиза на 10 484 за въпросната година.

Резултати от проверките на омбудсмана

През 2007 г. омбудсманът приключи 348 проверки. Това представлява повишение от 40 % спрямо 2006 г. От тези проверки 341 бяха свързани с жалби, а седем бяха по собствена инициатива. По-долу можете да намерите преглед на заключенията.

Липса на лошо управление

През 2007 г. 95 случая бяха приключени без установяване на лошо управление. Това не е непременно отрицателен изход за жалбоподателя, на когото се предоставя най-малко пълно обяснение от съответната институция или орган за предприетите действия, както и позицията на омбудсмана по случая. Между примерите за случаи, при които не бе установено лошо управление през 2007 г., са следните:

- Омбудсманът получи жалба, в която се твърди, че Европейската комисия е бездействала неправомерно по отношение на Ирландия за възможно нарушаване на Директивата на ЕС за естествените местообитания. Жалбоподателят се оплаква още за решението на Комисията да не предприема последващи действия относно спорове, свързани с възможно нарушение на Директивата за отпадъците. Омбудсманът заключи, че Комисията е представила обосновано обяснение на стратегическата си роля, що се отнася до прилагането на тези директиви. Отбеляза също, че в този случай Комисията е предоставила на жалбоподателя подходяща и полезна информация. (3660/2004/PB)
- Жалбоподателка се оплаква на омбудсмана, наред с другото, от липса на прозрачност и за недопустимо забавяне на Европейската агенция по лекарствата (ЕМЕА) да отговори на запитванията, които тя е поставила пред нея относно безопасността на един антидепресант и риска от самоубийство. Съпругът на жалбоподателката е извършил самоубийство, докато е взимал това лекарство, и жалбоподателката се е свързала с агенцията с няколко въпроса и искания за информация. В хода на проверката агенцията се извини на жалбоподателката, че не е отговорила на някои от въпросите ѝ и предостави отговори на тези въпроси. Въпреки че жалбоподателката остана неудовлетворена, омбудсманът възприе становище, че действието на агенцията е разрешило установения от него проблем и че е престанало да е налице случай на лошо управление. (2370/2005/OV)
- „Грийнпийс“ се оплаква на омбудсмана, като твърди, че Комисията е отправила неверни, подвеждащи и клеветнически обвинения във връзка с изследване, което е било публикувано от неправителствената организация относно обмен на служители между Комисията и лобистко химическо предприятие. Проверката на омбудсмана стигна до заключение, че това твърдение не е било доказано. След като не установи лошо управление, той подчерта важността на прозрачността в лобистките дейности, упражнявани по време на законодателни процедури. (2740/2006/TN)

Дори и омбудсманът да не установи лошо управление, той може да предложи на институцията или органа да подобри качеството на управлението си в бъдеще. В такива случаи омбудсманът прави допълнителна забележка, както и направи, например, в следния случай:

- Полска природозащитна неправителствена организация се оплаква, че Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) е действала в противоречие със собствената си „Декларация за околната среда“ при съфинансиране на проекта за модернизиране на пътищата в Полша. Омбудсманът не е установил лошо управление. Въпреки това, тъй като жалбоподателят е подал едновременно и жалба до полския омбудсман, Европейският омбудсман насърчи ЕИБ да обмисли установяване на канали за комуникация и информиране със съответните национални и регионални органи, каквито са омбудсманите. Тези органи биха могли да служат като допълнителни източници на информация относно съответствието на проектите, финансирани от ЕИБ, с националното и европейското законодателство. (1779/2006/MHZ)

Случаи, решени от институцията и приключени с приятелско споразумение

Когато е възможно, омбудсманът се опитва да постигне положителен краен изход, който удовлетворява както жалбоподателя, така и институцията, срещу която се подава жалбата. Сътрудничеството между институциите и органите на Общността е най-важното за постигане на положителен изход, тъй като спомага за подобряване на отношенията между институциите и гражданите и може да се избегне нуждата от скъпоструващо и продължително съдебно производство.

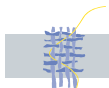
През 2007 г. 129 случая бяха уредени от самата институция или орган след жалба до омбудсмана. Това представлява удвояване на броя случаи, уредени през 2006 г., и отразява нарастващото желание от страна на институциите и органите да разглеждат жалбите към омбудсмана като възможност да поправят възникнали грешки и да си сътрудничат с омбудсмана за благото на гражданите. Между уредените случаи през 2007 г. бяха следните:

- След като германски университет се оплаква по повод спор относно плащания с Комисията за проект по програма Еразъм, омбудсманът се свързва с Комисията, която уреди случая в рамките на две седмици. Опитите на университета да убеди Комисията, че е направена грешка в изчисленията, се бяха оказали неуспешни. Комисията призна грешката и изплати исканата сума в размер на 5 400 EUR ведно с лихвите. Омбудсманът поздрави Генерална дирекция „Образование и култура“ за образцовия начин, по който разреши този случай, след като бе представен на вниманието ѝ. (3495/2005/GG)
- Комисията възстанови неизплатена сума от 88 000 EUR на френско консултантско дружество, което твърди, че институцията не е възстановила всички допустими разходи за нейното участие в програма за технологии на информационното общество в Китай. Комисията отговаря с твърдение, че жалбоподателят е направил грешка в изчисленията на своите разходи. След като омбудсманът се намеси в случая, тя се съгласи да изплати дължимата сума. (1471/2007/(CC)RT)

Ако конкретна проверка доведе до установяване на лошо управление, омбудсманът винаги се стреми да постигне приятелско споразумение. В някои случаи такова споразумение може да се постигне, ако съответната институция или орган предложи компенсация на жалбоподателя. Всяко такова предложение се прави на доброволна основа, тоест без да се признава юридическа отговорност и без въпросът да се отнася до съд.

През годината пет случая бяха решени чрез приятелско споразумение. В края на 2007 г. 31 предложения за приятелско споразумение все още се обсъждаха. Между случаите на приятелско споразумение, постигнато през 2007 г., са следните примери:

- Комисията прие предложението на омбудсмана за приятелско споразумение и намали сумата, която да се възстанови от изпълнителя, участващ в проект в Ливан. Това беше вследствие на жалба, в която изпълнителят твърди, че е налице недобросъвестно изпълнение на договора. Въпреки че омбудсманът не намери всички твърдения на жалбоподателя за основателни, той заключи, че решението на Комисията да ѝ бъдат възстановени определени суми, представлява лошо управление. В интерес на предприемането на стъпки за решаване на проблема Комисията се съгласи да преразгледа делото. (2577/2004/OV)
- Европейската агенция за авиационна безопасност (ЕААБ) отмени оспорено решение, след като омбудсманът направи предложение за приятелско споразумение. Случаят засягаше решение на ЕААБ, отнасящо се до основанието за издаване на типов сертификат за конкретно въздухоплавателно средство. След като анализира съответните правни разпоредби, омбудсманът не бе убеден, че решението е имало достатъчно правно основание. ЕААБ отговори, че едва към момента е успяла да получи информацията, необходима за издаване на типов сертификат и поради това е отменила оспореното решение. (1103/2006/BU)

- Бившият Европейски център за мониторинг на расизма и ксенофобията (ЕЦМРК) прие предложение за приятелско споразумение, като предостави по-подробна информация на некласиран участник в обществена поръчка относно начина, по който предложението му е било сравнено с това на спечелилата организация. Жалбоподателят се беше обърнал към омбудсмана с твърдението, че ЕЦМРК не е дал задоволителни отговори на неговите въпроси и не е приложил прозрачни критерии. След проверката жалбоподателят изрази своята благодарност към омбудсмана за неговата работа и за предоставянето на надеждна гаранция за прозрачност в ЕС. (1858/2005/BB и 1859/2005/BB)

Критични забележки, проектопрепоръки и специални доклади

Ако не е възможно приятелско споразумение или ако търсенето на такова уреждане е безуспешно, омбудсманът или приключва случая с критична забележка към съответната институция или орган, или прави проектопрепоръка.

Критична забележка обикновено се прави, ако (i) не е възможно съответната институция да отстрани случая на лошо управление, (ii) няма данни лошото управление да е с цялостно въздействие и (iii) последващо действие на омбудсмана не изглежда необходимо. Прави се критична забележка и ако омбудсманът сметне, че проектопрепоръката не би била от полза или че не е целесъобразно да се внася специален доклад в Парламента, в случай че засегнатата институция или орган не приеме проектопрепоръката.

Критичната забележка потвърждава на жалбоподателя, че неговата жалба е доказана по основание, и посочва на съответната институция или орган, че е стретила, така че да ѝ помогне да избегне бъдещи случаи на лошо управление. През 2007 г. омбудсманът приключи 55 проверки с критични забележки. Например:

- Омбудсманът критикува Комисията, че не е публикувала през 2006 г., както се изисква по закон, своя годишен доклад за 2005 г. за достъпа до документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията. Това бе вследствие на жалбата от неправителствената организация „Стейтуоч“. Като отчете, че през септември 2007 г. Комисията в крайна сметка е публикувала въпросния доклад, омбудсманът посочи, че своевременното публикуване на докладите е ключов механизъм за отчетност пред европейските граждани. (668/2007/MHZ)
- Омбудсманът отправи две критични забележки на Европейската служба за подбор на персонал (ЕПСО) в два случая, отнасящи се до използването на езиците на „новите“ държави-членки, противопоставени на тези на „старите“ държави-членки. Това бе вследствие на жалба, подадена от полска асоциация, занимаваща се с тестовите за подбор на служители. ЕПСО информира омбудсмана, че междувременно езиковите изисквания за конкурсите са били променени. (3114/2005/MHZ)
- Омбудсманът отправи критика към Комисията, че не е представила основателни причини за липсата на достъп до годишните счетоводни отчети, които получава от държавите-членки във връзка със субсидиите за селското стопанство. Комисията изтъкна, че отчетите, съдържащи информацията, са били въведени в база данни и вече не съществуват като такива. Обясни, че информацията, поискана от жалбоподателя, ще наложи сложно препрограмиране на базата от данни. Макар да заключи, че подходът на Комисията е незадоволителен, омбудсманът не продължи да следи темата, тъй като правните въпроси в общ смисъл са от компетентността на законодателя на Общността в контекста на обявената реформа на Регламент 1049/2001 относно публичния достъп до документи. (1693/2005/PB)

Важно е институциите и органите да следят критичните забележки на омбудсмана, като предприемат действия за разрешаване на висящи проблеми, и по този начин да се избягва бъдещо лошо управление. През 2007 г. омбудсманът направи изследване на последващите действия на институциите, предмет на всички критични и други забележки, направени през 2006 г. Изследването е достъпно на интернет страницата на омбудсмана

(<http://www.ombudsman.europa.eu>). Омбудсманът предвижда ежегодно да провежда подобен експеримент и да информира обществеността за резултатите.

В случаите, когато последващо действие на омбудсмана не изглежда необходимо, тоест където съответната институция може да отстрани лошото управление, или в случаи, когато лошото управление е особено сериозно или е с общо въздействие, омбудсманът обикновено отправя проектопрепоръка до съответната институция или структура.

През 2007 г. бяха отправени осем проектопрепоръки. Освен това седем проектопрепоръки от 2006 г. доведоха до решения през 2007 г. Три случая бяха приключени през годината, в която проектопрепоръката е приета от институцията. Един случай доведе до специален доклад до Европейския парламент. Пет случая бяха приключени на други основания. В края на 2007 г. девет проектопрепоръки все още се разглеждаха, включително една, направена през 2004 г. и една, направена през 2006 г.

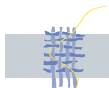
Една от проектопрепоръките, отправени през 2007 г., се отнася до публичния достъп до данни за плащанията, получавани от членовете на ЕП. Тя бе вследствие на жалба от малтийски журналист, чиято молба за данни относно възнагражденията на определени членове на ЕП беше отхвърлена от Парламента на основание защита на личните данни. Подробното становище на Парламента по проектопрепоръката на омбудсмана по този случай (3643/2005/(GK)WP) следва да бъде предадено до края на февруари 2008 г. В друга проектопрепоръка, отправена през 2007 г., омбудсманът посъветва Комисията да избягва в бъдеще всякакви неоснователни ограничения, свързани с официалните езици, на които може да се подават предложения по покани за участия в търгове (259/2005/(PB)GG). Тъй като тази проверка все още не е приключена в края на 2007 г., тя не е спомената в глава 3 от доклада.

Сред приетите през 2007 г., проектопрепоръки са следните:

- Комисията прие проектопрепоръка, в която омбудсманът я прикани да поправи неточна и подвеждаща информация, съдържаща се в листовки, постери и видеопрезентации относно правата на пътниците в самолетните. Две сдружения за въздушен транспорт се бяха обърнали към омбудсмана, критикувайки информацията, предоставена от Комисията за правата на пътниците на обезщетение и помощ при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети. След намесата на омбудсмана Комисията замени погрешните информационни материали. (1475/2005/(IP)GG и 1476/2005/(BB)GG)
- Комисията прие проектопрепоръка, в която омбудсманът се обръща към нея с цел да се откаже от искането си за възстановяване на пенсионно плащане, направено погрешка след смъртта на бивш служител. Проектотпрепоръката е вследствие на жалбата от сина на починалия. След повече от четири години от смъртта на неговия баща Комисията иска от него да възстанови сумата от 1747 евро. Впоследствие Комисията се съгласява да се откаже от искането си за възстановяване на средствата. (1617/2005/(BB)JF)

Ако институция или орган на Общността не откликне задоволително на проектопрепоръка, омбудсманът може да внесе специален доклад в Европейския парламент. Това е най-силното оръжие на омбудсмана и е последната значителна стъпка, която той предприема при разглеждането на даден случай, тъй като приемането на резолюция и упражняването на правомощията на Парламента са предмет на политическа преценка от страна на Парламента. Ето пример от 2007 г.:

- Омбудсманът внесе специален доклад в Европейския парламент, в който критикува Комисията, че не е обработила жалба относно европейската директива за работното време. Преди повече от шест години германски лекар се е обърнал към Комисията с молба да образува производство срещу Германия, като твърди, че Германия нарушава директивата. Въпреки настояването на омбудсмана Комисията бездейства по жалбата, като се аргументира, че нейните предложения за изменение на директивата са предоставени на законодателя на Общността. Омбудсманът настоя, че този случай поставя важен принципен въпрос, засягащ начина, по който Комисията третира жалбите

на граждани относно нарушения. Той посочи, че би трябвало Комисията или да отхвърли жалбата, или да образува производство за установяване на неизпълнение. Бездействието не е в съответствие с принципите на доброто управление. (3453/2005/GG)

Проверки по собствена инициатива

Омбудсманът се възползва от правомощието си да образува проверки по собствена инициатива основно в два случая. Най-напред, той може да използва това свое правомощие за проверка на евентуален случай на лошо управление, когато жалбата е била подадена от неоправомощено лице (а именно, когато жалбоподателят не е гражданин или лице, постоянно пребиваващо в Съюза, или юридическо лице със седалище в държава-членка). Две такива проверки по собствена инициатива бяха започнати през 2007 г. Омбудсманът може да използва правомощието си да се самосезира и за борба със системни проблеми в институциите. Например:

- През декември 2007 г. омбудсманът образува проверка по собствена инициатива по въпроса за своевременността на плащанията, правени от Комисията. Той поиска от Комисията да предостави информация за това какво е било направено, за да се избегнат забавени плащания, за статистически данни за случаите на забавени плащания, както и информация за политиката на Комисията при плащане на лихви. Това е вследствие на оплаквания от отделни лица, дружества и организации, участващи в проекти и договори, финансирани от ЕС. (OI/5/2007/GG)

Между другите проверки по собствена инициатива, започнати през 2007 г., беше една относно компютърните изпити на ЕПСО (OI/4/2007/ID) и една за управлението на човешките ресурси в Съвместния изследователски център на Комисията (OI/6/2007/MHZ).

Следната проверка по собствена инициатива беше завършена през годината:

- Омбудсманът завърши проверка по собствена инициатива относно мерките, предприети от Комисията, за да се гарантира недопускането на дискриминация срещу лица в неравностойно положение при техните отношения с институцията. Сред положителните мерки, които той отбеляза, бяха тези за предоставяне на по-лесен достъп до информация чрез интернет страницата на Комисията и за подобряване на условията за назначения и повишения. Същевременно омбудсманът подчерта, че трябва да се направи повече за повишаване на осведомеността на служителите на Комисията за нуждите на лицата в неравностойно положение. Той също така оценява критично ситуацията в европейските училища по отношение на ученици с увреждания като незадоволителна. (OI/3/2003/JMA)

Водещи случаи - примери за най-добра практика

Няколко от горепосочените случаи представляват показателни примери за добра практика и затова са включени сред „водещите случаи“, посочени от омбудсмана в годишния доклад за 2007 г. Те служат също и като пример за другите институции и органи на ЕС как по най-добър начин да отговорят на въпросите, поставени от омбудсмана. Конкретно **Комисията** реагира бързо и конструктивно за разрешаването на различни оплаквания. В случай **3495/2006/GG** тя разреши в рамките на две седмици спор относно плащане с германски университет, след като омбудсманът обърна вниманието ѝ върху проблема. По подобен начин в случай **2577/2004/OV** Комисията прие предложението на омбудсмана за приятелско споразумение и намали сумата, която да се възстанови от изпълнител, участващ в проект в Ливан. В друг спор относно плащане тя прие проектопрепоръка, с която омбудсманът я призовава да се откаже от възстановяване на пенсионно плащане, направено погрешка след смъртта на бивш служител (**1617/2005/(BB)JF**). Освен това Комисията показва желание да работи конструктивно с омбудсмана, като прие проектопрепоръка да поправи неточна и подвеждаща информация, съдържаща се в листовки, постери и видеопрезентации относно правата на пътници, пътуващи в самолети (**1476/2005/(BB)GG**).

Други примери за добра практика включват случай **2580/2006/TN**, при който **Съветът** се извини на жалбоподател и потвърди своята ангажираност за избягване на подобни проблеми в бъдеще, след като омбудсманът насочи вниманието му към проблем, свързан с ирландския език. **Европейската централна банка** (ЕЦБ) предостави възможно най-полезния отговор на заинтересована гражданка, като подчерта, че счита за изключително важно изясняването на повдигнатите от нея проблеми и ѝ предложи да отправя евентуални допълнителни въпроси към експертите на банката (**630/2007/WP**). Един последен пример за положителен отговор от страна на институциите и органите през 2007 г. е случай **1103/2006/BU**, при който **Европейската асоциация за авиационна безопасност** (ЕААБ) отмени оспорено решение, след като омбудсманът направи предложение за приятелско споразумение. Това е втората поредна година, през която един от случаите на ЕААБ е сред водещите случаи, посочени в този доклад, което е свидетелство за нейното желание да сътрудничи конструктивно с омбудсмана.

По-нататъшен анализ

Последната част на глава 2 от годишния доклад съдържа прегледи на избрани от тези и други случаи в следните тематични категории: (i) откритост, включително достъп до информация и документи, както и защита на данни; (ii) Комисията като пазител на Договора; (iii) търгове, договори и безвъзмездни средства; и (iv) въпроси, свързани с персонала, включително назначаване на работа.

Глава 3 от доклада съдържа резюмета на 50 от общо 348 решения, с които са приключени случаи през 2007 г. Резюметата отразяват обхвата от предмети и институции, предмет на проверки на омбудсмана, и различните видове констатации.

Решенията, с които се приключват случаи, обикновено се публикуват в интернет страницата на омбудсмана (<http://www.ombudsman.europa.eu>) на английски език или на езика на жалбоподателя.

Отношения с институциите и органите на ЕС

Европейският омбудсман отделя значително време на срещите с членовете и служителите на институциите и органите на ЕС за насърчаване на културата на обслужване в администрацията на ЕС. Тези срещи позволяват на омбудсмана да обясни мотивите за своите действия и да накара членовете и служителите да осъзнаят нуждата от конструктивно обработване на жалбите.

Сред най-важните срещи, проведени през 2007 г., бяха три прояви със служители от всички нива в Европейската комисия. Тъй като Комисията е институцията, до която са адресирани най-голямата част от проверките, извършени от омбудсмана, е особено важно тя да поеме водещата роля в развиването на култура на обслужване на гражданите и на зачитане на техните права. Отзивите, които омбудсманът получи по време на тези срещи, бяха много насърчителни. Ключови фигури за улесняването на тези срещи бяха заместник-председателят на Комисията Марго ВАЛСТРЪОМ, отговаряща, наред с другото, и за отношенията с омбудсмана, и генералният секретар на Комисията Катрин ДЕИ.

Срещите с членове на ЕП и служители на Европейския парламент също бяха от особена важност с оглед на привилегированата връзка на омбудсмана с Парламента. Европейският парламент избира омбудсмана и той се отчита пред него. Глава 4 от годишния доклад съдържа пълно описание на тези срещи. Тя обхваща участието на омбудсмана в срещи на комисията по петиции, за да представи своя годишен доклад и специални доклади, изложението му пред комисията по конституционни въпроси относно предложените промени по неговия статут и речта пред комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи за реформата на Регламент № 1049/2001 относно публичния достъп до документи.

Омбудсманът продължи да се обръща към други институции и органи през 2007 г., като проведе срещи с ключови представители на Съда на Европейските общности, Европейския икономически и социален комитет, Европейската инвестиционна банка и Европейската централна банка.

За да могат служителите му да бъдат информирани за дейността на останалите институции и органи на ЕС, омбудсманът организира в Страсбург редовни срещи на служителите, на които кани външни оратори. Г-н Пол Дж. МАХОУНИ, председател на Съда на публичната служба на ЕС, и г-н Питър ХЪСТИНКС, Европейски надзорен орган по защита на данните, пътуваха до Страсбург през 2007 г., за да представят своята работа пред служителите на омбудсмана.

Отношения с омбудсмани и подобни органи

Голям брой жалбоподатели се обръщат към Европейския омбудсман, когато имат проблеми с националната, регионална или местна администрация. Европейският омбудсман тясно си сътрудничи с колегите си в държавите-членки с цел да се гарантира, че жалбите на гражданите относно законодателството на ЕС се разглеждат бързо и ефективно. Това сътрудничество става под егидата на Европейската мрежа на омбудсманите. Понастоящем Мрежата се състои от почти 90 служби в 31 държави, обхващаща националните и регионални нива в рамките на Съюза, както и националното ниво в страните кандидатки за членство в ЕС плюс Норвегия и Исландия.

Една от целите на мрежата е да улесни бързото прехвърляне на жалби към компетентния омбудсман или подобна структура. Когато това е възможно, Европейският омбудсман директно прехвърля случаи или дава подходящ съвет на жалбоподателя. През 2007 г. омбудсманът посъветва 816 жалбоподатели да се обърнат към националния или регионалния омбудсман и прехвърли 51 жалби директно към компетентния омбудсман.

Глава 5 от годишния доклад на омбудсмана описва подробно дейността на мрежата през 2007 г., чийто върхов момент беше Шестият семинар на националните омбудсмани на държавите-членки на ЕС и страните кандидатки, който се проведе в Страсбург през октомври. Семинарът бе организиран съвместно от Европейския омбудсман и националния омбудсман на Франция, г-н Жан-Пол ДЪОЛЪОВОА. Всички 27 държави-членки на ЕС бяха представени на срещата, както и две от трите страни кандидатки плюс Норвегия и Исландия. Във връзка с обявлението, направено от Европейския омбудсман на Петия семинар, представителите на регионалните омбудсмани от всички държави в ЕС, където те съществуват, а именно Белгия, Германия, Испания, Италия, Австрия и Обединеното кралство¹, също бяха поканени да участват за първи път. Темата на семинара през 2007 г. беше „Преосмисляне на добрата администрация в Европейския съюз“.

По време на семинара омбудсманите изготвиха изявление, чиято цел е да спомогне за информирането на гражданите и другите потребители на услугите на омбудсманите за ползите, които могат да очакват, когато се обръщат към член на мрежата относно казуси, попадащи в обхвата на законодателството на ЕС. Изявлението е възпроизведено в пълен вид в Глава 5, която съдържа също подробно описание на дискусиите от семинара.

Глава 5 продължава с описание на различни други инструменти, използвани от мрежата за обмен на опит и най-добри практики. Бюлетинът на европейските омбудсмани продължи да служи като извънредно важен инструмент за обмен на информация през 2007 г. Двете издания, публикувани през м. април и м. октомври, включваха статии за върховенството на правото на ЕС спрямо националното, дискриминация и пречки за свободното движение, проблеми в областта на екологичното законодателство, защитата на правата на детето и на възрастните хора, проблеми в здравния сектор и въпроси, свързани с правото на личен живот и защита на данните. Дискусията на омбудсмана за интернет и форумите за обмен на документи продължиха да се развиват през годината, давайки възможност на службите да обменят информация чрез поставяне на въпроси и отговори. Бяха открити няколко големи разисквания по различни въпроси, например дискриминация, правната уредба за принудителната психиатрична хоспитализация, качеството на обществените услуги, статутът на юридическите експерти в службите на омбудсманите и инициативите на Европейската комисия да подобри

¹ Държавите са изброени по протоколния ред на ЕС.

обработването на жалбите, свързани с нарушения. Освен това, електронната служба за новини на омбудсмана *Ombudsman Daily News* бе публикувана всеки работен ден и съдържаха статии, откъси от пресата и съобщения от службите на цялата мрежа.

В допълнение към редовния неофициален обмен на информация чрез мрежата, съществува специална процедура, чрез която националните и регионалните омбудсмани могат да искат писмен отговор на запитвания, възникнали при обработката на специфични случаи. Европейският омбудсман предоставя директно отговори, или по целесъобразност насочва запитването към друга институция или орган на ЕС. През 2007 г. бяха получени три такива запитвания (по едно от национален, регионален и местен омбудсман), а три бяха приключени (включително едно, подадено през 2005 г. и едно през 2006 г.). Пример за запитване е описан в края на глава 3.

Информационните посещения на омбудсмани в държавите-членки и страните кандидатки за членство също се оказаха много ефективни за развитието на мрежата и отлично средство за повишаване на познанията за обхвата от средства за комуникация, които тя предлага. През 2007 г. Европейският омбудсман посети своите колеги омбудсмани в Германия (март), Швеция (май) и Белгия (ноември).

Усилията на омбудсмана за сътрудничество с неговите колеги надхвърлиха дейностите на Европейската мрежа на омбудсманите. С оглед пропагандиране ролята на омбудсмана, разискване на вътрешноинституционални отношения и обмен на най-добри практики, през 2007 г. г-н ДИАМАНДУРОС присъства на няколко прояви на омбудсмани и се срещна с колеги от ЕС и такива от по-далечни страни. Глава 5 завършва с обобщение на тези дейности.

Комуникационни дейности

Европейският омбудсман напълно съзнава колко е важно да се гарантира, че гражданите, които срещат проблеми с администрацията на ЕС, знаят, че имат право да се оплачат. Всяка година се полагат огромни усилия, за да се достигне до гражданите, предприятията, неправителствените организации и други субекти, за да бъдат информирани те за услугите на омбудсмана. През 2007 г. бяха направени над 130 презентации от омбудсмана и неговите служители по време на конференции, семинари и срещи. Гореспоменатите информационни посещения в Германия, Швеция и Белгия му дадоха допълнителна възможност да повиши осведомеността на гражданите на тези държави.

Важен момент през годината беше участието на омбудсмана в проявите, организирани по случай 50-ата годишнина от Римския договор. Дните на отворени врати, организирани в Берлин, Будапеща и Варшава, бяха особено важни, тъй като стотици хиляди души дойдоха, за да научат повече за дейностите на Съюза. Службата също участва, както и всяка година преди това, в Дните на отворени врати, организирани от Европейския парламент в Страсбург и Брюксел. Материали на 26 езика, описващи работата на омбудсмана, бяха разпространени сред посетителите заедно с различни сувенири. Членовете на персонала присъстваха на всички тези прояви, за да отговорят на въпроси за работата на омбудсмана.

Медийните дейности продължиха динамично, като омбудсманът даде шест пресконференции и над 40 интервюта на журналисти от пресата, радиото, телевизията и електронните медии през 2007 г. Седемнадесет изявления за пресата бяха издадени и разпространени до журналисти и заинтересовани лица в цяла Европа. Между обхванатите теми бяха проверката на омбудсмана за забавени плащания, проблемите в областта на достъпа до информация и документи, една жалба, отнасяща се за Европейската директива за работното време, и проблеми с информационни материали, публикувани от Комисията за правата на пътниците, пътуващи в самолети.

През 2007 г. бяха подготвени и разпространени няколко публикации с цел да се информират ключовите заинтересовани лица и широката общественост за услугите, които омбудсманът може да предложи на гражданите и постоянно пребиваващите в ЕС. Особен интерес през 2007 г. представляваше една нова информационна брошура за фирми и организации, която

обяснява обстойно какво омбудсманът може да направи за тези субекти. Информационната брошура бе разпространена заедно с други свързани материали като част от кампания по пощата, предназначена за потенциални жалбоподатели. Конкретно до търговските палати и правните кантори в цяла Европа бяха изпратени 5 000 лични писма по време на кампанията. Тази кампания се оказа много успешна, доказателство за което са запитванията за хиляди допълнителни копия от публикациите на омбудсмана, които бяха получени през 2007 г.

Интернет страницата на омбудсмана беше редовно осъвременявана с решения, съобщения за пресата и подробности от комуникационните му дейности. Беше създаден нов раздел на интернет страницата, за да се състави по-подробен профил на проверките по собствена инициатива на омбудсмана.

От 1 януари до 31 декември 2007 г. интернет страницата на омбудсмана беше посетена от 449 418 различни посетители. Страниците на английски език бяха най-често посещавани, следвани от тези на френски, испански, немски и италиански. По отношение на географския произход на посещенията, най-голям брой посетители имаше от Италия, последвани от Испания, Швеция, Обединеното кралство и Германия. Разделът с връзки на интернет страницата на омбудсмана включва връзки към страници на националните и регионалните омбудсмани в цяла Европа. През 2007 г. имаше над 82 000 посещения на страниците за връзка, което ясно показва значението за гражданите на услугите, предоставяни чрез Европейската мрежа на омбудсманите.

Вътрешно развитие

През 2007 г. омбудсманът продължи своите усилия за осигуряване капацитета на институцията да обработва жалби на граждани от 27 държави-членки на 23 официални езика.

Омбудсманът назначи нов началник на правния отдел на 1 юли 2007 г. след открита процедура за подбор. За да се подобри контролът върху качеството и за да се повиши продуктивността, правният отдел беше разделен на четири екипа начело с по един старши юридически съветник. Беше въведено ново компютърно приложение, за да се улесни управлението на случаи. Всички тези развития се оказаха изключително ценни за повишаването на производителността през годината. Повишението с 40 % на броя на случаите, приключени през 2007 г. потвърждава, че подобренията, направени в структурата и работата на правния отдел на омбудсмана през последните години, започват да произвеждат реален резултат. Омбудсманът ще продължи да работи в тази насока и през 2008 г.

Също от организационна гледна точка, през 2007 г. се отбеляза лека промяна, тъй като секретариатът на омбудсмана, обработващ жалбите, сега се ръководи пряко от асистента на началника на правния отдел. Това отразява по-ясно функциите на този секретариат, които са пряко свързани с работата на правния отдел.

През 2007 г. щатното разписание на омбудсмана съдържаше общо 57 длъжности, колкото бяха и през 2005 г. Не се предвижда увеличаване през 2008 г. Общият размер на бюджета за 2008 г. възлиза на 8 505 770 EUR (в сравнение с 8 152 800 EUR през 2007 г.).

ЖАЛБИ И ПРОВЕРКИ

2

2 ЖАЛБИ И ПРОВЕРКИ

Един от най-важните начини, чрез които Европейският омбудсман насърчава доброто управление, е като извършва проверки по твърдения за случаи на лошо управление и отправя препоръки за корективни действия, когато това е необходимо. Твърденията за случаи на лошо управление достигат до вниманието на омбудсмана най-често посредством жалби, чието разглеждане представлява най-важният аспект от ролята на омбудсмана да реагира на допуснатите нередности.

Правото да подават жалби пред Европейския омбудсман е едно от основните права на гражданите на Европейския съюз (член 21 от Договора за създаване на Европейската общност) и е включено в Хартата на основните права (член 43).

Освен това, омбудсманът извършва проверки по собствена инициатива, като по този начин играе активна роля в борбата срещу лошото управление и насърчава доброто управление.

2.1 ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЗА ДЕЙНОСТТА НА ОМБУДСМАНА

Дейността на омбудсмана се основава на член 195 от Договора за създаване на ЕО, Статута на омбудсмана (приет с Решение на Европейския парламент¹) и правилата за прилагане, приети от омбудсмана съгласно член 14 от Статута. Действащите правила за прилагане са в сила от 1 януари 2003 г. и могат да бъдат намерени на интернет страницата на омбудсмана (<http://www.ombudsman.europa.eu>) или предоставени на хартиен носител от службата на омбудсмана.

Статутът продължава да осигурява добра рамка за дейността на омбудсмана. Въпреки това, след внимателен преглед омбудсманът набелязва някои малки промени, които биха могли да подобрят капацитета му да работи по-ефективно в услуга на гражданите на Европа. Поради това на 11 юли 2006 г. омбудсманът отправи молба до председателя на Европейския парламент с искане да бъде започната процедура за изменение на Статута. В края на 2007 г. комисията по конституционни въпроси разгледа проектодоклад за предлаганите промени (докладчик г-жа Анели Яатенмаки).

2.2 ПРАВОМОЩИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ОМБУДСМАН

Член 195 от Договора за създаване на ЕО дава право на омбудсмана да бъде сезиран от всеки гражданин на Съюза или от всяко физическо или юридическо лице с местопребиваване или седалище в държава-членка на ЕС с жалби във връзка с допуснати неправомерни действия в дейността на институциите и органите на Общността, с изключение на случаите, в които

¹ Решение № 94/262 на Европейския парламент от 9 март 1994 г. относно правилата и общите условия за изпълнението на функциите на омбудсмана, ОВ 1994 L 113, стр. 15.

Съдът и Първоинстанционният съд са действали в качеството си на правораздавателни органи. Следователно жалбата не е от компетентността на омбудсмана, ако:

1. жалбоподателят не е лице, легитимирано да подаде жалба;
2. предметът на жалбата не се отнася до институция или орган на Общността;
3. жалбата е насочена срещу Съда или Първоинстанционния съд в качеството им на правораздавателни органи;
4. жалбата не засяга предполагаем случай на лошо управление.

Всеки един от тези случаи е разгледан подробно по-долу.

Съд на публичната служба на Европейския съюз

Подадена е жалба от длъжностно лице срещу Съда на публичната служба (СПС) във връзка с прилагането на процедурния правилник и практическите насоки на Първоинстанционния съд (ПИС) по висящо дело, по което жалбоподателят е ищец.

Според жалбоподателя изискванията в посочените по-горе разпоредби, свързани с превода на писмените доказателства и преклузивния срок за подаване на жалбата, представляват неприемливо ограничаване на достъпа до правосъдие.

Омбудсманът изрази становище, че изключението за Съда и Първоинстанционния съд, действащи като правораздавателни органи, се прилага и за СПС, който е съдебен състав към Първоинстанционния съд. Омбудсманът също така изрази становище, че предметът на жалбата засяга изпълнението на съдебните функции на този съд. При тези обстоятелства омбудсманът прецени, че няма правомощия да разгледа жалбата.

920/2007/BU

Жалби и проверки по собствена инициатива

Въпреки, че правото да подават жалби пред Европейския омбудсман е ограничено само за граждани на ЕС или физически или юридически лица с местопребиваване или седалище в държава-членка на ЕС, омбудсманът има и правомощия да предприема проверки по собствена инициатива. Възползвайки се от това си право, омбудсманът може да извършва проверки по случаи, в които се съдържа твърдение за лошо управление, доведени до вниманието му от лице, което няма право на жалба. В такива случаи практиката на омбудсмана е в хода на проверката да предостави на засегнатото лице същите процесуални възможности, както ако въпросът се разглежда като жалба. Обикновено омбудсманът решава за всеки конкретен случай дали да се възползва от правото си да започне проверка по собствена инициатива.

През 2007 г. са започнати две такива проверки по инициатива на омбудсмана.

В своя годишен доклад за 2006 г. омбудсманът посочи, че поради възможни бъдещи ограничения на средствата възнамерява да използва правото си на собствена инициатива всеки път, когато единствената причина да не започва проверка по жалба, съдържаща твърдение за лошо управление на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) в рамките на нейните дейности за отпускане на кредити извън ЕС (външно кредитиране), е това, че жалбоподателят не е гражданин на ЕС или няма местопребиваване в ЕС. В своята резолюция от 25 октомври 2007 г. Европейският парламент приветства декларацията за намеренията на омбудсмана и го прикани да разгледа възможността за сключване на меморандум за разбирателство с ЕИБ. На 5 декември 2007 г. омбудсманът изпрати писмо до председателя на ЕИБ с предложение за дискусии за изготвяне на проект на Меморандум за разбирателство.

Институции и органи на Общността

Правомощията на Европейския омбудсман обхващат институциите и органите на Общността. Институциите са изброени в член 7 от Договора, където обаче липсва определение или утвърден списък на органите на Общността. Това наименование обхваща органи, създадени по силата на Договорите, като Европейския икономически и социален комитет и Европейската централна банка, а също така органи, създадени съгласно законодателството, установено от Договорите, включително агенции като Европейската агенция за околната среда и Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници (FRONTEX).

Жалбите срещу публичните власти на държавите-членки не попадат в рамките на правомощията на Европейския омбудсман, дори и да са свързани с въпроси от обхвата на правото на ЕС. Въпреки това много жалби от подобен характер попадат в рамките на правомощията на националните и регионалните омбудсмани, които са част от Европейската мрежа на омбудсманите (вж. раздел 2.5 по-долу).

Пример за жалба, която не е насочена срещу институция или орган на Общността

През януари 2007 г. жалбоподателят подава жалба до омбудсмана относно условията, при които е освободен от длъжност в Западноевропейския съюз (ЗЕС). Жалбата е насочена срещу Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз г-н Хавиер Солана, който е и Генерален секретар на ЗЕС.

От нея става ясно, че оспорваното решение е взето от г-н Солана в качеството му на Генерален секретар на ЗЕС. Тъй като ЗЕС не е институция или орган на Общността, омбудсманът не притежава правомощия да разгледа жалбата.

128/2007/FOR

Лошо управление

Европейският омбудсман нееднократно е изразявал мнението, че лошо управление е широко понятие и че доброто управление изисква, наред с всичко друго, спазване на правните норми и принципи, включително на основните права. Принципите на доброто управление обаче надхвърлят тази рамка и изискват от институциите и органите на Общността не само да спазват правните си задължения, но и да поддържат високо ниво на обслужване и да гарантират, че членовете на обществото получават адекватно отношение и ползват изцяло правата си. С други думи, докато незаконността по необходимост предполага лошо управление, лошото управление не означава непременно незаконност. Поради това установените от омбудсмана случаи на лошо управление не означават автоматично, че е налице незаконосъобразно поведение, наказуемо по съдебен ред.²

В отговор на искане от Европейския парламент да бъде представено ясно определение за лошо управление, в Годишен доклад 1997 омбудсманът предложи следното определение:

„лошо управление е налице, когато публичен орган не действа в съответствие с правило или принцип, които са задължителни за него“.

През 1998 г. Европейският парламент прие това определение с резолюция. Кореспонденцията, разменена през 1999 г. между омбудсмана и Комисията, показва, че Комисията също приема това определение.

²

Във връзка с това вж. решенията на Първоинстанционния съд от 28 октомври 2004 г. по съединени дела T-219/02 и T-337/02, *Herrera v Commission*, параграф 101, и от 4 октомври 2006 г. по дело T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack v Commission*, параграф 128.

Хартата на основните права, първоначално прогласена през декември 2000 г. и подписана и отново прогласена на 12 декември 2007 г. преди подписването на договора от Лисабон на 13 декември 2007 г.³, включва правото на добро управление като основно право на европейските граждани (член 41).

В член 43 от Хартата е описано правото на подаване на жалби до Европейския омбудсман, предоставящо външен механизъм, чрез който от институциите и органите на Общността може да бъде поискано да дадат отчет за лошо управление. От съществено значение е обстоятелството, че културата на обслужване на гражданите съставлява важна част от доброто управление. Тя не трябва да се бърка с културата на обвинителност, която насърчава отбранителната позиция. В този контекст трябва да се отбележи, че проверките на омбудсмана не представляват дисциплинарна мярка или предварителна дисциплинарна процедура.

Стратегията на омбудсмана за насърчаване на културата на обслужване обхваща не само различни изпреварващи инициативи, но и разглеждането на жалбите. Важна част от тази култура е необходимостта да се признават допуснатите грешки и ако е възможно, да се поправят. Възможно е само едно своевременно извинение да бъде достатъчно за удовлетворяване на жалбоподателя или поне за да предотврати необходимостта омбудсманът да отправя официална критика към съответната институция.

Извинение от Съвета удовлетворява жалбоподателя

Ирландски гражданин подава жалба до омбудсмана за това, че Съветът е отговорил на негово писмо на английски език. Той твърди, че Съветът трябва да му изпрати отговор на ирландски и да се извини пред него и пред неговата организация за това, че е нарушил член 21 от Договора за ЕО.

В своето становище Съветът призна, че неговият отдел за информиране на обществеността е отговорил на английски език на електронното писмо на жалбоподателя, което е било написано на ирландски. Той се извини за причиненото неудобство и осигури превод на своя отговор на ирландски език. Той също така заяви, че за в бъдеще ще се погрижи за това при запитвания за информация, изпратени на ирландски език, отговорите да бъдат на същия език.

Жалбоподателят прие извинението на Съвета и приветства неговия ангажимент да следи за това занапред на писмата на ирландски език да се отговаря също на ирландски език.

Поради това, че Съветът е уредил въпроса по удовлетворителен за жалбоподателя начин, омбудсманът приключи случая.

2580/2006/TN

При по-сложни случаи, когато омбудсманът направи предварителна констатация за наличие на лошо управление, той се опитва, ако това е възможно, да насърчи постигането на доброволно уреждане на спора, което да е приемливо и за жалбоподателя, и за съответната институция или орган. Важно е да се отбележи обаче, че съответните разпоредби в Статута (член 3.5⁴) и правилата за прилагане (член 6.1⁵) се прилагат само ако е налице очевидна нередност и ако е видно, че тя може да бъде отстранена.

³ ОВ 2007 С 303.

⁴ „Доколкото е възможно, омбудсманът търси решение съвместно със съответната институция или орган с цел да бъде отстранен случаят на лошо управление и жалбата да бъде удовлетворена.“

⁵ „Ако омбудсманът установи случай на лошо управление, той сътрудничи със заинтересованата институция, доколкото това е възможно, с цел да бъде постигнато доброволно уреждане, така че допуснатото лошо управление да бъде отстранено, а жалбата – удовлетворена.“

Европейски кодекс за добро поведение на администрацията

На 6 септември 2001 г. Европейският парламент одобри Кодекс за добро поведение на администрацията, който институциите и органите на Европейския съюз, както и техните администрации и служители, са длъжни да спазват в отношенията си с гражданите. Кодексът взема предвид принципите на европейското административно право, които се съдържат в практиката на Европейския съд, и черпи вдъхновение от националното законодателство. Парламентът също призова омбудсмана да прилага Кодекса за добро поведение на администрацията. Поради това, когато разглежда жалби и извършва проверки по собствена инициатива, омбудсманът се съобразява с правилата и принципите, съдържащи се в кодекса.

2.3 ДОПУСТИМОСТ НА ЖАЛБИТЕ И ОСНОВАНИЯ ЗА ПРОВЕРКИ

За да може омбудсманът да предприеме проверка, жалбата, подадена от легитимиран жалбоподател относно лошо управление от страна на институция или орган на Общността, трябва да отговаря на някои критерии за допустимост. В тези критерии, посочени в съответните клаузи на Статута, е определено следното:

1. самоличността на жалбоподателя и предметът на жалбата трябва да са ясно посочени (член 2, параграф 3 от Статута);
2. омбудсманът не може да се намесва в съдебни производства или да поставя под въпрос обосноваността на съдебно решение (член 1, параграф 3 от Статута);
3. жалбата трябва да бъде подадена в срок от две години от датата, на която жалбоподателят е узнал за фактите, на които тя се основава (член 2, параграф 4 от Статута);
4. жалбата следва да бъде предшествана от подходящи административни постъпки пред съответната институция или орган (член 2, параграф 4 от Статута); а също така,
5. в случай на жалби във връзка с трудовоправни отношения между институциите и органите и техните длъжностни лица и други служители, преди подаването им трябва да са изчерпани всички възможности за подаване на молби и жалби по вътрешно-административен ред (член 2, параграф 8 от Статута).

Член 195 от Договора за създаване на Европейската общност предвижда, че омбудсманът „извършва разследвания, които счита за обосновани“. В някои случаи е възможно да няма достатъчно основания за започване на проверка от омбудсмана, дори жалбата да е допустима. По-долу са посочени три примера за подобни случаи.

Омбудсманът също така смята, че ако жалбата вече е разгледана като петиция от комисията по петициите на Европейския парламент, обикновено не съществуват основания за предприемане на проверка от неговата институция, освен ако не са представени нови доказателства.

Като цяло за 42 % от допустимите случаи, разгледани през 2007 г., е било прието, че не са налице основания за проверки.

Примери за жалби, при които не са били налице достатъчно основания за започване на проверка

Румънски гражданин се обръща към Европейската комисия, като твърди, че данъкът за регистриране на автомобили, наложен от румънските власти, нарушава общностното законодателство.

В отговор Комисията уведомява жалбоподателя, че е започнала процедура за установяване на неизпълнение срещу Румъния, за да се осигури недопускане на дискриминация по отношение на вноса на коли втора употреба. Комисията добавя, че не е поискала от Румъния да отмени въпросния данък, тъй като в законодателството на Общността няма правно основание за такова изискване.

В отговора си до следващо писмо от същия гражданин Комисията заявява, че понастоящем разглежда румънските законопроекти, предназначени да внесат необходимите изменения в румънската нормативна уредба за облагане на автомобили, така че те да съответстват на член 90 от Договора за ЕО.

В своята жалба до Европейския омбудсман жалбоподателят изразява неудовлетворение от отговорите на Комисията. Той твърди, че Комисията би трябвало да изиска от румънските власти те да отменят или да намалят данъка за регистриране на автомобили.

Омбудсманът изрази становище, че обясненията, предоставени от Комисията, са разумни, и че няма основания за започване на проверка.

В духа на добро сътрудничество, залегнал в основата на Изявлението, прието от Европейската мрежа на омбудсманите (вж. глава 5), и като взе предвид, че жалбоподателят е изразил неудовлетворение и от румънските власти, Европейският омбудсман сметна за необходимо да информира румънския омбудсман за жалбата и за текущата процедура за установяване на неизпълнение.

Европейският омбудсман също така информира Комисията за горното и предложи румънският омбудсман да бъде редовно информиран за по-нататъшните етапи в процедурата за установяване на неизпълнение.

2543/2007/RT

Жалбоподателката твърди, че Европейската централна банка (ЕЦБ) възнамерява да нанесе вреди на сграда с историческа стойност и че в кореспонденцията си по този въпрос Банката заела арогантна и неуважителна позиция. Жалбоподателката прилага копие от своето писмо до ЕЦБ, но не и от отговора на последната. След като изиска и получи копие от отговора на ЕЦБ от жалбоподателката, омбудсманът отбеляза, че в него се обяснява, че ЕЦБ няма да повреди или разруши сградата, а ще я поддържа, реставрира и използва. Освен това в писмото се посочва, че ЕЦБ отдава голямо значение на изясняването на поставените от жалбоподателката въпроси и я приканва

да изпраща всякакви други възникнали въпроси до експертите на банката. Омбудсманът прие, че отговорът на ЕЦБ е обоснован и полезен, следователно няма основания за започване на проверка.

630/2007/WP

Италианско дружество подава жалба до омбудсмана относно някои аспекти на отношението, проявено от Комисията спрямо него по време на разследване за предполагаем картел в индустрията за алуминиев флуорид. Наред с другото, дружеството се оплаква, че Комисията неправомерно е пренебрегнала негова молба за снизходителност във връзка с изпращането на възраженията, не е уважила правото му на защита и го е принудила да не се съобрази с нареждане на националната съдебна власт, като е изискала от дружеството да върне определени документи на Комисията.

Омбудсманът проучи внимателно случая, представен от жалбоподателя. Във връзка с молбата за снизходителност омбудсманът отбеляза, че Комисията приема окончателно решение за снизходителност, едва когато приключи съответното разследване. Като е предоставила на жалбоподателя информация относно позицията на Комисията за вероятността за снизходителност и като му е разрешила удължаване на срока за представяне на забележки по възраженията, Комисията му е дала възможност да упражни правото си на защита. Във връзка с връщането на документи омбудсманът отбеляза, че Комисията по погрешка е предала някои поверителни документи на жалбоподателя и съгласно съответното законодателство е имала правото и дори задължението да изиска тяхното връщане. Независимо, че Комисията следва да вземе под внимание всякакви възможни задължения на дружеството съгласно италианското наказателно право във връзка с документите, жалбоподателят не е представил доказателства, че тя не е извършила това.

При тези обстоятелства омбудсманът прецени, че няма основания за започване на проверка.

2118/2007/IP

2.4 АНАЛИЗ НА ЖАЛБИТЕ, РАЗГЛЕДАНИ ПРЕЗ 2007

През 2007 г. омбудсманът получи 3 211 нови жалби в сравнение с 3 830, постъпили през 2006 г. В съответствие с установената практика всички жалби, водещи до започване на проверка, се включват в статистическата справка, съставяна от омбудсмана. За да се избегнат неточности, недопустимите колективни жалби, изпращани по електронна поща и често достигащи до няколко хиляди, се преброяват отделно в статистическата справка само до единадесетия жалбоподател включително.

В 3 056 случая жалбите са подадени от отделни граждани, а в 155 – от сдружения или фирми.

През 2007 г. процесът по разглеждане на жалбите с цел да бъде проверено дали те попадат в рамките на правомощията на омбудсмана и дали отговарят на критериите за допустимост, както и дали съдържат основания за започване на проверка, е приключен в 95 % от случаите. От всички разгледани жалби едва 26 % са били в рамките на правомощията на омбудсмана. От тях 518 отговарят на критериите за допустимост, но при 215 няма основания за започване на проверка.

През годината са започнати общо 303 нови проверки на основание подадени жалби. Омбудсманът е предприел и шест проверки по собствена инициатива. В приложение А е представен статистически анализ на тези проверки.

През 2007 г. Европейският омбудсман е извършил общо 641 проверки, като 332 от тях са пренесени от 2006 г.

Както и през предходните години, предмет на повечето от проверките е Комисията (413 или 64 % от общия брой). Като се има предвид, че Комисията е основната институция на Общността, която взема решения с преки последици за гражданите, естествено е тя да бъде основният обект на жалбите на гражданите. Европейската служба за подбор на персонал (ЕПСО) е предмет на 87 проверки, Европейският парламент – на 59, Европейската служба за борба с измамите – на 22, а Съветът на Европейския съюз – на 8.

Основните видове лошо управление, посочени в жалбите, са липса на прозрачност, включително отказ за предоставяне на информация (216 случая), несправедливост или злоупотреба с власт (135 случая), незадоволителни процедури (102 случая), забавяне, което е могло да бъде избегнато (69 случая), дискриминация (63 случая), небрежност (62 случая), съдебна грешка (35 случая) и неизпълнение на задължения, т.е. неизпълнение от страна на Европейската комисия на ролята ѝ на „пазител на Договора“ по отношение на държавите-членки (24 случая).

2.5 ПРЕНАСОЧВАНЕ И СЪВЕТИ

Ако дадена жалба е извън правомощията на омбудсмана, той дава съвет на жалбоподателя да се обърне към друг орган, който може да разгледа жалбата, особено ако случаят засяга правото на ЕС. При възможност за това и при наличие на основание за жалбата, със съгласието на жалбоподателя омбудсманът препраща направо жалбата към друг компетентен орган.

Както вече бе отбелязано, Европейският омбудсман работи в тясно сътрудничество с националните и регионалните си колеги в отделните държави-членки чрез Европейската мрежа на омбудсманите (вж. глава 5 по-долу). Една от целите на мрежата е да улеснява бързото пренасочване на жалбите към компетентния национален или регионален омбудсман или към сходен орган. Комисията по петиции на Европейския парламент също участва в мрежата като пълноправен член.

Пренасочване

През 2007 г. са пренасочени 92 жалби. От тях 51 са пренасочени към националните или регионалните омбудсмани, 20 – към Европейския парламент, за да бъдат разглеждани като петиции, 12 – към SOLVIT⁶, 7 – към Европейската комисия и 2 – към други органи.

Примери за случаи, в които е ангажирана Европейската мрежа на омбудсманите

Майката на жалбоподателя е работила във Франция, а понастоящем живее в Бразилия. През 2002 г. френският държавен пенсионен фонд CRAM прекратява изплащането на пенсията ѝ поради възникнали затруднения с бразилската банкова система.

Случаят е пренасочен към френския омбудсман, който през март 2007 г. информира Европейския омбудсман, че е намерено решение по него. Майката на жалбоподателя е получила банкова регистрация в бразилска банка, одобрена от финансовия орган, изплащащ пенсии от името на CRAM. На 5 февруари 2007 г. дължимите суми са възстановени на майката на жалбоподателя.

1036/2005/ESB

Испански гражданин се оплаква, че системата за плащане с намаление на пътни такси за магистралите в Португалия „Via Verde“ не е достъпна за граждани на ЕС, които не са постоянно пребиваващи в Португалия. Тъй като жалбата засяга националните органи, Европейският омбудсман я пренасочва към португалския си колега.

След проведена от него проверка португалският омбудсман съобщава, че системата „Via Verde“ се основава на автоматично удържане на таксите от банковата сметка на потребителя. За да може да се възползва от системата, потребителят трябва да притежава сметка в банка от банковата мрежа Multibanco, в която влизат и две испански банки. Португалският омбудсман също така отбелязва, че независимо от това, че ограниченията на настоящата система могат да бъдат поставени под въпрос на основата на принципите за свободата на договаряне и конкуренция в банковия сектор, с Директива 2004/52/ЕО за оперативната съвместимост на електронни системи за пътно таксуване в Общността следва да се създаде единна система за електронно плащане на пътни такси на европейско равнище до 2011 г. В светлината на горепосоченото португалският омбудсман заключи, че не са необходими повече проверки по жалбата и приключи случая.

2681/2006/BM

Финландски гражданин, пребиваващ в Швеция, подава жалба до Европейския омбудсман за това, че шведската агенция за социална сигурност е изчислила неправилно неговото право на обезщетение за болест.

Тъй като жалбата е срещу национален орган, Европейският омбудсман посъветва жалбоподателя да се обърне към шведския омбудсман.

Европейският омбудсман също така писа до шведския омбудсман, за да го информира, че в жалбата се повдига въпросът за правилното прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и техните семейства, които се движат в рамките на Общността.

2828/2007/AL

Чешки гражданин, работещ в Ирландия, се оплаква, че ирландските данъчни власти са задържали колата му, регистрирана в Чешката република, защото не е заплатил ирландската такса за регистриране на автомобили. Според жалбоподателя тази такса е равностойна на вносно мито.

Европейският омбудсман посъветва жалбоподателя да се обърне към ирландския омбудсман, чийто служби са потвърдили, че жалбоподателят може да им пише на чешки, ако има затруднения с английския език.

Европейският омбудсман също така информира жалбоподателя, че ако въпросът не намери разрешение на национално равнище, последният може да подаде жалба до Комисията. Той също така привлече вниманието върху съответната съдебна практика⁷ във връзка с облагането на вносни коли втора употреба.

2510/2007/BU

⁶ Мрежата SOLVIT е създадена от Европейската комисия с цел да оказва помощ на лицата, които срещат трудности при упражняването на правата си на вътрешния пазар на Съюза.

⁷ Дела C-47/88, *Commission v Denmark*, [1990] ECR I-4509, параграфи 10, 21 и 22.

Текуща проверка по действия на Комисията и португалските власти

През 2001 г. жалбоподателят отваря развъдник за двучерупчести мекотели в пристанището Назаре (централна Португалия). След няколко месеца жалбоподателят установява значителен ръст на смъртността сред мекотелите. Анализите на водата в пристанището показват високи стойности на някои съставки, използвани в боите против обрастване, и по-специално на трибутилтин. Според жалбоподателя боите против обрастване все още са често употребявани в Португалия за покриване на корпусите на кораби и рибарски лодки и се продават свободно на рибари в рамките на юрисдикцията на пристанищните власти, както и в други пристанища в Централна Португалия.

След като безуспешно се обръща към португалските власти, жалбоподателят подава жалба срещу Португалия в Комисията. Според него Комисията класира жалбата без последствие на основата на обясненията на португалските власти, че като цяло водата в пристанището Назаре не се смята за подходяща за отглеждане на черупчести мекотели.

Според жалбоподателя разрешителното, което той е получил от португалските власти, е за развъждане на миди, и водата, в която е започнал производството си, е била подходяща за тази цел.

В жалбата си до Европейската комисия жалбоподателят изразява становището, че очевидно португалските власти са предоставили на Комисията невярна информация. Той твърди, че Комисията не му е представила основанията, на които е приела обясненията на португалските власти за задоволителни.

Европейският омбудсман поиска от Комисията да представи становище до 31 януари 2008 г. Той също така информира португалския омбудсман за жалбата.

На базата на информацията, препратена към него от Европейския омбудсман, португалският омбудсман реши да започне проверка за действията на португалските власти и уведоми за това португалския главен прокурор. Европейският омбудсман и португалският омбудсман възнамеряват да се информират взаимно за развитието на техните проверки.

1618/2007/JF

Примери за случаи, пренасочени към Европейската комисия

Български гражданин подава жалба до Европейския омбудсман за това, че член 30 от Директива 2002/22/ЕО, с който се дава на потребителите право да запазят своя съществуващ номер на мобилен телефон, дори ако сменят доставчика си на услуги, не е приложен в България, а Комисията не е предприела действия по този въпрос. Той твърди, че Комисията следва да започне процедура за установяване на неизпълнение.

Жалбоподателят се е свързал с редица служби в Комисията, които са го уведомили за възможността да подаде жалба за неизпълнение съгласно член 226 от Договора за ЕО. Изглежда обаче жалбоподателят не е направил това. При тези обстоятелства омбудсманът прецени, че жалбата срещу Комисията е недопустима, тъй като не са били предприети подходящите предварителни административни постъпки.

Същевременно омбудсманът отбеляза, че формулярът на Комисията за жалба за неизпълнение от страна на държавите-членки на законодателството на Общността все още не е достъпен на български език. Във връзка със съответния случай омбудсманът прехвърли жалбата на Комисията, която да я разгледа като жалба за неизпълнение срещу България. Той също така поиска от Комисията тя да го уведоми, когато българският текст на формуляра за жалби вече е достъпен.

В отговор Комисията обясни, че българският Закон за електронните съобщения, с който се транспонира регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщения, е приет на 10 май 2007 г. Тя заяви, че ще прегледа това законодателство и ще разгледа подходящите мерки за осигуряване на правилното прилагане на регулаторната рамка

на ЕС. Тя също така предостави връзка към българския текст на формуляра за жалби, който междувременно е бил предоставен на гражданите.

1466/2007/VIK

През 2006 г. омбудсманът получава редица жалби от испански граждани срещу производителя на лекарството Агреал. Според жалбоподателите приемът на това лекарство е довел до редица значителни нежелани реакции за здравето, като главоболие, депресия и намалена подвижност. Жалбоподателите искат продуктът да бъде забранен.

Тъй като Комисията е институцията, притежаваща необходимите законови правомощия на равнище ЕС за предприемане на действие по подобни въпроси, омбудсманът пренасочва случаите към Комисията. Впоследствие Комисията информира омбудсмана, че е поискала становището на Европейската агенция по лекарствата (ЕМЕА) за това дали е необходимо действие от страна на Общността. През юли 2007 г. ЕМЕА съобщи, че е препоръчала на Комисията всички лекарства, съдържащи веществото вералиприд, включително Агреал, да бъдат изтеглени от европейския пазар.

Впоследствие Комисията прие решение, с което изисква от държавите-членки да оттеглят разрешенията за употреба на медицински продукти, съдържащи вералиприд, тъй като съотношението полза/риск е преценено като отрицателно.

1369/2006/JMA; 1698/2006/(BM)JMA; 1699/2006/(BM)JMA; 1700/2006/(BM)JMA; 1701/2006/(BM)JMA;
1751/2006/(BM)JMA; 2192/2006/JMA; 2318/2006/JMA; и 3143/2006/JMA

Пример за случай, пренасочен към SOLVIT

Жалбоподателят е български гражданин, получил диплома за доктор по медицина в България. След присъединяването на България към ЕС той желае да практикува медицина във Франция и получава удостоверение за съответствие на дипломата си от българското Министерство на здравеопазването. Френският Национален лекарски съвет обаче отхвърля удостоверението за съответствие, тъй като в него не се посочва Директива 93/16. Българските власти настояват, че удостоверението е валидно без въпросното позоваване.

Омбудсманът пренасочва жалбата към българския център на SOLVIT, който скоро след това го информира, че случаят е успешно разрешен и жалбоподателят е получил удостоверение за съответствие, което му дава възможност да практикува във Франция.

1698/2007/RT

Съвети

Съвети са дадени по 1 862 случая. По 816 от тях на жалбоподателите е даден съвет да се обърнат към националния или регионалния омбудсман, а по 109 случая – жалбите да бъдат отнесени като петиции до Европейския парламент. По 308 случая е дадена препоръка жалбата да бъде отнесена до Европейската комисия. Тази цифра включва някои случаи, в които жалбата срещу Комисията е обявена за недопустима, тъй като не е била предшествувана от подходящите административни постъпки пред съответната институция. По 69 от случаите е направено предложение жалбата да бъде отнесена до мрежата SOLVIT, а 766 жалбоподатели са посъветвани да се обърнат към други органи, най-вече към специализираните омбудсмани или към органите, занимаващи се с разглеждане на жалби в държавите-членки.

2.6 ПРОЦЕДУРИ НА ОМБУДСМАНА

Всички жалби, подадени до омбудсмана, се завеждат и регистрирането им се потвърждава обикновено в рамките на една седмица от получаването им. Потвърждението уведомява жалбоподателя относно процедурата и съдържа референтен номер, както и името и телефонния номер на лицето, което се занимава с жалбата. Жалбата се анализира, за да се определи дали да бъде започната проверка, и обикновено в едномесечен срок жалбоподателят получава уведомление за резултатите от анализа.

Ако не бъде разкрита процедура, жалбоподателят бива уведомен за основаниято. Жалбата се пренасочва, когато това е възможно, или на жалбоподателя се дава подходящ съвет към кой компетентен орган да се обърне.

Започване на проверка

Първата стъпка от проверката е жалбата да бъде насочена към съответната институция или орган с молба за представяне на становище до омбудсмана, обикновено в срок от три календарни месеца. През 2004 г. Европейският парламент и Комисията се съгласиха да приемат по-кратък срок от два месеца за жалби във връзка с отказан достъп до документи.

Справедлива процедура

Принципът на справедливата процедура изисква решението на омбудсмана по дадена жалба да не взема предвид информацията, съдържаща се в представените от жалбоподателя или от институцията или органа на Общността документи, преди ответната страна да получи възможност да се запознае с тях и да представи своето становище.

След това омбудсманът изпраща на жалбоподателя становището на институцията или органа на Общността заедно с покана за представяне на забележки. Същата процедура се следва и при необходимост от провеждане на по-нататъшни проверки по жалбата.

Нито в Договора, нито в Статута се предвижда обжалване или други действия срещу решенията на омбудсмана по разглеждането на жалбата или резултатите от него. Независимо от това, подобно на всички останали институции и органи на Общността, омбудсманът се подчинява на разпоредбите за обезщетение за вреди, установени в член 288 от Договора за създаване на ЕО. Поначало е възможно такива искове да бъдат завеждани в европейските съдилища на базата на твърдение за неправомерни действия при разглеждане на жалбата от страна на омбудсмана.

Проверка на преписки и изслушване на свидетели

Член 3, параграф 2 от Статута на омбудсмана изисква от институциите и органите на Общността да предоставят всяка поискана от омбудсмана информация, както и да му осигуряват достъп до съответните преписки. Отказ може да бъде даден само при надлежно аргументирани съображения за секретност.

Правото на омбудсмана да проверява преписки му дава възможност да се увери в пълнотата и точността на информацията, предоставена от съответната институция или орган на Общността. Поради това е важно жалбоподателят и обществеността да получат гаранции, че омбудсманът може да провежда обстойни и пълни проверки.

Член 3, параграф 2 от Статута изисква още от длъжностните лица и другите служители на институциите и органите на Общността да дават показания по искане на омбудсмана.

През 2007 г. омбудсманът се е възползвал от правото си да поверява преписки на институциите по 18 случая. По 1 случай е приложил правото си да изслушва свидетели.

Открита процедура

Жалбите до омбудсмана се разглеждат открито, освен ако жалбоподателят не поиска поверителност.

Член 13 от правилата за прилагане разпорежда, че жалбоподателят има достъп до преписката, водена от омбудсмана по жалбата. Член 14 разпорежда обществен достъп до държаните от омбудсмана документи, осъществяван при условията и ограниченията, определени от Регламент 1049/2001⁸. Независимо от това, докато омбудсманът проверява

⁸

Регламент (ЕО) 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, ОВ 2001 L 145, стр. 43.

преписката на ответната институция или орган или приема свидетелски показания, нито жалбоподателят, нито обществеността имат право на достъп до поверителни документи или поверителна информация, получени в резултат от извършените проверки или от изслушването (член 13.3 и член 14.2). Целта на това изключение е омбудсманът да бъде улеснен в упражняването на правото му да извършва проверки.

2.7 РЕЗУЛТАТИ ОТ ПРОВЕРКИТЕ

В хода на проверката жалбоподателят бива информиран за всяка предприета нова стъпка. Когато омбудсманът реши да приключи проверката, той уведомява жалбоподателя за резултатите по нея и направените заключения. Решенията на омбудсмана не са правно обвързващи и не поражда права или задължения с правно действие за жалбоподателя или за ответната институция или орган.

През 2007 г. омбудсманът е приключил 348 проверки, от които 341 са били предприети по жалби, а 7 – по собствена инициатива.

Ако дадена проверка се извършва по повече от едно твърдение или искане, омбудсманът може да направи няколко констатации.

Констатация за липса на лошо управление

През 2007 г. 95 случая, включително три проверки по собствена инициатива, са приключени с констатацията, че липсва лошо управление. Подобен изход не означава непременно отрицателен резултат за жалбоподателя, който най-малкото получава пълно обяснение за извършеното от съответната институция или орган. В допълнение, дори омбудсманът да не установи лошо управление, той може да разкрие възможност за институцията или органа в бъдеще да подобрят качеството на собственото си управление. В такива случаи омбудсманът отправя допълнителна забележка.

Случаи, разрешени от институцията, и споразумения за доброволно уреждане на спора

Там където е възможно, омбудсманът се стреми към общ положителен резултат, удовлетворяващ както жалбоподателя, така и институцията, срещу която е подадена жалбата. Сътрудничеството между институциите и органите на Общността е от значение за постигането на подобен изход – това спомага да се подобрят отношенията между институциите и гражданите и да се избегне нуждата от скъпоструващо и продължително съдебно производство.

През 2007 г. 129 случая бяха разрешени от институцията или органа след подаване на жалба до омбудсмана. От тях 93 са случаи, в които намесата на омбудсмана е помогнала за получаването на бърз отговор при оставена без последствия кореспонденция (за подробности относно използваната в такива случаи процедура вж. раздел 2.9 от Годишен доклад 1998). Целта на омбудсмана в такива случаи е да намери бързо решение на проблема като алтернатива на започването на обичайна проверка за евентуално лошо управление. През 2007 г. процедурата също бе използвана с успех в три случая (723/2007/MHZ, 1624/2007/JMA, 2201/2007/JMA), като това подпомогна Комисията да уреди въпроса чрез допълване на предишния си отговор.

Обяснение за обхвата на директива

Жалбоподателят, който е испански гражданин и живее в Испания, иска от Комисията тя да предприеме действия срещу властите на Обединеното кралство и на Естония, тъй като те са поискали от неговата съпруга, която е с белоруско гражданство, да получи виза, за да посети споменатите страни. Според жалбоподателя изискванията за визи нарушават Директива 2004/38/ЕО⁹ („директивата“). В своя отговор Комисията обяснява, че съпругата на жалбоподателя не може да се ползва от разпоредбите на член 5, параграф 2 от директивата, съгласно който граждани на трети страни, притежаващи „карта за пребиваване“, се освобождават от изисквания за виза от държавите-членки на ЕС.

Жалбоподателят отново пише до Комисията, като изтъква, че директивата изглежда се прилага за всички граждани на ЕС и техните семейства, и че неговата съпруга притежава разрешение за пребиваване. Във втория си отговор Комисията подчертава, че член 5, параграф 2 от директивата не се прилага за съпругата на жалбоподателя, тъй като нейното разрешение за пребиваване не е „картата за пребиваване“, предвидена в член 10 от Директивата, а е издадено и регламентирано единствено от испанското законодателство.

В своята жалба до омбудсмана жалбоподателят твърди, че позицията на Комисията противоречи на директивата.

Омбудсманът изрази становище, че отговорите на Комисията са правно обосновани, но е можело да бъдат формулирани по по-разбираем начин. Службите на Комисията се съгласиха да изпратят допълнителен отговор до жалбоподателя. В допълнителния отговор се обяснява, че директивата се прилага за граждани на ЕС, които се движат или пребивават в държава-членка, различна от тази, чийто граждани са те, и за членовете на техните семейства, които ги придружават или се присъединяват към тях. Следователно директивата не се прилага за лица, които остават в своята собствена държава-членка, или за членовете на семействата им. В отговора на Комисията също така се съдържа ясно обяснение на понятието „карта за пребиваване“ и връзката му с други разпоредби от директивата. Отговорът включва и редица примери за илюстрация. Накрая Комисията посочва, че редакцията на член 5, параграф 2 от директивата не е в полза на семействата на граждани на ЕС, които не са упражнили правото си на свободно движение, но че директивата може да бъде изменена само чрез законодателния процес.

Омбудсманът прецени, че допълнителният отговор е достатъчен за решаване на случая. Във връзка с последната част от отговора на Комисията омбудсманът също така информира Европейския парламент за този въпрос.

2201/2007/JMA

Както се посочва в годишния доклад за 2006 г. (вж. резюметата на жалби 3297/2006/BU и 3684/2006/BU), омбудсманът също така разшири използването на някои по-неформални процедури със съгласието и сътрудничеството на заинтересуваната институция или орган за гъвкаво разрешаване на проблемите. По-долу е посочен пример за подобен случай, отнасящ се до Комисията. Съветът също е определил служител от секретариата си, с който службите на омбудсмана могат да се свързват за намиране на решения чрез неформални процедури.

Липсващ текст в декларацията Шуман

Френски професор подава жалба, че в текста на Декларацията Шуман на интернет страницата на Европа изречението за важността на развитието на африканския континент е пропуснато на всички езици, освен на френски език. Два дни след като омбудсманът се свързва с тях, службите на Комисията пишат писмо до жалбоподателя, като обясняват, че непълните текстове са били прехвърлени от първоначалната интернет страница, която е отпреди повече от десет години, и че изречението е пропуснато вероятно в резултат на техническа грешка. Те се ангажират да възстановят липсващото изречение, веднага щом преводаческите служби извършат необходимата работа.

Омбудсманът прие, че отговорът на Комисията урежда въпроса, но информира жалбоподателя, че той може да подаде нова жалба, ако не е удовлетворен от стъпките, предприети от Комисията. Омбудсманът също така благодари на службите на Комисията за тяхното бързо и ефективно действие за намиране на бързо решение.

2650/2007/FOR

⁹

Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, ОВ 2004 L 158, стр. 77.

Ако дадена проверка установи случай на лошо управление, омбудсманът се опитва по възможност да постигне доброволно уреждане. През годината пет случая бяха приключени с постигане на приятелско споразумение. Годината 2007 приключи с 31 предложения за споразумения, които все още са в процес на разглеждане.

В някои случаи може да бъде постигнато приятелско споразумение, ако ответната институция или орган предложи обезщетение на жалбоподателя. Такива предложения се отправят на доброволна основа, т.е., без да се признава юридическа отговорност и без въпросът да се отнася до съд.

За примери на приятелски споразумения, постигнати от омбудсмана, вж. раздел 3.3 от настоящия доклад.

Критични забележки и проектопрепоръки

Ако постигането на доброволно уреждане се окаже невъзможно или ако търсенето на разрешение не даде резултат, омбудсманът приключва случая с критична забележка до институцията или органа или съставя проектопрепоръка.

Критична забележка обикновено се отправя, ако не е възможно съответната институция да отстрани случая на лошо управление, (ii) няма данни лошото управление да е с цялостно въздействие и (iii) последващо действие на омбудсмана не изглежда необходимо. Прави се критична забележка и ако омбудсманът сметне, че проектопрепоръката не би била от полза или че не е целесъобразно да се внася специален доклад в Парламента, в случай че заинтересуваната институция или орган не приеме проектопрепоръката.

Критичната забележка потвърждава пред жалбоподателя, че неговата жалба е основателна, и посочва допуснатите грешки на ответната институция или орган, така че лошото управление да бъде избягвано в бъдеще. През 2007 г. 55 проверки бяха приключени от омбудсмана с критична забележка. Пълният списък на тези случаи е включен в приложение Г.

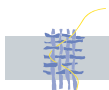
През 2007 г. омбудсманът извърши проучване върху последващите мерки, предприети от съответните институции по всички критични забележки, отправени през 2006 г. Това проучване е достъпно на интернет страницата на омбудсмана (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Омбудсманът възнамерява да извърши подобно проучване и да информира ежегодно обществеността за неговите резултати.

В случаите, когато определено е необходимо омбудсманът да вземе последващи мерки, т.е. там, където институцията може да отстрани случая на лошо управление, а така също в случаите, когато лошото управление е особено тежко или с общи последици, обикновено омбудсманът съставя проектопрепоръка до институцията или органа. В съответствие с член 3, параграф 6 от Статута на омбудсмана институцията или органът трябва да изпрати подробно становище в срок от три месеца. През 2007 г. са отправени осем проектопрепоръки. В допълнение към това седем проектопрепоръки, отправени през 2006 г., доведоха до вземане на решения през 2007 г. Три случая бяха приключени в годината, в която проектопрепоръката е приета от институцията. Един случай доведе до специален доклад до Европейския парламент. Пет случая бяха приключени по други причини. В края на 2007 г. осем проектопрепоръки все още бяха в процес на разглеждане, включително една, отправена през 2004 г., и една, отправена през 2006 г.

Специални доклади до Европейския парламент

Ако институция или орган на Общността не отговорят удовлетворително на проектопрепоръката, омбудсманът има право да изпрати специален доклад до Европейския парламент. Специалният доклад може да съдържа препоръки.

Както е отбелязано в Годишен доклад 1998 на Европейския омбудсман, възможността да бъде представен специален доклад пред Европейския парламент е изключително ценна за работата на омбудсмана.

Специалният доклад до Европейския парламент е последната съществена стъпка, която омбудсманът предприема в работата си по даден случай, тъй като приемането на резолюция и упражняването на правомощията на Парламента са предмет на политическо решение на тази институция. Омбудсманът, разбира се, предоставя всяка информация и помощ, поискани му от Парламента, във връзка със специалния доклад.

Според Правилника за дейността на Европейския парламент за връзките на Парламента с омбудсмана отговаря комисията по петиции. На заседание на комисията по петиции, проведено на 12 октомври 2005 г., омбудсманът се ангажира – в съответствие с член 195, параграф 3 от Правилника за дейността на Европейския парламент – да се явява пред комисията по нейно искане винаги, когато отправя специален доклад пред Парламента.

През 2007 г. пред Парламента бе представен един специален доклад. Той засяга случай 3453/2005/GG, в който омбудсманът отправя критика към Комисията за това, че не е разгледала жалба, засягаща европейската директива за работното време.

2.8 РЕШЕНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧВАНЕ НА СЛУЧАИ ПРЕЗ 2007

Решенията за приключване на случаи обикновено се публикуват на интернет страницата на омбудсмана (<http://www.ombudsman.europa.eu>) на английски език и на езика на жалбоподателя, ако той е различен от английския. Глава 3 съдържа резюмета на 50 решения за приключване на проверки. Резюметата отразяват кръга от въпроси и институциите и органи на Общността, предмет на общо 348 решения за приключване на проверки през 2007 г., както и различните основания за приключване. Случаите са обозначени със сигнатура по номер, общ предмет според сферата на съответната компетентност на Общността и вид лошо управление според твърденията на жалбоподателя.

В останалата част от настоящия раздел на глава 2 са анализирани най-важните правни и фактически констатации, съдържащи се в решенията. Подредбата е под формата на тематична класификация по основния предмет на проверките, обобщени в пет основни категории:

- Откритост (включително достъп до документи и информация) и защита на личните данни;
- Европейската комисия като пазител на Договора;
- Търгове, договори и безвъзмездни средства;
- Въпроси, свързани с персонала, включително назначаване на персонал;
- Други въпроси.

Трябва да се отбележи, че има значително припокриване между горните категории. Например в жалби относно назначаването на персонал или ролята на Комисията като пазител на Договора често се повдигат въпроси, свързани с откритостта и обществения достъп.

Откритост, обществен достъп и защита на личните данни

Голям дял (28 %) от проверките, извършени през 2007 г., бяха свързани с твърдения за липса на откритост. Член 1 от Договора за създаване на Европейския съюз предвижда, че решенията на Съюза се вземат „възможно най-открито“, а член 255 от Договора за създаване на Европейската общност постановява право на достъп до документите на Европейския

парламент, Съвета и Комисията. Това право се управлява от Регламент 1049/2001¹⁰. След проверки на омбудсмана, предприети по собствена инициатива през 1996 и 1999 г., много други институции и органи на Общността също приеха правила за достъп до документи.

Достъп до документи и информация

Регламент 1049/2001 предоставя на жалбоподателите възможност за избор на действие: жалбоподателят има право да оспори отказа по съдебен ред по член 230 от Договора за създаване на ЕО или да подаде жалба пред омбудсмана. През 2007 г. омбудсманът приключи проверките по 11 жалби, свързани с прилагането на Регламент 1049/2001, като осем от тях бяха срещу Комисията, две – срещу ОЛАФ и една – срещу Съвета.

Беше приключена една проверка по жалба срещу Европейската инвестиционна банка във връзка с достъп до документи съгласно нейните собствени правила.

В глава 3 са включени резюмета на осем от гореспоменатите случаи.

По случай **3697/2006/PB** омбудсманът установи, че изискването за представяне на „подробни основания“ за удължаване на срока за отговор на потвърждение на заявката съгласно Регламент 1049/2001 не се удовлетворява само с позоваване на необходимостта от консултации с други служби на Комисията. По-нататък той потвърди, че Комисията следва да организира своите административни служби, така че да осигури регистрирането на заявките за достъп не по-късно от първия работен ден след получаването им.

По случай **668/2007/MHZ** омбудсманът отправи критика към Комисията за закъснение от над осем месеца в публикуването на годишния ѝ доклад за прилагането на Регламент № 1049/2001 през 2005 г. Омбудсманът изтъкна, че публикуването на доклади е ключов механизъм за отчетност и комуникация с европейските граждани.

Омбудсманът разглежда три случая, свързани с изключения от публичния достъп.

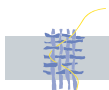
По случай **1844/2005/GG** омбудсманът изказа становище, че общото позоваване на евентуални рискове за вътрешния процес на вземане на решения от разкриването на информация не е достатъчно основание за прилагане на алинея втора на член 4, параграф 3 от Регламент 1049/2001¹¹. Независимо че Комисията изтъкна аргументи във връзка с конкретния документ, след преглед на документа омбудсманът изрази становище, че Комисията не е доказала, че неговото разпространение би могло сериозно да засегне процеса на вземане на решения от институцията.

Във връзка със случай **3269/2005/TN** омбудсманът изказа становище, че член 4, параграф 1, буква б) от регламента (за личния живот и неприкосновеност) не оправдава решението на Комисията да заличи имената на индустриални лобисти от документ. В тази своя позиция омбудсманът се основава на референтния документ за публичния достъп до документи и защитата на данните, публикуван от Европейския надзорен орган по защита на данните, с който омбудсманът също се е консултирал по този въпрос. Освен това омбудсманът подчерта необходимостта от прозрачност на дейностите по лобиране за случай **2740/2006/TN**.

Във връзка със случай **948/2006/BU** омбудсманът призна, че двойната роля на Европейската инвестиционна банка като банкова институция и като орган на Общността е отразена в разпоредбите на нейните правила за публичен достъп до документи, засягащи професионалното задължение за банкова тайна. Омбудсманът също така отбеляза, че ЕИБ е

¹⁰ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, ОВ 2001 L 145, стр. 43.

¹¹ „Достъпът до документ, съдържащ становища, които са за вътрешно ползване, като част от предварителни обсъждания и консултации на въпросната институция, се отказва, дори и след вземането на решение, когато разпространението на документа би засегнало сериозно процеса на вземане на решения от институцията, освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ.“

обвързана от Регламент 1367/2006¹², който прилага разпоредбите на Орхуската конвенция към институциите и органите на Общността. Този регламент обаче не е бил влязъл в сила към момента на подаването на заявката за достъп от жалбоподателя.

Член 11 от Регламент 1049/2001 изисква от всяка институция да предоставя обществен достъп до документалния регистър, в който се записват незабавно позоваванията на документи. Във връзка със случай **2350/2005/GG** омбудсманът изказа становище, че докато все още не съществува леснодостъпен или достатъчно пълен регистър, институциите на ЕС следва да бъдат готови да предоставят на гражданите при поискване списъци *ad hoc*, дори и изготвянето им да представлява значителна тежест.

Прилагането на Регламент № 1049/2001 за електронни бази данни поражда технически и правни проблеми. Във връзка със случай **1693/2005/PB** Комисията изтъкна, че отчетната информация, която ѝ се предава от държавите-членки, не представлява документ или документи, тъй като отчетите, съдържащи информацията, са качени в база данни и вече не съществуват като такива. Подходът на Комисията в такива случаи е да разглежда резултатите от рутинно извличане на данни като документи. Същевременно според нея информацията, поискана от жалбоподателя, би изисквала сложно ново програмиране. Независимо че приема подхода на Комисията за незадоволителен, омбудсманът не продължи работата си по въпроса, тъй като правните проблеми са нови и сложни, и могат да бъдат разгледани от законодателя на Общността в обща перспектива и в контекста на обявената реформа на Регламент № 1049/2001.

Във връзка със случай **2370/2005/OV** Европейската агенция по лекарствата (ЕМА) се съгласи да предостави информация в отговор на три въпроса, поставени от жалбоподателя.

Защита на личните данни

Бяха взети две решения по жалби, които поставят, наред с другото, и въпроси, свързани с правото на защита на личните данни на жалбоподателя.

Случай **452/2005/BU** засяга нерегламентирано разкриване на имената на кандидати за длъжността ръководител на представителство на Комисията. Европейският надзорен орган по защита на данните предостави на омбудсмана информация за своите проучвания по този въпрос. В своето становище до омбудсмана Комисията заяви, че не може да определи източника на изтичането на информация, тъй като не е могла да установи кой е имал достъп до съответните лични данни. Омбудсманът отправи критична бележка, като изтъкна, че това е несъвместимо със задълженията на Комисията съгласно Регламент № 45/2001¹³.

Случай **183/2006/MF** е свързан с отговора на Европол на искането на жалбоподателката да узнае с каква информация за нея разполага Европол. Решението на омбудсмана оставя открит общия въпрос за връзката между Комитета по жалбите, създаден съгласно Конвенцията за Европол, и неговата собствена роля съгласно член 195 от Договора за ЕО. В конкретния случай жалбоподателката не е предоставила конкретна информация в подкрепа на твърденията си срещу решението на Европол. Освен това Комитетът по жалбите се е извинил за грешката в отговора си на нейната жалба и е поправил грешката.

През 2007 г. омбудсманът се е свързвал с Европейския надзорен орган по защита на данните във връзка с осем случая съгласно меморандума за разбирателство, подписан на 30 ноември 2006 г. В шест от случаите проверката на омбудсмана е продължавала да тече в края на 2007 г. Двата случая, приключени през 2007 г., вече бяха посочени по-горе (**452/2005/BU** и **3269/2005/TN**).

¹² Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността, ОВ 2006 L 264, стр. 13.

¹³ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни, ОВ 2001 L 8, стр. 1.

Комисията като пазител на Договора

Принципът за правовата държава е основополагащ принцип на Европейския съюз. Едно от най-важните задължения на Комисията е да бъде пазител на Договора¹⁴. Член 226 от Договора за създаване на ЕО предвижда обща процедура, по която Комисията да разследва и да сезира Съда на ЕО за предполагаеми нарушения на правото на Общността от страна на държавите-членки. На основание на подадени жалби или в отговор на искане от Европейския парламент във връзка с отправени до него петиции по член 194 от Договора за ЕО, Комисията може да предприема разследвания по собствена инициатива. За определени въпроси, например незаконосъобразни държавни помощи, се прилагат други процедури.

Жалби, които са извън правомощията на Европейския омбудсман, често съдържат твърдения за нарушения на правото на Общността от страна на държавите-членки. Много от тези случаи могат да бъдат разрешени най-добре от други членове на Европейската мрежа на омбудсманите. В някои случаи обаче омбудсманът приема становище, че е уместно жалбата да бъде отнесена до Комисията. Раздел 2.5 съдържа примери и за двата подхода.

Европейският омбудсман получава и разглежда жалби срещу Комисията в ролята ѝ на пазител на Договора. Когато омбудсманът започва проверка по такава жалба, той разяснява на жалбоподателя – винаги, когато това е необходимо – че проверката няма да разследва дали е налице нарушение, тъй като Европейският омбудсман няма правомощия да разследва действията на компетентните органи на държавите-членки.

Глава 3 съдържа резюмета на шест решения, илюстриращи как действа омбудсманът по жалби срещу Комисията в ролята ѝ на пазител на Договора.

По отношение на процедурните задължения на Комисията спрямо жалбоподателите, основен референтен документ за омбудсмана е Съобщение на Комисията от 2002 г.¹⁵ в отговор на отправена от омбудсмана критика. Съобщението съдържа изявление, че по правило службите на Комисията ще разследват жалби с оглед достигане до решение за отправяне на официално уведомление или за приключване на случая в срок, не по-дълъг от една година от датата, на която жалбата е заведена в Генералния секретариат. Точка 3 от съобщението определя обстоятелствата, при които Генералният секретариат има право да не завежда дадена кореспонденция като жалба, и изисква жалбоподателят да бъде информиран за това с обикновена кореспонденция. Във връзка със случай **446/2007/WP** омбудсманът подчерта колко е важно последната разпоредба да се прилага правилно.

Случай **3453/2005/GG** е свързан с разглеждана от Комисията жалба срещу неприлагане на директивата за работното време. В специален доклад до Европейския парламент омбудсманът изрази становище, че несъмнената оперативна самостоятелност на Комисията по въпроси, свързани с твърдения за нарушения на законодателството на Общността от държави-членки, не ѝ дава право да отлага за неопределен срок формулирането на заключение по жалба на основание, че приложимото законодателство може да бъде изменено в някой бъдещ момент. Омбудсманът също така изтъкна във връзка със случай **962/2006/OV**, че оперативната самостоятелност на Комисията при разглеждане на жалби за нарушения не изключва прилагането на общия принцип, според който решенията следва да се вземат в разумни срокове.

Регионален омбудсман пренасочва жалба срещу това, че Комисията не е отговорила надлежно на запитвания във връзка със съответствието на някои разпоредби на регионалното законодателство със законодателството на Общността (случай **3386/2005/WP**). Комисията представи подробни обяснения в рамките на проверката на Европейския омбудсман и така удовлетвори жалбоподателя.

¹⁴ Член 211 от Договора за създаване на ЕО изисква от Комисията „да гарантира, че разпоредбите на настоящия договор и на мерките, приети от институциите в съответствие с него, се прилагат“.

¹⁵ Съобщение до Европейския парламент и до европейския омбудсман за отношенията с жалбоподателя във връзка с нарушения на правото на Общността, ОВ 2002 С 244, стр. 5.

В две жалби се поставят въпроси за връзката между ролята на националните органи и ролята на Комисията за осигуряване на прилагането на законодателството на Общността за околната среда и за разглеждането на жалби. По случай **3660/2004/PB** омбудсманът констатира, че Комисията е представила логични обяснения за своята стратегическа роля във връзка с прилагането на Директивата за местообитанията¹⁶ и Директивата относно отпадъците¹⁷. По случай **2725/2004/(PB)ID** омбудсманът също така изясни собствената си роля за разследване на жалби срещу Комисията във връзка с оценките за въздействие върху околната среда съгласно Директива 85/337¹⁸.

По случай **1166/2006/WP** омбудсманът отбеляза, че законодателството на ЕС относно съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси все още се приема преимуществено чрез междуправителствени процедури, така че възможностите на Комисията за действие са по-скоро ограничени. Той също така прие като разумен аргумента на Комисията, че не е необходимо тя да продължава по-нататък работата по конкретния случай, тъй като италианският съд понастоящем като правило приема прилагането на принципа *ne bis in idem*, който забранява повторно образуване на съдебно производство на едно и също основание.

По случай **943/2006/MHZ** омбудсманът не установи лошо управление в разследванията на Комисията, довели до приемане на временни мерки с антидъмпингов ефект относно вноса на някои обувни изделия. В решението на омбудсмана също така се изтъква ограниченото естество на неговия преглед по случаи, засягащи сложни икономически въпроси.

Търгове, договори¹⁹ и безвъзмездни средства

Омбудсманът разглежда жалби, свързани с възлагането, невъзлагането и управлението на договори и безвъзмездни средства. По въпросите дали е налице нарушение на договора обаче проверката на омбудсмана се ограничава до това дали институцията или органът на Общността са представили последователен и логичен отчет на правните основания за действията си и за причините, поради които смятат за оправдано становището си по договорната позиция.

В глава 3 се съдържат резюметата на 8 решения, илюстриращи начина, по който омбудсманът разглежда жалби от този вид.

Четири от случаите са свързани с търгове. Във връзка със случай **3693/2005/ID** омбудсманът разгледа принципа за еднаквото третиране на участниците в търга и свързаното с него задължение за прозрачност на тръжните процедури. В конкретния случай Комисията не е представила подходящи основания за отхвърлянето на оферта, но омбудсманът намира за неприемливо обезщетението, поискано от жалбоподателя, тъй като съответните договори вече са възложени, подписани и се изпълняват. Други три случая завършват със задоволителен резултат за жалбоподателя. По случаи **1858/2005/BB** и **1859/2005/BB** бившият Европейски център за мониторинг на расизма и ксенофобията се съгласи да сключи споразумение за доброволно уреждане, по силата на което предостави на неклаиран участник в търг пълна информация за съотношението между неговата оферта и тази на спечелилата организация. По случай **2633/2006/WP** Комисията преразгледа своята оценка на качеството на оферта за преводачески услуги и предложи на жалбоподателя рамков договор.

Три случая, засягащи финансови спорове с Комисията, също бяха разрешени по задоволителен начин. По случаи **3495/2006/GG** и **1471/2007/(CC)/RT** Комисията експедитивно

¹⁶ Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, ОВ 1996 L 206, стр. 7.

¹⁷ Директива на Съвета 75/442/ЕИО от 15 юли 1975 г. относно отпадъците, ОВ 1975 L 194, стр. 39.

¹⁸ Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, ОВ 1985 L 175, стр. 40.

¹⁹ Жалбите във връзка с трудови правоотношения са разгледани в подраздел „Въпроси, свързани с персонала“.

извърши допълнителните плащания, изисквани от жалбоподателя – германски университет в първия случай и френска консултантска фирма във втория. По случай **2577/2004/OV** Комисията прие предложението на омбудсмана за доброволно уреждане и намали сумата, която следва да бъде възстановена от изпълнителя. По случай **2468/2004/OV** Комисията блокира плащане, дължимо на дружеството на жалбоподателя, и го включи в своята Система за ранно предупреждение (СРП). Омбудсманът установи липса на лошо управление във връзка с размера на блокираното плащане, но отправи критика към Комисията във връзка с продължаващото присъствие на дружеството в СРП.

Въпроси, свързани с персонала

В глава 3 се съдържат резюмета на осем решения по жалби, свързани с персонала, които илюстрират различните видове жалби, разглеждани в тази група. Пет от тях са свързани с процедури по назначаване на персонал, две засягат трудови правоотношения с институции и органи, а една е свързана с кандидатура за стаж. Тук ще споменем четири от случаите.

Случай **3346/2004/ELB** засяга изискването на Европейската служба за подбор на персонал (ЕПСО) кандидатите да се регистрират и да контактуват със службата по електронен път. Омбудсманът прие общите основания на ЕПСО за това изискване, но препоръча службата да има готовност да разглежда надлежно мотивирани искания за изключения. ЕПСО отхвърли проектопрепоръката основно поради свои собствени съображения за административна целесъобразност. По случай **3114/2005/MHZ** омбудсманът отправи критика към езиковите изисквания в откритите конкурси, организирани от ЕПСО след разширяването на Съюза през 2004 г.

В решението по случай **3278/2004/ELB** беше приветстван ангажиментът на Европейския парламент да преразгледа условията за участие на кърмещи майки в конкурсите и Парламентът беше призоваван да гарантира, че съответните правила отразяват внимателно и справедливо балансиране на съответните конкурсни интереси и принципи, включително принципа за еднакво третиране на кандидатите. По случай **2825/2004/OV** омбудсманът установи липса на лошо управление от страна на Европейския парламент във връзка с твърденията за политическа намеса при назначаването на директора на информационната служба на председателя на парламента в държава-членка.

В допълнение към горното, проверката по собствена инициатива на омбудсмана за интеграцията на лица с увреждания от страна на Европейската комисия (**OI/3/2003/JMA**) отчасти засяга въпросите на заетостта и отчита напредък в редица свързани с тях области.

Други въпроси

Глава 3 съдържа също редица резюмета, които попадат извън категориите, разглеждани в предходните подраздели. Тук ще бъдат представени шест от тях.

Омбудсманът разгледа три жалби срещу Комисията във връзка с точността на информацията, две от които (**1475/2005/(IP)GG** и **1476/2005/(BB)GG**) засягат информационни материали за правата на пътниците във въздушния транспорт. Омбудсманът заключи, че някои от твърденията, критикувани от жалбоподателите, действително са неправилни и подвеждащи. Комисията прие проектопрепоръките за коригиране на материалите. По случай **2403/2006/(WP)ВЕН**, свързан с твърдения за невярна информация на интернет страница на Комисията, омбудсманът установи липса на лошо управление. Той подчерта, че задължението за вярност и точност не е пречка Комисията да опростява информацията, така че да я направи възможно най-достъпна за целевата аудитория.

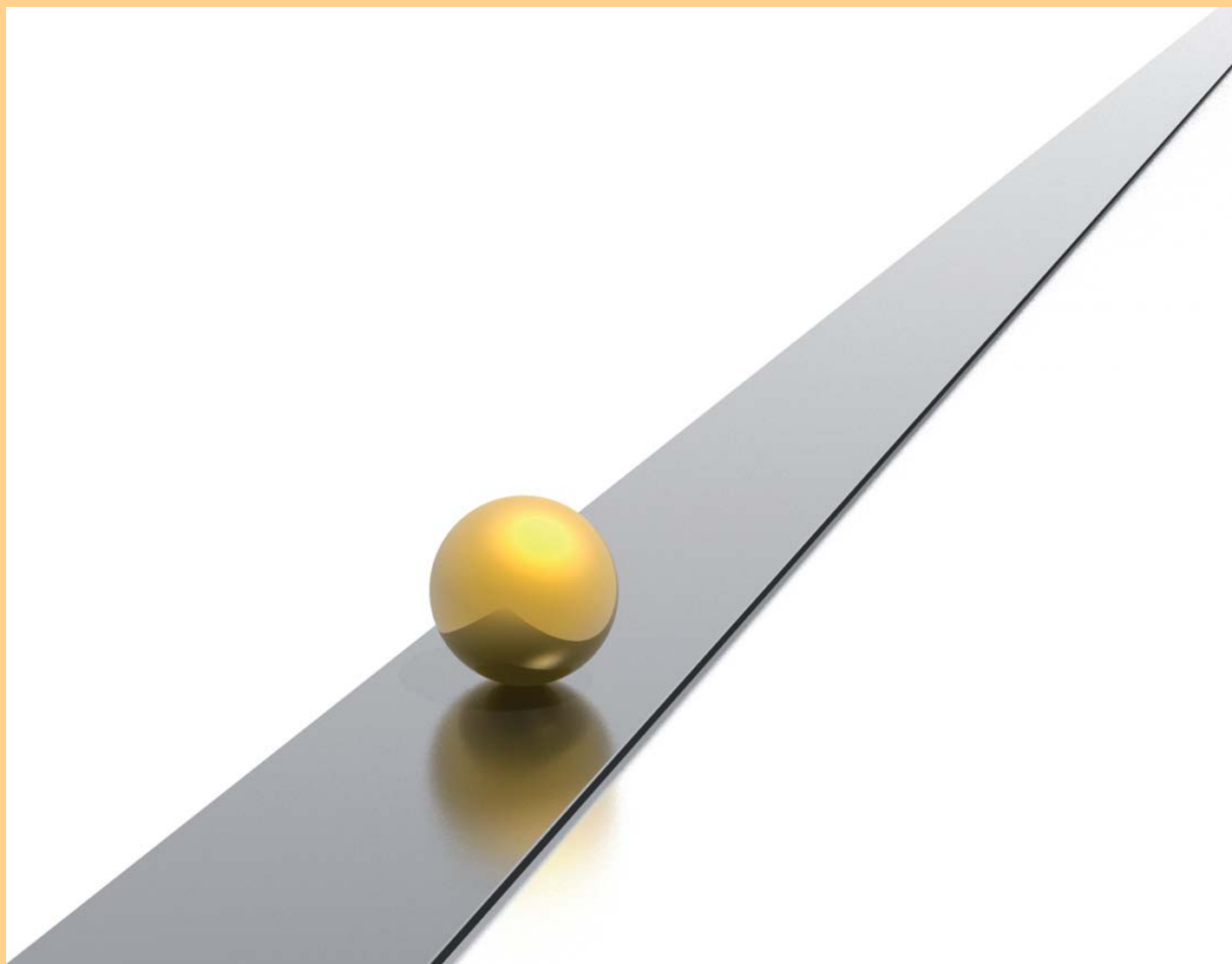
Случай **1103/2006/BU** засяга решение на Европейската агенция за авиационна безопасност (ЕААБ) относно основанията за типово одобрение на определени въздухоплавателни средства. След анализ на съответните правни разпоредби омбудсманът не бе убеден, че

решението има достатъчно правно основание. В отговор на предложение за доброволно уреждане ЕААБ заяви, че вече е в състояние да получи необходимата информация, за да издаде сертификат за типово одобрение и следователно е отменила оспорваното решение.

По-нататък омбудсманът формулира забележки в две решения по жалби срещу Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), подадени от полски неправителствени организации, работещи в областта на околната среда. По случай **1779/2006/MHZ** забележката насърчава ЕИБ да разгледа възможността за създаване на канали за комуникация и събиране на информация от съответни национални и регионални контролни органи, като например омбудсмани, които могат да служат като допълнителни източници на информация за съответствието на проекти, финансирани от ЕИБ, с националното и европейското законодателство. По случай **1807/2006/MHZ** омбудсманът отбеляза, че жалбоподателите са изиграли важна роля за привличане на вниманието на ЕИБ към важна информация, която преди това не ѝ е била известна. Омбудсманът насърчи ЕИБ да продължи конструктивното си сътрудничество с неправителствените организации.

РЕЗЮМЕТА НА РЕШЕНИЯ

3

3 РЕЗЮМЕТА НА РЕШЕНИЯ

Тази глава съдържа избрани резюмета на решения на омбудсмана, взети през 2007 г., и показва кръга от теми и институции, предмет на жалбите и проверките по собствена инициатива. Тук са поместени резюметата на решенията, споменати в тематичния анализ в глава 2. Резюметата на решенията, произнесени по жалбите, са класифицирани първо по вида на констатацията или резултата, а след това – според съответната институция или орган. В края на главата е поместено резюме на решение по проверка, извършена по собствена инициатива на омбудсмана, както и пример за запитване, отправено от национален омбудсман.

В подразделите на настоящата глава случаите са представени по реда на дадения им номер. Например в подраздел 3.1. за Европейската комисия случай 1166/2006/WP е поставен преди случай 2280/2006/MF. Пълният текст на решението по всеки един от случаите може да бъде намерен в раздела за произнесени решения на интернет страницата на омбудсмана (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Съответното решение може да бъде намерено по номера на случая. Пълният текст на решенията е представен на интернет страницата на английски език и на езика на жалбоподателя, ако той е различен от английски. От службата на омбудсмана може да бъде поискана разпечатка на пълния текст на решението във вида, в който е поместено на интернет страницата.

3.1 СЛУЧАИ, ПО КОИТО НЕ Е УСТАНОВЕНО ЛОШО УПРАВЛЕНИЕ

Европейска комисия

Предполагаемо неспазване на директиви за околната среда във връзка с язовирен проект в Португалия

Резюме на решение по жалба 2725/2004/(PB)ID срещу Европейската комисия

Жалбоподателите са внесли в Комисията жалба за нарушение, касаеща проекта за язовир и водохранилище Alqueva в Португалия. В своята жалба към Омбудсмана те твърдят, накратко, че Комисията не е предприела действия за гарантиране спазването на Директива 85/337¹ и Директива 92/43² във връзка с горепосочения проект.

Омбудсманът прецени, че целите на Директива 85/337 ще бъдат по-добре постигнати, ако аргументите относно адекватността и уместността на дадена Оценка на въздействието върху

¹ Директива 85/337/ЕИО от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействие на определени публични и частни проекти върху околната среда, ОВ 1985 L 175, с. 40.

² Директива 92/43/ЕИО от 21 май 1992 г. относно опазването на природни местообитания и на дивата фауна и флора, ОВ 1992 L 206, с. 7.

околната среда (ОВОС) в светлината на членове 3 и 5 от директивата бъдат представени на и обсъдени от компетентните национални органи в контекста на процедурата за разрешение за осъществяване съгласно членове 6 и 8 от директивата. Тъй като Комисията трябва да гарантира съответствие с член 8 от директивата, тя следва да се занимае старателно с твърденията, отправени в жалба за нарушение, посочващи, че държава-членка е предоставила разрешение за осъществяване в нарушение на член 8. Все пак, в настоящия случай жалбоподателите не са отправили такова конкретно обвинение.

Омбудсманът разгледа също ситуацията, която възниква, когато твърдения за неспазване на членове 3 и 5 от Директива 85/337 се подават *директно* към Комисията посредством жалба за нарушение. Констатация от страна на Омбудсмана, че отхвърлянето на такива твърдения от Комисията представлява лошо управление, предполага, в светлината на научния и техническия характер на съдържанието на ОВОС, че жалбата за нарушение съдържа обвинения и подкрепящи доказателства, които да демонстрират извършването от страна на държава-членка на основна грешка в оценката при разглеждането дали ОВОС отговаря на изискванията на членове 3 и 5 от директивата. В настоящия случай жалбоподателите не са показали, че са представили съответни аргументи, доказващи по достатъчно конкретен и убедителен начин такава основна грешка в оценката.

Във връзка с археологическите обекти, които изглежда са били открити за първи път по време на изпълнението на проекта, Омбудсманът отбеляза, че е имало съществено, обективно приемливо съмнение за приложимостта на Директива 85/337. Още повече, че аргументът на жалбоподателите по отношение на независимостта на оспорваните ОВОС по същество оспорва разумността и уместността на директивата. Следователно, той не се отнася за възможен пример на лошо управление.

По отношение на защитата на иберийския рис и спазването на Директива 92/43, Омбудсманът заключи, че жалбоподателите не са показали, че са представили пред Комисията достатъчно конкретни и надлежно подкрепени аргументи, които да демонстрират, че са налице грешки в списъка на Португалия на обекти, приемливи да бъдат идентифицирани като обекти от значение за Общността, или че Португалия не е изпълнила своите задължения съгласно член 12 от директивата.

В светлината на горепосоченото и след като взе под внимание информацията, представена от Комисията относно проучването по ОВОС на проекта, което тя е извършила преди отпускане на финансиране от Общността, както и другите стъпки, предприети от нея с цел осигуряване спазването на европейското законодателство в областта на околната среда по отношение на същия проект, Омбудсманът прецени, че обвинението на жалбоподателите не е било доказано.

Непредприемане на действия по жалба за нарушение на законите за опазване на околната среда

Резюме на решението, произнесено по жалба 3660/2004/РВ срещу Европейската комисия

Жалбоподателката е отправила жалба до Комисията, че Ирландия нарушава директивата на ЕС за местообитанията³. По нейно мнение Ирландия е трябвало да включи определени блатисти местности в списъка на обектите, изпратен на Комисията за създаване на мрежата NATURA 2000. Комисията решава да не предприема действия по жалбата, защото не е доказано, че въпросните блатисти местности отговарят на научното описание на местообитанията, обхванати от директивата, и е необходимо да има по-подробна екологична информация в този смисъл. Жалбоподателката изказва твърдение пред омбудсмана, че

³

Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, ОВ 1992 L 206, стр. 7.

Комисията неправилно не е предприела действия по горния въпрос. Тя твърди, че Комисията не е разяснила защо съответните блатисти местности не са обхванати от директивата за местообитанията.

След проверка на приложимите правни разпоредби и съдебната практика омбудсманът установи, че Комисията може основателно да изисква съответната научна информация в подкрепа на твърдението за нарушение на директивата за местообитанията. Такава информация включва по-специално специфични и достоверни научни данни, както по отношение на природата, така и относно подлежащия на защита характер на съответния обект, съгласно директивата, най-малкото ако този характер не е забележим от пръв поглед. Като има предвид горното, омбудсманът заключи, че Комисията е предоставила задоволителни обяснения за оспорвания ѝ пропуск, който не е неприемлив. Следователно той не установи лошо управление в тази насока.

Жалбоподателката се жалва и от решението на Комисията да не предприема по-нататъшни действия с доводи, отнасящи се до възможно нарушение на директивата за отпадъците⁴. Жалбоподателят е описал как отпадъците се изхвърлят във въпросните блатисти местности. Комисията разясни решението си, като накратко заяви, че (i) осигуряването на съответствие с екологичните закони на Общността е преди всичко задължение на държавите-членки; (ii) съдебното дело, заведено от Комисията срещу Ирландия точно във връзка с директивата за отпадъците, е приключило успешно (дело C-494/01); (iii) в случай на общи и системни нарушения на правото на Общността опитите да се въведат структурни реформи са най-добрият начин за оползотворяване на административните ресурси на Комисията; и (iv) в Ирландия такава реформа е постигната чрез създаването през 2003 г. на Службата за прилагане на природозащитно законодателство (OEE), към която жалбоподателят може да се обърне с конкретни оплаквания.

Омбудсманът прие, че в случая разясненията на Комисията са задоволителни, и също отбеляза, че Комисията е дала на жалбоподателя важни и полезни съвети. Следователно омбудсманът не констатира лошо управление по отношение на тази част от случая.

Липса на правни средства за защита срещу дисциплинарна санкция в Европейско училище

Резюме на решението, произнесено по жалба 3323/2005/WP срещу Европейската комисия

Ученик от Европейското училище в Мюнхен е бил отстранен от занятия за 38 учебни дни, защото той и двама негови съученици са посочени като виновни за това, че са сложили две кабарчета в купичка със супа в стола на училището. Майката на ученика е оспорила това решение, като е заявила, че нейният син не е знаел, че неговите съученици са осъществили на практика онова, което той е формулирал само като идея. След като училищният съвет по жалбите е заявил, че не е компетентен да разгледа нейния случай, тя е подала иск до германския административен съд. Съдът обаче се е произнесъл, че този въпрос не попада под германската юрисдикция. Тогава майката на ученика се е обърнала към омбудсмана.

Като се има предвид, че Европейските училища не са институция или орган на Европейските общности, омбудсманът поиска становище от Комисията на основание на това, че тя има определена отговорност за функционирането на Европейските училища, произтичаща от факта, че е представена в техния Управителен съвет и има широко участие във финансирането им.

Комисията съобщи, че съгласно нов вариант на приложимите правила съветът по жалбите е компетентен да разглежда случаи като този на жалбоподателката. Тя също така добави, че не

⁴

Директива 75/442/ЕИО от 15 юли 1975 година относно отпадъците, ОВ 1975 L 194, стр. 39.

възразява срещу това съветът по жалбите да приеме, че може да се произнесе по решения, взети в подобни случаи съгласно по-стария вариант на правилата. Така Комисията посъветва жалбоподателката отново да представи своя случай пред съвета по жалбите. Същевременно, поради липса на изрична разпоредба за обратно действие, съветът по жалбите отхвърля подновеното обжалване.

Омбудсманът отбеляза, че случаят е възникнал вследствие на особено сериозна мярка, предприета от Европейско училище, и че съществува риск жалбоподателката да остане без подходяща правна защита. Той изрази становище, че предвид голямото участие на Комисията в системата на Европейските училища, тя трябва да играе активна роля, за да гарантира, че Европейските училища съблюдават принципите на доброто управление. Във връзка с това омбудсманът предложи Комисията да осигури на Управителния съвет на Европейските училища да бъде представено предложение за изменение на съответните правила.

Комисията припомни, че вече е обърнала внимание на Съвета на настоятелите във връзка с този въпрос, но че тя е била единственият негов член, поддържащ разширяването на компетенцията на Съвета по жалбите със задна дата. Същевременно тя добави, че тъй като остава убедена в своята позиция, е настояла генералният секретар на Европейските училища отново да включи въпроса в дневния ред. Впоследствие въпросът е бил представен на Управителния съвет посредством писмена процедура, резултатът от която все още не бе известен към момента на окончателната оценка на омбудсмана за този случай.

Омбудсманът оцени постоянните усилия на Комисията и приключи случая, без да установи лошо управление от страна на Комисията. Същевременно, тъй като проблемът на жалбоподателката все още не е решен, омбудсманът реши да уведоми за случая новия генерален секретар на Европейските училища и германското правителство.

Временни антидъмпингови мерки

Резюме на решение по жалба 943/2006/MHZ срещу Европейската комисия

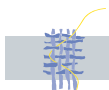
Жалбоподателят е бил заинтересована страна в разследването на Комисията, довело до приемането на временни антидъмпингови мерки за внос на някои обувни изделия с кожена горна част с произход от Китай и Виетнам⁵. Преди приемането на съответния регламент Комисията е публикувала на своя уебсайт информация относно въпросните антидъмпингови мерки и във връзка с това жалбоподателят е помолил Комисията за разкриване на получените резултати и за възможност да представи своите виждания. Молбите му са били охвърлени.

В своята жалба до омбудсмана жалбоподателят твърди, че Комисията (i) не е успяла да гарантира правата за защита на жалбоподателя и е нарушила принципа на доброто управление, като не е разкрила получените резултати преди официалното приемане на временни мерки и не е приела молбата на жалбоподателя от 13 март 2006 г. за представяне на неговите бележки; (ii) нарушила е принципа на пропорционалност (жалбоподателят твърди, че Комисията не е спазила „справедливия баланс“ между интересите на потребителите и на дружествата, за които важат антидъмпинговите правила, от една страна, и от друга страна, на тези дружества, за които митата не се прилагат); (iii) базирала е своето решение върху погрешна информация (жалбоподателят се е позовал на съответната публикация в уебсайта на Комисията) и погрешно е избрала Бразилия като референтна страна; и (iv) е действала по непрозрачен начин, като не е разкрила идентичността на жалващите се производители от ЕС и на изследваните производители от ЕС.

Жалбоподателят твърди, че Комисията трябва да оттегли своя регламент, налагащ временни антидъмпингови мерки върху някои кожни обувни изделия от Китай и Виетнам, и че вече

5

Регламент (ЕО) на Комисията № 553/2006, ОВ 2006 L 98, стр. 3.

събраните временни антидъмпингови мита трябва да бъдат освободени. В забележките си жалбоподателят е поддържал своите твърдения и искове.

В своето становище Комисията е посочила, че съгласно основния Регламент относно антидъмпинг⁶ не се изисква получените резултати да бъдат разкрити преди да бъдат предприети временните мерки. Комисията отрича каквото и да било нарушаване на правото на защита на жалбоподателя, както и всякакви грешки или липса на прозрачност. В своето заявление тя се позовава на Регламент (ЕО) № 553/2006.

Омбудсманът не е установил признаци на лошо управление. Той е подчертал, че жалбата се отнася до временните мерки, които имат специфичен характер и могат да бъдат променени впоследствие. Той също така е посочил ограничения характер на прегледа на омбудсмана в случаи, касаещи сложни икономически въпроси. При взимането на своето решение омбудсманът е взел предвид Зелената книга на Комисията⁷, междувременно предадена за обществено обсъждане и отразяваща въпроса, повдигнат от жалбоподателя.

Твърдение за непредприемане на правни действия по угово дело

Резюме на решението, произнесено по жалба 1166/2006/WP срещу Европейската комисия

Жалбоподателят, германски гражданин, през 1997 г. е осъден от германски съд за незаконно притежание на оръжие. Присъдата е отменена. През 1998 г. обаче жалбоподателят е осъден, *in absentia*, на 16 години затвор от италиански съд. През 2002 г. е арестуван на основание международна заповед за задържане и оттогава е в затвора.

През 2003 г. адвокатът на жалбоподателя уведомява Комисията за случая. Той твърди, че италианският съд е нарушил принципа *ne bis in idem*, който не позволява възбуждане на процесуални действия два пъти за едно и също деяние. Комисията се интересува от случая. Въпреки това тя разясни, че не е компетентна да преразглежда решенията на прокуратурата и че не може да инициира производство за нарушения срещу държава-членка по уговни дела. Единственото, което може предприеме, е да подаде тжбa съгласно член 35, параграф 7 от Договора за ЕС до Европейския съд относно тълкуването на споразумение, например Конвенцията, прилагаща Шенгенското споразумение, което установява принципа *ne bis in idem* на ниво Европейски съюз. Въпреки това, поради факта, че липсва определена информация, Комисията посъветва адвоката да продължи разглеждането на делото на национално ниво. През 2005 г. след негативно решение на италианския апелативен съд Комисията даде окончателно заключение, че липсват достатъчно основания да предприеме действия.

В жалбата си до омбудсмана жалбоподателят твърди, че Комисията е трябвало да предприеме действия. Той добавя, че е последвал съвета на Комисията единствено, за да й предостави база, въз основа на която да действа. Тъй като след това Комисията не предприема действия, това го е принудило да похарчи доста средства за своето съдебно представителство.

В своето становище Комисията разясни, че е посочила член 35, параграф 7 от Договора за ЕС, защото през 1998 г. италианският съд не е признавал принципа *ne bis in idem* за приложим в Италия. Независимо от това тази позиция не се потвърждава от следващите решения на италианските съдилища. Следователно няма признак за съществено разногласие между Комисията и Италия. Комисията подчерта, че не се е ангажирала да предприеме действия срещу Италия в случай на негативно решение на италианския апелативен съд и че такова негативно решение не предполага, че нейният съвет не е коректен и че е против интересите на жалбоподателя.

⁶ Регламент на Съвета (ЕО) № 384/96, изменен от Регламент на Съвета (ЕО) № 461/2004.

⁷ COM (2006)763.

Омбудсманът напомни, че в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси решенията все още се вземат главно чрез междуправителствени процедури, така че възможностите на Комисията да предприеме действия са твърде ограничени. Той отбеляза, че писмата на Комисията са формулирани по изключително съдържан начин. Комисията не се ангажира с действия, но обявява, че ще проучи бъдещи възможни стъпки след получаване на допълнителна информация. Освен това аргументът на Комисията да не разглежда повече случая, а именно, че понастоящем италианските съдилища принципно приемат прилагането на принципа *ne bis in idem*, изглежда логичен.

Затова омбудсманът приключи случая, без да установи лошо управление.

Предполагаема липса на отговор на кандидатура на турски кипърски университет

Резюме на решение по жалба 2280/2006/MF срещу Европейската комисия

Жалбоподателят е ректор на Източния средиземноморски университет (ИСУ), турска кипърска образователна институция, намираща се в северната част на Кипър. През октомври 2004 г. ИСУ е кандидатствал пред Комисията за университетска харта „Еразъм“ (УХЕ). Предварително условие за получаване на УХЕ е, че „националният орган по образование“ следва да потвърди статута на ИСУ като институция за висше образование. Според жалбоподателя, кипърското министерство на образованието е отказало да даде на ИСУ статут на институция за висше образование.

В своята жалба до Омбудсмана жалбоподателят твърди, че Комисията не е отговорила на кандидатурата на ИСУ за УХЕ в разумен период от време и не е дала обяснение за това предотвратимо забавяне.

В своето становище Комисията е посочва, че причината за нейната предполагаема липса на навременен и формален отговор на кандидатурата на ИСУ е липсата на потвърждение от съответния национален орган, че ИСУ е легитимна институция. На 12 май 2005 г. Комисията е изпратила писмо до ИСУ, с което формално потвърждава, че неговото кандидатстване за УХЕ е било неуспешно, тъй като съответният национален орган не го е признал като допустим за участие в програмата Сократ/Еразъм.

Омбудсманът прецени, че периодът от време, който е изминал между кандидатстването на ИСУ и отговора на Комисията от 12 май 2005 г., не се дължи на забавяния, които могат да бъдат приписани на Комисията, а по-скоро изглежда се дължи на факта, че ИСУ е отказал да кандидатства пред министерството на образованието в Никозия за статут на институция за висше образование. Този въпрос за допустимост повдига чувствителни въпроси, свързани с политическата ситуация в Кипър. Комисията не може да бъде държана отговорна за забавяния, произтичащи пряко от тази политическа ситуация. Освен това Комисията изглежда редовно е информирала жалбоподателя за съответните предприети стъпки за потвърждаване на приемливостта на кандидатурата на ИСУ. В допълнение Омбудсманът счита, че Комисията не е длъжна да дава подробно обяснение по отношение поведението на страни, различни от Комисията.

Омбудсманът също така приветства факта, че Комисията изглежда е намерила алтернативно практическо решение, което би помогнало на студентите и преподавателите в Северен Кипър, като им предоставя възможности, сходни с произтичащите от УХЕ.

Следователно Омбудсманът не констатира лошо управление от страна на Комисията по отношение на твърдението на жалбоподателя.

Твърдения за неточна информация на интернет страницата на Комисията

Резюме на решението, произнесено по жалба 2403/2006/(WP)БЕН (конфиденциален случай) срещу Европейската комисия

Предмет на жалбата са твърдения за невярна информация, предоставена на интернет страницата на Генерална дирекция „Предприятия и промишленост“ на Комисията. Съответната страница е със заглавие „Защита на Вашите идеи“. По-специално в немската редакция на страницата се казва, че Комисията ще предприеме действия срещу „*Diebstahl von geistigem Eigentum*“, което буквално означава „кражба на интелектуална собственост“.

Във връзка с това жалбоподателят твърди, че „идеите“ не могат да бъдат защитавани от правата на интелектуална собственост, тъй като такава защита е предвидена за изобретения и творби, основани на идеи, и че понятието „кражба“ не може да се прилага към правата на интелектуална собственост. След като и двете твърдения на Комисията следва да се разглеждат като неверни, жалбоподателят е поискал от Комисията да ги заличи от страницата си, за да се предотврати подвеждането на посетителите на страницата, за които е предназначена информацията.

В становището си Комисията изтъкна, че съответната информация на нейната интернет страница е част от информационен пакет, предназначен да предостави информация по сложни въпроси, като защита на правата на интелектуална собственост, за журналисти и широката общественост на ясен и разбираем език. Комисията обяснява, че използваният от нея език е в съответствие с езика и понятията, използвани от други международни организации. Комисията също така заяви, че е получила много позитивна обратна информация от търговски организации, които са предоставили информационния пакет на своите членове. Комисията заключи, че информацията, предоставена на интернет страницата, е постигнала целта си да предложи информация на широката общественост в ясен и разбираем вид.

Омбудсманът подчерта, че за да се избегне подвеждаща информация, съдържанието, предоставяно от Комисията на нейните интернет страници, следва да бъде правилно и точно. В същото време омбудсманът изтъкна, че това не е пречка Комисията да опростява съдържанието на своята интернет страница с цел да направи съдържанието в нея информация възможно най-достъпна за посетителите, за които е предназначена. Омбудсманът заключи, че независимо че от академична гледна точка използваните изрази не са напълно задоволителни, тяхната простота и достъпност съумяват да създадат у неспециалиста основна представа за онова, което предполага интелектуалната собственост. Като се има предвид, че предназначението на интернет страницата не е да предоставя пълно и усложнено обяснение на правата на интелектуална собственост, използваните изрази са достатъчно ясни. Омбудсманът счита, че тази гледна точка се потвърждава от практиката на международните организации. Въз основа на гореизложеното омбудсманът намира, че не е налице случай на лошо управление, който да отговаря на твърденията на жалбоподателя.

Твърдение за неточни и клеветнически обвинения срещу „Грийнпийс“

Резюме на решение по жалба 2740/2006/TN срещу Европейската комисия

Доклад на „Грийнпийс“, озаглавен *Токсично лоби, или как химическата индустрия се опитва да убие REACH*⁸, споменава за „въртящи се врати“ между Комисията и лобиращата химическа индустрия. Докладът определя този термин като тактиката, при която длъжностни лица от ЕС и лобисти от сектора „разменяли работни места помежду си“. Той илюстрира

8

REACH е новият европейски регламент за химикалите (Регламент 1907/2006, ОВ 2006 L 396, стр. 1) и означава „единна система за регистрация, оценка, разрешаване и ограничения на химикалите“

предполагаемата практика, като предоставя информация относно работните взаимоотношения на определени лица с Комисията и химическата индустрия.

Впоследствие, в отговор на съответни въпроси, отправени му от медиите, говорител на Комисията коментира, че „по отношение на... посочените лица, двама от тях в действителност никога не са работили по REACH. Така че за мен е загадка как е възможно някой да се опитва да съчини твърдение за въртящи се врати, неподходящо поведение. (...) Аз намирам тези обвинения за изцяло необосновани, несправедливи и основани на немарливи проучвания”. „Грийнпийс” е подала жалба до Омбудсмана, като твърди, че Комисията е отправила неточни, подвеждащи и клеветнически обвинения във връзка с изследване, издадено от „Грийнпийс”.

Омбудсманът заключава, че това обвинение не е подкрепено с доказателства. Той отбелязва по-специално, че разглеждан в контекста на представянето му в доклада⁹, терминът „въртящи се врати” може логично да се възприеме като поставяне под въпрос на почтеността на засегнатите лица и коректното изпълнение на техните задължения, произтичащи от Правилника за персонала. Такива обвинения не са надлежно доказани в доклада и това логично обяснява защо говорителят е реагирал остро.

Макар да не констатира пример за лошо управление във връзка с разследваното обвинение, повдигнато от жалбоподателя, Омбудсманът подчертава също важността на прозрачността във връзка с лобистките дейности, упражнявани по време на законодателните процедури. Омбудсманът потвърждава в тази връзка значението на продължаващата инициатива на Комисията за нарастваща откритост¹⁰, която оценява, че въпросът за лобирането е свързан също с поведението на настоящи или бивши длъжностни лица и посредници на ЕС и е въпрос, който е разгледан изрично в разпоредбите на Правилника за персонала. Омбудсманът подчертава, че правилното и цялостно прилагане на тези разпоредби е съществено за гарантиране постигането на високите стандарти за прозрачност, които ЕС счита за част от легитимността на всяка модерна администрация.

Европейска инвестиционна банка

Отказ на публичен достъп до договор за финансиране

Резюме на решението, произнесено по жалба 948/2006/ВУ срещу Европейската инвестиционна банка (ЕИБ)

Неправителствена организация (НПО) се е обърнала към ЕИБ за получаване на достъп до договор за финансиране, засягащ проект за модернизация на железопътната мрежа в Словакия. ЕИБ е отхвърлила искането, като се е позовала на изключение в своите правила за публичен достъп до документи, в което се посочва задължението за професионална тайна и професионална етика, правила и практики, приложими в банковия и финансовия сектор. Същевременно ЕИБ е информирала жалбоподателя, че не възразява информацията за договора за финансиране да бъде разкрита от получателя на заема или словашкото правителство.

В жалбата си до омбудсмана жалбоподателят твърди, че като делегира отговорността за разкриване на информацията на органите на държавите-членки, ЕИБ дискриминира граждани, които не говорят езика на съответната държава-членка. Жалбоподателят също се позовава на Орхуската конвенция, която осигурява индивидуално право на достъп до информация за околната среда.

⁹

Например, че частта от доклада за „въртящите се врати” е илюстрирана с кукла на пружина и че на заглавната страница на доклада има марионетка, направлявана от човек, чието лице не се вижда.

¹⁰

Повече информация за тази „Европейска инициатива за прозрачност” може да се намери на http://ec.europa.eu/commission_barroso/kallas/transparency_en.htm

В своето становище по жалбата ЕИБ твърди, че като банка е длъжна да осигурява взаимно доверие със своите контрагенти, които имат законно основание да се надяват, че тя действа в рамките на установената правна рамка и няма да разкрива информация, защитена със задължението за банкова поверителност. Във връзка с това ЕИБ се е позовала на своите правила за публичен достъп, актуализирани на 28 март 2006 г. в рамките на нейната политика за публично разкриване на информация. Както в старите, така и в новите правила се предвижда изключение за информация, попадаща под задължението за професионална тайна. Новите правила укрепват тази позиция, като изрично посочват неразкриване на договори за финансиране. Накрая ЕИБ заяви, че се ангажира да осигурява достъп до информация и че за документи, които не са достъпни на всички официални езици на ЕС, може да се предвиди превод, когато е налице голям интерес към даден документ.

В решението на омбудсмана е призната двустранната роля на ЕИБ като банкова институция, функционираща на финансовите пазари, и като орган на Общността. Омбудсманът прецени, че ЕИБ е имала право да не разреши достъпа до информация на базата на своите стари правила, които са били приложими в този период. Омбудсманът прие, че с позоваването и на новите си правила, в които изрично е посочено неразкриване на договори за финансиране, ЕИБ е посочила, че установената практика в светлината на доверителното банково отношение между нея и нейните бизнес партньори е да не разкрива информация за договори за финансиране при никакви обстоятелства и съответно да не разглежда възможността за частично разкриване. Във връзка с Орхуската конвенция омбудсманът отбеляза, че Регламент № 1367/2006¹¹ е задължителен за ЕИБ, но че той се прилага едва от 28 юни 2007 г. Следователно той не е бил приложим към момента на искането на жалбоподателя.

Във връзка с възможния езиков проблем, с който гражданите могат да се сблъскат при отправяне на искания до националните власти, омбудсманът направи допълнителна бележка, с която насърчава ЕИБ да разгледа възможността за осъществяване на контакт с националните власти в бъдеще с цел да се осигури възможност за цялостно или поне частично оповестяване на договорите за финансиране, до които гражданите искат да получат публичен достъп. По този начин ЕИБ би могла да допринесе ефективно за облекчаване на езиковите проблеми, които някои граждани могат да срещнат при отправяне на своите искания за публичен достъп до органите на съответните държави-членки.

Предполагаемо неспазване на национално законодателство в областта на околната среда при транспортен проект, финансиран от Европейската инвестиционна банка

Резюме на решение по жалба 1779/2006/MHZ срещу Европейската инвестиционна банка (ЕИБ)

Полска неправителствена екологична организация се жалва, че ЕИБ е съфинансирала проекта „Модернизация на пътища в Полша“, макар да не е била извършена никаква стратегическа оценка за въздействие върху околната среда на проекта, както изисква полското законодателство в областта на околната среда. Според жалбоподателя, по този начин ЕИБ е действала в противоречие със собствената си „Декларация относно околната среда“, според която ЕИБ гарантира, че финансираните от нея проекти спазват принципите и стандартите, залегнали както в европейското, така и в националното законодателство в областта на околната среда. Жалбоподателят твърди също, че ЕИБ не го е информирала относно отговора на полските органи, към които ЕИБ се е обърнала във връзка с неговата жалба. Жалбоподателят твърди, че ЕИБ трябва да прекрати своето финансиране до изясняване на правния статут на проекта.

¹¹

Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 г. относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността, ОВ 2006 L 264, стр. 13.

В своето становище ЕИБ посочва, че полските органи (i) са носели пълната отговорност за гарантиране на спазването на съответното национално законодателство и че след като банката се е свързала с тях (ii), те са я информирали, че според съответното полско законодателство не е необходима стратегическа оценка на въздействие върху околната среда за проекта. В допълнение, банката междувременно е информирала жалбоподателя относно заключенията на полските органи.

Според Омбудсмана, ЕИБ може (i) с пълно право да счита, че полските органи са спазили приложимите правни разпоредби и (ii) има пълно право да очаква същите полски органи да й предоставят *надеждна* информация, касаеща прилагането на тези разпоредби от тяхна страна. Следователно Омбудсманът приема основанията на ЕИБ при отпускане на кредита да се довери на информацията, предоставена от тези органи. Ето защо той счита, че в този случай не е налично лошо управление. Омбудсманът отбелязва също, че междувременно ЕИБ е информирала жалбоподателя за заключенията на компетентните полски органи. Поради това Омбудсманът счита за неоправдани допълнителни разследвания в това отношение. Омбудсманът прави същата констатация във връзка с искането на жалбоподателя, като се има предвид че изглежда ЕИБ вече е извършила съответното плащане.

Омбудсманът се позовава също на изводите на полския Омбудсман, към когото жалбоподателят е подал жалба срещу полските органи. В това отношение Омбудсманът е отправил и допълнителна забележка в смисъл, че за в бъдеще ЕИБ би могла да помисли за създаване на канали за комуникация и търсене на информация от съответни национални и регионални контролни инстанции, като например омбудсмани, които да служат като допълнителен източник на информация относно спазването на националното и европейското законодателство при проекти, финансирани от банката.

Европейска агенция по лекарствата

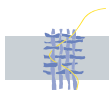
Твърдение за липса на информация във връзка с антидепресант

Резюме на решението, произнесено по жалба 2370/2005/OV срещу Европейската агенция по лекарствата (EMA)

Докато е бил на терапия с антидепресанта Seroxat/Paroxetine, съпругът на жалбоподателката се е самоубил. След смъртта на съпруга си жалбоподателката се е свързала с Европейската агенция по лекарствата във връзка с безопасността на лекарството и риска от самоубийство. Освен по други въпроси, жалбоподателката е поискала информация за научното становище на Агенцията за това лекарство. Някои от електронните ѝ писма обаче са останали без отговор. Жалбоподателката е преценила също, че отговорите, изпратени от Агенцията, не са задоволителни. В своята жалба до омбудсмана жалбоподателката се е оплакала от следното: недостатъчна прозрачност и информация от Агенцията по нейните запитвания; неоснователно забавяне; невземане под внимание на въпроса за безопасността и риска от самоубийство при това лекарство; и липса на действия от страна на Агенцията във връзка с повдигнатите от жалбоподателката въпроси.

В своето становище Агенцията твърди, че не е отговорила на някои от електронните писма на жалбоподателката, тъй като те са били повтарящи се и безсмислени. Тя заяви, че за останалото е предоставила цялата необходима информация на жалбоподателката.

След внимателен анализ на съответната кореспонденция омбудсманът заключи, че Агенцията не е отговорила на три въпроса, поставени от жалбоподателката. Той съответно предложи приятелско споразумение и прикани Агенцията (i) да се извини за това, че е приела някои от електронните писма на жалбоподателката за повтарящи се и безсмислени, и (ii) да отговори

на съответните въпроси. Агенцията прие предложението на омбудсмана, извини се на жалбоподателката и отговори на трите въпроса.

В своето решение омбудсманът приветства факта, че Агенцията е приела неговото предложение. Като се има предвид обаче, че жалбоподателката е останала неудовлетворена от извинителното писмо и от отговорите на въпросите си, той заключи, че не е възможно да бъде постигнато приятелско споразумение. Независимо от това мнението на омбудсмана е, че след като действието, предприето от Агенцията, отстранява откритите от него проблеми, то вече не е налице лошо управление от страна на Агенцията.

Във връзка с твърдението, че не е обърнато внимание на запитванията на жалбоподателката и че не са предприети действия от страна на Агенцията, омбудсманът заключи, на базата на анализ на приложимата процедура за издаване на разрешения за употреба на лекарства, че не е било налице лошо управление от страна на Агенцията. Съответно той приключи случая.

3.2 СЛУЧАИ, РАЗРЕШЕНИ ОТ ИНСТИТУЦИЯТА

Европейска комисия

Твърдение за неудовлетворителни отговори на запитвания относно отглеждането на коне в австрия

Резюме на решението, произнесено по жалба 3386/2005/WP срещу Европейската комисия

Омбудсманът (*Volksanwalt*) на австрийската област Форарлберг е препратил до Европейския омбудсман жалба, която той е получил от коневъд, живеещ в областта Форарлберг. Жалбоподателят счита, че определени регионални правила за родословните книги не съответстват на правото на Общността. Неговата жалба касае също формата и съдържанието на идентификационните документи на конете („конските паспорти“). По същество жалбоподателят твърди, че Комисията не е отговорила надлежно на неговите искания за юридическо разяснение.

В своето становище Комисията заяви, че по повод на твърденията на жалбоподателя тя поддържа постоянен контакт с компетентните органи в Австрия и им е дала насоки с оглед на правилното тълкуване на правото на Общността. Едновременно с това тя е изменила правилата на ЕС за конските паспорти. По отношение на основния въпрос за прилагане на правото на Общността, касаещо организациите, които водят родословните книги – вече предмет на искане за предварително решение на Европейския съд, – тя е получила жалба за нарушения, по повод на което отново влиза в контакт с австрийските власти. Освен това тя разследва нова жалба, в която жалбоподателят изказва съмнения за измама по отношение на използването на конските паспорти в Форарлберг.

След обстойно разглеждане на тезите на Комисията и жалбоподателя омбудсманът поиска от Комисията допълнителна информация за различните процедури, в чиито рамки тя е решавала или все още решава въпросите, повдигнати от жалбоподателя.

В отговор Комисията представи подробно две процедури на обжалване, свързани с опасенията на жалбоподателя, и двете в процес на разследване. Тя заяви, че повечето проблеми са решени. Всички проблеми, които не са решени и са свързани с правото на Общността, все още се разследват.

В своите забележки и при по-нататъшни контакти със службите на омбудсмана жалбоподателят отчете, че са постигнати определени положителни резултати, особено във връзка с конските паспорти. Той добави, че е напълно удовлетворен от начина, по който неговата жалба е разгледана на ниво ЕС, както от Комисията, така и от омбудсмана, и изрази оптимизъм, че непрестанната активност на Комисията ще доведе до решаване на останалите въпроси.

Омбудсманът приветства подробните обяснения на Комисията, представени в рамките на неговото запитване, и изрази увереността си, че тя ще направи всичко възможно, за да спомогне за решаване на останалите проблеми. Омбудсманът заключи, че Комисията очевидно е предприела стъпки да уреди въпроса, като по този начин е удовлетворила жалбоподателя.

Спор относно формулировката на арбитражно споразумение

Резюме на решение по жалба 1126/2006/SAB (конфиденциален случай) срещу Европейската комисия

Жалбоподателят е работел за делегация на Комисията в трета държава, на базата на договор за ALAT (административен и технически местен персонал). Жалбата касае отказа на Комисията да измени частично текста на проектоспоразумение, което тя е предложила на жалбоподателя относно мандата на арбитражния орган, който би трябвало да вземе решение относно правото на жалбоподателя на помощи за образование на неговите деца. Съответната част на предложеното споразумение се отнася до парична помощ за „двете посещаващи детска градина деца“ на жалбоподателя. Според жалбоподателя тази формулировка е подвеждаща поради обстоятелството, че неговите деца посещават т.нар. част „maternelle“ на френското училище, която по негово мнение представлява пълноправно учебно заведение. Той се аргументира, че включването в арбитражното споразумение на израз като „детска градина“ би предредило изхода на неговия случай.

Омбудсманът счете, че има достатъчно основания за започване на разследване по въпроса и в своето писмо за започване до Комисията изрично я запитва дали тя е склонна да приеме неговото предложение за определено алтернативно формулиране на съществената част от проекта за арбитражно споразумение.

В своето становище Комисията предложи текст за арбитражното споразумение, който, въз основа на предложението на Омбудсмана, също така удовлетворява загрижеността на Комисията във връзка с ясното определяне на предмета на спора. Жалбоподателят прие това окончателно предложение и помоли Омбудсмана случаят да бъде приключен. В резултат Омбудсманът счете, че Комисията е разрешила въпроса.

След приключването на случая жалбоподателят информира Омбудсмана, че арбитражите са се произнесли в негова полза. Той изказа благодарност на Омбудсмана за неговата ефикасна намеса, като отбеляза, че тя е позволила арбитража да се състои по справедлив начин.

Погрешно отхвърляне на тръжно предложение за преводачески услуги

Извлечение от решение по жалба 2633/2006/WP срещу Европейската комисия

Преводач, живеещ в Германия, е отправил тръжно предложение в отговор на покана за тръжна процедура за преводачески услуги на български език, започната от Комисията. Предложението е отхвърлено, защото според Комисията неговото езиково качество не достига минималната изисквана оценка 5/10. Въпреки това жалбоподателят смята, че повечето думи и фрази, които са отбелязани като грешни във въпросния текст на български

език, всъщност са правилни. В своята жалба до Омбудсмана жалбоподателят твърди, че Комисията е отхвърлила неговото предложение погрешно. Той твърди, че Комисията трябва да анулира своето решение за отхвърляне на неговото тръжно предложение и че трябва да го допусне до следващия етап от процедурата по подбор.

В свое становище Комисията заявява, че в следствие на жалбата до Омбудсмана, е взела решение да свика междуинституционалната комисия за оценка още веднъж, с цел да се преразгледа тръжното предложение и да се избегне евентуално несправедливо отношение. Комисията за оценка, подпомагана допълнително от двама български езиковеди, решава да приеме два от аргументите на жалбоподателя. Поради това крайният брой на грешките, съдържащи се в тръжното предложение, е намален на пет, така че предложението е допуснато да продължи участието си в процедурата по подбор. Накрая предложението е прието с оценка на качеството 12/20. Комисията се извинява на жалбоподателя за причиненото неудобство.

Освен това Комисията уведомява Омбудсмана, че по настоящем на жалбоподателя е предложен рамков договор.

Жалбоподателят съобщава на службите на Омбудсмана, че е напълно удовлетворен от начина, по който Комисията е разрешила проблема. Той също така заявява, че е впечатлен от краткия период от време, който е бил необходим за уреждане на случая, и отправя благодарност към Омбудсмана за неговата намеса.

Омбудсманът приветства факта, че Комисията бързо е разгледала и разрешила проблема, повдигнат от жалбоподателя, и че се е извинила. Той заключава, че Комисията е предприела стъпки за уреждане на въпроса и по този начин е удовлетворила жалбоподателя.

Неправилно извършване на дължимо по договор плащане

Извлечение от решение по жалба 3495/2006/GG (конфиденциален случай) срещу Европейската комисия

Жалбоподателят – германски университет, е участвал в проект по програма „Еразъм“. Европейската комисия приема да предостави максимална безвъзмездна помощ от 45 156 EUR. Направено е авансово плащане от 40 640 EUR. В крайна сметка общите разходи на жалбоподателя възлизат на 42 833 EUR. Обслужването на проекта е възложено на „Службата за техническа помощ“ (СТП).

През март 2002 г. СТП уведомява жалбоподателя, че две от разходните пера, възлизащи на 5 395 EUR и 4 111 EUR, не се приемат за допустими. СТП заявява, че окончателната безвъзмездна помощ възлиза на 33 327 EUR. Жалбоподателят приема удържката на сумата от 5 395 EUR и връща същата сума на СТП. След възраженията от жалбоподателя обаче Комисията приема, че сумата от 4 111 EUR е допустима. Комисията уведомява жалбоподателя, че подлежащата на възстановяване по такъв начин сума възлиза на 3 202 EUR.

Според жалбоподателя това изчисление е погрешно. Изглежда, Комисията е добавила сумата от 4 111 EUR към сумата от 33 327 EUR, която вече е била приета, а след това е приспаднала тази сума (37 438 EUR) от аванса от 40 640 EUR, който вече е бил отпуснат. Така Комисията е пропуснала да вземе предвид факта, че жалбоподателят вече е върнал сума от 5 395 EUR.

През март 2004 г. жалбоподателят уведомява Комисията, че според него е станала грешка и че Комисията фактически му дължи сума от 2 193 EUR (т.е. разликата между иска на Комисията за 3 202 EUR и вече възстановената сума от 5 395 EUR).

През май 2004 г. обаче Комисията уведомява жалбоподателя, че като се има предвид, че сумата от 3 202 EUR не е била възстановена, тя ще бъде прихваната от други искове, които жалбоподателят има срещу Комисията.

По-нататъшните усилия на жалбоподателя да убеди Комисията, че е станала грешка, остават неуспешни.

В своята жалба до омбудсмана жалбоподателят по същество твърди, че Комисията не е успяла да разреши правилно въпроса. Според него Комисията следва да му възстанови сумата от 5 395 EUR, както и лихвите, възлизащи на 44,47 EUR.

В своето становище Комисията изтъкна, че след като е извършила проверка и с оглед на доказателствата, представени от жалбоподателя, тя е побързала да изплати сумата от 5 395 EUR на жалбоподателя. По-нататък тя посочи, че това плащане е вписано като дълг в сметката ѝ на 20 декември 2006 г. Комисията също така се ангажира да изплати лихвите на жалбоподателя.

В своя коментар жалбоподателят потвърди, че съответната сума е била изцяло възстановена и че е удовлетворен от решението по случая. Жалбоподателят благодари на омбудсмана за неговото съдействие в този случай.

Омбудсманът със задоволство отбеляза, че Комисията е предприела стъпки за уреждане на въпроса и по този начин е удовлетворила искането на жалбоподателя.

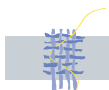
В своето решение омбудсманът подчерта, че службата на Комисията, отговорна за случая (Генералната дирекция „Образование и култура“ на Комисията), е действала своевременно за решаването му. Изглежда, главният въпрос е бил ефективно разрешен на 20 декември 2006 г., т.е. по-малко от две седмици след изпращането на жалбата до Комисията. В тази връзка омбудсманът изказа похвала към Комисията като цяло и към нейната Генерална дирекция „Образование и култура“ в частност за образцовия начин, по който е разгледана и решена жалбата.

Отхвърляне на кандидатура за стаж поради предходен трудов опит

Резюме на решението, произнесено по жалба 471/2007/VIK срещу Европейската комисия

Жалбоподателката, португалска гражданка, кандидатства за стаж в Комисията. Тя е уведомена, че кандидатурата ѝ е отхвърлена, тъй като не отговаря на критериите за допустимост, описани в точка 2.3 от Правилника за официалната схема на стажовете в Комисията (по-нататък „Правилника“). Съгласно точка 2.3 от Правилника кандидатските лица, които вече са били на стаж за повече от шест седмици, не се приемат от Комисията. В своята жалба до омбудсмана жалбоподателката твърди, че нейната кандидатура е била неправомерно отхвърлена, тъй като непоследователният ѝ трудов опит е придобит по време на пленарните заседания на Парламента и е бил с обща продължителност само три седмици. По-нататък тя твърди, че форматът на електронния формуляр за кандидатстване не дава възможност на кандидати в нейното положение да декларират непоследователен трудов опит и, че Комисията не е направила съответните проми в този формуляр. Жалбоподателката съобщава, че опитът ѝ да кандидатства повторно за стаж отново е бил отхвърлен от Комисията. Тя претендира, че би трябвало да може да подаде кандидатура за стаж и че електронният формуляр за кандидатстване следва да бъде променен така, че да позволява деклариране на непоследователен трудов опит.

От своя страна, Комисията обясни, че кандидатурата на жалбоподателката е била отхвърлена на основание, че подготвителната и последващата работа за пленарните заседания със сигурност е изисквала нещо повече от обикновено присъствие на заседанията. Освен това на Комисията е станало известно, че жалбоподателката е имала служебна карта с тримесечен срок на валидност. Въпреки това, Комисията изтъкна, че след като е преразгледала досието на кандидатката, и по-специално декларацията от члена на ЕП, с когото тя е работила, Комисията е предложила кандидатурата ѝ да бъде приета като допустима и да бъде представена пред комисиите за предварителен подбор за периода на стажове, започващ през октомври 2007 г.

Що се отнася до формата на електронния формуляр за кандидатстване, Комисията уточни, че от кандидатите се изисква във формуляра да декларират само относим професионален опит с минимална продължителност от един месец. Комисията заяви, че към момента на създаване на формуляра за кандидатстване професионалният опит от по-малко от един месец е бил преценен като неотносим и поради това не е било необходимо да бъде деклариран.

Жалбоподателката потвърди, че е удовлетворена от начина, по който Комисията е решила случая. Омбудсманът прекрати случая по начина, уреден от институцията.

Първоначално неплащане на дължима сума

Резюме на решението, произнесено по жалба 1471/2007/(CC)/RT срещу Европейската комисия

През 2004 г. френска консултантска фирма е взела участие в програмата „Технологии на информационното общество“ (ТИО), подкрепяна от Европейската комисия. Проектът е включвал сътрудничество между ЕС и Китай по *Цифрова олимпийска програма*, насочена към осигуряване на успешната организация на Олимпийските игри в Пекин през 2008 г., както и дългосрочно сътрудничество между ЕС и Китай в областта на ТИО. Комисията е приела да изплати 178 415,10 EUR за участието на жалбоподателя в проекта.

През юли 2005 г. жалбоподателят е подал искане за възстановяване на първата част от сумата, възлизаща на 90 379,00 EUR, която е била платена от Комисията. С втора декларация за разходите жалбоподателят е отправил искане за остатъка от сумата - 88 036,10 EUR. Една година по-късно Комисията е изпратила окончателния финансов отчет, в който не е била включена неизплатената сума. Тъй като Комисията не е представила задоволително обяснение за неизплащането на поисканата сума, жалбоподателят се е обърнал към омбудсмана.

В своето становище Комисията заяви, че е постигнала споразумение в пряк контакт с жалбоподателя и му е изплатила оставащата сума от 88 036,10 EUR. Жалбоподателят потвърди, че е напълно удовлетворен от начина, по който проблемът му е бил решен. Той благодари на омбудсмана за неговата намеса.

Като се има предвид, че Комисията е уредила въпроса задоволително за жалбоподателя, омбудсманът приключи случая.

3.3 СПОРАЗУМЕНИЯ ЗА ДОБРОВОЛНО УРЕЖДАНЕ, ПОСТИГНАТИ ОТ ОМБУДСМАНА

Европейска комисия

Твърдение за неоправдано възстановяване на сума в рамките на проект за развитие

Резюме на решение по жалба 2577/2004/OV (конфиденциален случай) срещу Европейската комисия

Жалбоподателят, дружество, участващо в консорциум, е било изпълнител по проекта на Комисията „Подпомагане от ЕС за рехабилитацията на администрацията на Ливан“. През август 1999 г. жалбоподателят е подписал договор с договарящия орган по проекта, а именно Държавния министър по административната реформа на Република Ливан (OMSAR).

Жалбоподателят е бил изправен пред няколко проблема относно начина, по който Делегацията на Комисията в Ливан се е отнасяла към проекта. С писмо от 22 януари 2003 г. Делегацията е информирала жалбоподателя, че ще си възстанови сумата от 29 306,6 EUR за дневни разходи и разноски за въздушен транспорт, фактурирана от консорциума за поддържащия екип (поддръжка на главен офис). Според жалбоподателя, нелоялното отношение към договора от страна на Комисията е довело до сериозни финансови загуби за жалбоподателя, като е навредило и на репутацията на консорциума.

През август 2004 г. жалбоподателят е подал жалба до Омбудсмана. Жалбоподателят твърди, че (i) решението на Комисията за възстановяване на сумата от 29 306,65 EUR е неоправдано и (ii) Комисията е показала нерешителност и неотзивчивост относно плана, който консорциумът е представил през юни и декември 2002 г. и отново през март 2003 г. за втория етап на проекта. По-нататък в своите съображения жалбоподателят твърди, че (iii) предложението за втори етап на проекта просто е отхвърлено, без OMSAR или жалбоподателят да бъдат изслушани.

По отношение на първото твърдение, в своето становище Комисията заяви, че е имала достатъчно правни основания да иска възстановяването на сумата. Що се отнася до второто твърдение, Комисията заяви, че забавянията не са единствено от нейна страна и че тя не е останала пасивна. Комисията е отхвърлила третото твърдение на жалбоподателя, като е заявила, че е проявила възможно най-голяма гъвкавост спрямо жалбоподателя.

След подробен анализ на случая Омбудсманът счете, че трябва да се прави разлика между десетдневния предварителен период в самото начало на проекта (през октомври 1999 г.) и останалата част от периода на договора. Относно предварителния период Омбудсманът заключи, че решението на Комисията да си възстанови пътните и дневни разходи за поддържащ екип би могло да представлява пример за лошо управление. Поради това Омбудсманът предложи приятелско решение на спора между жалбоподателя и Комисията. В него той предложи Комисията да преразгледа решението си за възстановяване на сумата от 29 306,65 EUR.

Що се отнася до другите две твърдения, Омбудсманът счете, че не е налично лошо управление.

В отговора си на предложението за приятелско решение Комисията заяви, че с оглед на решаването на въпроса е преразгледала случая и е приела предложението на Омбудсмана. Комисията обясни, че разходите на обща стойност от 3 536,23 EUR за дневни разноски и самолетни билети са били приети за допустими и са приспаднати от сумата за възстановяване. Следователно, сумата за възстановяване от жалбоподателя е намалена на 25 770,42 EUR. В своите бележки жалбоподателят прие приятелското решение и благодари на Омбудсмана за неговата намеса.

В своето решение Омбудсманът отбеляза, че между жалбоподателя и Комисията е постигнато приятелско решение. Поради това Омбудсманът счита случая за приключен.

Европейски център за мониторинг на расизма и ксенофобията

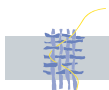
Предполагаемо неосигуряване на подходяща информация на неуспешен участник в търг

Резюме на решение по жалби 1858/2005/BB и 1859/2005/BB срещу Европейския център за мониторинг на расизма и ксенофобията (ЕЦМРК)¹²

Жалбоподателят е поискал от г-н Д., ръководител на звено в Европейския център за мониторинг на расизма и ксенофобията (ЕЦМРК), да обясни защо неговите оферти в отговор на две открити

12

Омбудсманът отбелязва, че съгласно член 33 от Регламент (ЕО) № 168/2007 от 15 февруари 2007 г. ЕЦМРК прекратява съществуването си, считано от 1 март 2007 г., като неговата роля от този момент се поема от Агенцията на Европейския съюз за основните права.

покани за участие в търг са били неуспешни. Г-н Д. отговаря на първото запитване, но не отговаря на последвалите запитвания на жалбоподателя, който желае да узнае наименованието на спечелилата организация и цената на нейната оферта, както и да получи сравнение на класиращите оценки и резултати на неговите оферти и на спечелилите оферти. В първата си жалба той твърди също, че ЕЦМРК не е приложил критерии за прозрачност.

Според ЕЦМРК молбите не са били адресирани към посоченото лице за връзка и е трябвало да бъдат изпратени с обикновена или препоръчана поща, а не по електронна поща. Той принципно се е позовал на получаването на приблизително 300 електронни „спам“ писма дневно. Относно името на спечелилият кандидат и цената на неговата оферта ЕЦМРК се е позовал на уведомлението за възлагане на договор, като е предоставил класиращите оценки и обяснения и поддържа твърдението, че процедурата е била прозрачна.

Омбудсманът не е удовлетворен от обясненията на ЕЦМРК. В тази връзка той припомня, че администрацията е длъжна да осигурява поисканата информация, освен ако няма валидни и уместни причини да не го прави. Още повече, че след получаване на запитвания за информация по въпроси, за които не е отговорен, даден служител следва или (i) да осигури данни за връзка със съответното отговорното лице, или (ii) да препрати запитването директно към отговорното лице. В настоящия случай не е била предприета нито една от тези стъпки. По-нататък Омбудсманът отбелязва, че целта на задължението за прозрачност е да се даде възможност за проверка на спазването на принципа на равнопоставено отношение към участниците в търг и да се улесни прегледът за непредубеденост и цялостност на процедурите по възлагане на поръчки. В тази връзка задължението за посочване на причини е в отговор на необходимостта от осигуряване на подходящо ниво на прозрачност в процедурите за възлагане на договори¹³.

Поради това Омбудсманът направи предложения за приятелски решения, като отправи молба към ЕЦМРК да осигури подходяща информация относно сравнителните резултати и подходящи обяснения по отношение на прозрачността на първата тържна процедура или, като алтернатива, разумна компенсация.

ЕЦМРК прие предложенията на Омбудсмана за приятелски решения, а жалбоподателят изказа своята благодарност към Омбудсмана за неговата работа и за осигуряване на надеждна защита на прозрачността в ЕС.

3.4 СЛУЧАИ, ПРИКЛЮЧЕНИ С КРИТИЧНА ЗАБЕЛЕЖКА ОТ ОМБУДСМАНА

Европейски парламент

Неубедителна аргументация и непредоставяне на информация относно оценка от устен изпит

Резюме на решението, произнесено по жалба 1782/2004/OV (конфиденциален случай) срещу Европейския парламент

Жалбоподателят е участвал в открит конкурс, организиран от Европейския парламент, но бива уведомен от Парламента, че има едва 19/40 на устния тест и затова не може да бъде

¹³

Ср. Дело C-92/00, *HI*, ECR [2002] I-5553, параграф 46.

включен в списъка на резервите. С писмо от 11 март 2004 г. жалбоподателят оспорва резултата. Той заявява, че счита резултата за необяснимо слаб и иска преразглеждане на устния тест, за да бъде включен в списъка на резервите. Той иска също да му бъде представена разбивка на оценките заедно с тяхната тежест за всяка една тема от устния тест. По мнение на жалбоподателя Парламентът му изпраща на 25 март 2004 г. неясен и неубедително обоснован отговор, в който просто се потвърждават оценките му.

През юни 2004 г. жалбоподателят подава жалба до омбудсмана, в която твърди, че службата по конкурсите на Парламента му е изпратила неясен и неубедително обоснован отговор на неговото писмо от 11 март 2004 г. Той има претенции, (i) че представянето му на устния изпит следва да бъде преразгледано и той да бъде включен в конкурсния списък на резервите, и (ii) че трябва да му бъдат предоставени: а) ясни мотиви за неговите оценки; б) разбивка на оценките от устния изпит; в) тежестта на оценките за всяка една тема на устния изпит; г) информация относно общия брой на кандидатите и техните оценки; и д) верните отговори на всички въпроси.

В своето становище Парламентът заяви, че с писмо от 25 март 2004 г. е потвърдил отново оценките на жалбоподателя. Парламентът отбеляза, че изпитната комисия е спазвала изискванията на обявата за конкурса и не е било установено нарушение. Парламентът подчерта също, че въпросният открит конкурс е включвал само един устен изпит, който е имал за цел да оцени представянето на всеки кандидат спрямо това на другите кандидати. По-нататък се заявява, че тъй като е имало само една обща оценка, не е било възможно жалбоподателят да получи „верните“ отговори или подробна разбивка на оценката.

Омбудсманът проведе допълнителни проверки относно някои аспекти от исканията на жалбоподателя и инспектира досието на Парламента, касаещо конкурса и оценяването на устния изпит на жалбоподателя. При проверката се оказва, че освен едно изречение в общ смисъл, в окончателния доклад на изпитната комисия няма друг документ, който да се отнася до оценяването на устните изпити на кандидатите.

В своето решение омбудсманът стигна до заключението, че е имало лошо управление във връзка с непредоставянето от Парламента на убедително обоснован отговор на писмото на жалбоподателя от 11 март 2004 г. В критична бележка омбудсманът подчерта, че в случай, при който има един-единствен устен изпит само с една обща оценка, от особено значение за Парламента е компетентно да отговаря на исканията за преразглеждане на оценката. Що се отнася до твърденията на жалбоподателя, не се установи случай на лошо управление. Все пак омбудсманът отправи допълнителна бележка, с която препоръча в случаи като този, при които конкурсът включва само един устен изпит, Парламентът да приканва изпитните комисии да документират оценяването по-подробно. По-нататък той заяви, че такъв начин на действие не би следвало да създаде прекомерно натоварване с извънреден труд в случаите, когато броят на кандидатите, участващи в устен тест, е ограничен.

Твърдение за политическа намеса при назначаването на началник Информационната служба на Парламента в държава-членка

Резюме на решението, произнесено по жалба 2825/2004/OV (конфиденциален случай) срещу Европейския парламент

През ноември 2002 г. жалбоподателят е кандидатствал за длъжността началник Информационната служба на Парламента в държава-членка. През февруари 2003 г. председателят на комисията по подбора го уведомява, че след сравнително проучване на качествата на кандидатите той не попада сред шестимата първи кандидати, поканени на интервю. С препоръчано писмо от 19 февруари 2003 г. жалбоподателят оспорва отхвърлянето на кандидатурата му за длъжността, като иска тя да бъде преразгледана. Не получава отговор на писмото си. Жалбоподателят изразява съмнение, че на неговото евентуално назначение се е противопоставила определена политическа партия.

През септември 2004 г. жалбоподателят подава жалба до омбудсмана, в която твърди, че (i) при назначаването на началник Информационната служба на Парламента е имало намеса от страна на политически партии, като тази намеса противоречи на Правилника за персонала, и че (ii) Парламентът не е отговорил на жалбата му, изпратена с препоръчано писмо на 19 февруари 2003 г.

В свое становище Парламентът заявява, че е била формирана независима комисия по подбор, и че критериите за подбор, приети от комисията и приложени еднакво спрямо всички кандидати, се основават на изискванията, описани подробно в обявата за вакантната длъжност. В своя коментар на становището на Парламента жалбоподателят заявява, че определени депутати от въпросната държава-членка са се намесили в процедурата по подбора, вероятно са знаели самоличността на кандидатите и са имали достъп до техните кандидатури и автобиографии.

Омбудсманът проведе три поредици от допълнителни проверки и поиска от Парламента, освен всичко друго, да разясни какви мерки е предприел, за да гарантира безпристрастността на процедурата за подбор, както и анонимността на кандидатите и техните кандидатури по отношение на лица, които не са членове на комисията по подбора. Омбудсманът също така поиска от Парламента да коментира изявлението на жалбоподателя, че определени неназовани депутати са търсели пряк контакт с генералния секретар на Парламента, за да повлияят на процедурата по подбор. В отговор на това Парламентът заяви, че комисията по подбора е спазвала тайната на своите процедури, както и че няма доказателства членовете на комисията да са огласили информация за кандидатите. Председателят на Парламента също потвърди, че може да гарантира, че не е имало намеса от генералния секретар в работата на комисията по подбора или опити за оказване на натиск върху последния.

В своето решение омбудсманът първо посочи, че обвиненията срещу отделни депутати са извън неговите правомощия, защото не касаят акт на институция или орган на Общността. Омбудсманът прие първото обвинение на жалбоподателя като предположение, че длъжностни лица от Парламента, участвали в процедурата на подбор, са допуснали натиск от страна на депутати. В тази връзка омбудсманът отбеляза, че жалбоподателят не е представил реални факти в подкрепа на това твърдение и че проведените допълнителни проверки не са разкрили никакви конкретни доказателства, които могат да потвърдят съмненията на жалбоподателя. Освен това омбудсманът отбеляза категоричните изявления на Парламента, че не е имало намеса в процедурата по подбор. Относно конкретното искане на жалбоподателя да бъдат снети свидетелски показания от асистент на депутат, омбудсманът подчерта, че неговият статут не му позволява да сменя свидетелски показания от депутати или техните асистенти и че като се имат предвид категоричните изявления на Парламента, на които трябва да се гласува доверие, снемането на свидетелски показания на доброволна основа от въпросните лица не би било уместно. Въз основа на тези съображения Омбудсманът заключи, че не е констатирано процедурата по подбор за въпросната длъжност да е била изложена на „външна“ намеса или повлияна от такава. Следователно не се установи случай на лошо управление.

Въпреки това омбудсманът отправи критична бележка по отношение на второто обвинение за липса на отговор на препоръчаното писмо на жалбоподателя от 19 февруари 2003 г. Парламентът отговори на писмото едва на 12 октомври 2005 г., което е повече от две и половина години по-късно и година, след като омбудсманът е обърнал внимание на липсата на отговор.

Европейска комисия**Несправедливо включване на фирма в списъка на системата за ранно предупреждение**

Резюме на решение по жалба 2468/2004/OV (конфиденциален случай) срещу Европейската комисия

Жалбоподателят е фирма, участвала в редица проекти, финансирани от Комисията. В рамките на търговски спор един от нейните подизпълнители получава от съд в Люксембург разпореждане за заповест срещу нея. Когато Комисията получава информация за това разпореждане, тя спира всички плащания към жалбоподателя и включва фирмата в списъка на така наречената „Система за ранно предупреждение“ (EWS, СРП). СРП предупреждава Комисията за случаи, при които бенефициентът или потенциалният бенефициент са извършили или може би са извършили (сериозни) административни грешки или дори измами. Когато Комисията получава информация, че разпореждането за заповест се ограничава до 50 000 EUR, тя решава да удържи тази сума от средствата, дължими на жалбоподателя. Въпреки това жалбоподателят остава в списъка на СРП до вдигането на заповеста близо година по-късно.

В жалбата си до омбудсмана жалбоподателят твърди, че решението на Комисията (i) да удържи сумата от 50 000 EUR и (ii) да включи фирмата в списъка на СРП е несправедливо, незаконно, необосновано и нарушава Европейския кодекс за добро поведение на администрацията. Освен това фирмата иска Комисията да разпространи обяснително писмо до всички служби на Комисията, за да възстанови репутацията ѝ. Според жалбоподателя включването му в списъка на СРП е довело до сериозни проблеми по отношение на възлагането на нови договори от Комисията, значително забавяне на плащанията и непоправими щети на репутацията му.

В своето становище Комисията заявява, че блокирането на сумата от 50 000 EUR е напълно оправдано и включването на фирмата в списъка на СРП е направено в съответствие с вътрешните ѝ правила.

Омбудсманът проведе допълнително разследване, както и проверка на съответните документи. Относно решението на Комисията да удържи сумата от 50 000 EUR от жалбоподателя, омбудсманът заключава, че няма случай на лошо управление, защото Комисията очевидно е действала съгласно закона.

Омбудсманът отбелязва, че Комисията е оставила жалбоподателя в списъка на СРП дори след като е получила информация, че разпореждането за заповест се ограничава до 50 000 EUR и след като е блокирала въпросната сума. Омбудсманът счита, че негативните последици от включването в списъка, споменати от жалбоподателя, изглеждат достоверни. При тези обстоятелства омбудсманът смята, че продължителното присъствие на жалбоподателя в списъка на СРП е несправедливо и представлява случай на лошо управление. Затова омбудсманът счита, че не е необходимо да се проверяват останалите твърдения.

Омбудсманът влиза във връзка с жалбоподателя с оглед да проучи възможността за постигане на приятелско споразумение по случая. Жалбоподателят обаче изразява предпочитания да получи окончателното решение на омбудсмана. Следователно омбудсманът приключва случая с критична забележка.

Изтичане в пресата на имената на кандидатите за позицията ръководител на представителство в Малта*Резюме на решение по жалба 452/2005/ВУ срещу Европейската комисия*

Един кандидат за позицията ръководител на представителство в Малта е подал жалба срещу Комисията във връзка с появата на имената на кандидатите за позицията в статии в три местни вестници. Трите вестникарски статии споменават съответно няколко кандидати за позицията, девет кандидати, избрани за интервю, и три кандидатки, които са били избрани за финалисти при подбора за позицията. Жалбоподателят е счел, че трите изтичания на имената на кандидатите в пресата представляват злоупотреба с доверие и нарушение на Регламент № 45/2001 относно защита на лица по отношение на обработването на лични данни от обществени институции и органи и по отношение на свободното движение на такива данни¹⁴.

В своето становище по жалбата Комисията е уведомила омбудсмана, че Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) е започнал разследване по първото изтичане. След молбата на омбудсмана, ЕНОЗД го е информирал за резултата от своите разследвания. В своето решение омбудсманът се е позовал на Меморандума за разбирателство между Европейския омбудсман и Европейския надзорен орган по защита на данните от 30 ноември 2006 г., който гласи, че „нито един от двата органа предвижда да открие разследване по жалба, ако другият орган разглежда, или е разглеждал, друга жалба, която по същество е същата, освен ако жалбоподателят представи важни нови доказателства по случай, по който другият орган вече е приключил разследване.“ Поради това омбудсманът е счел, че не би било редно да продължи своето разследване по жалбата относно първото изтичане.

Въпреки това омбудсманът е отправил молба към Комисията да му предостави информация относно резултата от нейните собствени вътрешни разследвания по информацията, съдържаща се във втората и в третата вестникарска статия, както и да му предостави списъци с нейните служители и/или трети страни, които са били упълномощени от Комисията да получат достъп до личните данни, появили се във всяка една от трите вестникарски статии.

В отговора си Комисията е заявила, че няма обективно доказателство, което да ѝ позволи да идентифицира източника на изтеклите данни. Тя също така е заявила, че не може да бъде съставен пълен списък на лицата, имащи достъп до информацията, върху която се базират вестникарските статии поради (i) големия брой получатели на файла, съдържащ кандидатурите за позицията, (ii) многобройните участващи секретариати и служители и (iii) потенциалния брой лица с достъп до въпросните електронни данни.

В своето решение омбудсманът е счел, че предоставянето от страна на Комисията на поверителните лични данни до „голям брой получатели“ и „многобройни участващи секретариати и служители“ и последвалата невъзможност да се състави списък с лицата с достъп до тези лични данни може значително да е увеличило възможността за изтичане на личните данни към неупълномощени получатели. Поради това омбудсманът е отправил критична забележка, че подобна ситуация е несъвместима със задълженията на Комисията съгласно Регламент № 45/2001 и случаят е пример за лошо управление.

¹⁴

Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни, ОВ 2001 L 8, стр. 1.

Твърдение за неоснователна поверителност на базата данни на ОСП

Резюме на решението, произнесено по жалба 1693/2005/PВ срещу Европейската комисия

За да провери кои са получателите на земеделски субсидии от ЕС, жалбоподателят е поискал от Комисията публичен достъп до годишните отчетни доклади, изпращани от държавите-членки до Комисията във връзка с Общата селскостопанска политика съгласно Регламент 2390/1999.

Комисията е заявила, че отчетната информация, която ѝ се предоставя от държавите-членки, е поверителна съгласно Регламент 2390/1999. Тя също така е заявила, че тези доклади вече не съществуват под формата на „документи“, тъй като тяхното съдържание е включено в много голяма база данни (Регламент 1049/2001¹⁵ предвижда публичен достъп до „документи“, не до информация).

Омбудсманът предложи приятелско споразумение, при което Комисията да предостави съответната информация на жалбоподателя като проява на добро управление. Това предложение бе отхвърлено.

В своето заключително решение омбудсманът посочи, че Комисията не е предоставила основателни причини за стриктното си придържане към разпоредбата за поверителност в Регламент 2390/1999. Комисията само се е позовала с общи изрази на защитаването от нея интереси и не е дала основателни обяснения във връзка с приложимостта на уместно изключение. Във връзка с това омбудсманът отбеляза, че новият Финансов регламент¹⁶ и наскоро публикуваното политическо споразумение на Съвета относно нов регламент, който да задължава държавите-членки да публикуват националните списъци на получателите на субсидии¹⁷, обезсилват аргументите на Комисията във връзка с поверителността.

Във връзка с това, че докладите не съществуват под формата на „документи“, Комисията се съгласи, че като цяло е проблематично да се изключат от публичен достъп много големите обеми информация в публични бази данни. Така резултатите от зададени „обичайни операции“ се разглеждат като „документи“. Същевременно информацията, поискана от жалбоподателя в този случай, не е можела да бъде извлечена чрез „обичайна операция“, а би изисквала ново и сложно програмиране на базата данни.

Омбудсманът заключи, че общата позиция на Комисията във връзка с публичния достъп до информация в базите данни не е задоволителна. Той обаче се въздържа от по-нататъшно разглеждане на този въпрос, като посочи по-конкретно, че става дума за нов, сложен и общ правен въпрос, който законодателят на Общността може да разгледа в контекста на реформата на Регламент 1049/2001. Съответно омбудсманът приключи случая с критична бележка. Същевременно омбудсманът заяви, че ще разгледа възможността за консултация с членовете на Европейската мрежа на омбудсманите, за да провери какви отговори са давани на такива въпроси на национално равнище и да се запознае с най-добрите практики. Резултатите от тази консултация ще бъдат съобщени на Комисията и публикувани на уебсайта на омбудсмана.

¹⁵ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, ОВ 2001 L 145, стр. 43.

¹⁶ Член 53б, параграф 2, буква г) от изменения Финансов регламент.

¹⁷ Вж. съобщението за пресата на Съвета по земеделие и риболов, 22-23 октомври 2007 г. (достъпно на: <http://www.eu2007.pt/NR/rdonlyres/948633D2-DCD5-4413-AFCD-86688D5161F3/0/96806.pdf>).

Отказ за предоставяне на достъп до вътрешен консултативен документ*Резюме на решението, произнесено по жалба 1844/2005/GG срещу Европейската комисия*

Германски журналист иска от Комисията да му предостави достъп до документ, който нейните служби са съставили през 1995 г. при изготвянето на решение за възможни производства за нарушение срещу Гърция във връзка с изграждането на ново летище в Спата. Комисията отхвърля искането, като твърди, че разкриването на документа сериозно би нарушило хода на вземането на решенията ѝ. Журналистът изразява мнение, че разкриването на документа едва ли би могло да има такъв ефект, като се има предвид, че датира от близо десет години. Освен това той твърди, че е налице значителен обществен интерес в предоставянето на средства на ЕС за въпросния проект и че евентуални нередности във връзка с проекта са били вече тема на статии във водещи вестници.

В своето становище Комисията разясни, че в документа се съдържат оценки и становища на нейните служби, отразяващи дебата между тях. Тя се позова на насоки, според които документите, касаещи производства за нарушения, обикновено се огласяват след приключване на случая. Изключения от това правило се прилагат в ограничени случаи. Според Комисията обаче разкриването на въпросния документ сериозно би повлияло на способността ѝ ефективно да упражнява своите права във връзка с процедурите за нарушения.

След обстойна оценка омбудсманът изпрати проектопрепоръка на Комисията, като я прикани да предостави достъп до документа. По негово мнение тълкуването от страна на Комисията на съответното изключение от правилото за публичен достъп е толкова общо, че очевидно лишава изключението от неговия смисъл.

В подробното си становище Комисията настоя, че не може да бъде предоставен достъп. Тя добави, че такава позиция се основава единствено на деликатността на информацията, съдържаща се в документа. По деликатни въпроси като случая с летището в Спата от съществено значение за Комисията е да получи независим съвет от своите служби и да си запази свободата да не се придържа към техните препоръки. Според Комисията разкриването на документа би възобновило обсъжданията и би хвърлило съмнения относно законността на нейното решение.

В свой коментар жалбоподателят изтъкна следното: ако документът е от такъв „избухлив“ характер, че неговото разкриване ще подложи на съмнение законността на решението на Комисията, интересът от разкриването несъмнено натежава над всички други интереси.

Омбудсманът отбеляза, че Комисията само е разяснила в своето обстоятелствено становище защо е отказала достъп до въпросния документ, докато при обработката на молбата на жалбоподателя и в нейното становище, тя се е позовала само общо на защитата на хода на вземане на решения. Заради това омбудсманът счете, че Комисията не е обработила искането на жалбоподателя правилно.

Относно съдържанието на документа омбудсманът прие предложението на Комисията да извърши проверка. След проверката той изтъкна, че не е убеден, че разкриването на документа би имало негативни последици, породени от Комисията.

Омбудсманът приключи случая с критична бележка.

Несправедливи договорни условия*Резюме на решението, произнесено по жалба 3008/2005/OV срещу Европейската комисия*

Четиримата жалбоподатели са международно наети цивилни служители в Полицейската мисия на Европейския съюз „Проксима“ в Скопие, Бивша югославска република Македония.

При изтичането на договорите им „Проксима I“ те са поканени да подпишат договори „Проксима II“, които да влязат в сила на следващия ден. Жалбоподателите забелязали значителни промени в новите договори по отношение на заплатата, вноските за социално осигуряване, обезщетението при преместване и категоризирането. Пред алтернативата на следващия ден да са безработни те подписали договорите си.

В жалбата си до омбудсмана жалбоподателите твърдят, че са информирани твърде късно за условията на новите договори и че е трябвало да подпишат договорите под натиск. По същество жалбоподателите заявиха също, че следва да се ползват от предишните условия по отношение на заплатата, вноските за социално осигуряване, обезщетението при преместване и категоризирането.

В своето становище Комисията отрече да е упражняван натиск върху жалбоподателите. По отношение на претенциите на жалбоподателите Комисията твърди, че с подписването на новите договори, които не са продължение на предишните, жалбоподателите са приели определените в новите договори условия.

Омбудсманът изрази мнението, че Комисията не е информирала навреме жалбоподателите за новите условия на наемане и че това е пример на лошо управление. Забавянето обаче само по себе си не означава, че жалбоподателите са поставени под натиск.

По отношение на твърденията на жалбоподателите омбудсманът не установи лошо управление, тъй като Съобщение на Комисията от август 2004 г. дава основание, на което договорите „Проксима II“ могат да съдържат условия, различни от прилаганите за договорите „Проксима I“.

По отношение на твърденията на жалбоподателите за вноските за социално осигуряване омбудсманът установи, че е имало допълнително забавяне на информирането на жалбоподателите за правото им на социално осигуряване и че, поради това забавяне, жалбоподателите ненужно са продължили личните си осигурителни вноски. Службата на омбудсмана се свърза с жалбоподателите през юни 2007 г., за да предложи приятелско споразумение по този аспект на случая. Жалбоподателите обаче дадоха да се разбере, че не искат да използват тази възможност. Поради това омбудсманът приключи случая. Заклучителното решение съдържаше две критични забележки относно установено лошо управление.

Отказан достъп до кореспонденция между Комисията и Дания

Резюме на решението, произнесено по жалба 3193/2005/TN срещу Европейската комисия

Член на Европейския парламент от Дания е поискал достъп до определена кореспонденция между Комисията и датските власти. Комисията е отхвърлила искането на основание, че оповестяването на съответните документи би засегнало защитата на целите на дейности по разследване (член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001¹⁸), и също така би засегнало сериозно процеса на вземане на решение на тази институция поради това, че тези документи са свързани с въпрос, по който тя все още не е взела решение (член 4, параграф 3, първи подпараграф от регламента).

В хода на разследването на омбудсмана Комисията впоследствие предостави достъп до търсените документи. Същевременно, като се има предвид, че Комисията продължи да защитава правилността на първоначалния си отказ да предостави документите, омбудсманът сметна за полезно да разгледа дали Комисията е имала право да отхвърли първоначалното искане за достъп до тях от страна на жалбоподателя.

¹⁸

Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, ОВ 2001 L 145, стр. 43.

Комисията заяви, че размяната на писма е част от нейния процес за мониторинг, създаден за проверка на спазването на законодателството на Общността, и може да доведе до започване на процедура за нарушения срещу Дания съгласно Договора за Евратом. Като подчерта, че този въпрос е с повишена политическа чувствителност, Комисията отбеляза, че оповестяването на писмата би могло да бъде преждевременно.

Омбудсманът поиска от Комисията тя да обясни, *inter alia*, към какъв вид разследване спадат изискваните писма, за да обоснове прилагането на член 4, параграф 2, трето тире от регламента.

Комисията отговори, че основният въпрос е дали датските власти следва да я информират за резултатите от мониторинга на радиоактивността на околната среда в Гренландия, така че тя да прецени дали е уместно да бъдат предприемани корективни действия. Комисията отбеляза, че първоначално е изисквала тази информация с предположението, че Договорът за Евратом се прилага за Гренландия, но по-късно е установила, че това не е така. Тя заяви, че към момента на искането на жалбоподателя за достъп все още не е било ясно дали тя ще продължава своите усилия да получи информация от Дания по доброволен път.

Омбудсманът отбеляза, че при разглеждането си на искането за достъп Комисията е изтъкнала аргумента, че мониторингът евентуално може да доведе до започване на процедура за нарушения съгласно Договора за Евратом, независимо че по времето на отправяне на искането Комисията вече е била установила, че Договорът за Евратом не се прилага за Гренландия. Омбудсманът отбеляза, че Комисията не е обяснила какво (друго) разследване в рамките на нейната компетенция може да е провеждала. Следователно омбудсманът заключи, че първоначалният отказ на Комисията да осигури достъп до писмата не е имал аргументирани и основателни причини.

Твърдение за несправедливо третиране в тръжна процедура

Резюме на решението, произнесено по жалба 3693/2005/ID (конфиденциален случай) срещу Европейската комисия

Предмет на жалбата е отхвърлянето на тръжните предложения на жалбоподателя въз основа на представяне на обява за търг, съгласно което „[н]е повече от (...) шест заявки за всички лотове могат да бъдат подадени от физическо или юридическо лице (включително юридически лица от една и съща юридическа група), независимо от формата на участие (...)“. Жалбоподателят, Европейското обединение по икономически интереси (ЕОИИ), образувано съгласно Регламент № 2137/85¹⁹, твърди, че Комисията неправилно е обвинила Х, член на ЕОИИ, в кандидатстване за седем лота.

Омбудсманът най-напред отбеляза, че не е негово задължение да оценява допускането до търгове, както и да заменя своята преценка с тази на съответната институция относно това дали даден търг отговаря на приложимите критерии за допустимост/приемливост. Съответно той проучи дали Комисията е представила основателни и достатъчно убедителни мотиви за оспорваното си решение.

Освен това омбудсманът отбеляза, че според принципа за равно третиране на участниците в тръжни процедури и съответното задължение за прозрачност на тръжните процедури, критериите за допустимост и възлагане, съдържащи се в обява за търг (или друг подобен документ), трябва да бъдат формулирани така, че да дават възможност на всички достатъчно добре информирани и по правило изрядни участници в търга да ги тълкуват по един и същ начин. В допълнение, когато се оценяват предложенията, гореспоменатите критерии трябва да бъдат прилагани обективно и еднакво за всички кандидати. В този смисъл информацията, която е публично разгласена от възлагащия орган за потенциалните

¹⁹

Регламент (ЕИО) № 2137/85 на Съвета от 25 юли 1985 година относно Европейското обединение по икономически интереси (ЕОИИ), ОВ 1985 L 199, стр. 1.

участници с оглед тълкуването и прилагането на критериите за допустимост и възлагане, или на правилата на правото на Общността, за които логично може да се приеме, че имат отношение към прилагането на тези критерии, е от особено значение. Възможно е такава информация да повлияе на подготовката и формулирането на търговете, тя в значителна степен кореспондира на значимия интерес на Общността да дава възможност на потенциалните участници да се съревновават при равни условия. Следователно, когато възлагащият орган разглежда представените му предложения, трябва да бъде отделено нужното внимание на съдържанието на такава информация, най-малко в такава степен, че нейната прецизност и коректност да не бъдат оспорвани от (потенциален) участник, или да не е явно в нарушение на приложимите разпоредби на обявата за търга (или друг подобен документ) или на правото на Общността.

В настоящия случай омбудсманът констатира, че Комисията не е спазила гореспоменатото изискване. Омбудсманът установи също, че Комисията не е представила достатъчно убедителни мотиви за решението си, обект на оспорване, като се имат предвид определени пасажи от нейното съобщение за участието на ЕЕИГ в обществени поръчки и програми, финансирани с публични средства, на които жалбоподателят би могъл, поне принципно, оправдано да разчита при изготвяне на предложенията си. Като се има предвид, че съответните поръчки са били възложени, договорите – подписани и понастоящем се изпълняват, както и че оспорваното решение касае етапа на подбор на тръжната процедура, омбудсманът заключи, че няма да е оправдано да приеме искането на жалбоподателя оспореното решение да бъде отхвърлено и кандидатурите да бъдат подновени. Предвид факта, че жалбоподателят не е предявил друго искане, омбудсманът приключи случая с критична бележка.

Забавяне, което е можело да се избегне, при разглеждането на жалба за нарушения

Резюме на решението, произнесено по жалба 962/2006/OV срещу Европейската комисия

През ноември 2002 г. и март 2003 г. няколко нидерландски граждани от община Белингволде са внесли жалби за нарушения в Европейската комисия. Те са се оплакали от нарушение на Директива 85/337/ЕО²⁰ от страна на германските органи, които са разрешили изграждане на комплекс от вятърни агрегати в германската община Реде, близо до границата с Нидерландия. Предполагаемите нарушения засягат вредните последици от проекта за околната среда и липсата на оценка за въздействието му върху околната среда. Комисията нееднократно е обещавала да вземе решение по тези жалби. Въпреки това към април 2006 г. жалбоподателите все още не са получили никакво съобщение от Комисията. Като следствие от това един от жалбоподателите подава жалба от името на всички до омбудсмана за забавяне от страна на Комисията, което е можело да се избегне.

В своето становище Комисията заяви, че е започнала процедура за нарушения срещу Германия в рамките на една година от получаване на жалбите, в съответствие със Съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Европейския омбудсман за отношенията с жалбоподателя във връзка с нарушения на правото на Общността²¹. След това по случая е работено експедитивно до момента на получаването на отговора на германските органи на мотивираното становище на Комисията през юни 2004 г. До юни 2006 г. не е било взето окончателно решение по случая поради водените задълбочени дискусии в рамките на Комисията и сложността на засегнатия правен проблем.

²⁰ Директива № 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, ОВ 1985 L 175, стр. 40.

²¹ COM (2002) 141 окончателен, ОВ 2002 C 244, стр. 5.

Омбудсманът заключи, че до датата на изпращане на мотивираното становище до германските органи на 1 април 2004 г. не е било налице неоснователно забавяне от страна на Комисията. Той все пак отбеляза, че решението на Комисията за приключване на случая е взето едва на 28 юни 2006 г., или близо две години след получаването на отговора на германските органи на мотивираното становище. Във връзка с това омбудсманът прецени, че свободната преценка на Комисията при разглеждането на жалби за нарушения не отменя общия принцип, съгласно който решенията следва да се вземат в разумен срок. Омбудсманът отбеляза, че Комисията се е позовала само на свои вътрешни консултации. Той заключи, че при отсъствието на конкретни обяснения, които биха могли да обяснят забавянето, Комисията не е разгледала жалбите в разумен срок и въз основа на това приключи случая с критична бележка.

Непровеждане на достатъчно разследване от страна на Комисията по жалба за предполагаемо погрешно транспониране на директивата за застрахователното посредничество

Резюме на решението, произнесено по жалба 3543/2006/FOR срещу Европейската комисия

Омбудсманът получи жалба срещу Комисията от ирландски гражданин относно непровеждане на достатъчно разследване от страна на Комисията на предполагаемо погрешно транспониране на Директива 2002/92/ЕО („директивата за застрахователното посредничество“) в ирландското законодателство. Според жалбоподателя операторите, предлагащи застрахователни полици в Ирландия, е трябвало да спазват законодателството, създадено за регулиране на продажбата на инвестиционни продукти. Освен това, според него банките, които също действат като застрахователни посредници, неправилно са били изключени от приложението на правилата за застрахователното посредничество.

В своето становище Комисията заяви, че Директивата за застрахователното посредничество е приета съгласно принципа за „минимално хармонизиране“. Така държавите-членки сами могат да уреждат подробностите. Следователно за всяка практика на т. нар. *gold-plating* (възлагане на допълнителни задължения извън предвидените в директивите) са отговорни държавите-членки, а не Комисията. Комисията също така заяви, че е била информирана от ирландските власти, че се предвижда ревизиране на ирландското законодателство, предназначено да разреши проблема. Съгласно информацията, която Комисията е получила от ирландското Министерство на финансите, банките, предлагащи като посредници застрахователни продукти, ще бъдат включени в приложното поле на ревизираните норми. Комисията също постанови, че освен това въпросът за евентуалното свръхрегулиране на посредниците в Ирландия следва да се решава съгласно ревизираните норми.

В своето решение омбудсманът преди всичко отбеляза, че Комисията не е класирала първоначалната кореспонденция с жалбоподателя като „жалба“. Омбудсманът отправи критична бележка във връзка с тази процедурна грешка.

Той също така отбеляза, че жалбоподателят и Комисията, както и ирландските власти, понастоящем споделят мнението, че някои аспекти на законодателството, транспониращо Директивата за застрахователното посредничество в ирландското законодателство, не са в съответствие с тази директива. По-специално жалбоподателят и Комисията сега са на мнение, че Ирландия неправилно е изключила банките от правилата за застрахователно посредничество.

Омбудсманът отбеляза, че ирландските власти са се ангажирали пред Комисията да поправят грешките, открити в ирландското законодателство. Омбудсманът прецени, че Комисията е длъжна да провери дали Ирландия действително е приела законодателството, което се е ангажирала да приеме, с цел да бъдат коригирани грешките, които жалбоподателят е открил в ирландското законодателство и чието съществуване е потвърдено от Комисията. Неизпълнението на това от страна на Комисията би представлявало проява на лошо управление. В този контекст омбудсманът заяви в последваща бележка, че Комисията следва да приеме решение за изпращане на официално уведомление до Ирландия или обосновано решение за приключване на случая най-късно до 26 януари 2008 г.

Обществен достъп до документи: недостатъчно мотивирано обяснение за удължаване на срока и забавяне на регистрацията на заявленията

Резюме на решение по жалба 3697/2006/РВ срещу Европейската комисия

Жалбоподателят е поискал съгласно Регламент 1049/2001²² публичен достъп до документи, съхранявани от Европейската група на регулаторите. Заявлението му е обработено от Комисията.

Жалбоподателят отправя питане за очевидно същественото забавяне на регистрацията на заявлението му. Съгласно Регламент 1049/2001 срокът за отговор на заявление за достъп започва да тече в деня на завеждането му. Омбудсманът заключава, че жалбоподателят очевидно не желае да внася случая за разглеждане като конкретно твърдение. Независимо от това той допълнително отбелязва, че според него законното задължение заявленията да се обработват своевременно предполага, че Комисията трябва да организира административното обслужване по такъв начин, че да осигури нормална регистрация на заявленията най-късно в първия работен ден след получаването им.

Освен това жалбоподателят твърди, че има лошо управление по отношение на удължаването от страна на Комисията на срока за отговор на заявлението му. По тази страна на въпроса омбудсманът установява случай на лошо управление и прави критична забележка относно забавянето и втора критична забележка относно начина на представяне на основанията за действията на Комисията.

Относно втората критична забележка омбудсманът отбелязва, че съгласно Регламент 1049/2001 от институциите се изисква да представят „мотивирано описание на причините“ за удължаване на срока за отговор на потвърдителното заявление. Това, какво представлява такова достатъчно „мотивирано описание“ на причините, зависи от всеки конкретен случай. Независимо от това, обикновено позоваване (каквото е случаят), формулирано с общи термини, на необходимостта да се поиска становище от другите служби на Комисията не удовлетворява горното изискване, тъй като липсват достатъчно елементи, за да може да се прецени дали удължаването е основателно мотивирано. Такива елементи могат да включват по-специално разяснения за това защо е необходимо да се търси консултация с други специфични служби на Комисията, както и защо вътрешното съгласуване не е приключило по-рано. В настоящия случай Комисията просто е мотивирала удължаването на срока по следния начин: „за да обработим Вашето заявление, трябва да се допитаме до други служби на Комисията“. Този вид изявление не говори за „мотивирано описание на причините“ по смисъла на Регламент 1049/2001. Следователно, Комисията не е спазила съответното законово изискване. Съответно това неспазване представлява случай на лошо управление.

Неприлагане на Съобщението за отношенията с жалбоподателя

Резюме на решението, произнесено по жалба 446/2007/WP срещу Европейската комисия

Според германски адвокат Комисията не е разгледала по дължимия начин писмо, в което той е отправил искане за откриване на процедура за нарушения срещу Германия. Според него Германия е нарушила законодателството на Общността, тъй като е практически невъзможно да се започне наказателно преследване за нарушения срещу бивши или настоящи членове на германското правителство. Комисията е отговорила, че не е компетентна да се намесва по този въпрос.

В своето писмо до Комисията за започване на разследване омбудсманът посочи, че в този случай може да бъде приложимо Съобщение на Комисията за отношенията с жалбоподателя

²²

Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, ОВ 2001 L 145, стр. 43.

във връзка с нарушения на правото на Общността²³. В съобщението Комисията определя стандарти за своите контакти с жалбоподатели, които смятат, че дадени мерки или практики в държавите-членки са в нарушение на законодателството на Общността.

В своето становище Комисията твърди, че това Съобщение е неприложимо, тъй като жалбата на жалбоподателя не е свързана с област, в която тя би могла да започне процедура за нарушения, а попада в обсега на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателни дела (раздел VI от Договора за ЕС).

Омбудсманът отбелязва, че жалбоподателят ясно е обозначил своето писмо като жалба за нарушение. Той изтъкна, че вторият параграф от точка 3 на Съобщението съдържа изчерпателен списък на основанията, на базата на които кореспонденцията няма да се разглежда като жалба за нарушения, например ако „съдържа оплакване, което очевидно излиза извън обсега на общностното законодателство“. Според съобщението, когато Комисията решава да не регистрира кореспонденция като жалба, тя следва да „уведоми автора за това с обикновено писмо, като посочи една или няколко от причините, изброени във втория параграф на точка 3.“

Омбудсманът прие, че неприлагането на Съобщението от Комисията при отговора ѝ до жалбоподателя представлява лошо управление, и отправи критична бележка. Същевременно омбудсманът възприе гледната точка, според която действително жалбата на жалбоподателя изглежда се отнася за „оплакване, което очевидно излиза извън обсега на общностното законодателство“. По-специално жалбоподателят не е обяснил въз основа на какво смята, че отговорността на политиките по наказателни дела е свързана със задължение на Германия съгласно Договора за ЕО. Следователно омбудсманът прецени, че Комисията правилно е заключила, че не може да разследва безпокойствата на жалбоподателя чрез процедура за нарушения.

Непубликуване на Годишен доклад за 2005 г. относно достъпа до документи

Резюме на решението, произнесено по жалба 668/2007/MHZ срещу Европейската комисия

Statewatch подава жалба до омбудсмана, че в разрез с правното си задължение, произтичащо от член 17, параграф 1 на Регламент № 1049/2001²⁴, през 2006 г. Комисията не е публикувала своя годишен доклад за 2005 г. относно достъпа до документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията. Според жалбоподателя годишният доклад е единственият начин гражданите да бъдат информирани относно отговора на Комисията на заявления за достъп до документи. Statewatch твърди, че непубликуването на доклада своевременно е очевиден случай на лошо управление.

В своето становище Комисията посочи, че е наясно със задължението си да публикува годишния доклад. Независимо от това обаче съставянето на доклада е било забавено поради сериозни промени в персонала на службата, която се занимава с въпросите на достъпа до документи. Освен това е бил даден приоритет на откриването на обществена консултация относно преразглеждането на регламента, свързан с достъпа до документи.

Според становището на омбудсмана доводите, посочени от Комисията като обяснение за нейния пропуск, са неубедителни. Той установи, че непубликуването на доклада за 2005 г. преди края на 2006 г. представлява случай на лошо управление, и отправи критична бележка. Омбудсманът подчерта, че гражданите не могат да разчитат на институциите, ако същите не са в състояние да спазват сроковете, които сами са си поставили.

²³

Съобщение до Европейския парламент и до Европейския омбудсман за отношенията с жалбоподателя във връзка с нарушения на правото на Общността, ОВ 2002 С 244, стр. 5.

²⁴

Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, ОВ 2001 L 145, стр. 43

Омбудсманът също така отправи допълнителна бележка, в която се посочва, че публикуването на докладите е важен механизъм за отчетност и комуникация с европейските граждани. В допълнение омбудсманът насърчи Комисията да даде добър пример на множеството създадени наскоро нови агенции на Общността, като в бъдеще отдава приоритет на своевременното публикуване на доклади.

Тъй като през септември 2007 г. Комисията публикува въпросния доклад, омбудсманът приключи случая.

Европейска служба за подбор на персонал

Оспорване на задължителната онлайн регистрация и информационна система за конкурсите

Резюме на решението, произнесено по жалба 3346/2004/ELB срещу Европейската служба за подбор на персонал (ЕПСО)

ЕПСО е въвела система, съгласно която от кандидатите в открити конкурси се изисква да се регистрират и да поддържат контакт с ЕПСО онлайн. Жалбоподателят оспорва тази система. Неговият основен аргумент е, че изискването е дискриминационно предвид ниския процент на разпространение на интернет в някои държави-членки и трудностите при осигуряването на достъп до интернет в някои селскостопански райони. ЕПСО отхвърля обвиненията на жалбоподателя, като се позовава по-специално на мотивите за въвеждане на гореспоменатата система.

Омбудсманът най-напред отбеляза, че равното третиране на кандидатите или на потенциалните кандидати в конкурсните процедури е основополагащ принцип, задължителен за институциите и органите на Общността. Омбудсманът констатира, че изискването, предмет на разглеждане, по принцип не е дискриминационно и несправедливо на следните основания: (i) определени статистически данни за използването или достъпността до интернет, предоставени от страните или на уебсайта на Евростат; (ii) няма доказателства, че значителна част от лицата с интерес за кандидатстване за работа пред ЕПСО и участващи в конкурси на ЕПСО са възпрепятствани да направят това поради ограничен достъп до интернет; (iii) като въпрос на общи познания и опит достъпността до интернет непрекъснато нараства; (iv) обосновката на ЕПСО за системата, а именно по-голяма прозрачност и усъвършенстване на достъпа до информация.

Независимо от това омбудсманът не изключва възможността в определени случаи кандидатите и потенциалните кандидати да срещнат съществена и обективно оправдана трудност за кандидатстване пред ЕПСО или осъществяване на контакт с ЕПСО чрез интернет. В такива случаи гореспоменатият принцип за недискриминация изисква ЕПСО да предвиди изключение от изискването за регистрация и контакт онлайн. ЕПСО не го направи; омбудсманът констатира, че това представлява лошо управление и изпрати проектопрепоръка до ЕПСО. Той предложи също, на основата на подходящ анализ, ЕПСО да изисква молбите за изключение да бъдат придружени от доказателства, каквито е нормално да бъдат предоставени от въпросното лице при тези обстоятелства.

ЕПСО не прие проектопрепоръката. При това си действие Службата се обоснова с аргументи, които омбудсманът не прие за убедителни. Той отбеляза, *inter alia*, че административното удобство в смисъл на избягване на затруднения при справедливото и равнопоставеното оценяване на съответните искания за изключение, имайки предвид своя уместен анализ в проектопрепоръката, не е достатъчно да легитимира това, което иначе е нарушение на принципа за равно третиране на кандидатите или потенциалните кандидати. По този начин омбудсманът потвърди горната си констатация за лошо управление и приключи случая с критична бележка.

Езикови изисквания към кандидати в открити конкурси

Резюме на решение по жалба 3114/2005/MHZ срещу Европейската служба за подбор на персонал (ЕПСО)

Жалбата се отнася до езиковия режим за конкурси за наемане на длъжностни лица след разширяването от 1 май 2004 г., когато десет нови държави-членки се присъединиха към ЕС.

Малко преди разширяването е приет регламент, който временно нарушава нормалните разпоредби на Правилника за персонала, като позволява заемането на позиции чрез назначаване на граждани от новите държави-членки²⁵. Регламентът също така осигурява продължаване на провеждането на конкурси до 2010 г. за назначаването на длъжностни лица, чийто основен език е един от 11-те езика на старите държави-членки.

В този случай ЕПСО организира два вида конкурси.

Първият вид конкурси е ограничен до граждани от новите държави-членки. Кандидатите трябва да владеят като техен основен език един от 10-те езика на новите държави-членки. Също така трябва да демонстрират задоволителни познания по един от 11-те езика на старите държави-членки. В допълнение, те са задължени да участват в тестове, които са на английски, френски или немски език.

Вторият вид конкурси е открит за граждани от всичките 25 държави-членки. Кандидатите трябва да владеят като техен основен език един от 11-те езика на старите държави-членки и да демонстрират задоволителни познания по друг от тези 11 езика. Те обаче не са задължени да демонстрират познания по английски, френски или немски език.

Асоциацията на випускниците на Полското национално училище по публична администрация се оплаква от това, че като организира конкурсите по този начин, ЕПСО е проявила дискриминация спрямо граждани на новите държави-членки.

В свое становище ЕПСО е заела позицията, че всеки конкурс преследва свои собствени цели и следователно не може да се твърди за наличие на дискриминация или несправедливо третиране въз основа на сравняване на едно обявление за конкурс с друго. ЕПСО също така е посочила Регламент 401/2004 („Регламентът“) като правна основа за въпросните конкурси.

Омбудсманът помоли ЕПСО да обясни защо само 11-те „стари“ езика са приемливи като втори език и защо има изискване само към кандидатите от новите държави-членки да притежават познания по английски, френски или немски език. В отговор ЕПСО заяви, че познанията по един от 11-те езика „отговарят по-добре на реалността на административната организация на институциите по време на преходния период“ и че „не съществува задължение да се вземе предвид широкият обхват от възможности за личен избор, които кандидатите биха могли да направят при избиране на втори език“.

Анализът на Омбудсмана по случая започна чрез припомняне на член 12 от Договора за ЕО, който забранява дискриминация въз основа на националност, както и на съдебната практика на съдилищата на Общността, касаеща принципа на недискриминация.

Той посочи, че законодателството трябва да бъде тълкувано в светлината на тези правни принципи и че езиковите изисквания за наемане на работа може да представляват непряка дискриминация въз основа на националност, освен ако тези изисквания са оправдани.

Омбудсманът счете, че изискванията по отношение на основните езици за конкурсите са позволени според Регламента. Въпреки това в Регламентът не предвижда нищо относно изискванията за втори езици, нито изисква познания по английски, френски или немски език.

25

Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 401/2004 от 23 февруари 2004 г. относно въвеждането, по повод присъединяването на Кипър, Чешката република, Естония, Унгария, Латвия, Литва, Малта, Полша, Словакия и Словения, на специални временни мерки за набирането на длъжностни лица за Европейските общности, ОВ 2004 L 67, стр. 1.

Макар по принцип да има убедителни причини защо познанията по определени езици от Общността биха били необходими за изпълнението на задълженията на бъдещите длъжностни лица, ЕПСО не е обяснила задоволително защо единствено 11-те стари езика са приемливи като втори език.

Омбудсманът прие също, че може да е оправдано да се изискват познания по определени езици за осигуряване на ефикасна вътрешна комуникация. Но ЕПСО не е обяснила защо е счела за необходимо кандидатите от новите държави-членки да владеят английски, френски или немски език, а да не е необходимо кандидатите от втория вид конкурси да демонстрират познания по един от тези езици, макар двете групи кандидати по същество да изпълняват идентични функции.

Поради това Омбудсманът заключи, че ЕПСО е нарушила принципа за недискриминация и отпрати критична бележка.

Европейска инвестиционна банка

Неосигурено спазване на европейското законодателство при извършване на възстановителни работи по речно корито

Резюме на решение по жалба 1807/2006/MHZ срещу Европейската инвестиционна банка (ЕИБ)

Две полски неправителствени екологични организации са подали жалба до Омбудсмана, че в противоречие с нейната „Декларация относно околната среда“ ЕИБ не е гарантирала спазване на Директивата за оценка на влиянието върху околната среда (ОВОС) при извършване на възстановителни и ремонтни работи във връзка с наводнения през 2001 г. Жалбоподателите твърдят също, че ЕИБ не е извършила финансов и правен анализ по време на своята мониторингова мисия през октомври 2004 г. в Полша, като твърдят, че тя е следвало да гарантира, че всички проекти, които е приела да финансира в държави, които не са членки на Съюза, спазват директивата. На последно място жалбоподателите се оплакват, че ЕИБ е отказала достъп до договора за финансиране на проекта и свързаната с него документация.

Становището на ЕИБ е, че въз основа на (i) нейната оценка на съответните отчети, изпратени от полските органи, и (ii) нейните мониторингови посещения в Полша, включително посещението през 2004 г., съответните процедури, прилагани от полските органи, са били приемливи. ЕИБ е отказала достъп до финансовия договор и е посочила, че финансовите договори по принцип попадат в сферата на професионалната тайна. При все това, в хода на разследването, тя предостави съответната документация.

Омбудсманът констатира, че ЕИБ не е реагирала на съответни полски доклади, които изглежда сочат към неспазване от страна на полските органи на съответната процедура по директивата, необходима за извършване на строителните работи. Този подход изглежда е в противоречие с тълкуването на директивата²⁶ от Съда на ЕО. Омбудсманът счете, че това представлява пример на лошо управление и отпрати критична бележка. При все това, по отношение на обвинението, засягащо мониторинговата мисия в Полша през 2004 г., той счете за неоправдани допълнителни разследвания при условие, че ЕИБ очевидно е извършила уместни последващи действия спрямо жалбите, получени от различни неправителствени организации по време на тази мисия. Омбудсманът направи същия извод относно искането на жалбоподателите, тъй като изглежда ЕИБ е предприела някои инициативи за подобряване на процедурите си и за разпространение на най-добрите европейски практики.

26

Дело C-72/95 *Kraaijeveld* [1996] ECR I-5403, параграфи 32 и 49.

По отношение на достъпа до финансовия договор, Омбудсманът, позовавайки се на предишно решение, счете за уместно да приеме, че ЕИБ като банкова институция е задължена да спазва професионалната тайна. Той отбеляза също, че ЕИБ е предоставила другите документи в хода на разследването. По тези причини не са оправдани допълнителни разследвания относно достъпа до документи.

Омбудсманът отправи допълнителна забележка, в която отбелязва, че жалбоподателите са изиграли ценна роля за насочване на вниманието на ЕИБ към уместна информация, за която тя преди не е била известна. Той допълнително изрази убеждението си, че в бъдеще банката ще продължи сътрудничеството си с неправителствени организации в различните държави-членки, а също и извън ЕС.

Европейска служба за борба с измамите

Заявление за достъп до списък създава „прекомерна тежест“

Резюме на решението, произнесено по жалба 2350/2005/GG срещу Европейската служба за борба с измамите

Германски журналист подава заявление до Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ) за достъп до пълен списък на кореспонденцията на службата с германското федерално правителство, както и с правителствата на германските лендери за периода 2000 - 2004 г. Той основава искането си на член 11 от Регламент 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията²⁷. ОЛАФ отговоря, че такъв списък не съществува и че неговото съставяне ще представлява прекомерна тежест за нейните служители. ОЛАФ предлага готовността си да помогне, доколкото е възможно, ако жалбоподателят стесни обхвата на своето искане, но последният отказва да направи това.

В хода на разследването на омбудсмана ОЛАФ поддържа своята позиция. Службата представя доводи, че искането на жалбоподателя означава преглед на около 8000 документа. За да се провери кореспонденцията, попадаща в тяхната компетентност, трябва да бъдат включени повечето от нейните ръководители на отдели. В допълнение германски адвокат, както и служител по защита на данните трябва да потвърдят спазването на изискванията относно защита на данните. Според ОЛАФ това би отклонило нейните ограничени човешки ресурси от основната им задача да предотвратяват и разкриват измами. При все това в знак на добра воля ОЛАФ предоставя на жалбоподателя списък, включващ съответната кореспонденция за последните три месеца на 2004 г.

Омбудсманът отбеляза, че ОЛАФ не е отхвърлила правото на жалбоподателя да получи информация от поискания от него вид, а единствено е използвала твърдението, че събирането на цялата информация изисква прекомерно усилие. Той припомни, че съгласно съдебната практика на съдилищата на Общността заявлението за достъп до документи може да бъде отхвърлено единствено на това основание при изключителни случаи. Според омбудсмана посочената съдебна практика е относима и към настоящия случай. Омбудсманът не е достигнал до убеждението, че удовлетворяването на искането на жалбоподателя изисква прекомерно усилие от страна на ОЛАФ. Само около една пета от документите в списъка, предоставен от ОЛАФ, са били от значение. По този начин общият брой на исканите документи очевидно е бил значително по-малък от посочения от ОЛАФ. Омбудсманът прие, че останалата част от списъка все пак е много дълга и че следователно, при условие че не включва поверителна информация, е щял да изисква значителна по обем работа. Въпреки

²⁷

Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, ОВ 2001 L 145, стр. 43.

това и с оглед на данните, които трябва да бъдат проверени в тази връзка, той заключи, че ОЛАФ не е доказала, че тази работа е прекомерна.

Омбудсманът посочи, че за да бъдат в състояние да се възползват от правата си съгласно Регламент № 1049/2001, гражданите трябва да знаят какви документи са притежание на съответната администрация. Той изрази мнението, че доколкото няма леснодостъпен регистър или доколкото този регистър не е достатъчно пълен, институциите на ЕС следва да бъдат готови да предоставят на гражданите списъци ad-hoc, дори тяхното изготвяне да представлява значителна тежест.

Предвид факта, че ОЛАФ отхвърли предложението на омбудсмана за доброволно уреждане на спора и последвалата проектопрепоръка, омбудсманът приключи случая с критични бележки относно неговите процесуално и материалноправни аспекти.

3.5 ПРОЕКТОПРЕПОРЪКИ, ПРИЕТИ ОТ ИНСТИТУЦИЯТА

Европейска комисия

Публикуване на невярна и подвеждаща информация относно правата на пътниците във въздушния транспорт

Извлечение от решения по жалби 1475/2005/(IP)GG и 1476/2005/(BB)GG срещу Европейската комисия

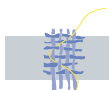
Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91²⁸ влезе в сила на 17 февруари 2005 г. За да информира пътниците относно новите им права съгласно Регламент 261/2004, Комисията изготвя и публикува листовка, плакат и информационна брошура. Освен това тя изготвя кратка видеопрезентация и издава прессъобщение по повод влизането в сила на регламента. Всички тези материали са били поместени и на уебсайта на Комисията.

Две асоциации на авиокомпаниите – Асоциацията на европейските регионални авиокомпаниите (ERA), и Международната асоциация на въздушните превозвачи (IACA) – считат, че материалите, публикувани от Комисията, съдържат невярна и подвеждаща информация.

След като Комисията отхвърли повечето от техните възражения, двете асоциации се обърнаха към омбудсмана.

Двете асоциации твърдят, че информацията относно правата на пътниците съгласно Регламент 261/2004, която Комисията е публикувала в своята листовка, плакат и информационна брошура и е включила в своята видеопрезентация, съдържа неточни и подвеждащи формулировки. Според жалбоподателите Комисията трябва да оттегли тези изявления.

В жалбата, подадена от ERA, са разгледани и някои други въпроси (твърдение за неизвършване на справедливи и разумни действия и за не проявяване на готовност за обслужване, достъпност

и услужливост; твърдение за непредоставяне на отговор на писма в съответния срок; както и искане за извинение).

След обстойно разследване омбудсманът заключи, че много от изявленията, подложени на критика от жалбоподателите, са действително неточни или подвеждащи. Затова омбудсманът отправи и в двата случая проектопрепоръка до Комисията, с която настоява последната да коригира тези изявления. В проектопрепоръката относно жалбата, подадена от ERA, от Комисията се иска също да представи извинение на жалбоподателя.

В своето подробно становище Комисията уведоми омбудсмана, че е взела предвид препоръката, както и че въпросните листовка, плакат, информационна брошура и видеопрезентация са изтеглени от уебсайта. Освен това Комисията подчерта, че ще бъде изготвена заместваща информация и че новият информационен материал е бил изпратен на заинтересованите страни, включително на жалбоподателите, за коментар.

Случай 1476/2005/(BB)GG

В своя коментар IACA отбеляза, че благодарение на проектопрепоръката на омбудсмана Комисията е изтеглила от уебсайта си подвеждащата документация относно правата на пътниците. IACA подчерта, че е удовлетворена от процедурата, довела до публикуване на новото издание на плаката на Комисията на 4 април 2007 г.

С оглед на горното омбудсманът счита, че Комисията удовлетворително е изпълнила проектопрепоръката, отправена във връзка със случая.

Случай 1475/2005/(IP)GG

В своя коментар ERA приветства действията, предприети от Комисията, и добави, че същата е приела всички нейни бележки по отношение на новия информационен материал. Въпреки това ERA счита, че все още остават три въпроса за разрешаване: (i) тъй като старото издание на плаката все още може да бъде забелязано на много летища в ЕС, от омбудсмана се иска да направи конкретна препоръка, в смисъл че Комисията трябва да даде указания на летищата да премахнат тези плакати (ii) освен това омбудсманът следва да изиска обещание от Комисията, че тя ще се консултира с асоциациите на авиокомпаниите и ще действа въз основа на тяхното мнение, преди да прави промени на новия плакат или да изготвя нови материали (iii) Комисията не се е извинила на жалбоподателя и не се е позовала на тази част от проектопрепоръката в своето подробно становище. От омбудсмана се иска да продължи разглеждането на този въпрос.

По отношение на първия въпрос (споменат и от IACA) омбудсманът отбеляза, че се надява Комисията да предприеме необходимите стъпки в тази насока, веднага щом по въпроса ѝ бъде обърнато внимание с настоящото решение. Омбудсманът все пак прикани Комисията да му докладва по този въпрос до 31 юли 2007 г.

По отношение на втория въпрос омбудсманът изрази становището, че не би било уместно да продължава разглеждането в посока на това допълнително искане на такъв напреднал етап от своята проверка. Жалбоподателят има избора да подаде нова жалба във връзка с този въпрос, след като е направил съответните предварителни постъпки пред Комисията.

По отношение на третия въпрос омбудсманът изрази съжаление за позицията, изказана от Комисията в тази връзка. Омбудсманът напомни своето становище, че Комисията е трябвало да представи извиненията си по този случай. Въпреки това той смята, че не би било уместно да представя специален доклад пред Европейския парламент във връзка с този случай. Затова омбудсманът приключи случая с критична бележка.

Възстановяване на неправомерно платени суми на наследник на бивш служител

Резюме на решението по жалба 1617/2005/(BB)JF срещу Европейската комисия

Жалбоподателят е единствен наследник на бивш служител на Комисията, който е починал през ноември 1998 г. През май 2003 г. Комисията е поискала от жалбоподателя да върне обратно пенсията на баща си за месец декември 1998 г., която тя е изплатила неправомерно. Въпреки че първоначално се съгласил да възстанови сумата на 12 месечни вноски, жалбоподателят твърди, че би било нечестно Комисията да наложи изпълнението на заповед за възстановяване на средства. Той твърди, че е действал добросъвестно и че не е знаел за сумите в съответната банкова сметка поради трагичните обстоятелства, а именно многобройни тежки загуби за кратко време. Жалбоподателят твърди, че Комисията трябва да отмени посочената заповед за възстановяване на средства.

В становището си по жалбата Комисията възприема гледната точка, че надплащането е било явно и от такъв тип, че жалбоподателят няма как да не е знаел за него, ако е проявил обичайна загриженост. Тя също така смята, че той не може да се позовава на своята добросъвестност, тъй като той не е спазил плана за възстановяване, съставен по негова собствена молба.

В своите бележки жалбоподателят обяснява, че е променил гледната си точка относно възстановяването, след като е научил за правото на назначаващия орган да отменя дълг съгласно член 85 на Правилника на персонала. Той подчертава, че е получавал помощи като безработен и би желал Комисията да възприеме по-чужден и по-малко механичен подход към неговия случай.

В своето предложение за приятелско решение Омбудсманът е отбелязал, че въпросното надплащане е станало в резултат на грешка от страна на Комисията. Омбудсманът също признава, че Комисията е длъжна да си възстанови неправомерно изплатени суми, за да защити финансовите интереси на Общността. Въпреки това, той отбелязва също така, че в някои държави-членки държавните органи, отговорни за данъците и помощите, при консултиране със съответния национален омбудсман, са приели политики на гарантиране, че надплащания в резултат на служебни грешки няма да се възстановяват, освен ако не е справедливо и разумно това да бъде направено. В този смисъл Омбудсманът подчертава, че изключителни обстоятелства, като например тежка загуба при смърт, могат да бъдат приети от тези органи като разумно обяснение за това, че бенефициентът не е проверил редовността на плащанията, направени по банковите сметки. С оглед на изключителните обстоятелства на този случай Омбудсманът е приканил Комисията да разгледа дали би било справедливо и разумно да отмени заповедта или значително да намали размера на средствата, подлежащи на възстановяване.

В своя отговор Комисията твърди, че е действала според съответните законови разпоредби. Въпреки съгласието си, че надплащането е в резултат на нейна грешка, Комисията обяснява тази грешка с факта, че декември е месецът, през който е извършена годишната актуализация на пенсията. Поради тази причина Комисията е трябвало да плати по местоживее на бащата на жалбоподателя годишната „преработка“ от неговата пенсия, отговаряща на периода от юли до ноември 1998 г.

Омбудсманът е взел предвид факта, че някои от многобройните плащания, извършени по местоживее на бащата на жалбоподателя през декември 1998 г., са платени правомерно, докато други не са платени правомерно. В този контекст Омбудсманът не може да подкрепи аргумента, че неправомерният характер на плащането е бил „явен“, така че жалбоподателят няма как да не е знаел за него. Омбудсманът подчертава, че в този случай Комисията е имала взаимоотношения с лице, което не е нито „служител“, нито „длъжностно лице“ и за което няма как да се предположи, че ще прояви специфичната отговорност, изисквана от длъжностните лица и служителите по отношение на извършени към тях плащания. В контекста на горепосоченото Омбудсманът състави проектопрепоръка до Комисията, в

допълнение към това да прояви справедливост и разум, да разгледа дали би било в съответствие с приложимите разпоредби заповедта за възстановяване на средства да бъде отменена.

В своя отговор Комисията заявява, че с оглед на значението, което Омбудсманът придава на този случай, е решила да приеме препоръката му и по изключение да отмени заповедта за възстановяване на средства.

В своето решение Омбудсманът изказа задоволство от отговора на Комисията и подчерта значението на положителния подход на Комисията в този случай за засилване на очакванията на гражданите за един по-хуманен ЕС.

3.6 СЛУЧАИ, ПРИКЛЮЧЕНИ НА ДРУГИ ОСНОВАНИЯ

Европейски парламент

Отказано провеждане на нови писмени тестове за кандидатка, родила дете един ден преди датата на тестовете

Резюме на решение по жалба 3278/2004/ELB срещу Европейския парламент

Жалбоподателката е кандидатствала за вътрешен конкурс, провеждан от Парламента, като е посочила, че е бременна и е отбелязала, че вероятната дата на раждане е 17 юни 2004 г. Тя е поканена на тестовете, които се провеждат на 2 юли 2004 г., и ражда един ден преди това. В деня, в който ражда, тя информира Парламента, че няма възможност да присъства на тестовете, като е поискала разрешение да се яви на по-късна дата. Парламентът отказва. В своята жалба до Омбудсмана кандидатката твърди, че отказът е дискриминационен.

След съответно предложение за приятелско решение и проект на препоръка от Омбудсмана, той е заключил, че обжалваният отказ изглежда не отразява справедливо балансиране на конкуриращи се интереси. След като припомня основните принципи на недискриминация по полов признак и на уважение към личния и семейния живот, Омбудсманът отбелязва, че в контекста на класификации по полова принадлежност или на класификации, които съдържат тежест за основно право, ответникът по оспорената класификация следва да покаже, че класификацията обслужва законна цел от общ интерес и че използваните средства са пропорционални на постигането на тази цел. Омбудсманът намира, че оспорваното решение съдържа *de facto* полова дискриминация и че подобен отказ може да накърни основната свобода на жените кандидатки за създаване на потомство и следователно поражда реална и осезателна тежест за тяхното право на зачитане на личния живот. Поради това Парламентът следва да защити взетото от него оспорвано решение.

Относно позоваването на Парламента на принципа на равнопоставено отношение към кандидатите и съответното изискване писмените тестове да се провеждат на една и съща дата от всички кандидати, Омбудсманът счита, че това е била легитимна цел от общ интерес, чието преследване може, но не и само по себе си, да оправдае поддържането на оспорваното решение. Парламентът, който признава, че е можел да организира теста на по-късна дата, не се е съобразил с принципа на пропорционалност, който изисква справедливо балансиране на конкуриращи се принципи и интереси. По-специално, Парламентът не е показал, че при определяне на датата за теста се е съобразил, в контекста на дело 130/75 *Прайс срещу Съвета*²⁹,

²⁹

Дело C-130/75 *Прайс срещу Съвета* [1976] ECR 1589.

с получената информация от жалбоподателката относно вероятната дата на раждане. В този контекст Парламентът изглежда не е се е съобразил с естествената неопределимост на датата на раждане, физическото състояние на жената след раждането и необходимото време за достатъчно възстановяване, с оглед на нейното участие в конкурса.

Поради това омбудсманът заключи, че оспорваният отказ е неоснователен. Въпреки това, тъй като жалбоподателката междувременно е оттеглила своя иск, и с оглед на ангажимента на Парламента да преразгледа условията за участие в бъдещи конкурси на родилки, както и своята политика относно определянето на датата за тестове за бременни кандидатки, Омбудсманът реши, че въпросът не се нуждае от допълнително разглеждане. Той също така изказа задоволство от ангажираността на Парламента да преразгледа условията за участие на кърмещи жени в конкурси и отправи молба до Парламента да гарантира, че в съответните правила внимателно и справедливо са балансирани съдържащите се конкурентни интереси и принципи, включително принципът за равнопоставено отношение към кандидатите.

Европейска комисия

Медицинска застраховка за бивш съпруг по Общата здравноосигурителна схема

Резюме на решението, произнесено по поверителни жалби 368/2005/(MF)(BU)BM и 2776/2005/ID срещу Европейската комисия

На бившия съпруг на длъжностно лице от Европейската комисия, е поставена диагноза тежко заболяване. В отговор на заявление за възстановяване на медицински разходи съгласно Общата здравноосигурителна схема за длъжностните лица на Европейските общности (ОЗС) жалбоподателят е информиран, че медицинската застраховка е валидна само една година след развода. Жалбоподателят претендира, че Комисията следва да удължи този срок.

Разследването на омбудсмана разкрива, че Комисията се е съгласила да предостави на жалбоподателя допълнителен период осигурително покритие във връзка с разходите, произтичащи от тежкото заболяване. Омбудсманът също така отбеляза, че Комисията е предприела инициативата да покани жалбоподателя да се свърже с нейните служби, ако лечението на тежкото заболяване е трябвало да бъде продължено след изтичане на осигурителния период по ОЗС.

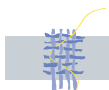
Омбудсманът посочи, че възприетият от Комисията подход изглежда в съответствие с основните права на жалбоподателя, свързани с лечение и с доброто управление в тяхната съвкупност³⁰. Следователно, омбудсманът установи, че не е необходимо допълнително разследване по твърдението на жалбоподателя.

По отношение на общите положения на проблема в хода на разследването Комисията призна, че е отчела наличието на празнота в областта на здравното осигуряване на бивши съпрузи на длъжностни лица. Тя информира омбудсмана, че е въвела нова обща разпоредба за прилагане, в сила от 1 юли 2007 г., която да позволи при определени условия ОЗС да продължи да покрива разходите за тежки заболявания на бивши съпрузи на длъжностни лица.

Впоследствие омбудсманът разгледа подобен случай в контекста на дело 2776/2005/ID. Разследването на омбудсмана по този случай показва, че Комисията е взела решение за продължаване на медицинската застраховка по ОЗС на жалбоподателя с почти две години, тъй като жалбоподателят е страдал от много тежко заболяване, чието лечение очевидно е изисквало значителни разходи. Омбудсманът изказа похвала на Комисията за това решение

30

Членове 35 и 41 на Хартата за основни права на Европейския съюз.

да продължи застраховката по ОЗС, като отбелязва, че то отразява разумно и прагматично отношение към здравословното състояние на жалбоподателя.

Заличаване на имената на индустриални лобисти

Резюме на решението, произнесено по жалба 3269/2005/TN срещу Европейската комисия

Жалбата, подадена от името на неправителствена организация, се отнася до заличаването от Комисията на имената на индустриални лобисти в документи, до които е бил предоставен достъп съгласно Регламент № 1049/2001³¹. Жалбоподателят твърди, че Комисията не е изпълнила задължението си да предостави съответния достъп до документите. Жалбоподателят също така твърди, че Комисията е пропуснала да обясни как разкриването на въпросните имена би „засегнало защитата на личния живот и неприкосновеност“, както се посочва в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001, и че неправилно се е позовала на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001³², заличавайки имената.

Комисията възразява, че разкриването на имената на засегнатите лица би могло да наруши правото им на личен живот, защитено от законодателството на Общността относно защитата на личните данни. Комисията е счела, че решението ѝ да заличи имената съответства на схващането на Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД), разяснено в документа, съдържащ хронологична справка за публичния достъп до документи и защитата на данните.

Омбудсманът е изпратил до ЕНОЗД писмено искане за коментар на възприетата от Комисията позиция, по-специално по приложимостта на Регламент № 45/2001 към настоящия случай. В отговор на запитването на омбудсмана ЕНОЗД се е произнесъл, че би искал да изчака решението на Първоинстанционния съд по Дело T-194/04 *Bavarian Lager срещу Комисията*, преди да разгледа настоящия случай. ЕНОЗД обясни, че във въпросния случай е заел позиция в подкрепа на ищеца, тъй като според неговите виждания позицията на Комисията не е довела до задоволителен резултат.

Тъй като няма яснота относно това кога ще бъде произнесено решението по Дело T-194/04, омбудсманът реши да разгледа настоящия случай, без да изчаква решението на Съда и становището на ЕНОЗД.

Впоследствие омбудсманът анализира случая в контекста на насоките на ЕНОЗД, съгласно които е необходимо да са изпълнени три условия, за да бъде отказан достъп съгласно член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001. Омбудсманът не счита, че Комисията е доказала, че някое от тези три условия е изпълнено. Следователно, омбудсманът намира, че твърденията на жалбоподателя са основателни.

При това положение, практиката на омбудсмана е да се стреми към доброволно уреждане на спора в съответствие с член 3, параграф 5 от Статута на омбудсмана. Въпреки това, като отбелязва, че случаят със заличаването на имена на лица в документи, до които е разрешен достъп съгласно Регламент № 1049/2001, се разглежда от Първоинстанционния съд по дело T-194/04, омбудсманът изрази становище, че би било безпредметно да се предлага доброволно уреждане, тъй като е малка вероятността Комисията да предприеме каквито и да било действие преди произнасяне на решението на Съда. По тези съображения омбудсманът счита, че не са налице основания за продължаване на проверката и прекрати случая. Омбудсманът изтъкна, че жалбоподателят би имал възможност да подаде нова жалба до

³¹ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, ОВ 2001 L 145, стр. 43.

³² Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни, ОВ 2001 L 8, стр. 1.

омбудсмана след произнасяне на решението на Съда по Дело T-194/04 и след предприемане на съответните действия от страна на Комисията.

Забележка: Първоинстанционният съд се е произнесъл с решение по Дело T-194/04 на 8 ноември 2007 г. Съдът е отменил решението на Комисията, с което се отказва съобщаването на имената на всички участници в заседание в контекста на производство по неизпълнение на задължения.

Европол

Твърдение за злоупотреба с власт по отношение на достъпа до данни

Резюме на решението, произнесено по жалба 183/2006/MF срещу Европол

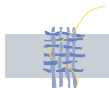
Жалбоподателката е поискала Френската комисия за защита на данните (CNIL) да установи дали за нея се съхраняват данни в Европол. CNIL изпраща писмото до Европол, от своя страна Европол уведомява жалбоподателката, че при тях не се съхраняват нейни лични данни, по отношение на които тя има право на достъп в съответствие с член 19, параграф 1 от Конвенцията за Европол, както и съгласно приложимото френско законодателство. Апелативната комисия потвърждава решението на Европол.

В жалбата си до омбудсмана жалбоподателката твърди, че Европол незаконно е отказал да ѝ даде информация за нейни данни, както и да ѝ предостави достъп до тях. Според нея това представлява злоупотреба с власт. В допълнение жалбоподателката твърди, че от Европол не са се отнесли с нужното внимание към нейната жалба пред Апелативната комисия, тъй като френският превод на нейния отговор е изпратен до друг жалбоподател.

Директорът на Европол уведомява омбудсмана, че писмото, с което той иска от Европол становище по жалбата, е било изпратено до Общия надзорен орган на Европол (ОНО).

В писмото си до омбудсмана ОНО заяви, че решението на Апелативната комисия е задължително за всички заинтересовани страни. Член 195, параграф 1 от Договора за ЕО предвижда омбудсмана да извършва проверки по предполагаеми случаи на лошо управление, освен ако фактите по обвинението не са или не са били предмет на съдебно производство. Тъй като Апелативната комисия следва да бъде считана за независима комисия, предлагаща на лицата правна защита срещу решенията на Европол, ОНО прие, че това изключение е валидно за настоящия случай. Що се отнася до твърдението, че не е отдадено нужното внимание на жалбата, ОНО заяви, че Апелативната комисия е взела две решения по различни случаи, като първата страница от френския превод на решението по жалбата на жалбоподателката е било заменено по невнимание с първата страница от френския превод на другото решение. ОНО подчерта, че такива грешки не трябва да се допускат, и добави, че ще изпрати до жалбоподателката извиненията си за тази нередност.

В своето решение омбудсманът посочи, че съответното изключение, предвидено в член 195, параграф 1, е приложимо единствено, когато даден случай е разгледан или предстои за разглеждане в съда, и че това тълкуване се потвърждава от член 1, параграф 3 от неговия статут. Омбудсманът отбелязва, че не е убеден, че Апелативната комисия трябва да бъде считана за съдебен орган за целите на член 195 от Договора за ЕО, и че фактът, че тя е разследвала даден случай, следва да му попречи да извърши проверка. Той обаче смята, че не е необходимо да заема определена позиция по въпроса в настоящия случай. В този смисъл омбудсманът отбелязва, че жалбоподателката не е представила конкретна информация, която би подкрепила нейното твърдение, че решението на Европол е незаконно и представлява злоупотреба. От внимателното проучване на решението на Апелативната комисия също не е извлечена информация, която би породила съмнение относно решението на Европол. С оглед на тези обстоятелства омбудсманът счете, че очевидно не съществуват основания да продължи проверката по първото обвинение на жалбоподателката.

По отношение на твърдението, че не е отделено нужното внимание на жалбата, омбудсманът отбелязва, че ОНО се е извинил на жалбоподателя за допуснатата грешка. Затова омбудсманът прецени, че няма основания да продължи проверката и по тази страна на случая.

Европейска агенция за авиационна безопасност

Твърдение за липса на правно основание за решение относно удостоверение за летателна годност на самолет

Резюме на решение, произнесено по жалба 1103/2006/BU (конфиденциален случай) срещу Европейската агенция за авиационна безопасност (ЕААБ)

Жалбоподателят се оплаква на омбудсмана относно начина на прилагането от ЕААБ на член 2, параграф 3, буква а)(i) от Регламент № 1702/2003³³, определящ освен другото правила за прилагане на сертифициране за летателната годност сертифициране за летателна годност и за опазване на околната среда на въздухоплавателни средства. Горната клауза по същество предвижда, че:

- продукт, който не е сертифициран съгласно процедурите на Съвместните авиационни власти на Европа (JAA), за които държава-членка е издала типов сертификат преди 28 септември 2003 г., се счита, че има ТС, издаден в съответствие с Регламент № 1702/2003 (ЕААБ-ТС), освен ако:
- ЕААБ определи, че основанието за типово сертифициране на такъв продукт не осигурява задоволително равнище на безопасност.

Според жалбоподателя от горната клауза следва, че продукти (самолети) с национален ТС, издаден от държава-членка, се счита *автоматично* за сертифициран с ТС от ЕААБ и че всякакви изключения от принципа на автоматично признаване следва да са изрично определени и обосновани, включително излагане на конкретните технически причини за дадения самолет.

В този контекст жалбоподателят оспорва Решение № 2004/01/CF³⁴ на ЕААБ, с което Агенцията прилага горния член 2, параграф 3, буква а)(i) от Регламент № 1702/2003. В това решение ЕААБ определя, че основанието за типово сертифициране на продуктите, посочени в приложението към същото решение, може да не осигурява задоволително ниво на безопасност, тъй като:

- проектираните в държава-членка продукти могат да се считат за сертифицирани от ЕААБ при положение, че типовото сертифициране осигурява задоволително равнище на безопасност,
- ЕААБ не е достатъчно добре запозната с кодовете за летателна годност в някои държави-членки, за да гарантира, че те осигуряват задоволително равнище на безопасност, и
- към момента ЕААБ не разполага с достатъчно данни за основанието за типово сертифициране, използвано при сертифицирането на продукти от някои държави-членки.

³³

Регламент (ЕО) на Комисията № 1702/2003 от 24 септември 2003 година относно определяне на правила за прилагане на сертифициране за летателната годност и за опазване на околната среда на въздухоплавателни средства и свързани с тях продукти, части и оборудване, както и за сертифициране на проектантски и производствени организации, ОВ 2003 L 243, стр. 6.

³⁴

Решение № 2004/01CF на изпълнителния директор на ЕААБ от 28 април 2004 г. относно прилагането на член 21 параграф 3, буква а) от Регламент № 1702/2003.

Жалбоподателят посочва, че подходът на ЕААБ в Решение № 2004/01/CF внушава, че даден продукт няма да бъде считан за типово сертифициран от ЕААБ, освен ако ЕААБ не определи, че основанието за неговото типово сертифициране осигурява задоволително равнище на безопасност, и стига до противоречие с принципа на автоматично признаване съгласно член 2, параграф 3, буква а)(i) от Регламент № 1702/2003. Жалбоподателят също така поддържа мнението, че фактът, че ЕААБ не е била в състояние да се запознае с определени кодове за летателна годност, не е обоснована причина да се заключи, че основанието за национално типово сертифициране на продуктите, посочени в приложението към Решение 2004/01/CF, може да не осигурява задоволително равнище на безопасност.

Поради това жалбоподателят твърди, че ЕААБ няма право да базира своето Решение № 2004/01/CF на член 2, параграф 3, буква а)(i) от Регламент № 1702/2003. Той също така твърди, че ЕААБ, в нарушение на член 2, параграф 3, буква а)(i) от същия Регламент, не е определила ЕААБ-ТС за някои типове самолети.

След внимателен анализ на съответните правни клаузи и на аргументите на жалбоподателя и на ЕААБ, омбудсманът не е убеден, че Решение № 2004/01/CF на ЕААБ (i) намира достатъчно правно основание в Регламент № 1702/2003, и (ii) съдържа точно и достатъчно излагане на основанията, въз основа на които е издадено. Поради това омбудсманът прави предложение на ЕААБ за приятелско споразумение, в което предлага ЕААБ да обсъди изменение на своето Решение 2004/01/CF, така че то да е в съответствие с Регламент № 1702/2003 и с принципите на доброто управление.

В своя отговор на предложението за приятелско споразумение ЕААБ заявява, че е била в състояние да определи одобрения проект за всички самолети, предмет на Решение № 2004/01/CF, които попадат в обсега на нейните отговорности, включително за типовете самолети, посочени от жалбоподателя, за които ще бъде издаден ЕААБ-ТС. ЕААБ заключава, че като резултат Решение № 2004/01/CF е отменено от ново решение³⁵.

Омбудсманът изразява удовлетворение от бързия и положителен отговор на ЕААБ на неговото предложение за приятелско споразумение с жалбоподателя. По-специално, омбудсманът и жалбоподателят изразяват удовлетворение от факта, че ЕААБ отменя изцяло оспорваното Решение № 2004/01/CF. Омбудсманът отбелязва също така, че ЕААБ издава ЕААБ-ТС за типовете самолети, посочени от жалбоподателя. Въпреки това жалбоподателят информира омбудсмана, че той е само частично удовлетворен от този ЕААБ-ТС и че обмисля ново административно производство пред ЕААБ във връзка с него. Въз основа на резултатите от разследването по жалбата омбудсманът счита, че по-нататъшно разследване по жалбата е неоправдано и поради това приключва случая.

3.7 СЛУЧАИ, ПРИКЛЮЧЕНИ СЪС СПЕЦИАЛЕН ДОКЛАД

Европейска комисия

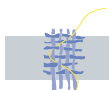
Непредприемане на действия по жалба относно директивата за работното време

Резюме на решение по жалба 3453/2005/GG срещу Европейската комисия

През 2001 г. германски лекар подава жалба до Европейската комисия относно предполагаемо нарушение на законодателството на ЕС за работното време, и по-специално относно времето,

³⁵

Решение № 2007/002/С на изпълнителния директор на ЕААБ от 23 март 2007 г. за отмяна на Решение № 2004/01/CF на изпълнителния директор на ЕААБ от 28 април 2004 г. за прилагането на член 2, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕО) на Комисията № 1702/2003.

през което лекарите са ангажирани като дежурни в болниците. Приложимите правила се съдържаха в Директива 93/104/ЕО и бяха в сила, докато последната не беше заменена с Директива 2003/88. В две решения, издадени през 2000 и 2003 г., Европейският съд се произнася, че времето за дежурство следва да се счита за работно време по смисъла на тези правила.

В жалба до омбудсмана, подадена през декември 2003 г. (жалба 2333/2003/GG), жалбоподателят твърди, че Комисията не е разгледала тази жалба за нарушение срещу Германия в съответния срок. След като извършва проверка по случая, омбудсманът счита, че твърдението на жалбоподателя има основание. Все пак той отбелязва, че Германия наскоро е приела ново законодателство в тази област, което Комисията още не е проучила напълно, и че Комисията очевидно е приела, че решенията на Съда са изяснили съответните правни въпроси. С презумпцията, че Комисията няма повече да бави разглеждането на жалбата за нарушение, отправена от подателя, омбудсманът приключва своето разследване.

През ноември 2005 г. жалбоподателят отново се обръща към омбудсмана. В новата си жалба (3453/2005/GG) жалбоподателят по същество повтаря твърдението си, което вече е изложил в предишната си жалба, съгласно което Комисията не е разгледала жалбата му за нарушение в съответния срок от време. Омбудсманът решава да започне ново разследване.

В своето становище Комисията отбелязва, че през септември 2004 г. е представила на законодателния орган на Общността предложение за изменение на Директива 2003/88. Комисията подчертава, че ще проучи жалбата за нарушение в светлината на това предложение и на протичащите в момента дискусии с другите институции от Общността.

Омбудсманът поддържа становището, че представянето на предложение за изменение на въпросната директива не освобождава Комисията от задължението ѝ да осигури изпълнение на настоящата директива от страна на държавите-членки. Освен това той счита, че несъмненото право на преценка на Комисията по въпроси, свързани с предполагаеми нарушения на правото на Общността от държавите-членки, не ѝ дава право да отлага безкрайно заключението си по дадена жалба на основание, че приложимото законодателство може да бъде изменено някога в бъдеще.

Затова на 12 септември 2006 г. омбудсманът отправи проектопрепоръка, с която настоява Комисията да разгледа жалбата за нарушение възможно най-скоро и с нужното усърдие.

В свое изчерпателно становище Комисията поддържа позицията си по въпроса.

По този повод на 10 септември 2007 г. омбудсманът представи специален доклад на Парламента относно случая.

3.8 ПРОВЕРКИ, ПРЕДПРИЕТИ ОТ ОМБУДСМАНА ПО СОБСТВЕНА ИНИЦИАТИВА

Интеграция на хора с увреждания от Европейската комисия

Резюме на решение след разследване по собствена инициатива OI/3/2003/JMA

Хората с увреждания са изправени пред широк кръг от препятствия, които не им позволяват да имат равни възможности, независимост и пълна икономическа и социална интеграция. Въпреки че Европейският съюз е отговорил на това предизвикателство с приемането на редица правни и политически инициативи за премахване на тези пречки, омбудсманът

счита, че сериозността на ситуацията, пред която са изправени хората с увреждания, изисква поетите ангажменти да бъдат изпълнени чрез ефективни действия. Поради централната роля на Комисията в институционалната рамка на Съюза и нейните специфични ангажменти към хората с увреждания, омбудсманът счита за полезно да се преразгледат действията, предприети от институцията в тази област и да се направи оценка дали тези действия са в съответствие с правните задължения и заявените ангажменти. Поради това омбудсманът решава да започне разследване по собствена инициатива по въпроса за интеграцията на хора с увреждания от Комисията, за да се гарантира, че тези граждани не са били подложени на дискриминация в отношенията си с институцията. Той е поискал от Комисията да докладва относно (i) предприетите или предвидените действия с оглед да се гарантира, че хората с увреждания не са били подложени на дискриминация в своите отношения с институцията, както и (ii) за сроковете за приемане на тези мерки.

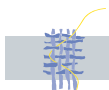
Разследването на омбудсмана е извършено чрез открит и прозрачен диалог, в който са били поканени да участват лица с увреждания, представителни групи, други омбудсмани на национално и на регионално равнище, както и граждани.

На базата на своята проверка омбудсманът счита, че Комисията е положила искрени усилия да интегрира хората с увреждания, въпреки че някои аспекти от политиката ѝ не са удовлетворили очакванията на обществото. Омбудсманът отбелязва, че е постигнат напредък в редица области, включително в следните:

- гарантиране, че с назначаването на лица с увреждания от всички институции на ЕС се зачитат фундаменталните принципи, залегнали в новия правилник за служителите, като недискриминация поради инвалидност (член 1д, параграф 1), или необходимостта от осигуряване на приемливи условия за служители с увреждания, така че те да могат да изпълняват възложените им задачи (член 1д, параграф 4);
- хора с увреждания, участващи в конкурси за работа в институции на ЕС, сега могат да се възползват от редица мерки за улесняване на тяхното участие, още повече, че Комисията е предприела проучване на разнообразните средства, чрез които може да се насърчава наемането на хора с увреждания в институцията;
- приемането на нови изисквания относно достъпността на помещенията на Комисията, съответстващи изцяло на стандартите на ЕС и на законодателството на Белгия, и по-специално насочени към потребностите на хората с увреждания;
- улесняване на достъпа до информация за хора с увреждания, по-конкретно по отношение на информацията, налична на уебсайта на Комисията; институцията е положила похвални усилия в тази насока;
- Комисията е положила усилия да пригоди услугите си към затрудненията, с които се сблъскват хората с увреждания, така че те да бъдат съответно преодолявани, когато е необходимо. В тази насока Кодексът за добра практика на Комисията трябва да стане много полезно пособие за повишаване на отзивчивостта на нейните служители, но въпреки това са необходими усилия за пълното прилагане на стандартите за поведение и тяхното периодично актуализиране.

Омбудсманът е отчетел факта, че, както обществеността е подчертала в процеса на консултиране, все още са необходими действия в други области, включително в следните:

- финансовата помощ от страна на Комисията за служители с увреждания или с членове на семейството, които са с увреждания, все още се възприема като недостатъчна; обществеността счита също, че следва да се увеличат отпускните от бюджета средства за разходи, свързани с увреждания;
- приетите мерки за насърчаване на наемането на лица с увреждания изглежда са лишени от прозрачност и е поискана по-надеждна оценка на положението;

- изглежда също, че съществува неудовлетвореност от недостатъчната достъпност на информация на Комисията за някои хора с увреждания;
- положението на ученици с увреждания в училищата към институциите на ЕС изглежда незадоволително и училищната политика за интегриране на тази категория деца не съдейства ефективно за тяхната интеграция;
- прилагането на Кодекса за добра практика на Комисията разкрива редица пропуски, по-конкретно по отношение на недостатъчните действия за повишаване на отзивчивостта на служителите чрез обучения или семинари.

Омбудсманът отчита факта, че Комисията е поела редица ангажименти в отговор на горните безпокойства на обществеността. Омбудсманът отбелязва, че Комисията се е ангажирала да:

- осигури пълно възстановяване на разходите, свързани с инвалидност при условие, че бъдат отпуснати достатъчно средства от бюджетния орган и бъде постигнато междуинституционално споразумение;
- обмисли публикуването на повече общи доклади относно наемането на лица с увреждания, в които да бъдат включени съществуващи и бъдещи статистически данни;
- приеме нови стандарти относно достъпността на своите помещения за хора с увреждания и да увеличи броя на местата за паркиране за хора с увреждания във или близо до своите сгради;
- организира в бъдеще специални действия за повишаване на отзивчивостта чрез обучения и конференции или семинари за персонала.

С оглед на поетите от Комисията ангажименти, омбудсманът счита, че към момента изглежда не са необходими по-нататъшни действия по гореспоменатите теми.

Въпреки това Омбудсманът смята, че положението на учениците с увреждания в училищата към институциите на ЕС буди загриженост, тъй като сегашното състояние на нещата е все още незадоволително. За да наблюдава отблизо развитието на ситуацията в близкото бъдеще, омбудсманът счита за необходимо към края на 2007 г. Комисията да докладва относно постигнатия напредък за интеграцията на деца с увреждания. Този доклад ще даде възможност на омбудсмана да прецени необходимостта от по-нататъшни действия от негова страна по този въпрос.

Омбудсманът се надява, че резултатите от неговата инициатива ще помогнат на Комисията да преоцени някои свои действия в тази област, с оглед при необходимост да ги коригира и по този начин да служи по-добре на европейските граждани.

3.9 ЗАПИТВАНИЯ, ПОЛУЧИЛИ ОТГОВОР ОТ ОМБУДСМАНА

Твърдение за дискриминация на основание гражданство

Извлечение от запитване Q1/2007/ELB, подадено от Омбудсмана на Люксембург

Омбудсманът на Люксембург отправя запитване до Европейския омбудсман, след като е бил потърсен от гражданин на Люксембург (наричан по-долу жалбоподателят) относно спор с Министерството на отбраната на Франция.

Жалбоподателят е роден във Франция и след това се преместил в Люксембург. На 20-годишна възраст и в продължение на 29 месеца, жалбоподателят служи във френската армия. По-късно той придобива гражданство в Люксембург. Тъй като е удостоен с титла за ветеран от войната, жалбоподателят е изискал пенсия в размер като за ветеран от войната. Министерството на отбраната на Франция отхвърля молбата на жалбоподателя, защото той се е отказал от френското си гражданство след службата си във френската армия. Омбудсманът на Люксембург прехвърля случая на омбудсмана на Франция. Според омбудсмана на Франция, правата на жалбоподателя са оценени в съответствие с приложимите правила.

В конкретния случай Европейският омбудсман счете, след като взе предвид информацията, съдържаща се в писмото и досието на жалбата, че е поканен да вземе отношение по следния въпрос: при обстоятелства като посочените тук, има ли нарушение на принципа за недискриминация на основание гражданство?

Омбудсманът отбеляза, че съгласно член 12 от Договора за ЕО, „[в] обхвата на приложение на настоящия договор и без да се засягат специалните разпоредби, съдържащи се в него, се забранява всякаква дискриминация на основание гражданство“. Тази забрана е израз на общия принцип за равенство, фундаментален принцип на правото на Общността. Въпреки това, този принцип е в сила при ситуация, която попада в обхвата на приложение на правото на Общността. Той не може, сам по себе си, да има ефект на разширяване обхвата на правото на Общността. Поради това, националното законодателство, което разпорежда диференцираното третиране на гражданите на Европейския съюз на основание гражданство, не може да се счита за несъвместимо с горепосочения общ принцип на правото на Общността (и няма да се разглежда по отношение на неговата съгласуваност с принципа на недискриминация), ако това законодателство се отнася за ситуация, която не попада в обхвата на приложение на правото на Общността.

В настоящия случай, ситуацията на жалбоподателя не изглежда да има достатъчна връзка със и да попада в обхвата на приложение на правото на Общността. Освен това не е налично вторично законодателство на Общността по въпроса. При обстоятелства като тези, споменати тук, изглежда няма нарушение на общия принцип на правото на Общността, който забранява дискриминацията на основание гражданство.

ВРЪЗКИ С ИНСТИТУЦИИ И ОРГАНИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

4

4 ВРЪЗКИ С ИНСТИТУЦИИ И ОРГАНИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейският омбудсман отделя много време за срещи с членове и длъжностни лица от институциите и органите на ЕС с цел насърчаване на културата на обслужване в администрацията на ЕС. През въпросната година са проведени около 60 такива срещи. Те дават възможност на омбудсмана да обяснява идеологията на своята работа и да повишава осведомеността на членовете и длъжностните лица за необходимостта от конструктивни отговори на жалбите. В настоящата глава се съдържа общ преглед на тези срещи.

В три случая омбудсманът се среща със служители от всички равнища в рамките на Европейската комисия. Тъй като Комисията е институцията, която е обект на най-голям брой проверки на омбудсмана, от особена важност е тя да играе водеща роля за развиването на култура на обслужването на гражданите и спазването на техните права. Обратната информация, която омбудсманът получи по време на тези срещи, бе много насърчителна. Важна роля при осъществяването на всички тези срещи изигра заместник-председателят на Комисията Марго Валстрьом, отговаряща, *inter alia*, за връзките с омбудсмана, както и генералният секретар на Комисията Катрин ДЕЙ.

Срещите с членове и длъжностни лица на Европейския парламент също са от особена важност в светлината на привилегированите взаимоотношения на омбудсмана с Парламента. Омбудсманът се избира от Европейския парламент и се отчита пред него. Във връзка с това основен пункт в програмата на омбудсмана с оглед на неговите връзки с Парламента е пленарните разисквания по неговия годишен доклад. Разискванията се провеждат на 25 октомври, а заседанието е описано в подробности в раздел 6.1. от настоящия доклад.

Омбудсманът поддържа отлични делови отношения с комисията по петиции към Парламента, която отговаря за връзките с омбудсмана и съставя проектодоклад на базата на годишния доклад на омбудсмана. През 2007 г. г-н ДИАМАНДУРОС взе участие в три срещи на комисията по петиции, по време на които представи годишния си доклад и два специални доклада. В последните се обхващат темите за езиците, използвани на интернет страниците на председателствата на Съвета, и проблемите, свързани с прилагането на европейската директива за работното време. По искане на комисията по петиции омбудсманът беше представляван от член на своя екип на всяко заседание, провеждано от комисията през въпросната година. Самият омбудсман участва в срещи на комисията по петиции и комисията по конституционни въпроси, за да представи обяснения по предлаганите промени в своя Статут (вж. глава 2). Накрая омбудсманът бе поканен от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи да опише своя опит в разглеждането на жалби за отказан достъп до документи в светлината на продължаващия процес за реформа на Регламент 1049/2001.

През 2007 г. омбудсманът продължи да търси и установява контакти с други институции и органи. През февруари той се среща с г-н Димитрис димитриадис, председател на Европейския икономически и социален комитет. Той посети Франкфурт през юли, за да се срещне с председателя на Европейската централна банка г-н Жан-Клод Трише, заместник-председателя г-н Лукас Д. Пападемос и члена на изпълнителния съвет г-жа Гертруде Тумпел-Гутерел. След това той направи презентация пред висшия управленски състав на банката. Също през 2007 г. бе проведена среща с председателя на Съда на ЕО г-н Василиос Скурис.

За да бъде неговият екип добре информиран за промените в другите институции и органи на ЕС, омбудсманът използва редовните срещи на персонала, които свиква в Страсбург и на

които кани външни докладчици.. През март 2007 г. председателят на Съда на публичната служба на ЕС г-н Пол Дж. Махоуни произнесе слово пред екипа на омбудсмана, като представи опита на наскоро създадения съд и засегна въпроси, пряко интересувачи служителите, които разглеждат жалбите до омбудсмана. През декември Европейският надзорен орган по защита на данните г-н Питър ХЪСТИНКС пристигна в Страсбург, за да представи последните промени в областта на защитата на данни и да отговори на въпроси на членове на екипа на омбудсмана както във връзка с разглеждането на жалби, така и по административни въпроси, вътрешни за институцията. Оживената размяна на въпроси и отговори, последвала и двете представяния, е свидетелство за тяхната ценност за служителите на омбудсмана.

Споменатите по-горе срещи и събития, както и всички останали дейности на омбудсмана в тази област, са изброени в следващите раздели на настоящата глава¹.

4.1 ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

16 януари: Среща с г-н Кристиан Пенера, юридически съветник.

17 януари: Среща с г-н Андрю Дъф, член на Европейския парламент.

12 февруари: Среща с г-н Херберт БЪОШ, член на Европейския парламент.

12 февруари: Среща с г-н Джулиан Пристли, генерален секретар.

12 февруари: Среща с г-н Никола-Пиер Рифел, генерален директор по инфраструктурата.

13 февруари: Участие в представянето на работната програма на председателя на парламента г-н Ханс-Герт Пьотеринг, член на ЕП.

13 февруари: Срещи с г-жа Анели Яатенмаки, член на ЕП, и с г-н Паоло Казака, член на ЕП.

13 март: Представяне на Годишен доклад 2006 на омбудсмана пред г-н Ханс-Герт Пьотеринг, член на ЕП.

14 март: Среща с г-жа Даяна Уолис, член на ЕП.

27 март: Представяне на специалния доклад на омбудсмана за езиците, използвани на интернет страниците на председателствата на Съвета, на среща с комисията по петиции.

24 април: Среща с г-жа Силвия-Ивон Кауфман, член на ЕП.

24 април: Среща с г-н Дейвид Харли, заместник-генерален секретар.

25 април: Среща с г-н Иниго Мендес де Виго, член на ЕП.

26 април: Среща с г-н Ришар Корбе, член на ЕП.

26 април: Среща с г-н Харалд Рьомер, генерален секретар.

26 април: Среща с г-н Кристиан Пенера.

¹

Освен ако не е посочено друго, срещите и събитията са проведени в Брюксел, Люксембург или Страсбург.

2 май: Представяне от г-н диамандурос на предложените промени в статута на омбудсмана пред комисията по конституционни въпроси.

2 май: Среща с председателя на комисията по петиции г-н Марчин Либицки, член на ЕП, и с докладчика по годишния доклад 2006 на омбудсмана г-жа Лучана Сбарбати, член на ЕП. На срещата присъства и началникът на секретариата на комисията по петиции г-н Дейвид Лоу.

2 май: Представяне на Годишен доклад 2006 на омбудсмана пред комисията по петиции. На тази среща г-н диамандурос представи и предложените промени в статута на омбудсмана.

9 май: Участие на омбудсмана в церемонията за Деня на Европа, организирана от информационната служба на Европейския парламент в Страсбург.

22 май: Срещи с г-жа Шарлот Седерсхьолд, член на ЕП, и с г-н Джаки Енен, член на ЕП.

20 юни: Срещи с г-жа Лучана Сбарбати, член на ЕП, и с г-н Виле Итала, член на ЕП.

21 юни: Среща с г-н Метин Казак, член на ЕП.

4 октомври: Срещи с г-жа Даяна Уолис, член на ЕП, и с г-н Костас Ботопулос, член на ЕП.

4 октомври: Представяне на специалния доклад на омбудсмана върху проблеми, свързани с прилагането на европейската директива за работното време, на среща с комисията по петиции на Европейския парламент.

24 октомври: Срещи със сър Робърт Аткинс, член на ЕП, и с г-н Андрю Дъф, член на ЕП.

25 октомври: Представяне на Годишен доклад на омбудсмана за 2006 г. на пленарно заседание на Европейския парламент (вж. раздел 6.1).

15 ноември: Срещи с г-н Мартин Шулиц, член на ЕП, и с г-н Пол Ван Бюитенен, член на ЕП.

22 ноември: Срещи с г-жа Даяна Уолис, член на ЕП, и с г-н Йоанис Варвициотис, член на ЕП.

29 ноември: Представяне на опита на омбудсмана в разглеждането на жалби за отказан достъп до документи на заседание на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, посветено на продължаващия процес за реформа на Регламент 1049/2001².

10 декември: Среща с г-жа Мария Елени Копа, член на ЕП.

11 декември: Срещи с г-жа Анели Яатенмаки, член на ЕП, г-жа Мария Да Асунсао Естевес, член на ЕП, и г-н Костас Ботопулос, член на ЕП, с г-н Инго Фридрих, член на ЕП, с г-н Майкъл Кашмън, член на ЕП, с г-н Марко Капато, член на ЕП, и с г-н Емилио Де капитани, началник на секретариата на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи.

12 декември: Срещи с г-жа Шарлот Седерсхьолд, член на ЕП, с г-жа Даяна Уолис, член на ЕП, с г-н Браян Кроули, член на ЕП, с г-н Йенс-Петер Бонде, член на ЕП, със сър Робърт Аткинс, член на ЕП, с г-жа Маргрете Аукен, член на ЕП, и г-н Дейвид Хамърстейн, член на ЕП, както и с г-н Кристиан Пенера.

12 декември: Участие в церемонията за честване на официалното провъзгласяване на Хартата на основните свободи на Европейския съюз.

13 декември: Срещи с г-жа Родика Краца-Цагаропулу, член на ЕП, и с г-н Джоузеф Дол, член на ЕП.

²

Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, ОВ 2001 L 145, стр. 43.

4.2 ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

12 януари: Среща с г-н Темис Темистоклеус, директор на представителството на Европейската комисия в Никозия, Кипър.

15 март: Среща с г-н Фернандо Фрутуозо де мело, директор, отговарящ, наред с другото, за връзките с Европейския омбудсман в Генералния секретариат.

24 април: Среща с г-н Сим КАЛАС, заместник-председател на Европейската комисия, отговарящ за административните въпроси, одита и борбата с измамите.

22 май: Среща с г-н Мишел Пти, директор на правната служба.

28 юни: Среща с г-жа Катрин ДЕЙ, генерален секретар на Европейската комисия.

12 септември: Презентация на заседание на директорите на външните делегации на Комисията.

6 ноември: Среща с г-н Жан-Клод Ейкаут, почетен генерален директор и специален съветник.

7 ноември: Среща с г-жа Катрин Дей, последвана от презентация пред длъжностните лица на Комисията, отговарящи за координацията и обработката на проверките, извършвани от омбудсмана. В срещата участваха г-жа Марго Валстрьом, заместник-председател на Комисията, отговаряща за институционалните връзки и комуникационната стратегия, и г-жа Дей.

29 ноември: Среща с генералните директори.

4.3 ДРУГИ ИНСТИТУЦИИ И ОРГАНИ

12 февруари: Среща с г-н Димитрис Димитриадис, председател на Европейския икономически и социален комитет.

Среща на г-н ДИАМАНДУРОС с г-н Димитрис ДИМИТРИАДИС, председател на Европейския икономически и социален комитет. Страсбург, 12 февруари 2007 г.

15 март: Среща с г-н Реми Жакоб, генерален директор на Генерална дирекция по изготвяне на стратегии, и с г-н Фелисмино Алкарпе, заместник-началник на отдел в Европейската инвестиционна банка.

30 март: Презентация от г-н Пол МахоУни, председател на Съда на публичната служба на ЕС, пред екипа на Европейския омбудсман.

2 юли: Среци с г-н Жан-Клод Трише, председател на Европейската централна банка, г-н Лукас Д. Пападемос, заместник-председател, и г-жа Гертруде Тумпел-Гутерел, член на изпълнителния съвет. След тях последва презентация пред висшия управленски състав на банката във Франкфурт, Германия.

16 юли: Среца с председателя на Съда на Европейските общности г-н Василиос СКУРИС.

6 ноември: Среца с посланик Василис КАСКАРЕЛИС, постоянен представител на Гърция в Европейския съюз.

7 декември: Презентация на г-н Питър Хъстинкс, Европейски надзорен орган по защита на данните, пред екипа на Европейския омбудсман.

ВРЪЗКИ С ОМБУДСМАНИ И ДРУГИ СХОДНИ ИНСТИТУЦИИ

5

5 ВРЪЗКИ С ОМБУДСМАНИ И ДРУГИ СХОДНИ ИНСТИТУЦИИ

Омбудсманите на национално, регионално и местно равнище в ЕС играят ключова роля за спазването на правата на гражданите съгласно европейското законодателство. Европейският омбудсман поддържа тясно сътрудничество със своите колеги, за да осигури бързо и ефективно разглеждане на жалбите на гражданите във връзка с европейското законодателство. Това сътрудничество се развива в повечето случаи под егидата на Европейската мрежа на омбудсманите. В настоящата глава подробно са представени дейностите на мрежата през 2007 г., най-забележителната от които бе Шестият семинар на националните омбудсмани на държавите-членки и страните кандидатки за присъединяване в ЕС. По-долу е приложено подробно представяне на това събитие. По време на семинара омбудсманите приеха Изявление, предназначено да допринесе за информирането на гражданите и другите потребители на услугите на омбудсмана за ползите, които могат да очакват, когато се обръщат към член на мрежата по въпрос, попадащ в обхвата на европейското законодателство. Това се отчита като ключов етап в изграждането на по-ясна публична идентичност на мрежата. Пълният текст на изявлението е включен в настоящата глава.

Други дейности, обхванати в настоящата глава, включват семинари и конференции, в които Европейският омбудсман и неговият екип са участвали през 2007 г., както и двустранни контакти на г-н Диамандурос с неговите колеги омбудсмани от държавите-членки на ЕС и от по-далечни страни.

5.1 ЕВРОПЕЙСКА МРЕЖА НА ОМБУДСМАНИТЕ

Европейската мрежа на омбудсманите включва почти 90 служби в 31 европейски страни. В рамките на Съюза тя обхваща омбудсманите и сходните институции на европейско, национално и регионално ниво, като на национално ниво в нея са включени също Норвегия, Исландия и страните кандидатки за членство в ЕС. Всички национални омбудсмани и сходни органи в държавите-членки на Съюза, както и в Норвегия и Исландия, назначават по един служител за връзки, който изпълнява функцията на лице за контакт с останалите членове на мрежата.

Мрежата беше създадена през 1996 г. и се разви уверено в мощен инструмент за сътрудничество между омбудсманите и техните екипи, като действа и като ефикасен механизъм за сътрудничество при разрешаването на случаи. Мрежата е от особена важност за Европейския омбудсман, защото му дава възможност да разглежда бързо и ефективно жалби, които са извън неговите правомощия. Чрез семинари и срещи, редовен бюлетин, електронен дискуссионен форум и служба за ежедневен електронен обмен на новини се обменят опит и добри практики. Организираните от омбудсманите посещения на Европейския омбудсман в държавите-членки и страните кандидатки също се оказаха много полезни за развитието на мрежата. Раздел 5.1 завършва с кратко изреждане на посещенията на омбудсмана с цел събиране на информация, осъществени през 2007 г. Същите са разгледани по-подробно в раздел 6.2.

Всички описани по-долу дейности са важни за осъществяването на ролята на омбудсманите като гарант за правилното прилагане на правото на Общността в целия Съюз. Това е от жизнена важност, за да могат гражданите да се ползват от правата си в пълния им обем.

Поради това Европейският омбудсман отдава особен приоритет на тази си функция и посвещава значителни ресурси за развитието на мрежата.

Семинари за националните омбудсмани

Семинарите за националните омбудсмани се провеждат през година и се организират съвместно от Европейския омбудсман и съответния му национален колега. Шестият семинар на националните омбудсмани на държавите-членки и страните кандидатки за присъединяване към ЕС бе организиран от френския национален омбудсман Жан-Пол ДЪОЛЪОВОА и от Европейския омбудсман. Той се проведе в Страсбург от 14 до 16 октомври 2007 г. Това бе вторият семинар на националните омбудсмани, който се провежда в Страсбург точно единадесет години след първия по рода си такъв семинар, организиран през септември 1996 г.

На него бяха представени всичките 27 държави-членки на ЕС и две от трите страни кандидатки, както и Норвегия и Исландия. Както бе прието на Петия семинар, за участие в тази среща бяха поканени за първи път и представители на регионалните омбудсмани от страните от ЕС, където има такива, а именно, Белгия, Германия, Испания, Италия, Австрия и Обединеното кралство¹.

Темата на семинара през 2007 г. бе „Преосмисляне на доброто управление в Европейския съюз“. Тази тема бе избрана с оглед на факта, че редица омбудсмани на регионално, национално или европейско равнище, представляващи различни административни култури и традиции, са разсъждавали върху начините за усъвършенстване, преосмисляне и задълбочаване на тяхното разбиране за доброто управление за подобряване на качеството на услугите, предлагани на гражданите, и, в по-общ план, на потребителите на услугите на публичните администрации, които те следят. Този избор се оказа широко подкрепен.

Обсъждания по време на семинара

Семинарът бе открит от двамата домакини ДЪОЛЪОВОА и ДИАМАНДУРОС, след което бе произнесено приветствено слово от кмета на Страсбург, сенатор Фабиен Келер, и бе прочетено приветствено послание от министър-председателя на Франция Франсоа Фийон. Последният подчерта ролята на Европа за разпространяване на ценности като толерантност, диалог и демокрация в света. Омбудсманите в Европа са едно от най-видните проявления на тези ценности, каза той. Омбудсманите следят как органите прилагат законодателството на ЕС, което става все по-значимо, и така са в първите редици на хората, участващи пряко и ежедневно в изграждането на Европа.

Кметът на Страсбург сенатор Фабиен КЕЛЕР, г-н ДИАМАНДУРОС и френският национален омбудсман г-н Жан-Пол ДЪОЛЪОВОА откриват Шестия семинар на националните омбудсмани на държавите-членки на ЕС и страните кандидатки за членство. Страсбург, 15 октомври 2007 г.

¹

Тези страни са изброени в протоколния ред на ЕС.

Програмна реч

Съдия Алън РОЗАС, председател на Трети състав на Съда на ЕО (СЕО), постави началото на дискусиите на семинара с програмна реч под заглавие „Осигуряване на еднакво прилагане на законодателството на ЕС в Европа на 27-те: ролята на националните съдилища и власти.“ Според съдия РОЗАС една от най-важните черти на законодателството на ЕС е задължението то да бъде пряко прилагано от всеки, за когото се отнася, включително от националните административни органи. Той подчерта, че националните омбудсмани играят особено важна роля за следенето на административните решения и практики, засягащи прилагането и изпълнението не само на националното, но и на европейското законодателство. За правилното прилагане на законодателството на ЕС би било погрешно да се разчита само на съдебната система – заяви той. Според него гражданите всъщност предпочитат принципите на законността и доброто управление, признати в Хартата на Европейския съюз за основните права, да се спазват директно, без да е необходимо да се прибегва до съдебни процедури, които могат да бъдат продължителни и скъпи. С оглед на това е важно да се припомни, че един от крайъгълните камъни на правната конструкция на ЕС е нейната пряка стойност за отделния гражданин, който може да се позове пряко на нея пред съда и административните власти. Той потвърди, че работата на омбудсманите допринася за укрепването на ролята на гражданите. Съдебната практика на СЕО относно европейското гражданство също е допринесла за поставянето на акцента върху „Европа за гражданите“.

Съдия Алън РОЗАС, председател на Трето отделение в Съда на ЕО, произнася приветствена реч на Шестия семинар на националните омбудсмани на държавите-членки на ЕС и страните кандидатки за присъединяване. Страсбург, 15 октомври 2007 г.

Във връзка с въпроса за *еднаквото* прилагане на законодателството, посочен в заглавието на речта му, съдията призна, че децентрализираното прилагане представлява предизвикателство. Проблемът не е намалял с разширяването на ЕС, който днес включва 27 държави-членки. Според оратора децентрализацията трябва да се съчетава с координация и сътрудничество, отговорност, отчетност и прозрачност. Националните институции за мониторинг и контрол и координацията между подобни институции и институциите на европейско равнище са от изключително значение. Във връзка с това съдия РОЗАС приветства организирането на редовни семинари на националните омбудсмани.

Г-н Йенс НИМАНД-КРИСТЕНСЕН, директор, отговарящ за по-доброто регулиране и институционалните въпроси в Генералния секретариат на Европейската комисия се изказва на Шестия семинар на националните омбудсмани на държавите-членки на ЕС и страните кандидатки за членство. Страсбург, 15 октомври 2007 г.

Тематична сесия 1: Законност и добро управление: има ли разлика?

Г-н ДИАМАНДУРОС бе първият оратор в първата тематична сесия, председателствана от националния омбудсман на Ирландия Емили О' РАЙЛИ. Неговото представяне бе съсредоточено по-специално върху понятието за „живот отвъд законността“. Според него продължаващото съществуване на концептуално пространство за живот отвъд законността е положително за европейските граждани. На първо място, законът и законността продължават да бъдат тясно свързвани с обвинения и санкции. Но културата на услугите, която омбудсманите трябва активно да насърчават, не е култура на обвиненията, изтъкна той. Нещо повече, всеки опит за насърчаване на култура на услугите чрез закона може само да укрепи ограничения и юридически подход. В същото време това може и да насърчи тенденцията някои жалбоподатели да гледат на своите жалби като на издайничество, а не като на инструмент за търсене на практическо средство за защита или конструктивно решение на даден проблем.

Второто важно съображение засяга връзките между работата на омбудсманите и работата на съдилищата. Логиката на съдебните процедури води до отсъждане, чрез което съдът авторитарно определя законните права на страните. Логиката на процедурите на омбудсмана, от своя страна, е по-различна и предполага гъвкавост при два начина на действие. От една страна, съществува начин за решаване на спорове, който се съсредоточава върху резултатите от решаване на проблеми, намаляване на конфликти, възможности за компромис и взаимно задоволителни решения. От друга страна, съществува и начин за отсъждане, при който омбудсманът установява дали е налице или не лошо управление. Този начин на действие се управлява от логика, аналогична на тази на съда, в която обикновено едната страна възприема себе си като печеливша, а другата – като губеща. Подходящото равновесие между двата начина зависи от конкретния случай, а някои случаи могат да изискват нееднократна промяна на начина им на разглеждане. Г-н ДИАМАНДУРОС прикани европейските институции да сътрудничат с него в решаването на спорове, като осъзнават, че неговото разследване не е съсредоточено изключително върху въпроса „кои са законните права на страните“.

Националният омбудсман на Нидерландия Алекс БРЕНИКМЕЙЕР и националният омбудсман на Малта Джозеф САЙД ПУЛИЧИНО взеха думата за изказвания в дискусиата по време на тази сесия. Според г-н БРЕНИКМЕЙЕР гражданите искат нещо много повече от законност. Те изискват добро управление и подходящо поведение, които улесняват приемането, легитимността и, в крайна сметка, общественото доверие в правителството. Подходящото поведение и справедливото третиране на гражданите са основни елементи в добавка към чистата законност. Г-н САЙД ПУЛИЧИНО се съгласи, че проверката за добро управление включва много по-широка гама дейности от законността в тесен смисъл. Когато

лошото управление не включва незаконност, то все пак може да бъде измерено с по-строгия тест за принципите на доброто управление, които печелят признание като неформален източник на право. Също като законността, доброто управление винаги предполага зачитане на върховенството на закона и никога не означава право да се действа по какъвто и да било начин извън или противно на закона. Също като законността, доброто управление се свързва и с такива действия, чрез които гражданинът - клиент на администрацията - да получи дължимото му равнище на услуги.

Европа на резултатите – Превенция, партньорство и прозрачност

Следващият оратор бе г-н Йенс НимаңД-Кристенсен, директор за по-добро регулиране и институционални въпроси в Генералния секретариат на Европейската комисия. Неговото изказване бе озаглавено „Европа на резултатите – превенция, партньорство и прозрачност“. Г-н НимаңД-Кристенсен се съсредоточи върху Съобщението, прието от Комисията през септември 2007 г., с наименование „Европа на резултатите – прилагане на правото на Общността“². Съобщението съдържа редица предложения за усъвършенстване на прилагането на правото на Общността от държавите-членки. Тези предложения са предназначени да осигурят по-ефективното прилагане на правото на Общността и по-бързото решаване на жалбите, подавани от граждани и фирми. В съобщението се описват действията, които Комисията ще предприеме с оглед на това, както и приносът, очакван, *inter alia*, и от държавите-членки. В него се определят четири основни области на дейност: по-целенасочени превантивни мерки; усъвършенствано осигуряване на информация и разрешаване на проблемите; по-ефективно управление на случаите на нарушения за възможно най-голяма полза за най-много хора; увеличаване на прозрачността.

Едно от най-важните предложения в съобщението засяга процедура, в която от органите на държавите-членки в определени случаи ще се иска да намират решения за проблеми, засягащи правото на Общността, в кратки срокове (8 седмици), и да отговарят *пряко* на лицата, повдигнали въпроса пред Комисията. Целта е да бъдат намирани по-експедитивни решения за запитвания и жалби на граждани и фирми. В своята програмна реч г-н НимаңД-Кристенсен изложи с подробности това предложение, което е от особена стойност за омбудсманите в държавите-членки. Той ги информира, че държавите-членки са проявили голям Аинтерес към участие в този пилотен проект, предвиден да продължи една година. След края му Комисията ще изготви доклад с обобщение на резултатите.

Тематична сесия 2: Взаимоотношенията между омбудсманите и съдилищата

Главният парламентарен омбудсман на Швеция Матс Мелин започна дискусиите в тази сесия. Първо той направи преглед на компетенцията на омбудсманите да следят работата на съдилищата, която е твърде различна в различните страни. Като призна, че ролята на съдилищата трябва да бъде призната като особено важна в държава, управлявана при върховенството на закона, той заяви, че съществува нужда от някакъв надзор спрямо тях. Той анализира начина, по който членовете на съдебната власт възприемат омбудсмана в система като шведската, в която омбудсманите *действително* упражняват надзор над съда. После той разгледа различните роли на съдилищата и на омбудсманите и говори за възможни конфликти между тях по конкретни правни въпроси. Накрая ораторът запитва как омбудсманите решават ситуации, в които тяхната интерпретация на правото се отличава от тази на съда, по-конкретно когато се отнася за съд от последна инстанция.

В дискусиите в тази сесия, председателствана от правния канцлер на Естония Алар ЙОКС, участваха националният омбудсман на Люксембург Марк ФИШБАХ и комисарят за защита на гражданските права в Полша Януш КоХановски. Г-н ФИШБАХ първи взе думата и информира колегите си, че гражданите често се обръщат към омбудсмана на Люксембург по проблеми, които имат със съдилищата. Необходимо е – каза той – ясно да се определят границите на всяка намеса на омбудсмана, тъй като, независимо че трябва да утвърждава

²

COM(2007) 502. Достъпно на адрес: http://ec.europa.eu/community_law/eulaw/pdf/com_2007_502_bg.pdf

законния принцип за независимост на съдебната власт, той е длъжен също така да гарантира правата на страните на съдебен процес или съдебно разглеждане. По негово мнение омбудсманите трябва да различават правосъдието, от една страна – с други думи, суверенното упражняване на задължението за правораздаване – и съдебната администрация, от друга страна, което означава всеки административен механизъм, функциониращ преди или след съдебно решение. Независимо че омбудсманът не може да се меси при упражняването на суверенната функция на магистрата, той има правомощията да се занимава с всякакви административни нарушения на съдебната администрация. Г-н ФИШБАХ заключи, че може би е по-правилно да се говори за взаимоотношения между омбудсмана и съдебната администрация, а не за взаимоотношения, които биха могли да съществуват между омбудсмана и съдилищата. От своя страна г-н КоХановски вижда две възможни насоки за подход. От една страна, полският комисар се ангажира по случаи на граждани, в които по негово мнение произнесените съдебни решения нарушават правата на лицата. От друга страна, той поема и по-обща случаи, често в опит да подобри функционирането на съдебната администрация, например като става инициатор за промени в законодателството или като се опитва да постигне изясняване на противоречиви аспекти от съдебни решения. Поради това комисарят, като спазва изцяло независимостта на съдилищата и състезателната гражданска процедура, се възползва изключително внимателно от своите правомощия да сезира съда за определени случаи. Той подкрепя дадена страна само ако вижда, че лицето, искащо помощ, не е способно да защитава само правата си, или когато случаят може да доведе до важен напредък, като спомогне за разрешаването на други подобни случаи на застрашаване на правата на отделните лица.

Тематична сесия 3: Средства за правна защита, компенсации и решения: какво могат да предложат омбудсманите?

Тази сесия бе председателствана от Петер Костелка от австрийския Съвет на омбудсмана.

Основният оратор бе парламентарният и здравен омбудсман на Обединеното кралство г-жа Ан АБРАХАМ. Тя засегна въпроса за средствата за правна защита, като разгледа омбудсмана на първо място като система за правосъдие – източник на пряка полза за ощетените граждани. След това тя разгледа начина, по който правната защита, схващана като нещо повече от обикновена финансова компенсация или решаване на спор, насочва към по-широката роля на омбудсмана като източник на по-голяма полза за общността – полза, която за общността идва от насърчаването на доброто управление и доброто разглеждане на жалби, усъвършенстването на предлагането на публични услуги, но също така има и амбицията да насърчава обществения ред. Като пример г-жа АБРАХАМ посочи разследвания, предприети от нейната служба в администрацията на системата за данъчни кредити на Обединеното кралство. Тя завърши с представяне на рамката от принципи, която е започнала да разработва с публикуването на сборник с Принципи за добро управление и Принципи за правна защита.

Омбудсманът по правата на човека в Словения г-жа Зденка ЧЕБАСЕК-ТРАВНИК и парламентарният омбудсман на Норвегия г-н Арне ФЛИФЛЕТ взеха думата, за да участват в дискусиите в тази сесия. Г-жа ЧЕБАСЕК-ТРАВНИК очерта различните въздействия върху начина на действие на омбудсмана, като ги разгледа според следните насоки: общество и култура; политическа система; международни връзки; актуални проблеми в страната; лични характеристики на омбудсмана. Тя илюстрира своята теза с конкретен пример за чувствителен проблем, разгледан от нейната служба, във връзка със семейство роми в Словения. Г-н ФЛИФЛЕТ изтъкна, че самите омбудсмани имат твърде различни среди на произход, личности и юрисдикции, и това без съмнение се отразява върху тяхната работа. Той подчерта допълващата роля на омбудсмана спрямо съдилищата за предлагане на много по-широка гама от средства за правна защита, компенсация и решения.

Тематична сесия 4: Свободно движение на хора: какви проблеми съществуват и как ги решават омбудсманите?

Тази заключителна сесия, председателствана от националния омбудсман на Испания г-н Енрике МУХИКА ХЕРЦОГ, имаше за цел да представи в конкретен план приноса, който омбудсманите могат да дадат за решаване на жалбите на гражданите на ЕС по правни въпроси. Г-н Жан-Пол ДЪОЛЪОВОА произнесе встъпителната реч на тази сесия. Той първо очерта развитието на правото на свободно движение от 50-те години на миналия век до днес. След това изтъкна някои от препятствията пред мобилността, които по неговите думи са факт, потвърден от твърде малкия брой жалби по този въпрос, подадени в неговата собствена служба. Той подчерта обаче, че жалбите от подобно естество вероятно ще се увеличават през идните години, и наблегна на важната роля, която могат да изиграят омбудсманите. В заключение той изтъкна необходимостта омбудсманите да работят заедно за ефективни решения по жалби в областта на свободното движение на хора.

Първа след него взе думата г-жа Елиана НИКОЛАУ, комисар за администрацията в Кипър. Според нея пълното изпълнение и осъществяване на правото на свободно движение е едно от най-големите предизвикателства за омбудсманите, които се борят за създаването на истинска култура на мобилността в ЕС при пълно зачитане на правата на човека. Тя приведе примери с проблемни области в Кипър, по-специално в полето на взаимното признаване на дипломи. Националният омбудсман на Гърция г-н Йоргос КАМИНИС продължи с още редица примери от неговата страна. Той заяви, че натискът, оказван в някои професии, както и политическият натиск – най-вече на общинско равнище – затрудняват гражданите на ЕС да упражняват своите професии в Гърция. Омбудсманът трябва да изиграе важна роля, за да помогне на тези граждани да се възползват от правата си съгласно правото на ЕС във връзка със свободното движение.

Декларация на Европейската мрежа на омбудсманите

Освен четирите тематични сесии семинарът включваше и задълбочена дискусия по въпрос от основно значение за Мрежата, а именно, Декларация на Европейската мрежа на омбудсманите. По време на Петия семинар на националните омбудсмани, проведен в Хага през септември 2005 г., Европейският омбудсман предложи да изготви проектодекларация, с която да се информират гражданите и другите потребители на услуги на омбудсмана за ползите, които могат да се надяват да получат, когато се обръщат към член на Мрежата по въпрос, попадащ в компетенциите на правото на ЕС. Проектотдекларацията бе изпратена до членовете на мрежата преди семинара.

Обсъждането на декларацията се опираше на програмна реч, произнесена от доайена на националните омбудсмани в света – парламентарният омбудсман на Дания г-н Ханс Гамелтофт-Хансен. Той подчерта, че целта на дискусиите е да бъде приета декларация, предназначена за гражданите, която във възможно най-кратка и опростена форма да обхваща по подходящ начин основните характеристики, които обединяват омбудсманите в Европа и са общи за всички тях. Г-н Гамелтофт-Хансен насърчи своите колеги да приемат проектодекларацията.

Г-н ДИАМАНДУРОС поднася подарък на датския омбудсман г-н Ханс ГАМЕЛТОФТ-ХАНСЕН в чест на двадесетгодишнината от началото на работата му като омбудсман. Страсбург, 15 октомври 2007 г.

След оживена дискусия декларацията бе приета с консенсус. Европейският омбудсман заяви, че се ангажира да насърчава повишаването на осведомеността за декларацията и призова своите колеги да направят същото. Декларацията, чийто текст е изцяло възпроизведен по-долу, ще бъде редовно преразглеждана.

Великолепен семинар

Освен оживените официални сесии семинарът предостави възможност и за по-неформални дискусии и контакти. Туристическата обиколка на Страсбург допринесе за всеобщото ведро настроение по време на проявата, също както и официалната вечеря, която се състоя в престижния *Palais Rohan* и по време на която бе отдадена подobaваща почит на датския омбудсман за неговата 20-годишна служба. Омбудсманите изразиха своята благодарност към кмета на Страсбург за приемането им в града и за оказаното гостоприемство.

В края на семинара бе обявено, че Седмият семинар на националните омбудсмани на държавите-членки и страните кандидатки за присъединяване към ЕС ще се проведе в Кипър през 2009 г.

Участниците в Шестия семинар на националните омбудсмани на държавите-членки на ЕС и страните кандидатки за членство. Страсбург, 15 октомври 2007 г.

Европейска мрежа на омбудсманите

Изявление

Изявление, прието на Шестия семинар на националните омбудсмани на държавите-членки на ЕС и страните-кандидатки, Страсбург, 14—16 октомври 2007 г

Европейската мрежа на омбудсманите изготви настоящото изявление с цел популяризиране на дейността на омбудсманите в рамките на Европейския съюз (ЕС) и изясняване на предоставяните от тях услуги на гражданите, които подават жалби по въпроси, попадащи в обхвата на законодателството на ЕС.

Националните и регионалните омбудсмани оказват съществен принос за гарантиране на това, че гражданите и постоянно пребиваващите в ЕС лица знаят и ползват правата си. Заедно с Европейския омбудсман те изграждат *Европейската мрежа на омбудсманите*.

Европейската мрежа на омбудсманите обединява на доброволни начала националните и регионалните омбудсмани и подобни органи на държавите-членки на Европейския съюз, националните омбудсмани на страните-кандидатки и на Исландия и Норвегия, както и Европейския омбудсман и комисията по петиции към Европейския парламент. В Германия комисии по петиции на национално и регионално ниво изпълняват подобна роля и също са част от мрежата.

Законите и политиката на ЕС оказват все по-голямо влияние върху всекидневния живот на гражданите и постоянно пребиваващите в държавите-членки лица. Най-често те се привеждат в изпълнение от публичните органи в държавите-членки. Националните и регионалните омбудсмани разглеждат жалби срещу публичните органи в държавите-членки, в това число и жалби, свързани с дейности, които попадат в обхвата на законодателството на ЕС. Европейският омбудсман наблюдава институциите на ЕС, например Европейската комисия.

Съответният национален или регионален омбудсман отговаря за разглеждане на жалбите срещу публичните органи на държавите-членки, включително и за жалбите по въпроси, попадащи в обхвата на законодателството на ЕС. Европейският омбудсман разследва жалби срещу институциите и органите на Европейския съюз.

Въпреки че правомощията и отговорностите на различните омбудсмани в мрежата варират значително, всички те полагат усилия да осигурят на обществеността безпристрастни, ефективни и справедливи услуги. В рамките на своя мандат те подкрепят принципите, на които е основан Европейският съюз.

“Съюзът се основава на принципите на свободата, демокрацията, зачитането на правата на човека и основните свободи и на принципа на правовата държава, които са общи принципи за държавите-членки.” (член 6, параграф 1 от Договора за създаване на Европейския съюз).

Една от най-важните дейности на мрежата е обменът на информация относно законодателството на ЕС и най-добрите практики, така че на обществеността да бъдат предложени възможно най-качествени услуги. Националните и регионалните омбудсмани в мрежата могат да изискат от Европейския омбудсман писмени отговори на запитвания относно закони на ЕС и тяхното тълкуване, включително и запитвания, които възникват при тяхната работа по конкретни случаи.

Роля и цел на омбудсманите

Омбудсманите в мрежата са независими и безпристрастни личности, които са назначавани на длъжност по силата на конституция или закон и които разглеждат жалби срещу публичните органи.

Те се опитват да намерят подходящо разрешение за всяка жалба. След като е провел разследване по дадена жалба и е установил, че тя е основателна, омбудсманът може да изрази критичното си отношение по повод на случилото се и да посочи как по негово мнение би било правилно да се действа в случая. В много страни омбудсманът може също така да предложи коригиращи мерки, които могат да включват например преразглеждане на решение, отправяне на извинение или предоставяне на финансова компенсация. Някои омбудсмани могат да се опитат да постигнат приятелско споразумение по дадена жалба.

В някои случаи жалбоподателят има избор дали да се обърне към омбудсмана или към съда. По принцип обаче омбудсманът не може да се занимава с жалби, които вече се разглеждат или са разгледани от съда. За разлика от съда, решенията на омбудсмана не са правно обвързващи, но публичните органи обикновено следват препоръките на омбудсмана. В противен случай омбудсманът може, например чрез уведомяване на парламента, да привлече вниманието на политическите кръгове и обществеността върху проблема.

Освен разглеждането на жалби, омбудсманите работят активно и за повишаване качеството на публичната администрация и обществените услуги. Те насърчават добрата администрация и зачитането на правата, предлагат подходящи решения на системни проблеми, разпространяват добрите практики и популяризират култура на добро обслужване.

Омбудсманите поощряват публичните органи да гледат на жалбите като на възможност да общуват ефективно с жалбоподателя и да отстраняват всякакви недостатъци в предоставяните от тях услуги. Съответно повечето омбудсмани не провеждат разследване на жалба преди страната, срещу която е подадена жалбата, първо да е имала достатъчна възможност сама да разгледа проблема.

Точните мотиви, въз основа на които омбудсманът може да предприеме действия, варират в рамките на мрежата, но обикновено включват нарушаване на правата, в това число правата на човека и основните права, други незаконосъобразни действия, в това число неспазване на основни правни принципи и на принципите за добра администрация. Сред примерите за лоша администрация, за чието преодоляване омбудсманът може да спомогне, са: необосновано закъснение, неспазване на установената политика или процедури, липса на безпристрастност, несправедливост, предоставяне на невярна информация или погрешен съвет, непоследователност и неучтиво поведение.

В услуга на обществото

Омбудсманите в мрежата се стремят да се отнасят към всички членове на обществото учтиво и с уважение. Те се стремят да бъдат лесно достъпни, справедливи, безпристрастни, последователни и ефективни.

Омбудсманите в мрежата целят прозрачност на своите действия и решения, доколкото позволяват законите, необходимостта от зачитане на неприкосновеността на личния живот и на основателните мотиви за поверителност. Те публикуват критериите, които прилагат при разглеждането на жалби, обосновават своите решения и докладват публично за своите дейности.

Омбудсманите в мрежата се опитват да запазят подходящо равновесие между изчерпателността и бързината на разследванията, като вземат предвид интересите на жалбоподателя и необходимостта от ефективно използване на ресурсите.

Достъпност

Омбудсманите в мрежата се стремят да осигурят свободен и равен достъп за всички, които имат право да се възползват от техните услуги.

По принцип жалбите могат да бъдат отправени пряко до омбудсмана.

Услугите на омбудсмана са обикновено безплатни за жалбоподателя.

Когато законодателството налага изключения от горепосочените принципи, омбудсманът се опитва, в границите на възможното, да сведе до минимум отрицателното им въздействие върху жалбоподателите.

Разглеждане на жалби

Омбудсманите в мрежата целят да разглеждат жалбите бързо и ефективно. Те вземат предвид съответните разпоредби от законодателството на ЕС, включително и общи законови принципи, като зачитане на основните права. Хартата на основните права на Европейския съюз може да представлява полезна отправна точка в това отношение.

Всяка получена жалба се анализира внимателно с цел да се намери подходящо решение.

Ако дадена жалба е недопустима, омбудсманът бързо информира жалбоподателя, като обяснява ясно причината или причините за това. По възможност, омбудсманът насочва жалбоподателя към друг орган, който би могъл да окаже съдействие по случая.

Някои омбудсмани използват опростена процедура, ако предварителният анализ покаже, че проблемът на жалбоподателя може да бъде разрешен бързо, например чрез телефонно обаждане.

В случай на пълно разследване на жалбата, омбудсманът осведомява жалбоподателя за разследването или гарантира, че жалбоподателят може лесно да се осведоми по въпроса. В тази връзка информацията, която е от значение, може да се отнася до:

- използваната процедура;
- обхвата на разследването, в това число какъв въпрос или въпроси се разследват, както и
- развитието на разследването.

В края на разследването омбудсманът предоставя писмен доклад или решение, в които обикновено се определят:

- заключенията на омбудсмана;
- дали омбудсманът счита жалбата за основателна като цяло или отчасти и мотивите за тази гледна точка, както и
- препоръките на омбудсмана, ако има такива, към съответния публичен орган.

Публикуване на информация

Омбудсманите в мрежата публикуват лесно разбираема информация в широко достъпна форма. Тази информация може да включва например:

- кой има право да подава жалби;
- срещу кои публични органи може да бъде подавана жалба;
- видовете действия, за които може да бъде подавана жалба, в това число действия, попадащи в обхвата на законодателството на ЕС;
- условията за допустимост на жалбите;
- как се подава жалба;
- кой език или езици могат да бъдат използвани за подаване на жалба;
- (ако е целесъобразно) условията, при които омбудсманът използва опростена процедура;
- как да бъде получена лична консултация относно възможността за подаване на жалба (например на гореща телефонна линия); както и
- възможните резултати и коригиращи мерки, ако се счете, че жалбата е основателна.

Европейският омбудсман се ангажира да улесни широкия достъп до информацията, публикувана от националните и регионалните членове на мрежата.

Интернет сайтът на Европейския омбудсман <http://www.ombudsman.europa.eu> съдържа информация относно мрежата, както и връзки към началните страници на нейните членове. Тази информация също така може да се предостави при поискване в кабинета на Европейския омбудсман (тел. +33 3 88 17 23 13).

Подобряване на обществените услуги

Омбудсманите в мрежата полагат усилия да подобряват постоянно услугите, които предоставят на обществеността. За тази цел настоящото изявление ще бъде преразглеждано редовно, най-малко веднъж на две години, с цел да се гарантира, че то отразява развитието на най-добрите практики.

Сътрудничество в работата по случаи

Националните и регионалните омбудсмани в държавите-членки са компетентни да работят по много от жалбите, които попадат извън правомощията на Европейския омбудсман поради това, че не са отправени срещу институция или орган на Общността. През 2007 г. на жалбоподателите по 816 жалби е даден съвет да се обърнат към националния или регионалния омбудсман, а 51 случая са пренасочени направо към компетентния омбудсман. Примери за такива жалби са посочени в раздел 2.5 на настоящия доклад.

В допълнение към редовния неофициален обмен на информация чрез мрежата съществува и специална процедура, чрез която националните и регионалните омбудсмани могат да искат писмени отговори на запитвания относно правото на Общността и неговото тълкуване, включително по въпроси, възникнали в хода на работата им по конкретни случаи. Европейският омбудсман отговаря пряко или, ако е уместно, препраща запитването към друга институция или орган на Общността, за да му бъде даден отговор. Тази практика вече е залегнала в изявлението на Европейската мрежа на омбудсманите. През 2007 г. бяха получени три такива запитвания (по едно от национален, регионален и местен омбудсман), а три други (включително едно пренесено от 2005 г. и едно от 2006 г.) бяха приключени. В края на глава 3 е представен пример за запитване.

Европейските омбудсмани – информационен бюлетин

„Европейските омбудсмани – информационен бюлетин“ отразява работата на членовете на Европейската мрежа на омбудсманите и по-широкото членство на европейския регион на Международния институт на омбудсманите (IOI). Бюлетинът се издава на английски, френски, немски, италиански и испански език и е предназначен за над 400 служби на европейско, национално, регионално и местно ниво. Публикува се два пъти годишно – през април и през октомври.

Информационният бюлетин се наложи като изключително ценен форум за обмен на информация по въпросите на правото на Общността и най-добрите практики. През 2007 г. двете му издания обхванаха широка гама от теми, включително статии за върховенството на правото на Общността, дискриминацията и препятствията пред свободното движение на хора, проблеми в областта на законодателството за околната среда, защитата на правата на децата и възрастните хора, проблеми в сектора на здравните грижи и проблеми, свързани с частния живот и защитата на личните данни.

Инструменти за електронна комуникация

През ноември 2000 г. омбудсманът постави началото на интернет дискусия и форум за обмяна на документи от омбудсманите и техните екипи в мрежата. До форума имат достъп над 230 лица, което предлага възможности за ежедневно сътрудничество между службите.

Най-популярната част от форума е услугата за *Ежедневни новини от омбудсмана*, които се публикуват всеки работен ден и съдържат новини от службите на омбудсмана, както и новини от Европейския съюз. Почти всички служби на националните и регионалните омбудсмани в Европа дават редовно своя принос или се консултират с тази новинарска служба.

И през 2007 г. дискусияният форум продължи да осигурява много полезни възможности за службите на омбудсмана да обменят информация чрез въпроси и отговори. По този начин започнаха няколко важни дискусии. Те обхващаха различни въпроси като дискриминация по възраст, правна рамка за принудителна хоспитализация поради психиатрично заболяване, качество на публичните услуги, статус на правните експерти в службите на омбудсмана, както и инициативи на Европейската комисия за усъвършенстване на начина, по който обработва жалби, съобщаващи за нарушения.

В дискусияния форум се съдържа и достоверен списък на националните и регионалните омбудсмани в държавите-членки на ЕС, Норвегия, Исландия и страните кандидатки за

присъединяване към ЕС. Списъкът се актуализира при всяка промяна в информацията за контакт на служба на омбудсман и по този начин представлява незаменим ресурс за омбудсманите в Европа.

Посещения с цел събиране на информация

През 2007 г. Европейският омбудсман посети своите колеги омбудсмани в Германия (март), Швеция (май) и Белгия (ноември). Тези посещения предложиха отлична възможност за заздравяване на деловите връзки в Европейската мрежа на омбудсманите и за повишаване на осведомеността относно институцията на омбудсмана и Комисиите по петиции като възможности за извънсъдебно решаване на проблеми. Тези посещения са отразени подробно в раздел 6.2.

5.2 ДРУГИ СЕМИНАРИ И КОНФЕРЕНЦИИ С УЧАСТИЕТО НА ОМБУДСМАНА

Усилията на Европейския омбудсман за сътрудничество с колеги омбудсмани излизат извън спектъра на дейностите, осъществявани в Европейската мрежа на омбудсманите. Омбудсманът е активен член на редица организации на омбудсмани и участва редовно в организирани от тях конференции и семинари.

Измежду събитията, в които г-н ДИАМАНДУРОС участва през 2007 г., са Кръглата маса на омбудсмани от Съвета на Европа, проведена през април в Атина, Гърция, и семинар по програмата Евномия на гръцкия омбудсман и комисаря за правата на човека от Съвета на Европа, чийто домакин бе българският омбудсман през септември в София.

Европейският омбудсман бе поканен и да участва в събития, организирани за отбелязване на различни годишнини на институции на омбудсмани. На 27 март той се срещна в Лондон с г-жа Ан ЕЙБРЪХАМ, парламентарен и здравен омбудсман на Обединеното кралство, по случай 40-годишнината на тази служба. Като първи гръцки омбудсман г-н ДИАМАНДУРОС бе поканен от г-н Йоргос КАМИНИС да участва в честването на десетгодишнината на институцията на гръцкия омбудсман в Атина през април. На 22 юни той посети Мадрид по повод на 25-ата годишнина на испанския *Defensor del Pueblo*, която отбеляза заедно с г-н Енрике МУХИКА ХЕРЦОГ. В началото на годината г-н Диамандурос се присъедини към комисаря за администрацията в Кипър г-жа Елиана НИКОЛАУ по повод на откриването на новите офиси на комисаря в Никозия.

Г-н ДИАМАНДУРОС и националният омбудсман г-н Енрике МУХИКА ХЕРЦОГ се срещат с Негово кралско височество принца на Астурия. Мадрид, 22 юни 2007 г.

Институцията на Европейския омбудсман бе представяна на различни събития през годината и от членове на неговия екип. През септември г-н Николас КАТЕФОРЕС, сътрудник на омбудсмана, участва в 28-ата годишна конференция на асоциацията на омбудсманите на САЩ в Анкоридж, САЩ, а г-жа Ида ПАЛУМБО, юридически съветник, посети през октомври конференция, организирана от регионалния омбудсман на Венето, Италия. И накрая, г-н Оливие ФЕРХЕЕКЕ, главен юридически съветник, посети първата среща на средиземноморските омбудсмани, проведена в Рабат, Мароко, през ноември и организирана съвместно от испанския *Defensor del Pueblo*, френския *Médiateur de la République* и мароканския *Diwan Al Madhalim* (омбудсман).

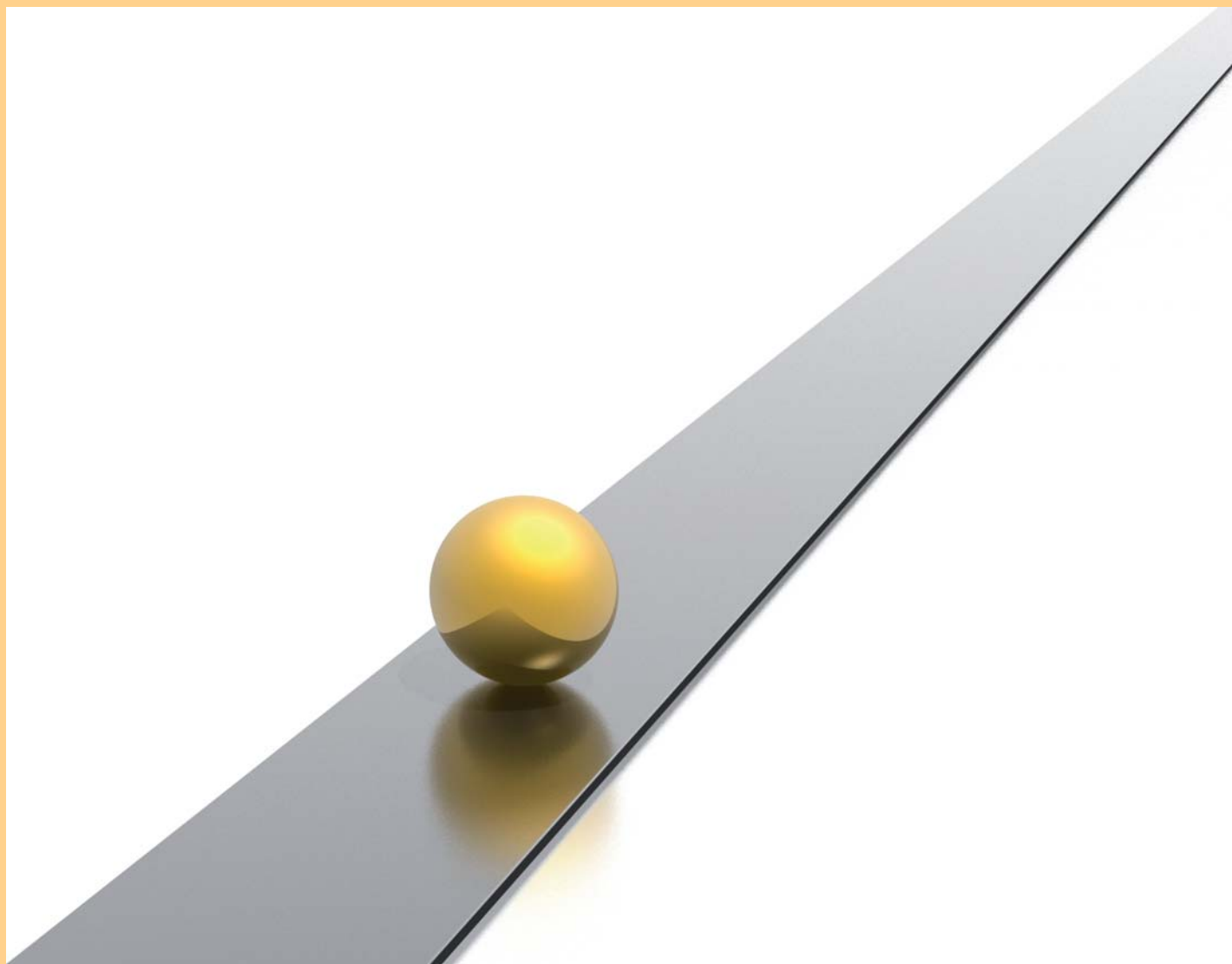
5.3 ДРУГИ СЪБИТИЯ С УЧАСТИЕТО НА ОМБУДСМАНИ И ТЕХНИТЕ ЕКИПИ

През 2007 г. бяха осъществени множество двустранни контакти между Европейския омбудсман и омбудсмани от Европа и от други места. Те бяха организирани с цел повишаване на осведомеността относно институцията на омбудсмана, обсъждане на отношения между институциите и обмен на най-добри практики.

През годината г-н ДИАМАНДУРОС се срещна с кипърския си колега г-жа Елиана НИКОЛАУ, комисар за администрацията, г-н Улрих ГАЛЕ, омбудсман на Рейнланд-Пфалц, Германия, г-н Кяртан БЬОРГВИНСОН, заместник-омбудсман на Исландия, г-н Енрике НАСИМЕНТО РОДРИГЕС, омбудсман на Португалия, и г-н Жан-Пол ДЬОЛЪОВОА, национален омбудсман на Франция.

Г-н диамандурос също така отдели време, за да се срещне и разговаря с омбудсмани от страни извън ЕС, включително с омбудсмана на Източен Тимор г-н Себастиао ДИАС ХИМЕНЕС, омбудсмана на Мароко г-н Мулей Мхамед ИРАКИ и омбудсмана на Онтарио, Канада, г-н Андре МАРЕН.

КОМУНИКАЦИИ

6

6 КОМУНИКАЦИИ

Европейският омбудсман напълно осъзнава колко е важно хората, които могат да срещнат проблеми с администрацията на ЕС, да познават правата си да се оплакват. Всяка година се полагат енергични усилия за информиране на гражданите, фирмите, неправителствените организации и други формации за услугите на омбудсмана. През 2007 г. в рамките на конференции, семинари и срещи са направени над 130 представяния на институцията от омбудсмана и неговите служители. Медийните дейности също продължиха редовно, като омбудсманът даде шест пресконференции и над 40 интервюта за представители на печатните и електронните медии и радиостанциите. Посещенията на омбудсмана в Германия, Швеция и Белгия му дадоха нови възможности за повишаване на осведомеността в тези страни за неговата роля.

В настоящата глава е представена подробно дейността на омбудсмана, осъществена през 2007 г. в областта на комуникациите. Тя започва с преглед на най-важните събития от годината, последван от изброяване на посещенията на омбудсмана с цел събиране на информация, участия в събития и конференции, връзки с медиите, публикации и електронни комуникации.

6.1 НАЙ-ВАЖНИ СЪБИТИЯ НА ГОДИНАТА

50-ГОДИШНИНАТА ОТ ПОДПИСВАНЕТО НА РИМСКИЯ ДОГОВОР

През 2007 г. Европейският съюз отбеляза 50-годишнината от подписването на Римския договор. За честване на този важен юбилей бяха организирани много прояви в целия ЕС. Европейският омбудсман и неговите служители взеха активно участие в редица такива събития. Дните на отворени врати, организирани в Берлин, Будапеща и Варшава, бяха особено важни събития, посетени от стотици хиляди души, желаещи да научат повече за дейностите на Съюза.

Граждани, посещаващи щанда на омбудсмана в Деня на отворени врати в Берлин на 25 март 2007 г.

Както всяка година, службата на омбудсмана участва и в дните на отворени врати, организирани от Европейския парламент в Страсбург и в Брюксел. На посетителите бяха раздавани материали на 26 езика, представящи дейността на омбудсмана, както и различни промоционални материали. На всички тези събития присъстваха служители от екипа на омбудсмана, които отговаряха на въпроси за работата на институцията.

Няколко хиляди души посетиха щанда на омбудсмана в Дните на отворени врати в Страсбург и Брюксел на 1 и 5 май 2007 г., а много от тях разговаряха задълбочено с членове на екипа му.

Европейската викторина за деца заемаше централно място на щанда на омбудсмана в Дните на отворени врати в Страсбург и Брюксел на 1 и 5 май 2007 г.

Самият омбудсман посети Варшава през май, за да участва в кръгла маса за заинтересованите местни участници, организирана от представителството на Европейската комисия в Полша. Той също така бе поканен да произнесе слово на честването на Деня на Европа в Европейския парламент в Страсбург пред близо 500 студенти.

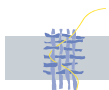
Всички тези прояви дадоха възможност на омбудсмана и на неговите служители да се срещнат със заинтересовани граждани и да ги информират за начина, по който могат да се възползват от услугите на институцията на омбудсмана. Отзивите, получени по време на всички прояви, бяха много положителни.

ГОДИШЕН ДОКЛАД 2006

Годишният доклад е най-важната публикация на омбудсмана. Той представя общ преглед на работата на омбудсмана, извършена през годината във връзка с разглеждането на постъпили жалби, дава отчет за дейността на омбудсмана във връзка с повишаването на осведомеността за неговата работа и обяснява начина, по който са използвани ресурсите, предоставени на негово разположение. Докладът представлява интерес за широк кръг от групи и лица на много нива — други омбудсмани, политици, обществени длъжностни лица, професионалисти, научни работници, заинтересовани групи, неправителствени организации, журналисти и граждани на европейско, национално, регионално и местно ниво.

На 13 март 2007 г. г-н ДИАМАНДУРОС представи доклада си пред г-н Ханс-Герт ПЬОТЕРИНГ, член и председател на Европейския парламент, а на 2 май – пред комисията по петиции на Европейския парламент. Срещата с тази комисия даде на омбудсмана възможност да разясни постигнатите през отчетната година резултати и да обмени с членовете на комисията по петиции мнения по бъдещи идеи и инициативи.

Г-жа Лучана СБАРБАТИ, член на Европейския парламент, изготви проектодоклада на комисията по петициите относно дейността на омбудсмана през 2006 г. На 25 октомври пленарната комисия на парламента обсъди доклада на г-жа Сбарбати с участието на г-н ДИАМАНДУРОС и на заместник-председателя на Европейската комисия г-жа Марго Валстрьом. След това въз основа на доклада на г-жа Сбарбати Парламентът прие резолюция,

с която бе изразено задоволство от дейността и публичния профил на омбудсмана, и бе приветствано конструктивното сътрудничество между омбудсмана и институциите.

На пресконференция, проведена на 3 май, омбудсманът представи доклада си пред медиите. Присъствалите на събитието над 50 журналисти дадоха възможност на омбудсмана да привлече вниманието към най-важните резултати от проверките, извършени от него през 2006 г.

ДОБРОТО УПРАВЛЕНИЕ И ЕВРОПЕЙСКИЯ ОМБУДСМАН: ПРАКТИЧЕСКИ СЕМИНАР

На 8 и 9 ноември омбудсманът организира практически семинар в Брюксел, предназначен да събере полезни идеи и стратегии за начините, по които Европейският омбудсман да насърчава принципите на доброто управление в рамките на институциите и органите на ЕС. В семинара участваха бивши омбудсмани, пенсионирани служители от висок ранг от основните институции на ЕС и членове на академичната общност.

След като първоначално се съсредоточиха върху понятието за добро управление в контекста на ЕС, участниците продължиха с разглеждането на ролята на Европейския омбудсман за насърчаване на култура на обслужването на гражданите. Бяха разгледани въпроси като тези за най-резултатното определяне на основните елементи на културата на обслужването в контекста на ЕС, определянето на доброто управление и начините за насърчаване на институциите и органите на ЕС да приемат техники за намаляване или успокояване на конфликтите и насърчаване на конструктивния диалог с гражданите. След това участниците изследваха връзката между работата на омбудсмана и работата на съда. Те разгледаха варианти за начини, по които омбудсманът може да се стреми към създаване на позитивна идентичност, която да е ясно отделена от ролята на съда, и обсъдиха до каква степен омбудсманът трябва да бъде активен при определянето и предаването на ясно описание на правата и отговорностите, свързани с европейското гражданство.

Семинарът се превърна в място за оживен обмен на мнения за начините, по които Европейският омбудсман може да съдейства за превръщане на правото на добро управление в реалност, и изведе на преден план множество стимулиращи и иновационни идеи за идните години.

6.2 ПОСЕЩЕНИЯ С ЦЕЛ СЪБИРАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

С цел да се разшири осведомеността на гражданите относно правото им да подават жалби пред Европейския омбудсман, както и за по-нататъшното развиване на деловите му отношения с колеги на регионално и местно ниво, през 2003 г. омбудсманът започна изпълнението на интензивна програма от посещения в държавите-членки и в страните кандидатки за присъединяване към ЕС с цел събиране на информация. Тези посещения продължиха редовно и като резултат от тях днес омбудсманът е посетил всички държави-членки на ЕС, много от които повече от веднъж. По време на всяко от тези посещения колегите на омбудсмана в държавите-членки и страните кандидатки уреждат подробни програми от дейности и срещи, като често придружават омбудсмана при визитите му. Присъствието на двамата омбудсмани на тези събития е изключително полезно за гражданите, тъй като им дава възможност да разберат по-добре и да оценят ролите и компетенциите на националния и на Европейския омбудсман, както и да научат за собствените си права, произтичащи не само от националното им гражданство, но и от гражданството им в ЕС.

През 2007 г. омбудсманът посети Германия, Швеция и Белгия, като по време на посещенията си се среща с парламентаристи, съдии, старши обществени служители, представители на

академичната общност, потенциални жалбоподатели и други граждани. В следващия раздел са представени многобройните срещи по време на тези посещения, посочени са списъци на основните участници в тях и са изброени многобройните презентации, направени от омбудсмана.

ГЕРМАНИЯ

От 19 до 21 март Европейският омбудсман посети Берлин. Посещението бе организирано от германското Външно министерство и службите на Европейската комисия и Европейския парламент в Берлин.

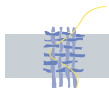
Това посещение даде възможност на г-н ДИАМАНДУРОС да осъществи контакт с ключови аудитории и да обсъди работата на омбудсмана по време на срещите, проведени с висши правителствени и държавни служители, представители на медиите, граждани и представители на целевите групи. На срещите си с федералния канцлер г-жа Ангела Меркел, президента на Германия г-н Хорст Кьолер и председателя на Бундестага г-н Норберт Ламерт г-н Диамандурос обсъди с тях как да бъде повишавана осведомеността на германската общественост за услугите на Европейския омбудсман. Г-н Диамандурос също така се срещна с министъра на правосъдието г-жа Бригите Зиприс, държавния министър по Европейските въпроси г-н Гюнтер Глозер, парламентарния държавен секретар в Министерството на вътрешните работи г-н Петер Алтмайер, парламентарния държавен секретар в Министерството на икономиката и технологията г-н Петер Хинце и директора на федералната служба за борба с дискриминацията г-жа Мартина Кьопен.

Г-н ДИАМАНДУРОС и федералният канцлер г-жа Ангела МЕРКЕЛ. Берлин, 20 март 2007 г.

Г-н ДИАМАНДУРОС и председателят на Бундестага г-н Норберт ЛАМЕРТ. Берлин, 20 март 2007 г.

Важен аспект на посещението бе по-нататъшното развиване на взаимоотношенията с комисията по петиции в Бундестага и нейния председател г-жа Керстен Науман. Г-н Диамандурос получи възможност да представи своята работа по време на заседание на комисията по петиции. Освен това в рамките на вечеря, организирана от г-жа Керстен Науман и на която присъстваха представители на Комисиите по петициите от парламенти на провинциите Берлин и Бранденбург, бяха обменени ползотворни мнения.

Г-н Диамандурос представи своята работа в лекция, изнесена в Хумболтовия университет в Берлин, и на среща с потенциални жалбоподатели, граждани и други заинтересувани лица, организирана съвместно от службите на Европейския парламент и Комисията, и Института за европейска политика в Берлин. Тя бе последвана от пресконференция и няколко индивидуални интервюта с журналисти от радиото и пресата.

За по-нататъшно развиване на взаимоотношенията с колегите си омбудсмани в Германия г-н Диамандурос посети Майнц на 22 май. Той участва в Конференция за трансграничното сътрудничество на омбудсмани в Големия регион, организирана от г-н Улрих Гале, омбудсман на Рейнланд-Пфалц. Г-н Диамандурос също така се срещна с председателя на парламента на Рейнланд-Пфалц г-н Йоаким Мертес и подписа Златната книга на парламента.

Г-н ДИАМАНДУРОС с членове и служители на комисията по петиции към Бундестага. Берлин, 21 март 2007 г.

На 25 април г-н Диамандурос посети германския Върховен съд в Карлсруе. Той разговаря с председателя на федералния Конституционен съд г-н Ханс-Юрген Папир и с председателя на федералния Върховен съд г-н Гюнтер Хирш.

Накрая, на 27 юни Европейският омбудсман посети Търговската камара във Франкфурт, където обсъди работата си с г-н Ханс-Йоаким Ото, заместник-изпълнителен директор и говорител на Търговската камара. След това омбудсманът представи работата си в лекция в университета „Йохан Волфганг Гьоте“ във Франкфурт, където бе посрещнат от професор Ханс-Юрген Пуле.

ШВЕЦИЯ

От 14 до 16 май Европейският омбудсман посети Швеция. Посещението бе организирано от службата на парламентарния омбудсман, която състави обхватна програма от срещи, лекции и интервюта, чрез която Европейският омбудсман да повиши осведомеността за своята роля.

Шведското парламентарно омбудсманство е най-старата институция на омбудсман в света, която през 2009 г. ще чества своята 200-годишнина. Г-н Диамандурос оцени възможността за обмен на опит и обсъждане на методи на работа по време на своето посещение с главния парламентарен омбудсман г-н Матс Мелин, тримата парламентарни омбудсмани г-жа Керстин Андре, г-н Нилс-Олоф Бергрин и г-жа Сесилия Норденфелт,

както и със заместника на парламентарния омбудсман г-н Ханс Рагнемалм. Той също така се възползва от възможността да направи презентация пред екипите на парламентарните омбудсмани, в хода на която бяха повдигнати редица интересни въпроси.

По време на посещението си г-н диамандурос обсъди своята работа с министъра по европейските въпроси г-жа Сесилия Малмстрьом, държавния секретар г-н Хокан Юнсон, председателя на Върховния съд г-н Юхан Мунк и председателя на Върховния административен съд г-н Руне Лавин. Той също така се срещна с председателя на Постоянния комитет за Конституцията г-н Берит Анднор, заместник-председателя на Комитета по въпроси на ЕС г-жа Сусан ЕберщЕйн и члена на съвместната комисия за Конституционния договор на ЕС г-н Бьорн Хамилтон.

Това посещение предостави чудесни възможности на омбудсмана да запознае по-добре с работата си редица ключови аудитории. Асоциацията на адвокатите в Швеция бе домакин на семинар, посетен от юристи, специализиращи по европейски въпроси, в рамките на който г-н ДИАМАНДУРОС направи презентация под заглавие „Европейският омбудсман винаги е на разположение за делови връзки“. Домакин на мероприятиято бе генералният секретар на асоциацията на адвокатите г-жа Ане Рамберг, а впоследствие в бюлетина на асоциацията бе публикувана статия за омбудсмана. Г-н Диамандурос също така даде интервюта на *Риксдаг о Департемент*, както и на най-продавания вестник в Швеция – *Афтонбладет*, който публикува на цяла страница статия за работата на омбудсмана. В рамките на срещи с директора на представителството на Европейската комисия г-н Андерш Хенриксон и директора на Информационната служба на Европейския парламент г-н Бьорн Шелстрьом бяха обсъдени идеи за по-успешното повишаване на осведомеността за Европейския омбудсман в Швеция.

Г-н ДИАМАНДУРОС и (от ляво на дясно) държавният секретар г-н Хокан ЮНСОН, министърът по европейските въпроси г-жа Сесилия МАЛМСТРЬОМ и главният парламентарен омбудсман г-н Матс МЕЛИН. Стокхолм, 16 май 2007 г.

Г-н Диамандурос представи своята работа на университетски преподаватели от катедрите по право и политически науки в университета в Упсала в слово под заглавие „Прозрачност, отчетност и демокрация в ЕС“. Домакин на лекцията бе доцентът по публично право г-н Томас Бул. Омбудсманът също така проведе ползотворна среща с висши държавни служители от Министерството на правосъдието и от секретариата на министър-председателя, в хода на която бе представена и обсъдена темата „Засилване на доброто управление в ЕС – предизвикателствата, които ни очакват“.

Г-н ДИАМАНДУРОС представя своята работа пред Сдружението на адвокатите в Швеция.
Стокхолм, 15 май 2007 г.

БЕЛГИЯ

От 26 до 28 ноември Европейският омбудсман посети Белгия. Службата на федералния омбудсман организира посещението, както и широк кръг от срещи, които дадоха възможност на Европейския омбудсман да повиши осведомеността относно своята роля сред висшите държавни ръководители и длъжностни лица, потенциалните жалбоподатели и заинтересованите граждани.

Посещението предостави отлична възможност за по-нататъшно развитие на връзките с белгийските федерални омбудсмани г-жа Катрин Де Брюкер и г-н Гуидо Шуерманс. Извън официалните срещи, на които бяха обсъдени съответните функции на събеседниците, омбудсманите и техните екипи имаха многобройни възможности за неофициален обмен на мнения, включително по време на вечеря с регионалния омбудсман на Фландрия г-н Бернар Юбо и омбудсмана на френскоговорящата общност г-жа Мариан Де Бук. Г-н Диамандурос също така имаше възможност да разговаря с други омбудсмани от местно равнище и от частния сектор в Белгия на Общото събрание на Постоянния съвет на посредниците и омбудсманите, на което той направи презентация на тема прозрачност. Председатели на тази среща бяха регионалният омбудсман на Валония г-н Фредерик Бовес и омбудсманът по пенсиите г-н Жан Мари Анес. Последва прием, организиран от управителя на провинция Намюр г-н Дьони Матен.

© ФЕДЕРАЛЕН ОМБУДСМАН НА БЕЛГИЯ

Г-н ДИАМАНДУРОС с белгийските омбудсмани от федерално, регионално и местно равнище и от частния сектор, на Общото събрание на Постоянния съвет на медиаторите и омбудсманите (*Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans*) в Намюр, Белгия, 27 ноември 2007 г.

По време на посещението си г-н Диамандурос обсъди своята работа с министъра на външните работи г-н Карел ДЕ ГЮХТ, министъра на правосъдието г-жа Лорет ОНКЕЛИНКС и министъра на публичната администрация г-н Кристиан ДЮПОН. След срещата си с председателя на Камарата на представителите г-н Херман ВАН РОМПЮИ и заместник-председателя г-н Херман ДЕКРО омбудсманът представи своята работа пред Консултативната комисия по европейски въпроси и комисията по петиции. По време на посещението си той също така получи възможността да се срещне с членове на белгийската съдебна власт, по-специално с първия председател на Касационния съд г-н Гизлен ЛОНДЕРС и с председателите на Касационния съд г-н Иван ФЕРУГСТРАТЕ и г-н Кристиан СТОРК, председателите на Конституционния съд г-н Марк Босюи и г-н Мишел МЕЛКИОР и председателя на Държавния съвет г-жа Мари-Роз БРАК.

Г-жа Катрин ДЕ БРЮКЕР, белгийски федерален омбудсман, г-н Херман ВАН РОМПЮИ, председател на Камарата на представителите, г-н ДИАМАНДУРОС, г-н Херман ДЕКРО, заместник-председател на Камарата, и г-н Гуидо ШУЕРМАНС, белгийски федерален омбудсман, по време на посещението на Европейския омбудсман в Белгия, 26–28 ноември 2007 г.

В посещението бяха включени две представяния в университети – в Свободния университет в Брюксел и в Католическия университет в Льовен – на които присъстваха повече от 250 студенти, активно заинтересовани от работата на омбудсмана. Посещението приключи с презентация пред екипа на белгийския федерален омбудсман, в рамките на която бяха поставени редица важни и съществени въпроси.

6.3 КОНФЕРЕНЦИИ И СРЕЩИ

Конференциите, семинарите и срещите предлагат отлична възможност на омбудсмана да повишава осведомеността относно своята работа сред важни целеви аудитории, каквито са неправителствените организации, групите по интереси и академичните институции. От своя страна те също улесняват работата му за по-широко популяризиране на концепцията за институцията на омбудсмана. Конференциите и срещите дават също така възможност на омбудсмана и неговия екип да следят отблизо промените в европейския пейзаж, които са от особена важност за институцията на омбудсмана.

В настоящия раздел са представени редица дейности, целящи да популяризират разбирането за институцията на омбудсмана по принцип и работата на Европейския омбудсман в частност. Когато омбудсманът не може да участва лично в дадено събитие, той поверява представителството на институцията на член на своя екип. Много групи научават за работата на омбудсмана по повод на посещения с познавателна цел в Страсбург. Поради това настоящият раздел включва изброяване на груповите представяния, направени през 2007 г.

С УЧАСТИЕТО НА ОМБУДСМАНА

През 2007 г. г-н Диамандурос отдели значително време за представяне на своята работа пред потенциални жалбоподатели. Неговите изказвания в рамките на събития, организирани от британската Търговска камара в Белгия, Търговската и индустриална камара в Солун, Гърция, и Съветът на федерацията на гръцките предприемачи и индустриалци, бяха важни етапи в доближаването до деловите среди. Неговата презентация за прозрачността в Центъра за европейска политика в Брюксел спомогна за предаване на основните идеи на омбудсмана по една основна за неговата работа по разглеждане на жалби тема. Омбудсманът също така получи възможността да обсъди своята работа с Европейската асоциация на юристите (ССВЕ) на семинар в Брюж, Белгия. Измежду други значими събития са слово пред Европейския форум на хората с увреждания, Гръцкото дружество за защита на околната среда и културното наследство, членове на Еврокултура и Европейския кръг в Страсбург.

Университетското обкръжение предоставя прекрасна възможност на омбудсмана да общува със студенти по право, публична администрация и политически науки. През 2007 г. г-н Диамандурос представи своята работа на студенти от *Националното висше училище за администрация* (ENA) в Страсбург, Оксфордския университет (Гръцкото общество), Лондонското икономическо училище, Европейския колеж в Брюж и Гръцкото дружество за политически науки в Атина.

В рамките на своите усилия за представяне на работата на омбудсмана пред политически представители от висок ранг г-н Диамандурос осъществи срещи с президенти, министър-председатели, министри, членове на парламента и посланици от държавите-членки на ЕС, включително Чешката република, Кипър, Гърция и Обединеното кралство. Той също така се срещна с политически представители от висок ранг от страни извън ЕС, включително Япония, Молдова, Русия, Турция и Украйна. Неговата презентация пред Четвъртата министерска конференция по въпросите на електронното правителство в Лисабон, организирана в рамките на португалското председателство на ЕС, бе изключително ценна като възможност да се обърне към ключови фигури във вземането на решения, специалисти от частния сектор и заинтересовани граждани от всички държави-членки. Близо 500 души присъстваха на презентацията на омбудсмана в рамките на този форум.

Г-н ДИАМАНДУРОС прави презентация на Четвъртата министерска конференция по въпросите на електронното правителство. Лисабон, 21 септември 2007 г.

С УЧАСТИЕТО НА ЕКИПА НА ОМБУДСМАНА

Екипът на омбудсмана също така работи активно за повишаване на осведомеността за институцията. През 2007 г. бяха направени повече от 80 презентации пред близо 3 000 граждани на ЕС. Най-големият брой такива групи посетители бяха от Германия, следвани от Полша и Унгария. Измежду публиката на тези презентации бяха студенти и преподаватели, юристи и съдии, предприемачи и лобисти, правителствени официални лица и държавни служители, както и служители от екипа на омбудсмани. Тези презентации са свързани с много работа за екипа на омбудсмана, но същевременно са извънредно важни за достигане до потенциалните жалбоподатели и други граждани и по-добро представяне на администрацията на ЕС „с човешко лице“. Поради тази причина екипът на омбудсмана се стреми в рамките на възможното да приема заявки от съответни групи посетители, желаещи да се запознаят с работата на институцията.

6.4 ВРЪЗКИ С МЕДИИТЕ

Европейският омбудсман работи за това гражданите, НПО, асоциациите и фирмите да бъдат осведомени относно своето право да подават жалби за лошо управление в институциите на ЕС. Омбудсманът признава важната роля на медиите за информиране на общественото мнение, обогатяване на разискванията и повишаване на осведомеността за неговите услуги във всички държави-членки на ЕС. Активната медийна политика е централен елемент в неговите дейности и усилията му да насърчава спазване на правата съгласно законодателството на ЕС и повишаване на качеството на управление.

Медийната политика на омбудсмана се основава на двустранен подход. От една страна, той се стреми да информира широката европейска публика за работата си чрез общите медии (като телевизия, преса, радио). От друга страна, той се насочва към специфични групи от потенциални жалбоподатели посредством по-специализирани медии (като икономически публикации или потребителски списания, вътрешни новинарски бюлетени на асоциации, НПО и заинтересувани групи).

Целта на омбудсмана е неговата институция да бъде възможно най-прозрачна и достъпна за журналистите, за да може обществеността да следи неговата работа. Той осигурява информация на медиите за започване на проверки, приети от институциите дружески споразумения, които ще удовлетворят жалбоподателите, важни проектопрепоръки, отправени към институции, и решения за приключване на проверки. Омбудсманът също така информира медиите за своя Годишен доклад, най-новите статистически данни, приноса си към текущите публични разисквания и инициативи, както и по други въпроси, свързани с дейността на омбудсмана, които представляват интерес за обществеността. Омбудсманът се стреми да придаде възможно най-голяма прозрачност на своята работа, като същевременно уважава законните искания на жалбоподатели, които предпочитат техните случаи да бъдат поверителни.

Омбудсманът се стреми да предоставя информация на европейските кореспонденти в Брюксел, както и на националните и регионални журналисти във всички държави-членки на ЕС. Той информира медиите най-вече чрез съобщения за пресата, пресконференции, работни дискусии и интервюта. При това той се старее да представя четивни и прости послания, за да бъде максимално полезен на журналистите.

Г-н ДИАМАНДУРОС дава интервю на г-жа Лена МЕЛИН, репортер в ЕС на най-големия шведски ежедневник *Афтонбладет*. Стокхолм, 14 май 2007 г.

През 2007 г. основните медийни дейности на омбудсмана включваха пресконференции в Брюксел и Страсбург за представяне на годишния му доклад, и в Берлин, Карлсруе и Варшава в рамките на неговите посещения в тези градове. Г-н Диамандурос също така направи заедно с френския си колега г-н Жан-Пол ДЪОЛЪОвоа съвместно представяне на тяхната работа пред френски журналисти в Страсбург в рамките на подготовката на Шестия семинар на националните омбудсмани. Брифингите със заинтересовани журналисти от редица вестници и информационни агенции също дадоха възможност на Европейския омбудсман да разясни своята работа за гражданите. И накрая, през 2007 г. г-н Диамандурос даде над 40 интервюта за представители на печатните и електронните медии и радиостанциите в Страсбург, Брюксел и на други места.

Докладчикът по годишния доклад на омбудсмана за 2006 г. г-жа Лучана СБАРБАТИ, член на ЕП, и г-н ДИАМАНДУРОС на пресконференция. Страсбург, 24 октомври 2007 г.

През 2007 г. бяха изготвени 17 съобщения за пресата, разпратени до журналисти и заинтересовани страни в цяла Европа. Измежду обхванатите в тях въпроси бяха проверката на омбудсмана за закъснели плащания, проблеми в областта на достъпа до документи и информация, жалба във връзка с европейската директива за работното време и проблеми с изготвени от Комисията информационни материали за правата на пътниците във въздушния транспорт.

6.5 ПУБЛИКАЦИИ

Омбудсманът има желание да достигне до възможно най-широка публика, за да повиши осведомеността на гражданите относно своята работа за отчетност на администрацията на

ЕС. През 2007 г. за целите на информирането на ключовите участници и обществеността бяха подготвени и разпространени сред заинтересованите страни редица публикации за дейността на омбудсмана и услугите, които той може да предложи на гражданите и жителите на ЕС. Всички публикации на омбудсмана могат да се намерят на интернет страницата <http://www.ombudsman.europa.eu> или да бъдат получени безплатно от Европейската книжарница: <http://bookshop.europa.eu>.

През 2007 г. особен интерес представляваше новият информационен лист за делови среди и организации, в който се обяснява накратко с какво може да им бъде полезен омбудсманът. Информационният лист бе раздаван заедно с други подходящи материали в рамките на пощенска кампания, насочена към потенциални жалбоподатели. В рамките на тази кампания особено внимание бе обърнато на търговските камари и правните кантори, като бяха изпратени над 5 000 индивидуални пощенски пратки. Тази кампания бе много успешна и намери отклик в получаваните през 2007 г. искания за хиляди допълнителни екземпляри от публикациите на омбудсмана.

6.6 СЪОБЩЕНИЯ ЧРЕЗ ИНТЕРНЕТ

Съобщения чрез електронна поща

През април 2001 г. в интернет страницата на омбудсмана бе добавена и електронен вариант на 12 езика на формуляра за подаване на жалба пред Европейския омбудсман. След разширяването на Европейския съюз на 1 май 2004 г. формулярът бе предоставен на още девет езика. През декември 2006 г. при подготовката на новото разширяване на Европейския съюз, предвидено за 1 януари 2007 г., в интернет страницата бяха добавени текстове на формуляра на български и румънски език. Повече от 58 % от всички жалби, получени от омбудсмана през 2007 г., са подадени по интернет. Голяма част от тях са получени чрез електронния формуляр.

През 2007 г. основният адрес на електронната поща на омбудсмана бе използван, за да бъдат изпратени отговори на 7 273 електронни писма, съдържащи искания за информация. От тях 3 127 бяха колективни писма, изпратени от граждани и отнасящи се до получени от Европейския омбудсман жалби, а 4 146 – индивидуални искания за информация. Въпросите, засегнати в колективните писма, включваха прекарването на високоволтов кабел за свързване на електрическите мрежи на Испания и Франция, както и твърдения за решение на органите в областта Валенсия в Испания да прекратят излъчването на каталонски телевизионен канал. На всички тези писма е изпратен отговор, обясняващ хода на процедурата по разглеждането им от омбудсмана.

Всички 4 146 индивидуални запитвания за информация получиха индивидуални отговори от съответния член на екипа на омбудсмана. За сравнение, техният брой е бил около 3 500 през 2006 г. и 3 200 през 2005 г.

Разработване на интернет страницата

Интернет страницата на омбудсмана бе създаден през юли 1998 г. През цялата 2007 г. дизайнерът на страницата на Европейския омбудсман работи в тясно сътрудничество с ръководителите на отдел „Комуникации“ и с техническите служби на Европейския парламент, за да подготви реструктурирането на интернет страницата на омбудсмана в модерна, динамична, информативна, интерактивна и постоянно развиваща се услуга за гражданите. Предвижда се новата интернет страница да заработи през първата половина на 2008 г.

От 1 януари до 31 декември 2007 г. интернет страницата на омбудсмана бе посетен от 449 418 еднократни посетители. Най-често посещавани бяха страниците на английски език, следвани

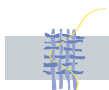
от страниците на френски, испански, немски и италиански. По отношение на географския произход на посещенията най-много са посетителите от Италия, следвани от Испания, Швеция, Обединеното кралство и Германия. Интернет страницата на омбудсмана предлага връзки към страниците на националните и регионалните омбудсмани в цяла Европа. През 2007 г. в свързаните страници са направени над 82 000 посещения, което говори ясно за конкретните ползи, които носят на гражданите услугите на Мрежата на европейските омбудсмани.

За да може интернет страницата на омбудсмана да остане измежду най-популярните интернет страници на ЕС, през цялата 2007 г. службата на омбудсмана участва в работата на Межуинституционалния редакционен комитет по интернет (CEiii) на ЕС.

ПРИЛОЖЕНИЯ

7

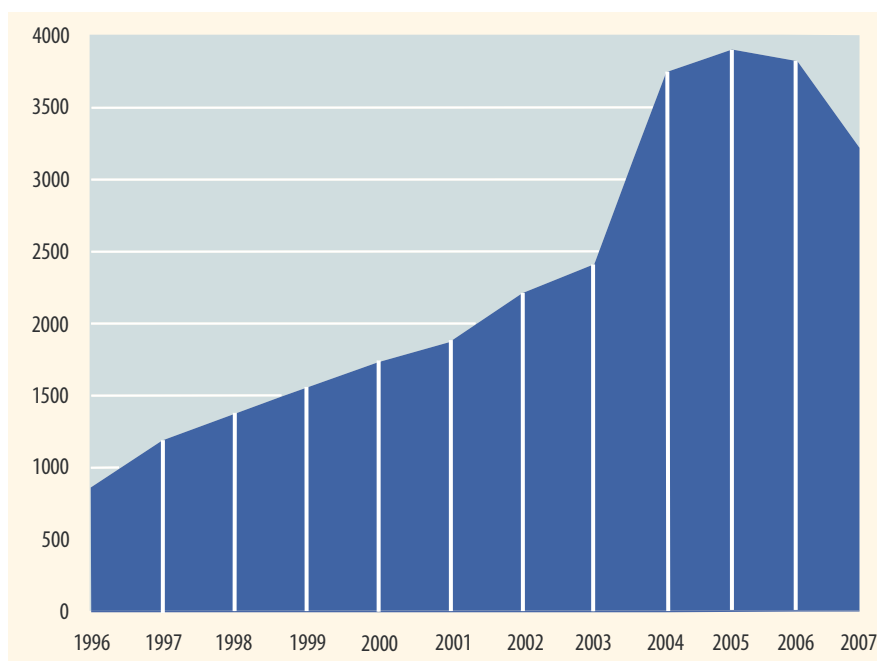

А СТАТИСТИКА

1 СЛУЧАИ, РАЗГЛЕДАНИ ПРЕЗ 2007

1.1	ОБЩ БРОЙ СЛУЧАИ ПРЕЗ 2007.....	3 760
	– проверки, неприключени към 31.12.2006.....	332 ¹
	– жалби, чакащи решение за допустимост към 31.12.2006.....	211
	– жалби, получени през 2007	3 211
	– проверки по собствена инициатива на Европейския омбудсман	6

Брой жалби, получени за периода 1996-2007

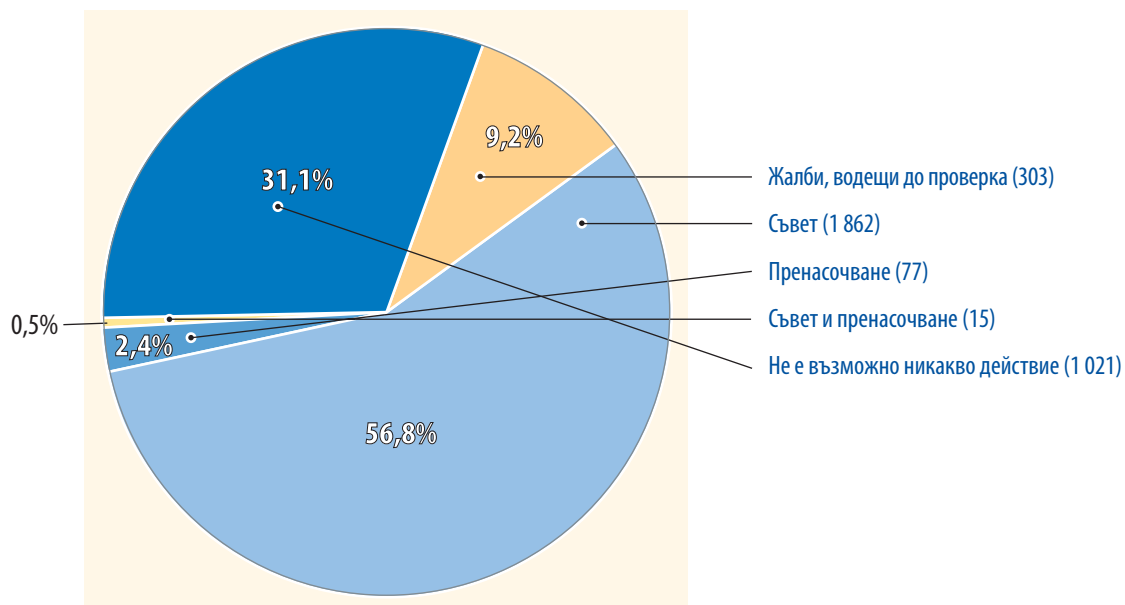
1.2	ПРИКЛЮЧЕНА ПРОВЕРКА ЗА ДОПУСТИМОСТ/НЕДОПУСТИМОСТ	95 %
-----	--	------

¹ От които девет проверки по собствена инициатива на Европейския омбудсман и 323 проверки по жалби.

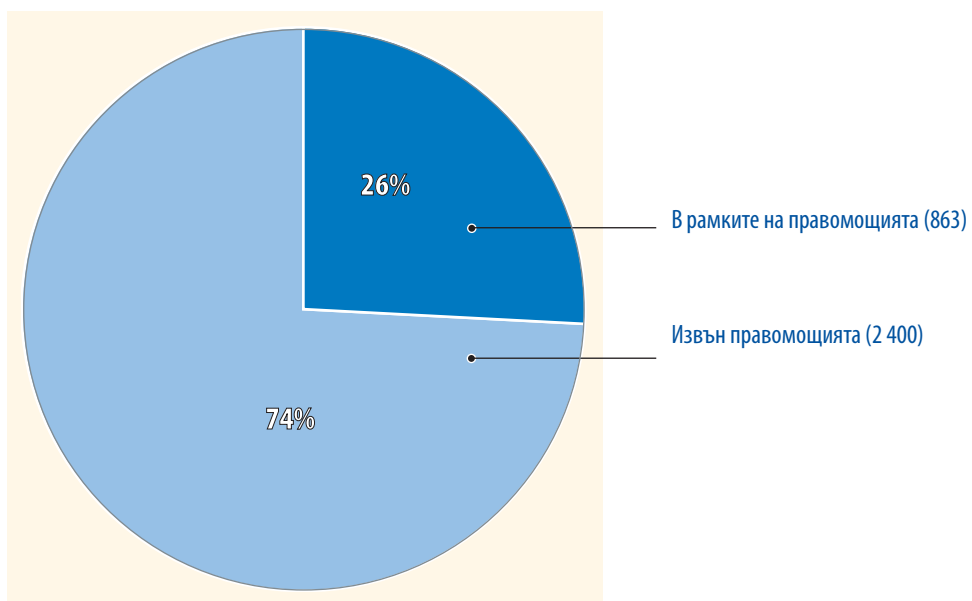

1.3 КЛАСИФИКАЦИЯ НА ЖАЛБИТЕ

Според вида на действието, предприето от Европейския омбудсман в полза на жалбоподателите

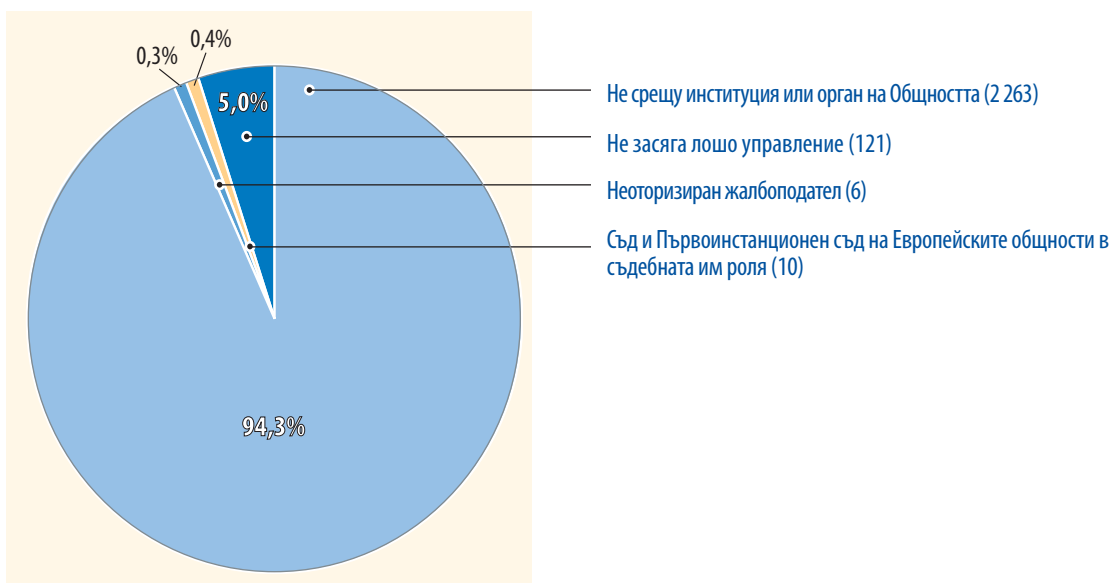

Според правомощията на Европейския омбудсман

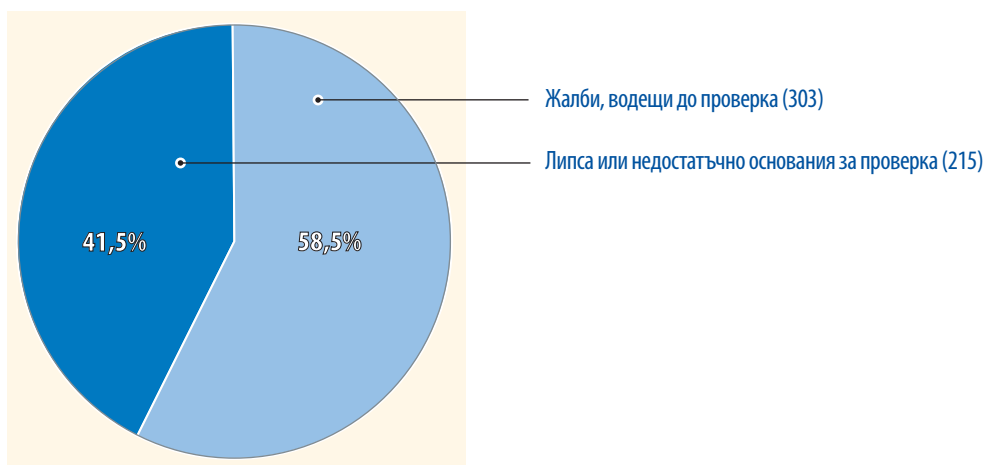

Извън правомощията

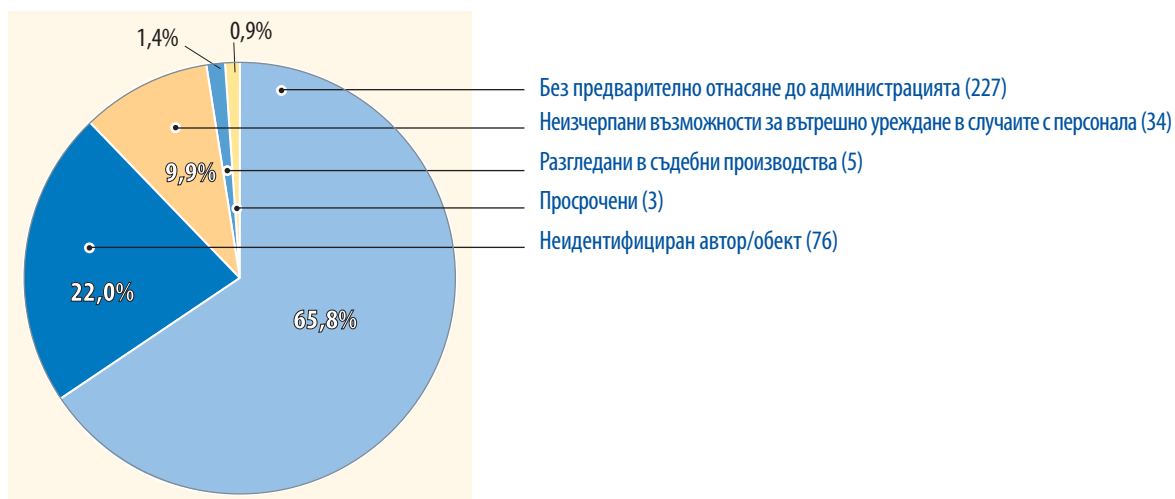

В рамките на правомощията

Допустими жалби

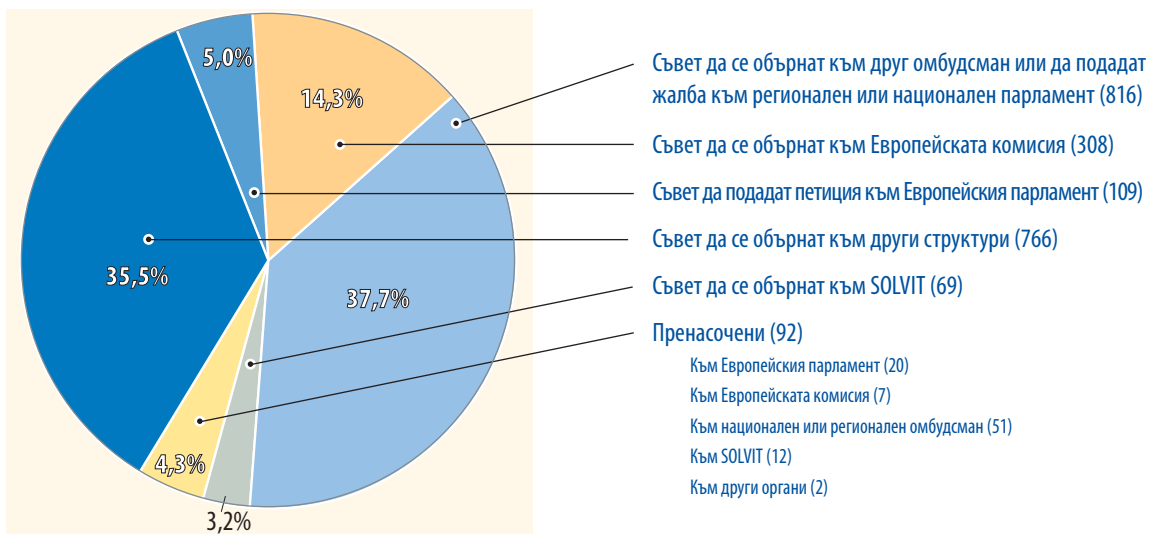
Недопустими жалби

2 ПРЕНАСОЧВАНЕ И СЪВЕТИ

(В някои случаи е даден повече от един съвет)

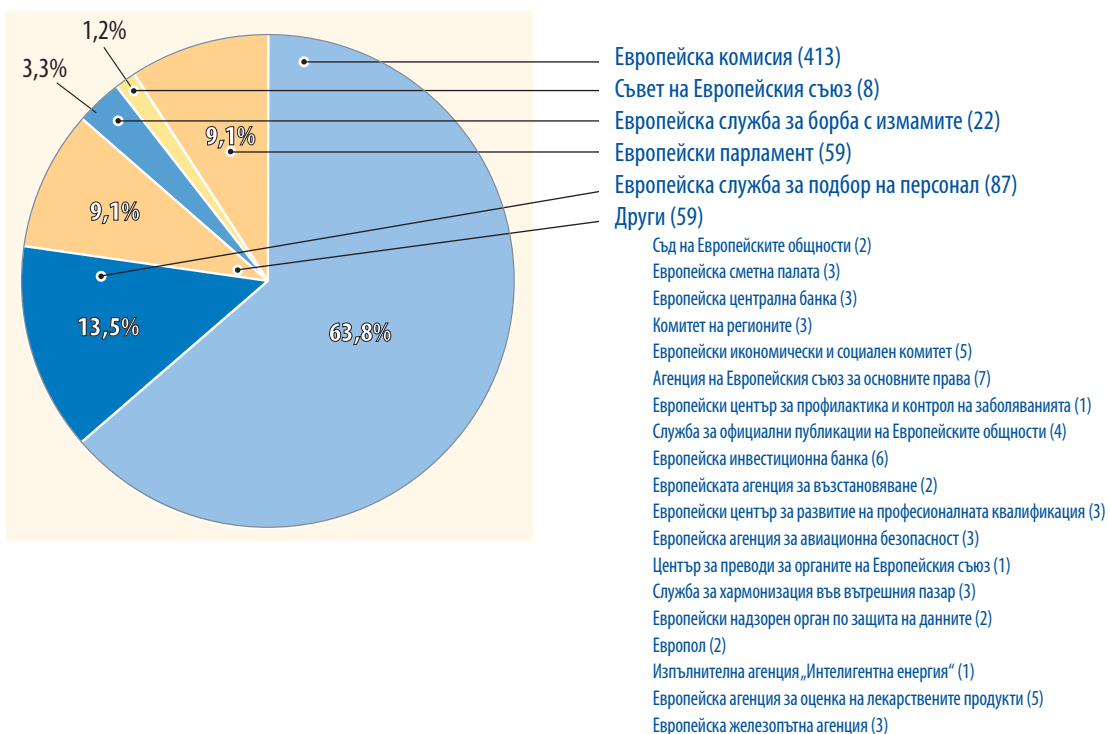

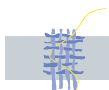
3 РАЗГЛЕДАНИ ПРОВЕРКИ ПРЕЗ 641

През 2007 г. Европейският омбудсман е разгледал 641 проверки, 309 проверки са започнати през 2007 г. (от които шест са по собствена инициатива), а 332 не са приключени към 31.12.2006 г. (от които девет са по собствена инициатива).

3.1 ИНСТИТУЦИИ И ОРГАНИ, ПРЕДМЕТ НА ПРОВЕРКИ

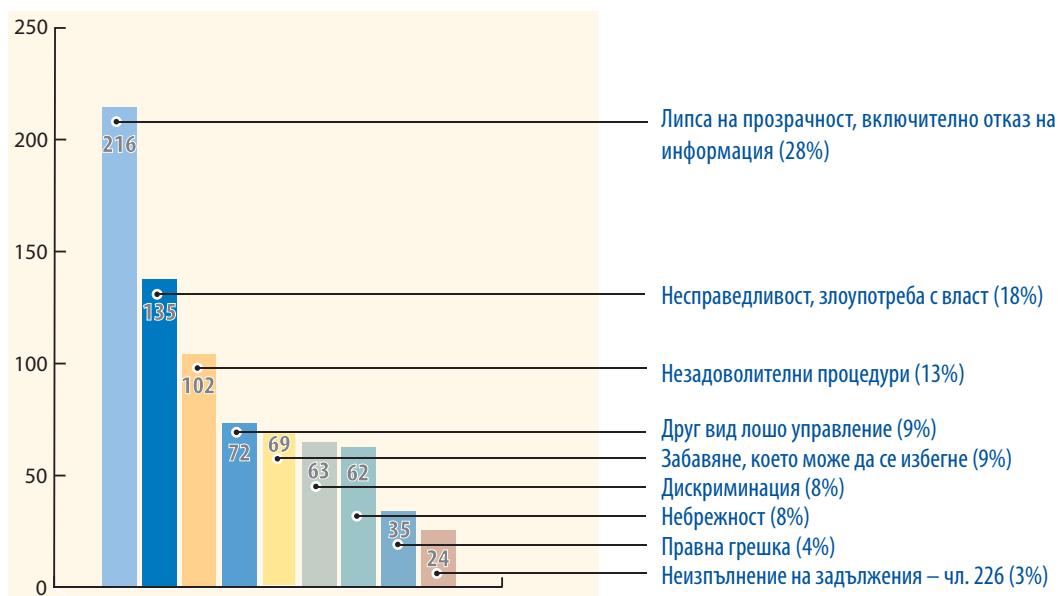
(В някои случаи проверката засяга две или повече институции или органи)

3.2 ПОСОЧЕНИ ВИДОВЕ ЛОШО УПРАВЛЕНИЕ

(В някои случаи се твърдят два или повече вида лошо управление)

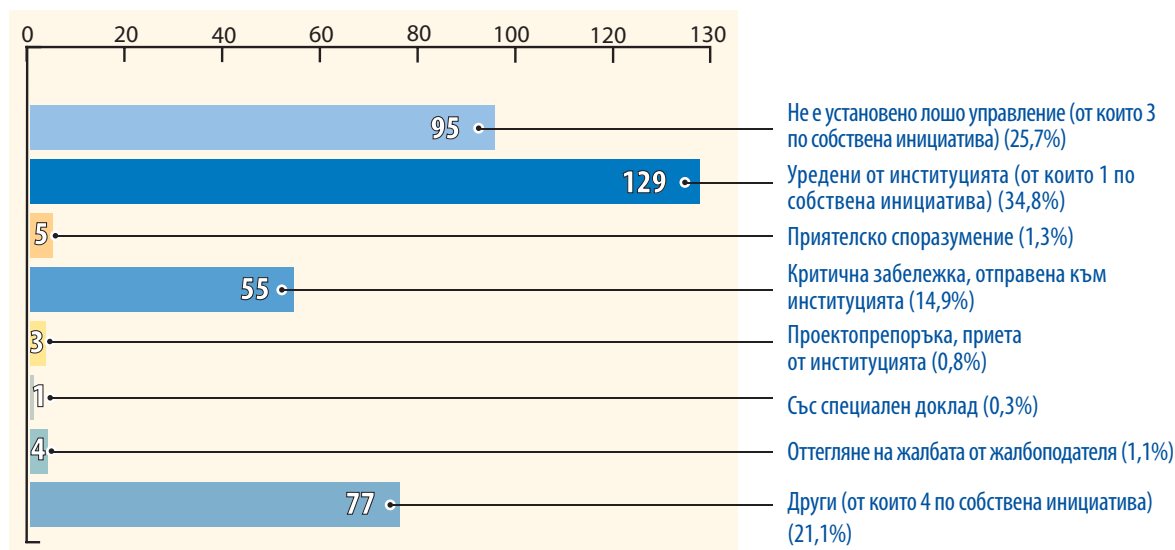

3.3 ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ПРИЯТЕЛСКИ СПОРАЗУМЕНИЯ, ПРОЕКТОПРЕПОРЪКИ И СПЕЦИАЛНИ ДОКЛАДИ, НАПРАВЕНИ ПРЕЗ 2007

– предложения за приятелски споразумения	30
– проектопрепоръки	8
– специален доклад	1

3.4 ПРИКЛЮЧЕНИ ПРОВЕРКИ..... 348²

(Проверките са приключени с едно или повече от следните основания)

4 ПРОИЗХОД НА ЖАЛБИТЕ, РЕГИСТРИРАНИ ПРЕЗ 2007

4.1 КОЙ СЕ ОПЛАКВА?

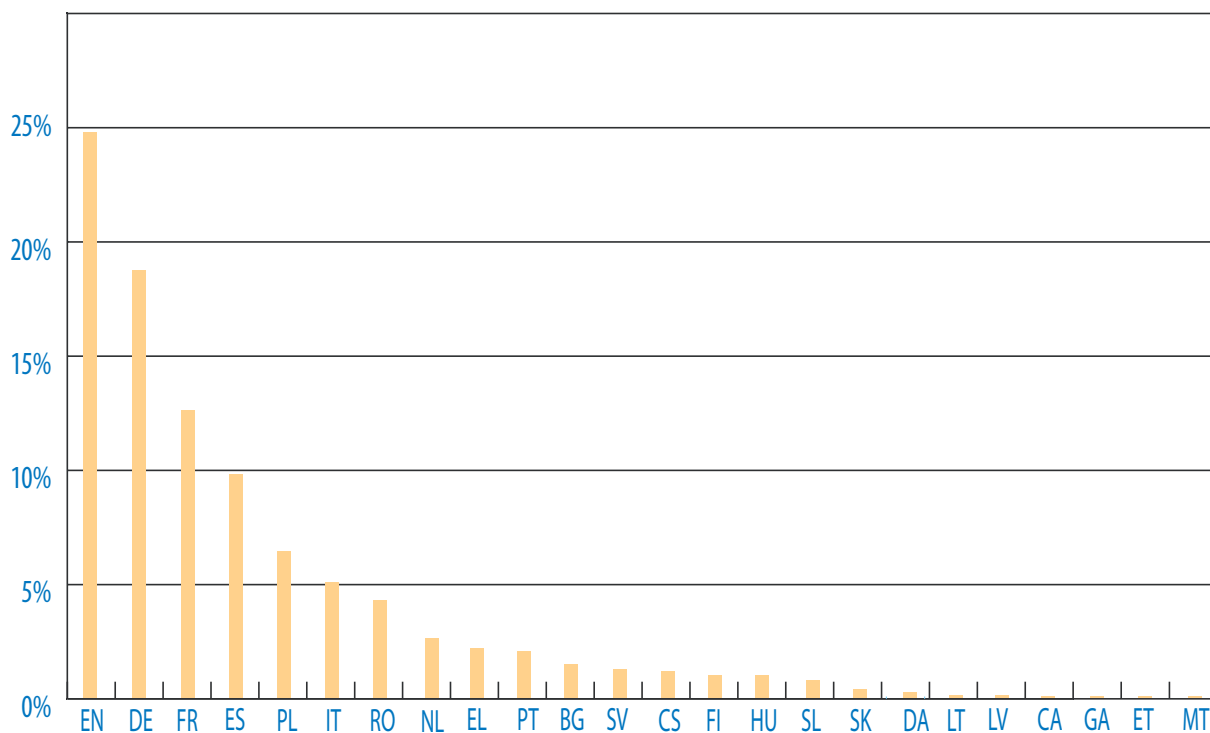

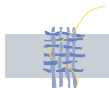
Дружества и сдружения
4,8 % (155)

Граждани
95,2 % (3 056)

4.2 РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ЖАЛБИТЕ ПО ЕЗИЦИ

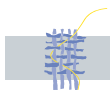

4.3 ГЕОГРАФСКИ ПРОИЗХОД НА ЖАЛБИТЕ

Държава	Брой жалби	% от жалбите	% от населението на ЕС	Съотношение ¹
 Люксембург	44	1,4	0,1	13,6
 Малта	26	0,8	0,1	10,0
 Кипър	46	1,4	0,2	8,9
 Словения	39	1,2	0,4	3,0
 Белгия	182	5,7	2,1	2,6
 България	91	2,8	1,6	1,8
 Финландия	62	1,9	1,1	1,8
 Ирландия	43	1,3	0,9	1,5
 Гърция	106	3,3	2,3	1,5
 Австрия	75	2,3	1,7	1,4
 Португалия	91	2,8	2,1	1,3
 Испания	351	10,9	9,0	1,2
 Румъния	162	5,0	4,4	1,2
 Швеция	61	1,9	1,8	1,0
 Унгария	67	2,1	2,0	1,0
 Германия	507	15,8	16,6	1,0
 Чехия	59	1,8	2,1	0,9
 Полша	214	6,7	7,7	0,9
 Словакия	27	0,8	1,1	0,8
 Нидерландия	74	2,3	3,3	0,7
 Франция	251	7,8	12,8	0,6
 Литва	12	0,4	0,7	0,5
 Латвия	8	0,2	0,5	0,5
 Дания	18	0,6	1,1	0,5
 Италия	182	5,7	11,9	0,5
 Естония	4	0,1	0,3	0,5
 Обединеното кралство	156	4,9	12,3	0,4
Други	200	6,2		
Неизвестни	53	1,7		

¹ Съотношението е изчислено чрез разделяне процента на жалбите на процента на населението. Когато коефициентът е по-голям от 1, това показва, че въпросната страна представя на омбудсмана повече жалби, отколкото биха могли да се очакват според броя на населението. Всички проценти в горната таблица са закръглени до един десетичен знак.

Б БЮДЖЕТ НА ОМБУДСМАНА

Самостоятелен бюджет

От 1 януари 2000 г. бюджетът на омбудсмана представлява самостоятелен раздел от бюджета на Европейския съюз (понастоящем раздел VIII)¹.

Структура на бюджета

Бюджетът на омбудсмана е разпределен в три дяла. Дял 1 съдържа заплати, надбавки и други разходи, свързани с персонала. Дял 2 обхваща сгради, обзавеждане, оборудване и разни оперативни разходи. Дял 3 съдържа разходите, произтичащи от общите функции, изпълнявани от институцията.

Сътрудничество с Европейския парламент

С цел да бъде избегнато излишно дублиране на административния и техническия персонал, някои от техническите услуги, необходими за изпълнението на функциите на омбудсмана, се извършват от Европейския парламент или чрез него. Сътрудничеството между Европейския омбудсман и Европейския парламент позволи да бъдат постигнати съществени икономии в бюджета на Общността. На 15 март 2006 г. бе подписано актуалното споразумение за сътрудничество между председателя на Европейския парламент и Европейския омбудсман, което влезе в сила през април 2006 г. Целта на споразумението е да се продължи сътрудничеството с парламента във всички области, в които са възможни значителни икономии от мащаба и бюджетни икономии. По този начин Европейският парламент ще продължи да предоставя на омбудсмана услуги в редица области, включително сгради, информационни технологии, комуникации, медицинско обслужване, обучение и писмени и устни преводи. Новият договор дава по-голяма яснота по политиката на формиране на цените на Парламента. Услугите се заплащат на принципа на справедливите, прозрачни и логични изчисления, с изключение на разходите за одит и счетоводните разходи, за които е договорена обща цена. Тези промени се отразиха и върху автономността на омбудсмана в управлението на персонала и финансовите въпроси.

Бюджетът за 2007 и 2008 г.

В таблицата по-долу е представен бюджетът на омбудсмана, разделен в три глави. От нея също така се вижда как са изразходвани бюджетните кредити през 2007 г. и как се е развивал бюджетът между 2007 и 2008 г. Освен това в таблицата се съдържа броят на длъжностите в щатното разписание на омбудсмана.

(в EUR)

Дял	Позиция	2007		2008
		Бюджетни кредити	Бюджетни кредити за поети задължения	Бюджетни кредити
1	Разходи, свързани с лицата, работещи за институцията	6 150 300	5 950 031	6 436 000
2	Сгради, обзавеждане, оборудване и разни оперативни разходи	1 251 500	1 309 867	1 345 000
3	Разходи, произтичащи от общите функции, изпълнявани от институцията	751 000	729 586	724 770
Общо разходи		8 152 800	7 989 484	8 505 770
Брой длъжности		57		57

¹

Регламент № 2673/1999 на Съвета (ЕО, ЕОБС, Евратом) от 13 декември 1999 г. за изменение на Финансовия регламент от 21 декември 1977 г., приложим към общия бюджет на Европейските общности, ОВ 1999 L 326, стр. 1.

В ПЕРСОНАЛ

За да се гарантира, че институцията е в състояние да изпълнява по подходящ начин задачите си, а именно, да разглежда жалби на граждани, съдържащи твърдения за лошо управление, съставени на 23-те официални езика на Договора, както и за да осъществява комуникация и да повишава осведомеността на гражданите и жителите на ЕС относно тяхното право да подават жалби, омбудсманът разчита на подкрепата на добре квалифициран многоезичен екип. Настоящото приложение съдържа пълен списък на членовете на екипа през 2007 г., техните длъжности и данни за контакт, както и описание на работата, извършена от различните отдели и сектори в службата на омбудсмана. Разделът приключва с кратък преглед на събранията на екипа през годината.

ЕВРОПЕЙСКИ ОМБУДСМАН

П. Никифорос ДИАМАНДУРОС

Европейски омбудсман

П. Никифорос ДИАМАНДУРОС е роден в Атина (Гърция) на 25 юни 1942 г. Избран е за Европейски омбудсман на 15 януари 2003 г. Встъпва в длъжност на 1 април 2003 г., а на 11 януари 2005 г. е преизбран за нов петгодишен мандат.

От 1998 до 2003 г. г-н ДИАМАНДУРОС е първият национален омбудсман на Гърция. Той е професор по сравнителна политология в Катедрата по политически науки и публична администрация към Атинския университет от 1993 г. (понастоящем в отпуск). От 1995 до 1998 г. е директор и председател на гръцкия Национален център за социални проучвания (ЕККЕ).

Получава бакалавърска степен по политически науки от Университета на Индиана (1963 г.), магистърска степен (1965 г.), степените доктор на философските науки (1969 г.) и доктор на науките (1972 г.) в същата област от Колумбийския университет. Преди да започне работа в Атинския университет, работи като преподавател и се занимава с научна работа в университета на щата Ню Йорк и в Колумбийския университет (1973-1978 г.). От 1980 до 1983 г. заема поста директор по развитието в Атинския колеж (Атина, Гърция). От 1983 до 1988 г. е програмен директор за Западна Европа, Близкия изток и Северна Африка на Изследователския съвет за социални науки – Ню Йорк. От 1988 до 1991 г. е директор на Гръцкия институт за международни и стратегически проучвания в Атина, център за анализи с политическа ориентация, основан с общи средства на фондациите „Форд“ и „Макартър“. През 1997 г. работи като гост-професор по политически науки в Центъра за задълбочени изследвания по обществени науки „Хуан Марк“ (Мадрид).

Заема поста председател на Гръцката асоциация за политически науки (1992-1998 г.) и на Американската асоциация за изследване на съвременна Гърция (1985-1988 г.). От 1999 до 2003 г. е член на Гръцката национална комисия по правата на човека, а от 2000 до 2003 г. е член на Гръцкия национален съвет за административна реформа. От 1988 до 1995 г. е съпредседател на подкомисията за Южна Европа към Съвета за обществени изследвания, Ню Йорк, чиято дейност се финансира от дарения на фондацията „Фолксваген“. Изпълнява длъжността на съвместен главен редактор на серията за новата Южна Европа и стипендиант на „Фулбрайт“ и на Националния фонд за хуманитарни изследвания.

Има множество трудове в областта на политиката и историята на Гърция, Южна и Югоизточна Европа, и по-специално в областта на демократизацията, изграждането на държавата и нацията и връзките между култура и политика.

СЕКРЕТАРИАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ОМБУДСМАН

Секретариатът на Европейския омбудсман отговаря за ръководенето на личния кабинет на омбудсмана. Секретариатът се грижи за дневната програма на омбудсмана, координира неговата входяща и изходяща кореспонденция, дава консултации за връзките му с другите органи и институции на ЕС, занимава се с протоколните аспекти в работата на институцията и изпълнява задачи от общ характер, присъщи за секретариата на омбудсмана.

Николас КАТЕФОРЕС

Сътрудник на Европейския омбудсман

Тел. +33 3 88 17 23 83

Кели КУНДУРИ

Секретар на Европейския омбудсман

Тел. +33 3 88 17 25 28

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР

Главният секретар предоставя сътрудничество и съвети на омбудсмана при разглеждане на жалби и при проверки. Той координира връзките между службата на омбудсмана и другите европейски институции и играе ключова роля за развиване на връзките със службите на омбудсмани в цяла Европа и за комуникацията с европейските граждани. Той консултира омбудсмана за структурата и управлението на службата, планирането на дейностите и мониторинга на работата и резултатите, както и за осигуряването на общата координация.

След назначаването на г-н Иън ХАРДЪН на поста главен секретар на 1 август 2006 г. и предстоящото приключване на процедурата по назначаване на нов началник на правния отдел г-н Хардън продължи да изпълнява функциите на началник „Правен отдел“ до 30 август 2007 г.

Иън ХАРДЪН

Главен секретар

Тел. +33 3 88 17 23 84

Иън ХАРДЪН е роден в Норич, Англия, на 22 март 1954 г. Учи право в Чърчил Колидж, Кеймбридж, където през 1975 г. получава бакалавърска степен с отличие и квалификация юрист през 1976 г. След дипломирането си работи като преподавател в Правния факултет на Шефийлдския университет от 1976 до 1990 г., старши преподавател от 1990 до 1993 г., доцент от 1993 до 1995 г. През 1995 г. става професор по публично право. През 1996 г. започва работа като главен юридически съветник в службата на Европейския омбудсман; от 1997 до 1999 г. заема длъжността началник секретариат, а от 2000 г. е началник „Правен отдел“. На 1 август 2006 г. е назначен за главен секретар в службата на омбудсмана. Автор и съавтор на многобройни публикации по право на ЕС и публично право, включително „Договарящата държава“ (*The Contracting State*) (Buckingham: Open University Press, 1992); „Гъвкавата интеграция: към по-ефективна и демократична Европа“ (*Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe*) (London CEPR, 1995) и „Европейският икономически и паричен съюз: институционална рамка“ (*European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework*) (Kluwer Law International, 1997). Член е на *Association française de droit constitutionnel* и на *Study of Parliament Group* в Обединеното кралство; почетен професор на Шефийлдския университет.

Мюриъл РИЧАРДСЪН

Сътрудник на началник „Правен отдел“ (до 30.6.2007 г.)

Сътрудник на Главния секретар (от 1.7.2007 г.)

Тел. +33 3 88 17 23 88

ПРАВЕН ОТДЕЛ

Правният отдел се състои предимно от юристи, чието главно задължение е да анализират жалбите, получени от Европейския омбудсман, както и да извършват проверки под ръководството на началника на правния отдел и четирима ръководители на правни екипи. Началникът на правния отдел също така консултира омбудсмана по правната стратегия и действията на институцията, и ръководи отдела. Неговият сътрудник се грижи за вътрешния качествен контрол и управлението на информационните системи, а също така координира работата на отдела по годишния доклад. Тя също така следи работата на секретариата за обработване на жалби.

През 2007 г. общият състав на отдела наброява 23 души и включва началник на отдела, седем старши юридически съветници, четирима от които работят като ръководители на правни екипи, 12 юридически съветници, юрист-лингвист, правен сътрудник и сътрудник на началник „Правен отдел“. През същата година под ръководството на правния отдел са работили и 16 стажанти.

На 1 юли 2007 г. г-н Жоао Сант'Ана бе назначен за началник на правния отдел след процедура за назначаване с открит конкурс. Г-н Сант'Ана започва работа в службата на Европейския омбудсман през 2000 г. като началник на отдел „Администрация и финанси“ и продължава временно да изпълнява функциите на началник на този отдел.

Жоао САНТ'АНА

Началник на Правен отдел (от 1.7.2007 г.)

Тел. +33 3 88 17 53 46

Жоао САНТ'АНА е роден на 3 май 1957 г. в Сетубал (Португалия). Учи право в Университета в Лисабон от 1975 до 1980 г. и през 1981 г. става член на адвокатската колегия на Лисабон. От 1980 до 1982 г. работи като юрист в правно-административния отдел към Министерството на вътрешните работи на Португалия за региона на Лисабон. От 1982 до 1984 г. специализира в областта на правото на интелектуалната собственост в университета „Лудвиг-Максимилиан“ и в института „Макс Планк“ в Мюнхен. След завръщането си в Португалия през 1984 г. е назначен за началник на правно-административния отдел към Министерството на вътрешните работи на Португалия за региона на Лисабон. През 1986 г. става служител на Европейския парламент, работи в Генерални дирекции „Информация и връзки с обществеността“, „Изследвания“, „Персонал“ и „Финанси“, а след това – в правната служба на Европейския парламент. През 2000 г. започва работа в службата на Европейския омбудсман в качеството на началник на отдел „Администрация и финанси“. Назначен е за началник на правния отдел на 1 юли 2007 г.

Нелиус КАРЕЙ

Юрист-лингвист

Тел. +33 3 88 17 25 63

Изабел ФУКО

*Сътрудник на началник „Правен отдел“
(от 1.7.2007 г.)*

Тел. +33 3 88 17 23 91

ЮРИДИЧЕСКИ СЪВЕТНИЦИ

Юридическите съветници се занимават с жалбите, които могат да бъдат подадени пред омбудсмана на всеки от 23-те езика на Договора на ЕС. Юридическите съветници също така предлагат и извършват проверки по собствена инициатива, отговарят на молби на граждани за предоставяне на информация, оказват съдействие на омбудсмана по правни въпроси, дават консултации по правните процедури, новостите и традициите в своите държави-членки и представляват омбудсмана на някои обществени събития.

Йоанис ДИМИТРАКОПУЛОС

Ръководител на правен екип

Старши юридически съветник

Тел. +33 3 88 17 37 68

Сабина БАЛАЖИЧ

Юридически съветник (до 30.9.2007 г.)

Петер БОНОР

Юридически съветник

Тел. +33 3 88 17 25 41

Даниел КОБЛЕНЦ

Юридически съветник

Тел. +32 2 284 38 31

Тина НИЛСОН

Юридически съветник

Тел. +32 2 284 14 17

Теа Севон

Юридически съветник (от 1.10.2007 г.)

Тел. +32 2 284 21 80

Герхард ГРИЛ

Ръководител на правен екип

Старши юридически съветник

Тел. +33 3 88 17 24 23

Виолета Димова

Юридически съветник (от 1.2.2007 г.)

Тел. +33 3 88 17 25 63

Вибке ПАНКАУКЕ

Юридически съветник

Тел. +33 3 88 17 24 02

Бернхард Хофщютер

Юридически съветник (от 1.9.2007 г.)

Тел. +33 3 88 17 81 05

Оливие ФЕРХЕЕКЕ

Старши юридически съветник

Тел. +32 2 284 20 03

Марта ХИРШ-ЗИМБИНСКА

Ръководител на правен екип

Старши юридически съветник

Тел. +33 3 88 17 27 46

Бенита БРОМС

Началник на службата в Брюксел

Старши юридически съветник

Тел. +32 2 284 25 43

Ралука Траска

Юридически съветник (от 16.4.2007 г.)

Тел. +33 3 88 17 31 08

Джулиано ФРАНКО

Юридически съветник

Тел. +33 3 88 17 21 51

Бранислав УРБАНИЧ

Юридически съветник

Тел. +33 3 88 17 27 14

Фергал О РИГАН
Ръководител на правен екип
Старши юридически съветник
Тел. +33 3 88 17 67 84

Елоди БЕЛФИ
Юридически съветник
Тел. +32 2 284 39 01

Марджори ФУКС
Юридически съветник
Тел. +33 3 88 17 40 78

Хосе МАРТИНЕС АРАГОН
Старши юридически съветник
Тел. +33 3 88 17 24 01

Беатрис МЕНЕНДЕС АЛЕР
Юридически съветник (до 15.11.2007 г.)

Ида ПАЛУМБО
Юридически съветник
Тел. +33 3 88 17 23 85

СТАЖАНТИ

Марта АРИАС ДИАС
(до 31.8.2007 г.)

Елза Бернар
(до 30.4.2007 г.)

Клелия Казалино
(от 15.2.2007 г.)

Каролин Дицел
(от 1.9.2007 г.)

Рамин ФАРИНПУР
(до 31.8.2007 г.)

Тобиас Джеймс
(от 1.9.2007 г.)

Фарах ЖЕРАЖ
(до 31.7.2007 г.)

Томаш Коджицки
(от 1.9.2007 г.)

Беата КУЛПАЧИНСКА
(до 31.8.2007 г.)

Анджела Линдберг
(от 1.9.2007 г.)

Самир Мохамед Гарбауи
(от 1.9.2007 г.)

Кристофър Милнс
(от 1.9.2007 г.)

Зви РАМАН
(до 31.8.2007 г.)

Луиз Ришар
(от 1.9.2007 г.)

Джорджо Ридзело
(до 9.2.2007 г.)

Бригита САБАЛИАУСКАЙТЕ
(до 31.8.2007 г.)

Аксел ШНАЙДЕР
(до 31.7.2007 г.)

Елена Цулиа
(от 1.3.2007 г.)

ОТДЕЛ „АДМИНИСТРАЦИЯ И ФИНАНСИ“

Отдел „Администрация и финанси“ отговаря за работата на службата на омбудсмана, която не е свързана пряко с разглеждането на жалби и извършването на проверки. Отделът има три секции – „Администрация“, „Финанси“ и „Комуникации“. Началникът на отдел „Администрация и финанси“ координира цялата работа на отдела. В това си качество той отговаря за общата организация и работата на службата, за политиката спрямо персонала, за предлагането и изпълнението на бюджетната и финансова стратегия на институцията и за представянето на омбудсмана на различни междуинституционални форуми. През 2007 г. в отдела работят общо 34 души.

Жоао САНТ'АНА

Началник отдел „Администрация и финанси“ (временно)

Тел. +33 3 88 17 53 46

СЕКРЕТАРИАТ ЗА ОБРАБОТКА НА ЖАЛБИ

Секретариатът за обработка на жалби отговаря за регистрирането, разпределянето и проследяването на хода на жалбите, подадени пред Европейския омбудсман. Секретариатът се грижи всички жалби да бъдат заведени в базата данни, потвърдени като приети и предадени на правния отдел. Той отговаря за управлението на цялата входяща и изходяща кореспонденция, свързана с жалбите, грижи се за обновяването на базата данни в процедурния ход на жалбите, следи за спазването на сроковете, съставя статистически данни и картотекира документите, свързани с жалбите. Работата му се ръководи от сътрудника на началника на Правен отдел.

Северин БЕЙЕР

Секретар

Тел. +33 3 88 17 23 93

Бруно БИСМАРК-АЛКАНТАРА

Секретар

Тел. +33 3 88 17 20 91

Евелин Бутфроа

Секретар

Тел. +33 3 88 17 24 13

Елейн ДРАГО

Секретар

Тел. +33 3 88 17 33 31

Вероник Форо

Secretar

Тел. +33 3 88 17 34 99

Изабел ЛЕСЕТР

Секретар

Тел. +33 3 88 17 24 29

Уалиба МАКЛУФИЯ

Секретар

Тел. +33 3 88 16.40.71

Ана МОРАИС ГАСПАР

Секретар (от 1.10.2007 г.)

Тел. +33 3 88 16 63 10

Кристел Теруз

Секретар (от 16.7.2007 г.)

Тел. +33 3 88 16 40 71

Каролине ЗИНК

Секретар

Тел. +33 3 88 17 40 51

ОТДЕЛ „АДМИНИСТРАЦИЯ“

Задачите на отдел „Администрация“ са широки. Те включват набиране и управление на персонала, обработване на входящата и изходяща кореспонденция, пренасочване на телефонни обаждания, инфраструктура на службата, координиране на преводи на документи, организиране и управление на справочната библиотека с правна литература, политика на институцията за документиране и архивиране. Отделът отговаря и за политиката на институцията по отношение на информационните технологии, както и за посрещането на информационно-технологичните нужди на службата. Тази последна задача отделът изпълнява в тясно сътрудничество с Европейския парламент.

Алесандро ДЕЛ БОН*Началник отдел*

Тел. +33 3 88 17 23 82

Кристоф БАУЕР*Административна подкрепа, шофьор*

Тел. +33 3 88 17 67 80

Синди Де Карвальо-Джанакис*Административна подкрепа*

Тел. +32 2 284 63 93

Рашел ДОЕЛ*Секретар*

Тел. +33 3 88 17 23 98

Масимо ЕДЗИ*Служител по информационните технологии*

Тел. + 33 3 88 17 28 67

Джована ФРАГАПАНЕ*Секретар (от 17.9.2007 г.)*

Тел. +33 3 88 17 29 62

Истухи КРИКОРЯН*Секретар*

Тел. +33 3 88 17 25 40

Гаел ЛАМБЕР*Служител по информационните технологии*

Тел. +33 3 88 17 23 99

Хуан Мануел МАЛЕА*Секретар*

Тел. +33 3 88 17 23 01

Стефани МАРАДЖ*Секретар*

Тел. +33 3 88 17 23 13

Чарлс МЕБС*Секретар*

Тел. +33 3 88 17 70 93

Ана МОРАИС ГАСПАР*Секретар (до 30.5.2007 г.)***Емесе ВАЛЦ***Секретар (до 16.9.2007 г.)***Фелиция ФОЛЦЕНЛОГЕЛ***Секретар*

Тел. +33 3 88 17 23 94

ОТДЕЛ „ФИНАНСИ“

Отдел „Финанси“ има за задача да осигури изпълнението от страна на службата на омбудсмана на всички приложими финансови правила на ЕС, създадени да гарантират икономично, ефективно и подходящо усвояване на бюджетните средства. Тези отговорности произтичат от обстоятелството, че Европейският омбудсман има независим бюджет. Под ръководството на оправомощения разпоредител с бюджетни кредити четиримата финансови служители се занимават с изготвянето и изпълнението на бюджета.

Лоик ЖЮЛИЕН

Началник отдел

Тел. +33 3 88 17 67 79

Жан-Пиер ФЕРУМОН

Финансов служител

Тел. +32 2 284 38 97

Кристоф ВАЛРАВАН

Финансов служител

Тел. +33 3 88 17 24 03

Джована ФРАГАПАНЕ

Финансов служител (до 16.9.2007 г.)

Емесе ВАЛЦ

Финансов служител (от 17.9.2007 г.)

Тел. + 33 3 88 16 40 95

Вероник ВАНДАЛ

Финансов служител

Тел. +32 2 284 23 00

ОТДЕЛ „КОМУНИКАЦИИ“

Отдел „Комуникации“ оказва съдействие в работата на омбудсмана при комуникациите му с гражданите и разпространяването на информация за техните права, предоставени им от правото на Общността. С тази си дейност отделът играе важна роля за заздравяването на отношенията и доверието между гражданите и европейските институции.

Отделът се грижи за поддържането и насърчаването на връзките с медиите, съставя публикации на омбудсмана, поддържа интернет страниците на омбудсмана, организира посещения с цел събиране на информация и различни прояви на омбудсмана, и координира връзките с Мрежата на европейските омбудсмани.

Росита АНЮ

Съвместен началник отдел

Тел. +32 2 284 25 42

Бен ХАГАРД

Съвместен началник отдел

Тел. +33 3 88 17 24 24

Марк АМИР-ТАХМАСЕБ

Дизайнер на интернет страница

Тел. +33 3 88 17 44 10

Аника Йостерберг

Служител по публикациите

Тел. +33 3 88 17 49 36

Рафаела Далатана

Секретар (от 18.6.2007 г. до 17.11.2007 г.)

Дасе Пико-Стибрина

Служител по комуникациите

Тел. +33 3 88 17 40 80

Гунди ГАДЕСМАН

Пресслужител

Тел. +32 2 284 26 09

Габриел Шеридан

Секретар

Тел. +33 3 88 17 24 08

Европейският омбудсман и неговите служители.

СЪБРАНИЯ НА ПЕРСОНАЛА

За да осигурява максимална експедитивност и ефективност на процедурите вътре в службата и безпрепятствен обмен на информация между персонала, както и за да поощрява възможностите за професионално развитие, омбудсманът свиква редовно събрания на персонала. По правило дневният ред на тези събрания включва обща информация, която омбудсманът предоставя по извършените и предстоящите дейности, както и новости по административни и правни въпроси и въпроси, свързани с политиката, имащи отношение към институцията.

В съответствие със стратегията на омбудсмана за професионалното развитие на неговия екип на тези събрания често се канят външни докладчици. През 2007 г. председателят на Съда на публичната служба на ЕС г-н Пол Дж. МахоУни и Европейският надзорен орган по защита на данните г-н Питър ХъстинКс посетиха Страсбург, за да представят своята работа пред екипа на омбудсмана.

Председателят на Съда на публичната служба на ЕС г-н Пол МАХОУНИ прави презентация пред служителите на Европейския омбудсман. Страсбург, 30 март 2007 г.

Европейският надзорен орган по защита на данните г-н Питър ХЪСТИНКС прави презентация пред екипа на Европейския омбудсман. Страсбург, 7 декември 2007 г.

Г СИГНАТУРИ НА РЕШЕНИЯТА

1 НОМЕР НА СЛУЧАЯ

2003

OI/3/2003/JMA97

2004

1782/2004/OV71
2468/2004/OV74
2577/2004/OV69
2725/2004/(PB)ID55
2825/2004/OV72
3278/2004/ELB91
3346/2004/ELB84
3660/2004/PB.....56

2005

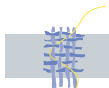
0368/2005/(MF)(BU)BM92
0452/2005/BU75
1475/2005/(IP)GG88
1476/2005/(BB)GG88
1617/2005/(BB)JF90
1693/2005/PB.....76
1844/2005/GG77
1858/2005/BB.....70
1859/2005/BB.....70
2350/2005/GG87
2370/2005/OV64
2776/2005/ID92
3008/2005/OV77
3114/2005/MHZ.....85
3193/2005/TN.....78
3269/2005/TN.....93
3323/2005/WP57
3386/2005/WP65
3453/2005/GG96
3693/2005/ID79

2006

0183/2006/MF94
0943/2006/MHZ.....58
0948/2006/BU62
0962/2006/OV80
1103/2006/BU95
1126/2006/SAB.....66
1166/2006/WP59
1779/2006/MHZ.....63
1807/2006/MHZ.....86
2280/2006/MF60
2403/2006/(WP)BEH61
2633/2006/WP66
2740/2006/TN.....61
3495/2006/GG67
3543/2006/FOR81
3697/2006/PB.....82

2007

0446/2007/WP82
0471/2007/VIK68
0668/2007/MHZ.....83
1471/2007/(CC)RT69
Q1/2007/ELB99

2 ПО ПРЕДМЕТ

За номерата на страниците на случаите от списъка по-долу, вж. приложение Г1.

Права на гражданите

OI/3/2003/JMA
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1844/2005/GG
2350/2005/GG
3453/2005/GG
2403/2006/(WP)ВЕН
0668/2007/MHZ

Политика на конкуренция

0943/2006/MHZ

Договори

2468/2004/OV
2577/2004/OV
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3008/2005/OV
3693/2005/ID
2633/2006/WP
3495/2006/GG
1471/2007/(CC)RT

Образование, професионална квалификация и младеж

2280/2006/MF

Околна среда

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
0962/2006/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ

Свободно движение на лица и услуги

3543/2006/FOR

Вътрешни правила на институциите

2468/2004/OV

Разни

3323/2005/WP
3386/2005/WP

Полицейско и съдебно сътрудничество

1166/2006/WP
0446/2007/WP

Публичен достъп

1693/2005/PB
3193/2005/TN
3269/2005/TN
0183/2006/MF
0948/2006/BU
3697/2006/PB

Обществено здраве

2370/2005/OV

Социална политика

Q1/2007/ELB

Персонал**Назначаване на персонал**

1782/2004/OV
2825/2004/OV
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
3114/2005/MHZ
0471/2007/VIK

Други въпроси

0368/2005/(MF)(BU)BM
1617/2005/(BB)JF
2776/2005/ID
1126/2006/SAB
2740/2006/TN

Транспорт

1103/2006/BU
1779/2006/MHZ

3

СПОРЕД ВИДА НА ОБЖАЛВАНОТО ЛОШО УПРАВЛЕНИЕ

За номерата на страниците на случаите от списъка по-долу вж. приложение Г1.

Забавяне, което е могло да се избегне

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0962/2006/OV
2280/2006/MF
3495/2006/GG

Защита

2577/2004/OV
2370/2005/OV

Дискриминация

OI/3/2003/JMA
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
Q1/2007/ELB

Грешка в процедурата по член 226

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
3453/2005/GG
0962/2006/OV
3543/2006/FOR
0446/2007/WP

Липса или отказ на информация

1782/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1858/2005/BB
1859/2005/BB
2350/2005/GG
2370/2005/OV
2776/2005/ID
3269/2005/TN
3386/2005/WP
0948/2006/BU
0668/2007/MHZ

Правна грешка

1103/2006/BU
1166/2006/WP
3495/2006/GG

Процедури

2825/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
3114/2005/MHZ
3323/2005/WP
0943/2006/MHZ
3697/2006/PB
0471/2007/VIK

Представени основания

1782/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3693/2005/ID

Прозрачност

1858/2005/BB
1859/2005/BB
3193/2005/TN
0183/2006/MF
0943/2006/MHZ
2740/2006/TN

Несправедливост

1782/2004/OV
2468/2004/OV
2577/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
2776/2005/ID
3008/2005/OV
1126/2006/SAB
2633/2006/WP
1471/2007/(CC)RT

Друг вид лошо управление

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
3008/2005/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ
2403/2006/(WP)BEH

4 НАЙ-ВАЖНИ СЛУЧАИ

2577/2004/OV
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
1103/2006/BU
2580/2006/TN
3495/2006/GG
630/2007/WP

Случаите, обозначени с удебелен шрифт, са представени с резюме на произнесеното по тях решение в раздел 3 на доклада. За номерата на страниците на тези случаи вж. приложение Г1. В раздел 2.2 от настоящия доклад е представено резюме на случай 2580/2006/TN, а в раздел 2.3 се съдържа резюме на случай 630/2007/WP.

СПИСЪК НА ВСИЧКИ СЛУЧАИ, ПРИКЛЮЧЕНИ ПРЕЗ 2007 С КРИТИЧНА ЗАБЕЛЕЖКА

2004

0240/2004/PB
0242/2004/PB
0756/2004/PB
1434/2004/PB
1782/2004/OV
2468/2004/OV
2763/2004/JMA
2825/2004/OV
3321/2004/(BB)DK
3346/2004/ELB
3402/2004/PB

2005

0144/2005/PB
0272/2005/(OV)DK
0452/2005/BU
0554/2005/(MF)FOR
0575/2005/BB
1027/2005/ELB
1137/2005/(OV)ID
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1917/2005/IP
2207/2005/MF
2350/2005/GG
2539/2005/ID
2838/2005/BU
3002/2005/PB
3008/2005/OV
3067/2005/(MHZ)MF
3095/2005/TN
3114/2005/MHZ
3193/2005/TN
3427/2005/WP
3487/2005/(ID)DK
3693/2005/ID

2006

0871/2006/(BB)MHZ
0962/2006/OV
1131/2006/BU
1234/2006/WP
1398/2006/WP
1807/2006/MHZ
1868/2006/ID
2196/2006/(SAB)ID
2216/2006/JF
2479/2006/JF
2582/2006/WP
2899/2006/ELB
3134/2006/(WP)JMA
3543/2006/FOR
3697/2006/PB
3842/2006/TN

2007

0370/2007/MHZ
0446/2007/WP
0668/2007/MHZ
1206/2007/WP

Случаите, обозначени с удебелен шрифт, са представени с резюме на произнесеното по тях решение в раздел 3.4 на доклада. За номерата на страниците на тези случаи вж. приложение Г1. Пълните текстове на решенията, произнесени по всички посочени по-горе случаи, са поместени на интернет страницата на омбудсмана на адрес <http://www.ombudsman.europa.eu>

КАК ДА СЕ СВЪРЖЕМ С ЕВРОПЕЙСКИЯ ОМБУДСМАН

ПО ПОЩАТА

Европейският омбудсман
1, avenue du Président Robert Schuman
CS 30403
F - 67001 Strasbourg Cedex
Франция

ПО ТЕЛЕФОНА

+33 3 88 17 23 13

ПО ФАКС

+33 3 88 17 90 62

ЧРЕЗ ЕЛЕКТРОННА ПОЩА

eo@ombudsman.europa.eu

ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦА

<http://www.ombudsman.europa.eu>

**ЕВРОПЕЙСКИЯТ ОМБУДСМАН ИЗВЪРШВА ПРОВЕРКИ ПО ЖАЛБИ
СРЕЩУ ИНСТИТУЦИИ И ОРГАНИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

www.ombudsman.europa.eu